

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 526 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1965 ΔΡΧ. 5

Ἀπόκτημα

για κάθε ελληνική
οικογένεια ή πρώτη
ώλοκληρωμένη και
ακριβής αφήγησης
τοῦ πολέμου 40 - 41

Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΜΑΧΗ
ΤΗΣ



ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΝΤΕ ΓΚΩΛ: ΜΕΤΑΞΥ ΘΡΥΛΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΡΕΑΛΙΣΜΟΥ

Αὐτός
ὁ ἄνθρωπος
εἶναι
ἐπικίνδυνος;

ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΑΝΑΛΥΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΩΤΕΡΟΥ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

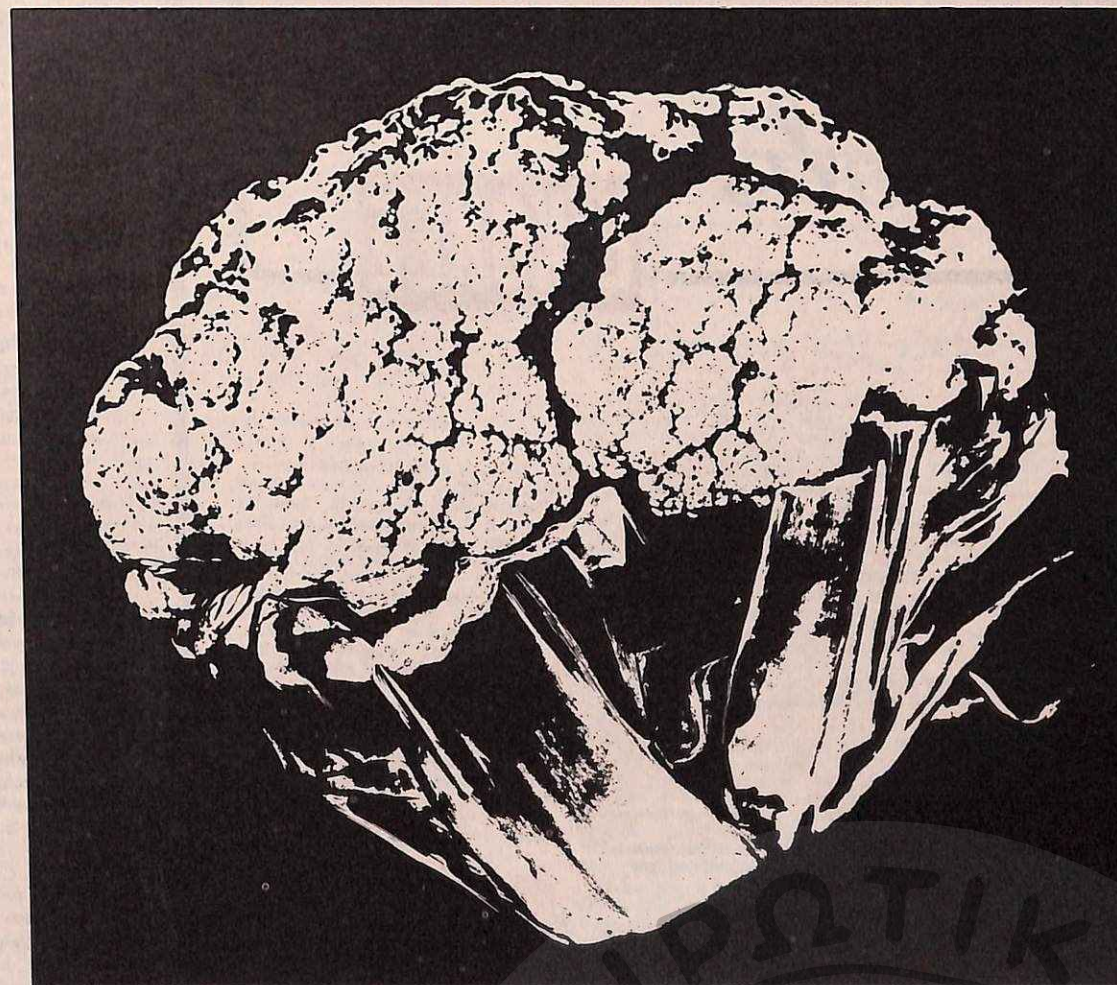
ΗΓΕΙΡΩΤΙΚ



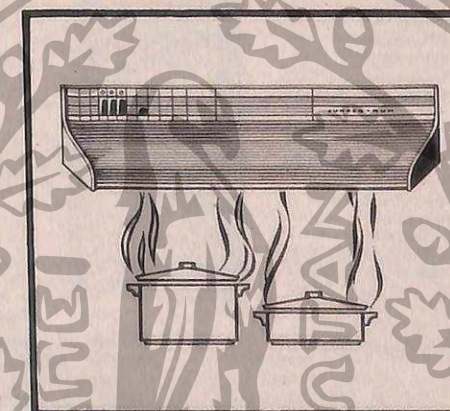
**ΑΙΣΘΑΝΕΣΘΕ
ΤΟΣΟ ΑΝΕΤΑ ΜΕ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟ
ΑΓΝΟ ΠΑΡΘΕΝΟ
ΜΑΛΛΙ**



ΑΟΣΜΟ ΚΟΥΝΟΥΠΙΔΙ ?



"Οχι... "Αοσμο μαγείρεμα. Αυτό είναι το μικρό θαύμα που μπορεί να κάνει για σας κάθε μέρα ένας απορροφητήρας πάνω από την κουζίνα σας. Μαγειρεύετε οτιδήποτε. Κάθε ίχνος μυρωδιάς, τσίγκας, καπνού, ατμού, λίπους, καταπίνεται άκαριαώς από τον απορροφητήρα. Το σπίτι μένει άοσμο. Οι κουρτίνες, οι πίνακες, οι λαδομπογιές, τα έπιπλα σώζονται από θάμψιμα και λεκέδες. Το ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΟΙΚΙΑΚΟΥ ΕΞΑΕΡΙΣΜΟΥ σας προσφέρει τώρα από την Εύρώπη και την Άμερική τους περίφημους απορροφητήρες JUNKER, EMERSON-ELECTRIC, AIR-KING σε 85 διαφορετικά μοντέλα, για να διαλέξετε αυτό που ταιριάζει στο σπίτι σας.



ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ:
**ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΟΙΚΙΑΚΟΥ
ΕΞΑΕΡΙΣΜΟΥ • Α. ΦΟΥΡΛΗΣ & ΣΙΑ**
ΑΘΗΝΑΙ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 38 4ος ΟΡ. ΤΗΛ. 632.953 - 4
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ - ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 57 ΤΗΛ. 74.935



ΓΙΑ ΚΑΘΕ
ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΣΑΣ
ΣΤΗ
ΔΙΑΘΕΣΗ
ΣΑΣ

Οι αναγνώστες χρoίρουν olis



Παράξενη έκλογη

...Ένα τμήμα της λεωφόρου Κηφισίας έχει δεντροφυτευθεί με έλιές. Παράξενη έκλογη για δεντροστοιχία. Τέλος πάντων, μιάς και τις φύτεψαν δεν μπορούσαν να τις φροντίζουν και λίγες; Αφημένες στην τύχη τους, μεγαλώνουν όπως - όπως, πολλές μάλιστα γερνουν αξιολύπητα τα κακεκτικά κορμιά τους, γιατί έχουν χάσει το στήριγμά τους. Θά μου πείτε όμως: «Ψύλλους στ' άχυρα γυρεύεις τώρα!»

Αθήνα Χ. Κ. Αθήνα Ε. Κ.

Ερώτηση - διαμαρτυρία

...«Εκατό μέτρα παλιόδρομος χωρίζει τον σιδηρόδρομο του Λυκαβηττού

Ζητούν τεύχη

Θαυμάσιο! Υπέροχο! Καταπληκτικό! Ακτύπητο! Απίθανο! Ποιό; Το τεύχος της δεκαετίας. Γεμάτο ζωή, φως, χαρά, νιάτα. Η πιστή σας αναγνώστριά σας εύχεται επάντα μπροστά και ψηλά. Και μιά θερμή παράκληση. Θά ήθελα μιά απάντηση στο ερώτημά μου, αν μπορώ να προμηθευτώ τεύχη περασμένων ετών και αν ναι, με ποιόν τρόπο;

Το όνομά μου είναι Μωσίδου Ειρήνη και η διεύθυνσή μου Καλαθοβάκη 3, Θεσσαλονίκη. Σας παρακαλώ πολύ να μου απαντήσετε σύντομα, όσο, φυσικά, είναι δυνατόν. Για μιά ακόμη φορά τις θερμότερες ευχές μου για τα δέκα σας χρόνια και είθε τα χρόνια σας να είναι άτελειωτα.

Θεσσαλονίκη ΕΙΡΗΝΗ ΜΩΣΙΔΟΥ

Σας παρακαλώ, μπορείτε να μου στείλετε τις 14 αυτές «ΕΙ Κ Ο Ν Ε Σ»; Σας κόλλησα τις φωτογραφίες των εξωφύλλων, αυτών που θέλω, γιατί δεν ξέρω τους αριθμούς των τευχών. Γράψτε μου προηγμένως τι χρειάζεται για να μου τις στείλετε; Και την τιμή τους. Τις θέλω εξάπαντος. Και πώς θα σας στείλω τα χρήματα;

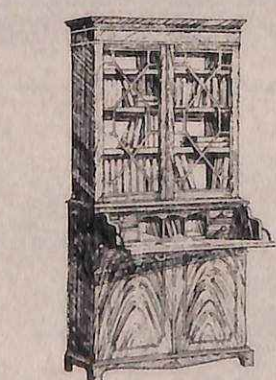
Αθήνα ΕΤΑ ΣΤΟΤΡΑ-Ι-ΤΟΤ

Σας παρακαλώ να με πληροφορήσετε εάν υπάρχουν τα παλαιά τεύχη των «ΕΙ Κ Ο Ν Ε Σ». Επίσης

από την ασφάλτο; διατί δεν τον επισκευάζουν;» επαναλαμβάνει ο Αθηναίος στις σημειώσεις του. Είμαι δέδαιος ότι πολλές φορές ακόμη θα ξανακουσθή αυτή η ερώτηση - διαμαρτυρία. Είναι σαν εκείνα τα χαρτόνια και τα σανίδια που επί τρία χρόνια καλύπτουν τμήμα της είσοδου του Ήρδείου και παρ' όλα τα γραφόμενα παραμένουν στη θέση τους. Και να σκεφτή κανείς πως φέτος εωδύτηκαν 50 εκατομμύρια για το Φεστιβάλ, χωρίς να μπορέσει ν' αγοράσει λίγο μάρμαρο για την είσοδο των εκδηλώσεών του!

Αλλαγή...

...Για να μην είμαι συνεχώς γκρι-νιάρα, έρχομαι σήμερα να σε συχα-



πολύ θα εύχαριστήθω εάν με πληροφορήσετε αν υπάρχουν παλαιά τεύχη τα οποία περιλαμβάνουν φωτορεπορτάζ γύρω από την ζωή της βασιλικής οικογένειας, τόνων της νέας (Κωνσταντίνος - Άννα Μαρία - Αλεξία), όσον και της παλαιάς (Παύλου - Φρειδερίκης κλπ.).

Αναμένω.

Λεμεσός - Κύπρου Μ. ΕΛΛΗΝΑ

● Αυτές τις ημέρες το αρχείο των «ΕΙ Κ Ο Ν Ε Σ» τακτοποιείται. Σε λίγο θα μπορούμε να σας πούμε ακριβώς ποιά τεύχη υπάρχουν και μπορούν να διατεθούν, και πόσο στοιχίζει το καθένα.



Ο κ. Θ. Παπακωνσταντίνου
εύχαριστεί και εξηγεί

ΔΙΣΘΑΝΟΜΑΙ την ανάγκη να ευχαριστήσω θερμώς από εδώ όλους τους αναγνώστες των «ΕΙΚΟΝΩΝ», οι οποίοι με επιστολές ή τηλεφωνήματα μου έκαναν την τιμήν να εκφράσουν την ικανοποίησήν των διά την ιστορίαν της «Μάχης της Έλλάδος».

ΠΟΛΛΟΙ έρωτούν αν παράλληλως θα συνεχίσω την συνεργασίαν μου εις τας «ΕΙΚΟΝΑΣ» με αυτό-τελή άρθρα, όπως έως τώρα, και συνοδεύουν την ερώτησίν των με τιμητικά κρίσεις δι' αυτά. Τους ευχαριστώ θερμώς, αλλά μετά λύ-πης μου είμαι αναγκασμένος ν' απαντήσω αρνητικώς και να τους παρακαλέσω όπως δεχθούν την μικράν θυσίαν. Διότι η «Μάχη της Έλλάδος» γράφεται — δεν είναι γραμμένη. Έχει άπλωσ συγκεντρωθή και ταξινομηθή το υλικόν της, τεράστιον εις όγκον. Μου είναι ως έκ τούτου πρακτικώς αδύνατον να προσφέρω εις τας «ΕΙΚΟΝΑΣ» και την συνήθη συνεργασίαν μου.

Μία άλλη ερώτησις: Διατί αι συνέχειαι της ιστορίας δεν δημοσιεύονται εις το μέσον του τεύχους ή κατά τούτοτον τρόπον ώστε να είναι δυνατή η απόσπασις των από το λοιπόν σώμα του περιοδικού; Η ερώτησις προβλέπει ιδιαίτερον ενδιαφέρον διά το θέμα. Η Ικανοποίησις όμως της εκφραζομένης δι' αυτής επιθυμίας, είναι δυστυχώς αδύνατον διά λόγους καθαρώς τεχνικούς. Κάθε τεύχος αποτελεί ενιαίον σύνολον, ώστε να μη είναι δυνατή ή δημιουργία «στεγανών».

ΩΣ ΠΡΟΣ τας άρχάς, αι όποιαί διέπουν την συγγραφήν της Ιστορίας αυτής θα ήθελα να δηλώσω ότι αυτή είναι αι έξι: 'Απόλυτος αντικειμενικότης. Προσφορά εις τόν αναγνώστην όλων εκείνων τών στοιχείων, που είναι απαραίτητα διά να σχηματίση και ο ίδιος γνώμην και να έλέγξη τας διατυπωμένας κρίσεις. 'Εξισορρόφισις των στατιστικών επιχειρήσεων κατά τρόπον απλού και κατανοητόν και εις τούς μη ειδικούς, χωρίς προθέσεις διαφημιστικάς ή μειωτικάς. 'Ανάλυσις της ανθρώπινης συγκρούσεως με την δραματικότητά της, αλλά χωρίς φαντασμοχόρδον ή υπερβολήν, ώστε να δοθούν αι πραγματικά διαστάσεις της.

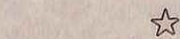
ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΝΟΗΤΟΝ ότι γενικώς ενδιαφέροντος παρατηρήσεις των αναγνωστών θα γίνονταν δεκταί ως χρήσιμοι συμβολή εις την αναληφθείσαν προσπάθειαν και θα δημοσιεύονται με την σειράν λήψεως.

Αθήνα Κ. ΠΕΡΙΑΟΥ

Καθαριότης

...Κυριακή μεσημέρι στην πλατεία 'Αμαρουσίου. Κόσμος περιμένει το λεωφορείο στο κιόσκι του Σταθμού. Κάτω, στην ασφάλτο, πλήθος αποσιγάων όλων των μεγεθών, καμένα σπύρτα και δυο πατημένα κουτιά τσιγάρων. Πέρασε ο οδοκαθαριστής, μαζεύει προσεκτικά με την σκούπα του τα δυο κουτιά, αδιαφορώντας για όλα τα υπόλοιπα και φεύγει. Αυτό λέγεται υπηρέσια καθαριότητας.

Αθήνα Ε. ΒΑΡΕΑ



...Στιγμιότυπο από κατάσταση γυναικείων ύφασμάτων κοντά στην Μητρόπολη: Ο υπάλληλος έχει αραδιάσει μερικά τόπια πάνω στον πάγκο, και ή πελάτισσα διαλέγει. 'Εν τώ μεταξύ εκείνος με το φαλίδι τών ύφασμάτων κόβει και καθαρίζει τα νύχια του και συγχρόνως δίνει και διάφορες πληροφορίες περί ποιότητας, τιμών, και λοιπά.

Αθήνα ΕΙΡΗΝΗ ΔΗΜΑ

Περιεχόμενα...

...Περίφημο το έορταστικό τεύχος του περιοδικού σας, δεν νομίζετε όμως ότι θα ήταν περιφημότερο, αν έλαμβάνατε τόν κόπο, όχι και πολύ μεγάλο, να βάλετε έναν αριθμό και εξ-

Η ΗΧΩ ΤΗΣ «ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

Γνώσις των άγώνων

...Παλιός φίλος και τακτικός αναγνώστης του έκλεκτου περιοδικού «ΕΙ Κ Ο Ν Ε Σ», ήρχισα να παρακολουθώ μετά μεγίστου ενδιαφέροντος το δημοσιευόμενον εις αυτές «Χρονικόν της Μάχης της Έλλάδος 1940 - 41», συγγραφέν υπό του εξαιρετού συγγραφέως και λογοτέχνου κ. Παπακωνσταντίνου.

Είχον την τιμήν να μετάσχω ενεργώς εις την Μάχην της Έλλάδος. 'Αρχικώς μεν ως στρατηγός διοικητής πυροβολικού του Δ' Σ.Σ. (τομεύς Τομέρι - Μπόγραδετς) και μετέπειτα ως στρατηγός διοικητής πυροβολικού του Τ.Σ.Α.Μ. (Τμήματος Στρατιάς 'Ανατολικής Μακεδονίας), το όποιον είχαν υπό τας διαταγάς του την γραμμήν των 'Οχυρών Μεταξά, και του πυροβολικού του όποιού είχαν την διοίκησιν από του καιρού της ειρήνης. Γνώστης συνεπώς τών άγώνων και τών καταβληθεισών ήρωικών προσπαθειών σύμπαντος του ελληνικού λαού διά την νίκην, με διακειολογημένον ενδιαφέρον παρακολουθώ κάθε τι που ήθελε δημοσιευθή, λεχθή ή διαλεχθή διά την Μάχην της Έλλάδος 1940 - 1941, και έχω συγκεντρώσει πόν ό,τι έχει δημοσιευθή σχετικόν με τα άνωτέρω.

Κατεχόμενος όθεν υπό της έπιθυμίας να πλουτίσω την συλλογήν μου με την νέαν συγγραφήν του εξαιρετού κ. Παπακωνσταντίνου θα παρεκάλουν, εάν είναι δυνατόν και εύκολον, τα φύλλα έκάστου τεύχους των «ΕΙ Κ Ο Ν Ε Σ» εις τα όποια θα αναγράφονται τα άφορόντα την «Μάχην της Έλλάδος» να τοποθετούνται στο τέλος του τεύχους και κατά τούτοτον τρόπον, ώστε να αποσπώνται εύκολως επί τώ σκοπώ, όταν περατωθή ή δημοσίευσις, να είναι δυνατή ή συγκρότησις βιβλίου και το δέσιμον αυτού.

Αθήνα

ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ Ε.Δ.
Β. ΔΕΛΑΚΗΣ

Θα πληρωθή το κενόν

'Απείρους ειλικρινείς εύχάς επί τη έναρξει της δευτέρας δεκαετίας της έκδόσεως του λαμπρού περιοδικού «ΕΙ Κ Ο Ν Ε Σ». Θαυμάσια ή σκέψις σας να αναθέσετε την συγγραφήν της «Μάχης της Έλλάδος» εις ένα τών άρίτων άρθρογράφων - συγγραφέων του τόπου μας. Είμαι δέδαιος ότι διά της συγγραφής ταύτης θα πληρωθή ένα κενόν που, δυστυχώς, ύφίσταται επί μίαν είκοσιπενταετίαν, ήτοι άφ' ότου έληξεν ο πόλεμος 40 - 41. Θα καταστή άραγε βραδύτερον δυνατή ή έκδοσις του έργου τούτου εις ιδιαίτερον βιβλίον; 'Από σάς εξαρτάται.

Αθήνα

ΔΗΜ. Θ. ΚΑΡ.

Υ.Γ.: Είπατε, παρακαλώ, εις τόν θαυμάσιον κ. Φρέντυ, ότι: «Γεγονός» είναι πόν ό,τι έ γ ι ν ε ν ή δ η, το γεγεννημένον, το τετελεσμένον συμβάν, έχον ένότητα πράξεως. Δηλαδή, το «γεγονός» πρέπει πρώτα να γίνη, διά να παρουσιασθή ως «γεγονός». Ταύτα, κατόπιν φράσεως του κ. Φρ., εις την σελ. 76 του τεύχους 523. Δεν φαντάζομαι να θυμώση διά την παρατήρησίν μου. 'Ισα ίσα τόν έκτιμώ και μου άρρσει υπερβολικά ή ξυτην πέννα του.

● Έκ μέρους του κ. Φρ. Γερμανού: «Γεγονός... ότι έχετε δικιο!».

Συγγραφική τελειότης

Τακτική αναγνώστριά του περιοδικού σας, με μεγάλη μου χαρά είδα να δημοσιεύεται ή «Μάχη της Έλλάδος». 'Ακούμε - σα πολλά γι' αυτήν και διαβάσουμε κάθε χρόνο, πρό παντός τις ημέρες της 28ης 'Οκτωβρίου, σε έφημερίδες και περιοδικά, χρονογραφήματα και άναδρομες στο παρελθόν, γραμμένα όλα προχειρότητα.

Συγγραφήτρια λοιπόν για ένα έργο συγγραφικής τελειότητος. Σχολιάζοντας όμως το γεγονός μεταξύ φίλων και συναδέλφων όμοφώνως ακούσθηκε: «Τί κρίμα όμως να μη μπορή να γίνη ένας άμορφος τόμος μετά την ολοκλήρωσιν του έργου άφου δεν ύστερει σε τίποτε! (ποιότης χάρτου, φωτογραφία, σχήμα)».

'Εάν δέβαια αυτό είναι δυνατόν, να προσφερθή εις τούς άναγνώστας, για να κοσμή την πιά άγαπημένην γωνία του σπιτιού και να μπορή ο καθένας, αυτός που έζησε, κι αυτός που θέλει μάθη, να καταφεύγη στις σελίδες του.

Αθήνα

ΕΙΣΑΒΕΤ ΜΑΚΡΗ

● Ευχαριστούμε για τα τόσα πολλά καλά σας λόγια. Η «Μάχη της Έλλάδος» είναι άληθινά ένα μέγα έργο, και είμαστε υπερήφανοι που το προσφέρουμε στο άναγνωστικό μας κοινό... 'Αλλά είμαστε περιορισμένοι, και δεν μπορούμε να αλλάξουμε χαρακτήρα. 'Αλλο έφημερίδα, άλλο βιβλίο... και άλλο περιοδικό!

Συγχαίρουν

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.						
ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ						
Ενδείξεις	Σ.Κ.	Αριθμός	Αριθμός	Αριθμός	Αριθμός	Ενδείξεις
Λήψεις	Αριθμός	14/	1978	35	6	1540
ΑΝΑΒΑΛΩΝ ΤΑ ΘΕΜΑ ΤΥΓΓΑΡΗΝΗΤΑ ΜΟΥ ΕΙΠ ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ Τ.Κ. ΤΑΛΕΒΑΙ Κ.						
Τ.Φ. ΕΙΣΟΔ. Τ.Π.Ο. ΠΡΕΠΕΙ Κ.Α. ΕΑΙ ΕΙΠ. ΟΤΙ Η ΝΕΑ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΕΡΕΥΝΑΙ						
ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΔΥΟ ΦΑΛΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΠΑΡΕΧΕΙ ΥΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝ						
ΚΟΝ ΜΟΝΟΝ ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ						
ΚΑΤΑΡΧΕΙ Η Ν. ΤΟΥΜΠΑ						

Η σημασία της νίκης

Συγχαίρω τας «ΕΙΚΟΝΑΣ» διά την πρωτοβουλίαν της ιδιαιτέρας προβολής του έπους της 'Αλβανίας επί τη 25ης ημερίδος. Συγχαίρω και διά τόν ώριον και έπιτυχή τρόπον που πραγματοποιείται ή προβολή αυτή.

Κατά τόν έκástοτε πανηγυρισμόν της έπέτειου της Νίκης της 'Αλβανίας, παρασυρόμενοι από τόν πραγματικά καταπληκτικόν ήρωισμόν του 'Ελληνος στρατιώτου, αλλά και από την συνήθειάν μας να μη μπορούμε να σκεφθούμε και να θεωρήσουμε τα πράγματα κάπως εύρτερα, προδίδουμε σε μίαν άσυγχώρητο παράλειψη: δεν αναφέρουμε ή κάνουμε μόνον μικρά νύξη μιάς άλλης πλευράς του θέματος, πλευράς που έχει πραγματικά κοσμοιστορική σημασία.

Η μάχη του Μαραθώνος, ή ναυμαχία της Σαλαμίνας, ή ναυμαχία της Ναυπάκτου έχουν παραμείνει ως μεγάλοι σταθμοί της Ιστορίας, όχι διά τήν αναμφισβήτητον άνδρειαν εκείνων που ένικισαν εις αυτές, αλλά διά τας συνεπείας τας όποιās είχαν επί της Ιστορίας της ανθρώπινης ζωής.

Δυστυχώς ή λάμψη και ή δόξα της 'Αλβανίας ως και ή άνάμνησις τών συνεπειών της άπεκαλύφθησαν εις την μνήμην της σημερινής ανθρώπινης ζωής από σφοδράν άλλων συγκοινωνιακών και έντυπιακών πόλεμικών γεγονότων, που επί τέσσαρα έτη πόλεμον έλαβον χώραν σε όλα τα μέρη του κόσμου. Ούτε εν όμοις εξ αυτών είχε διά την ανθρώπινην ζωήν σημασίαν του έπους της 'Αλβανίας. 'Εάν ο Β' παγκόσμιος πόλεμος είχε τελώσει συντόμως μετά τών ελληνοϊταλικών ή νικηφόρων της 'Αλβανίας θα είχε ήδη μείνει κι αυτή στην μνήμη της Ιστορίας μαζί με τόν Μαραθώνα, με την Σαλαμίνα, με την ναυμαχία της Ναυπάκτου σαν ένας από τούς έλαχίστους μεγάλους σταθμούς, που άνεκλήτισαν και άνέτρεξαν την δύναμιν και το πνεύμα του κακού και του άνθρωπίνου έσώθης.

Με τό να παραλείπουμε λοιπόν την προβολήν τών μοναδικών εύρηγικών παγκοσμίων αποτελεσμάτων της Νίκης μας εις την 'Αλβανίαν, όχι μόνον αδικούμε την 'Ελλάδα και 'Ισλας τα ήρωικά παιδιά της, αλλά αδικούμε και την σημερινήν γενεά γιατί της αποκρύπτουμε ένα σημαντικώτατον πρόσφατο γεγονός που αποδεικνύει ότι ο σημερινός 'Ελληνας μπορούμε να παίξουμε ρόλο ήρωικό, δημιουργικό, σωτήριο για την ανθρώπινη ζωή. Η κατανόηση του γεγονότος αυτού θα άνεσθισι το φρόνημα, την πεποίθησιν, τα ήθικα, τις φιλοδοξίες της σημερινής νέας γενεάς και θα την τοδίση από τούς άνευ περιεχομένου και άνευ σκοπού βερμαλισμούς, από την κατασταλαγμένη, καταβύθισι της δημοκρατίας με σύνθημα την ίδια την δημοκρατία, από την έπιβληθείσάν την και άγώνων και έπικινδύνων φαντασμάτων, από το πεζοδρομίο. Και θα κόμη την νέα γενεά να αντιληφθή το τί άείλει, το τί μπορεί να έπιτελήσῃ, ότι την καιν ή αποφασίση ότι ο σημερινός νέος της 'Ελλάδος μπορούμε να δδηνήσων την ανθρωπότητα. Θα της δώση ύψηλόν σκοπόν, εύνηή άνειαν, μεγάλες φιλοδοξίες, θα την κοιτή ύψηλά, πολύ ύψηλά.

Αθήνα Χ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ
'Υποπτεργός Ε.Δ.



1

2

Ἡ ἐντολή σας
μπορεῖ νὰ διαβιβασθῇ
ΤΑΧ/ΚΩΣ - ΤΗΛΕΓΡ. ΚΩΣ
ΤΗΛ/ΚΩΣ



αγγίζε τα ποδια της.... Δέ θα πιστεύετε στα μάτια σας.. Τόση τελειότητα.. Τόση διαφορά.. Σε τι άραγε να οφείλεται; Τώρα οι κάλτσες DAR δεν έχουν μόνο υπέροχες θαμπές αποχρώσεις, κρουστή ελαστικότητα, κι' απόλυτη εφαρμογή.. 'Αλλά μια πρωτόγνωρη ανθεκτικότητα, που τις κάνει να κρατούν καιρό και καιρό.. Κάλτσες DAR «σάνιταιζντ».. Είναι μια ύπόσχεση υγείας κι' όμορφιας.. Το πόδι δεν άσφυκτιά πιά μέσαστή κάλτσα.. «Σάνιταιζντ».. Μιά λέξη μαγική.. «Σάνιταιζντ».. Μιά άορατη προστασία με απορροητικές ιδιότητες, που καταργεί την άδυνηϊνή επίδραση της συνθετικής κάλτσας στην επιδερμίδα του ποδιού.. «Σάνιταιζντ».. Μιά επαναστατική χημική επεξεργασία της γυναικείας κάλτσας που χαλάει κόσμο σε κάθε γωνιά της γης.. Μιά αποκλειστικότης για την Ελλάδα της βιομηχανίας Δαρζέντα..

DAR

Sanitized®

DAR
Sanitized®

badedas

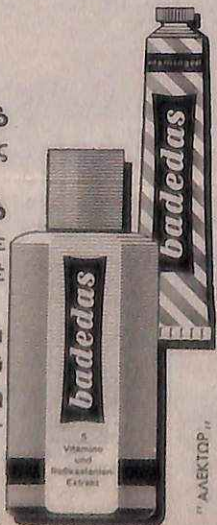
Συμπυκνωμένο
αφρώδες λουτρό (Μπάντεντας)



Όσοι δεν χρησιμοποιείτε αφρώδες λουτρό χάνετε μία μεγάλη απόλαυση της σύγχρονης ζωής.

Όσοι χρησιμοποιείτε δοκιμάστε το badedas. Θα εκπλαγείτε! Θα καταλάβετε άμέσως γιατί το badedas είναι το πρώτο σε όλη την Ευρώπη.

Ο πλούσιος αφρός του badedas απομακρύνει τις έννοιες σας, τονώνει κάθε κύτταρο του δέρματός σας, κάνει το σώμα σας να λάμψη από υγεία! Το Μπάντεντας είναι μία καινούργια απόλαυση!



Προϊόν της UHU — Werk, Buhl — Baden, ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Οι αναγνώστες
Ζωή και
ΕΙΚΟΝΕΣ

πούλο, που είναι συμπαθέστατος, αλλά λιθωνωτός κατά τρόπο συνεχή και αδιάλειπτον και από τις «ΕΙΚΟΝΕΣ» και από τις σελίδες αυτοκινητού της «Μεσημβρινής», καταντά αν όχι «σκάνδαλο», τουλάχιστον όμως αντιπαθητικός.

Στην συνέχεια του άρθρου αναφέρεται επίσης ότι ο Ψύχας, ο Ζαλμάς, ο Κοτσώνης, ο Άναγνώστου και τόσοι άλλοι, αφ' ενός μὲν δὲν ἐνθουσιάζουν — πράγμα που ἐπιτυγχάνει μόνον ο ...Ραπτόπουλος — αφ' ἑτέρου δὲ εἶναι ψεύτικοι ἀνταγωνιστὰί καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ πᾶν στὴν Ἰταλία νὰ δρῇ τοὺς «πραγματικούς».

Καὶ κάτι ἄλλο: «Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ραπτόπουλου θὰ χαθῇ τὸ σπὸρ τοῦ αὐτοκινήτου...». «Εἰ! οὐκ ἔστι δά. Ὅχι τόσο μονομερεῖς φαντασιώσεις καὶ χαρακτηρισμοὺς ἀπὸ τῶν σελίδων σας».

Γλυφάδα ΤΑΚΗΣ Ι. ΠΑΤΕΡΑΣ

Πρωτοινίες

...Διάβασα μιὰ ἐξυπνὴ πρόταση: Τὴν ἴδρυσιν μιᾶς οἰκοκυρτικῆς σχολῆς γιὰ ἄντρες καὶ γυναῖκες, ποὺ —σὲ βραδινὲς ὥρες— θὰ μάθαιναν στοιχειώδεις γνώσεις: Ὑδραυλικῆς, ὕδραυλικῆς, ηλεκτρολογίας καὶ ἄλλες, ὥστε νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ἀντιμετωπίσουν τὶς ἐπείγουσες ἀνάγκες τοῦ σπιτιοῦ τους: Ἐπισκευὴ μιᾶς βρύσης, κόλλημα μιᾶς καρέκλας, διόρθωμα τῆς πόρτας, σοβάτισμα ἐνὸς τοίχου, ἀσπρίσμα τῆς κουζίνας, κόλλημα ἐνὸς σωλήνα νεροῦ, τοποθέτηση ἐνὸς διακόπτη, μιᾶς πρίζας κλπ. Εἶναι ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ μὴ κἀνὲν κανεὶς νὰ ἀντιμετώπισῃ τοὺς ἀνθρώπους πολυτελείας, ποὺ ἀσχολοῦνται μ' αὐτὰ τὰ ἐπαγγέλματα. Τοὺς παρακαλᾷς, τοὺς ξαναπαρακαλᾷς, τοὺς ἱκετεύεις νὰ ἐρθοῦν σπῆτι νὰ σοὺ κάνουν μιὰ δουλειά, ἐρχονται κάποτε, ἀν καὶ ὅταν τοὺς καπνίσῃ, κάνουν μιὰ τσαπατσουλὴ δουλειά καὶ, γιὰ λίγη ὥρα, ζητοῦν ἀμοιβὴ ποὺ ἀντιστοιχεῖ σὲ 2 - 3 μεροκάματα ἄλλων ἐργαζομένων. Ποιὸς ὅμως θὰ ἀποφάσιζε ν' ἀνοίξῃ μιὰ τέτοια σχολή; Θὰ ἦμουν ὁ πρῶτος τοῦ μαθητῆς!

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

Ἀναδάσωση

...Δὲν εἴμαστε στὰ καλά μας! Ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά διαβάζουμε ὅτι θὰ φυτευθοῦν 500.000 δενδρύλλια στὴν Ἀττικὴ — μέσα στὸ πλαίσιο τῆς προσπάθειας γιὰ τὴν ἀναδάσωση — καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ὅτι συζητεῖται ἡ ἄρσις ἀναδάσωσης σὲ περιοχὴ 300 στρεμμάτων, στοὺς πρόποδες τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ παράλληλα τὸ κόσμη 10.000 πεύκων, περίπου, γιὰ τὴν δημιουργίαν Οἰκισμοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων, στοὺς πρόποδες τοῦ Ὑμηττοῦ! Δηλαδή, ὁπάρχουν ἀκόμα τριγύρω μας μερικά δεντράκια, νὰ τὰ κόψουμε, ἀφοῦ δὲν τὰ κάψαμε ἀκόμα — γιὰ νὰ σκεπάσουμε τὸν τόπο με μετῶν!

Ἀθήναι Θ. ΒΑΡΑΚΙΔΗΣ

Ἐλευθεραὶ γνώμαι

Εἶμαι ὁπαδὸς τῆς δεξιᾶς πολιτικῆς παρατάξεως, ἀλλ' αὐτὸ δὲν μὲ ἐμποδίζει νὰ παραδεχθῶ ὅτι τὸ πρόγραμμα τῆς Ε.Κ. δὲν εἶναι ἀπορριπτέον ὡς καταστροφικὸν εἰς ὅλα τοῦ τὰ σημεῖα. Ἀνεξαρτήτως τῆς καταδικαστικῆς ἀχολινώτου ψευδολογίας προπαγάνδας καὶ τῶν γκαγκατερικῶν μέσων ποὺ χρησιμοποιεῖ ἡ Ε.Κ. διὰ τὴν ἐπ'ἀνδρῶν τὴν ἀρχὴν, οφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι τὸ θέμα τῆς ἐκπαίδευτικῆς μεταρρυθμίσεως ἔχει ἀπολύτως δικαίον. Κατὰ πρότερον δίδει τὴν ἐκπαιδευτικὴν μεταρρύθμισιν ἀξιοῦν αὐτὰ ταῦτα τὰ πράγματα, καθ' ὅσον τὸ μέ-

ΛΑΔΙ
BIZON

προστατεύει
τὴν
ὀμορφιά
σας



ΑΓΝΟ ΛΑΔΙ
BIZON

- ἐξαφανίζει τὶς ρυτίδες
- τρέφει, ξεκουράζει
- φρεσκαίνει τὰ ξηρά ἀφυδατωμένα δέρματα

- καθαρίζει τὸ δὲρμα τοῦ προσώπου καὶ τοῦ λαιμοῦ
- ἀπλῶστε μερικὲς στογόνες λαδὶ BIZON
- κάνετε ἓνα ἀπλό μασσάζ
- ἀφήστε το νὰ ἀπορροφηθῇ

- σὲ λίγα λεπτὰ τὸ δὲρμα σας θὰ εἶναι φρέσκο τρυφερὸ δίχως ρυτίδες



ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ:
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΖΟΥΡΑΣ
ΕΡΜΟΥ 26 - ΑΘΗΝΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ Α.Ε.
ΣΤΑΔΙΟΥ 17 - ΑΘΗΝΑΙ
ΒΑΣ. ΚΩΝ. ΝΟΥ 30 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΤΕΙΜΙΣΚΗ 63 - ΝΟΙΟΣΣΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ELLE



ACRILAN
CHEMSTRAND πλεκτά ACRILAN

DIOLEN

ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΗΣ ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ



Diolen
POLYESTER FIBRE

Προϊόν της
Vereinigte Glanzstoff Fabriken A. G.
Δυτικής Γερμανίας

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ ΥΙΟΙ - Π. ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΥ 7

Ένα φόρεμα με ύφασμα DIOLEN σε πολλά ώραια σχέδια και αμετάβλητους χρωματισμούς, έγγυαται κομψότητα και άνεση. Είναι ένα θαυμάσιο ύφασμα που κρατάει την φόρμα του και δεν τσαλακώνει ποτέ, έστω κι' αν βραχί.

Η κομψότης εξασφαλίζεται πάντοτε με το DIOLEN

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΚΛΩΣΤΟΫΦΑΝΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΑ Α.Ε.



Οι αναγνώστες
χάρησαν
επί
ΕΙΚΟΝΕΣ

χρι τοδε σύστημα δεν έχει να επιδείξει μορφωτική στάση του λαού τοιούτην (ως γνωστόν, οι απόφοιτοι γυμνασίων δεν είναι εις θέσιν να συντάξουν ούτε μίαν απλουστάτην αίτησιν, οι δε δρβουργικές τους ικανότητες εξικνούνται κάτω του μετρίου), ώστε να μη γίνεται αίσθησις ή ανάγκη τής μεταβολής του. Ούτε και οι επικριταί τής μεταρρυθμίσεως έχουν να προτείνουν κάτι το καλύτερον, ώστε να δικαιολογηθή ή πολεμική εναντίον της.

Ορθώς, λοιπόν, ο νυν ύπουργός τής Παιδείας συνεχίζει την εκπαιδευτικήν μεταρρυθμίσιν και εσφαλμένως έγένετο δεκτή ή παραίτησις του πρωτεργάτου ταύτης κ. Παπανούτσου.

Πρέπει να αναγνωρίσωμεν ότι, όπως ο κ. Ζολώτας είναι αναντικατάστατος και παρέμεινεν εις τον τομέα του, έτσι και στον εκπαιδευτικόν τομέα, αξίες, γενικώς παραδεχόμενες, φαίνονται μπροστά στον κ. Παπανούτσο ως ασημαντότητες.

Να παραδεχόμεσθε πρέπει το σωστό, γιατί ή αλήθεια στρέφεται τελικά εναντίον εκείνων που δεν την αναγνωρίζουν.

Αθήναι

ΦΩΤΗΣ ΝΤΕΡΙΖΗΣ

Διατάξεις και... τάξεις

...Τον τελευταίο καιρό έτυχε να περάσω συχνά από την οδό Πιπίνου και εκεί — στην γωνία με την 'Αντισοφίας — κάθε φορά, μία εύσυνεργη νοικοκυρά είχε βγάλει στην βεράντα της (δευτερο πάτωμα) στρώματα, μαξιλάρια, κλπ. και τα κτυπούσε με το ειδικό τιναχτήρι, λίγο πριν από το μεσημέρι. Νομίζω πως κάποια αστυνομική διάταξη όριζει ότι το κτύπημα γίνεται σε ώρισμένες ώρες — λίαν πρωινές — ασφαλώς δέ, όχι το μεσημέρι. 'Αν ήταν όμως να τηρούνται οι αστυνομικές διατάξεις...

Αθήναι

ΓΡΗΓ. ΔΕΛΟΤΚΑΣ

Μέχρι πότε;

...Στον Βασιλικό Κήπο έπαμε πρό πολλού να λειτουργή το καλοκαιρινό θέατρο. Τρία μεγάλα δρώμικα πάνω έχουν μείνει όμως πάνω στο κιγκλίδωμα τής εισόδου. Είναι ανάγκη να μείνουν εκεί μέχρι την έναρξη τής προσεχούς καλοκαιρινής σαιζόν, για λόγους διακοσμητικούς;

Αθήναι

ΓΚΡΙΝΙΑΡΗΣ

Απρέπεια ή άγνοια;

...Θα έπρεπε οι διάφοροι «Έλληνο...» σύλλογοι να γνωρίζουν ότι, όταν αναρτούν σημαίες στους εξώστες τους, ή ελληνική δέση να τοποθετείται απαραίτητως δεξιά και ή σημαία του ξένου κράτους αριστερά. Δυστυχώς όμως το αντίθετο συμβαίνει τις περισσότερες φορές. Ούτε ή απρέπεια συγχωρείται, ούτε ή άγνοια επιτρέπεται.

Α. ΧΑΡΙΤΟΣ

Αθήναι

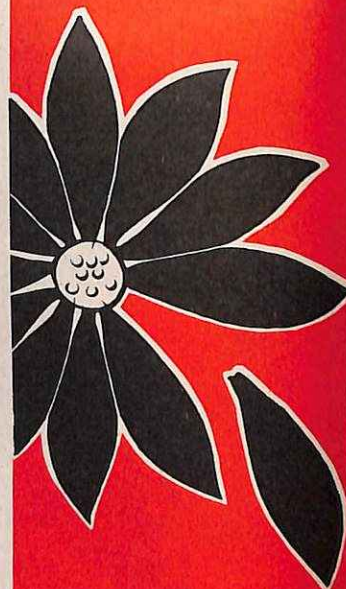
Αλληλογραφία: κ. Α. Βάκων: Ευχαριστούμε για συγχρητήρια και εύχες. Όσον αφορά την δικάσαν σας αναπάντησιν για την ψευδολογίαν... την συμμεριζόμεσθε πλήρως.

κ. Α. Πάνου - Αθήνας: Έχετε απόλυτα δίκιο. Μας κατέκλυσαν όμως τα γράμματα περί ΕΟΤ. Κατά 99% έχθρικά, και αναγκαζόμεσθε να στοματιάσωμε, προσωρινά, αυτόν τον άνισον αγώνα.



ΦΛΕΡΙΑΝΟΣ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ



Λουλούδια!!

Στις γιορτές
ή ευγενέστερη
προσφορά!

και
Με την FLEUROP
λουλούδια
με τις εύχες σας
στο εξωτερικό...
Σ' όλον τον Κόσμο!

Διά παραγγελίας



ΦΛΕΡΙΑΝΟΣ

Σύνταγμα - Σταδίου 3

GEO



26 εκατομμύρια νοικοκυρές δ' όλο τον κόσμο...

...χρησιμοποιούν δοκούπες

HOOVER

ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΗΣ
ΚΤΥΠΑ ΕΝΩ ΣΚΟΥΠΙΖΕΙ ΚΑΙ
ΑΠΟΡΡΟΦΑ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

B. & K. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.
ΧΡ. ΛΑΔΑ 13, ΤΗΛ. 237.860, 226.747





ΣΤΟΦΕΛΣ

Το υποκάμισο που
αναδεικνύει πάντοτε
την προσωπικότητά σας
άλλα υπηρετεί και
τὸ γούστο σας.

Τὰ υφάσματα
υποκαμίσων STOFFELS
είναι υφασμένα από
διπλοσπινόμενα νήματα
MERCEISE και
δὲν μπαίνουν ποτέ
στο πλύσιμο
(SANFORIZED).

Μεγάλη ποικιλία ποιο-
τήτων γιὰ κάθε γούστο.

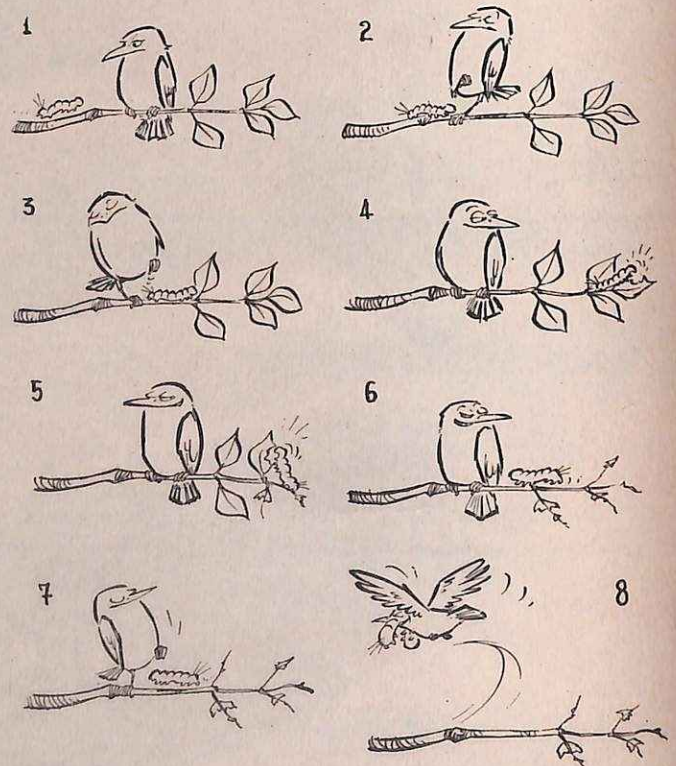
ΟΞΦΟΡΝΤ • ΦΙΝΕΦΙΑ
ΠΟΛΑΙΝΕΣ σὲ 7 ποιότητες
μὲ νήματα 80—120,
SOYELLA 140,
ὡς καὶ ΣΗ ΑΙΛΑΝΤ

Stoffels
ΕΛΒΕΤΙΑΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ • ΕΧΟΥΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΓΙΑ ΣΗΜΑ ΤΟ ΨΑΡΑΚΙ



ΧΙΟΥΜΟΡ



—Σάν μικρό δεν θα μου πείση;... "Ωχ! κατάλαβα

ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ

gambry
(ΓΚΑΜΠΡΙ)



- ΠΛΕΝΕΙ
- ΞΕΒΓΑΖΕΙ
- ΣΤΙΒΕΙ
- ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ

μόνο του
5 κιλά ρούχα
καθαρώτερα...

από κάθε άλλο πλυντήριο

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ Α. ΦΟΥΡΑΝΣ & ΣΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 38 ΤΗΛ. 032.952-4 ΘΕΣΣ. ΝΙΚΗ: ΜΗΝΤΡΟΠΟΛΙΣ 87 ΤΗΛ. 24.999

Δίνει στά μαλλιά σας τή λάμψη τής υγείας
μέ τό πρώτο λούσιμο γιατί...



ΕΓΓΥΗΣΙΣ

Έάν δὲν ἱκανοποιηθῇτε
ἀπὸ τὸ πρῶτο λούσιμο,
ἀποστείλατέ μας τὸ
μπουκάλι μὲ τὸ σαμπου-
ὰν μαζί μὲ τὴ διεύθυνσί
σας.

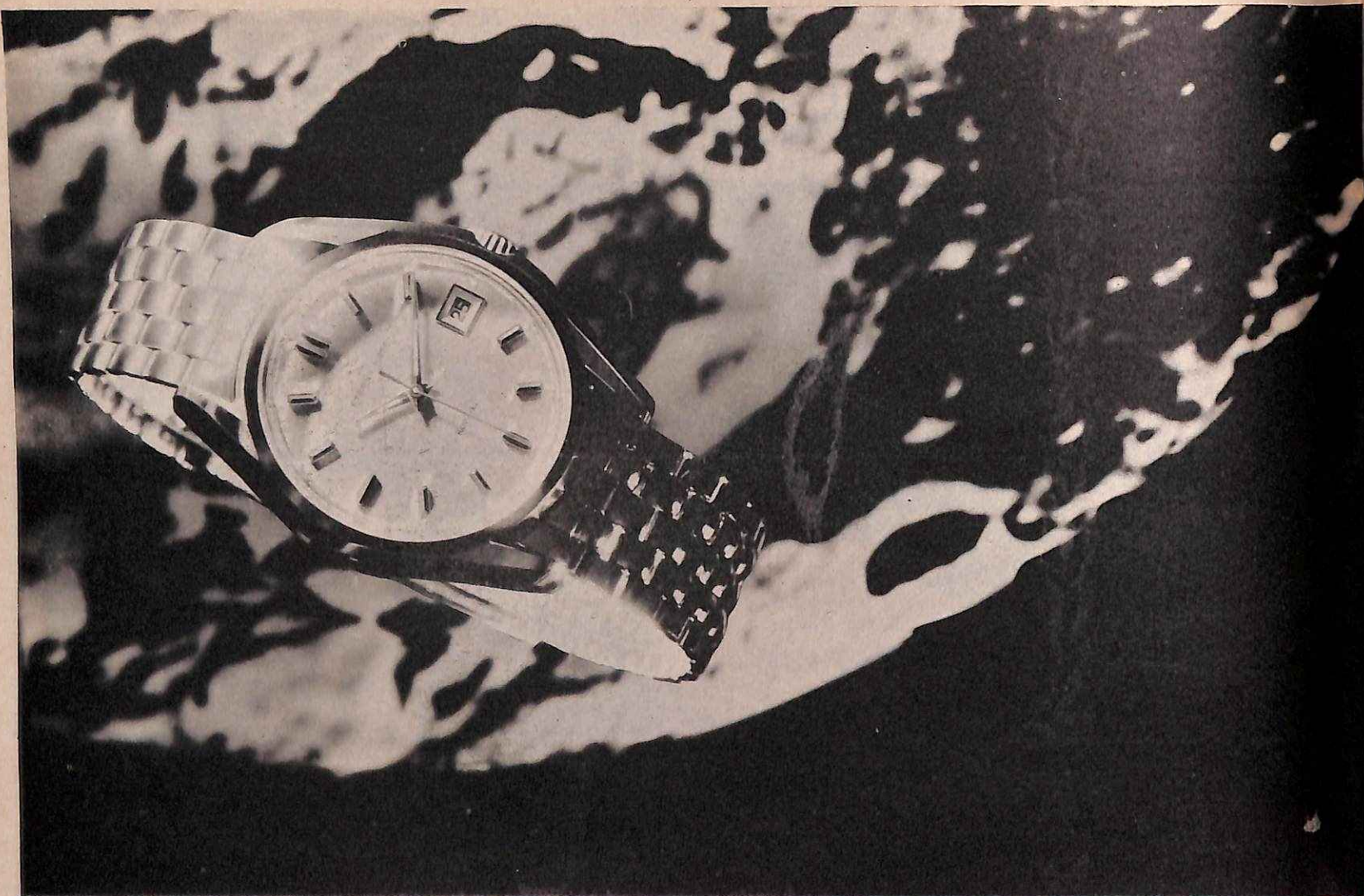
Θὰ σᾶς ἐπιστρέψωμε
ἀμέσως 10 δρχ. καὶ τὰ
ταχυδρομικά σας ἔξοδα.

Ἡ διεύθυνσίς μας
ΚΟΛΓΚΕΪΤ-ΠΑΛΜΟΛΙΒ
Ταχ. θυρίς 542 - Ἀθῆναι

Τὸ μόνο σαμπουὰν
ποὺ δίνει
αὐτὴ τὴν ἐγγύησι.

...τὸ **ΝΕΟ** σαμπουὰν
ΠΑΛΜΟΛΙΒ μέ αὐγὸ
περιέχει τὰ ἀπαραίτητα
φυσικά ζωογόνα συστατικά
τοῦ αὐγοῦ

Ἄγνὸ φυσικὸ σαμπουὰν γιὰ ὅλη τὴν οἰκογένεια
σὲ κομψὸ ἄθραυστο μπουκάλι μόνο 10 δραχμές.
Κάθε λούσιμο στοιχίζει λιγώτερο ἀπὸ 1 δραχμή



130 TT - 1424 με ήμερολόγιο και χωνευτό κουρδιστήρι

KON TIKI

Η ακρίβεια και η άντοχή, καθιστούν το αυτόματο ρολόι Kon Tiki της Eterna·Matic, ικανό να δεχθή και τις πιο δύσκολες δοκιμασίες.

Η αδιάβροχος του κάσα (δοκιμασθείσα σε πίεσι 20 ατμοσφαιρών) προστατεύει το Kon Tiki από την υγρασία, σκόνη, ζέστη και κρύο.

Το Eterna·Matic Kon Tiki αντέχει σε κάθε κακομεταχείριση. Έντελως αυτόματο με τόν περιφημο περιστροφέα του σε ρουλεμάν, δίνει πάντα στον κάτοχό του την ασφάλεια της ακριβούς ώρας. Kon Tiki - το ιδανικό ρολόι ακριβείας για την αντιμετώπιση των σκληροτέρων συνθηκών, στα σπορ και στην καθημερινή ζωή.



Και στις κυρίες επίσης άρεσει να φορούν ένα Kon Tiki.
Μοντέλο γυναικείο (φυσικό μέγεθος)
130 T - 1444

ETERNA·MATIC

Αποκλειστική
πώλησις

TRESOR
ΣΤΑΔΙΟΥ 4

ΚΑΤΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 24

GEM
ΚΑΡ. ΣΕΡΒΙΑΣ 2

ΖΟΛΩΤΑΣ Α.Ε.
ΑΙΟΛΟΥ 82

ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ & ΥΙΟΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΚΥΠΡΟΣ

KON TIKI

έκπληκτικής άντοχής. αδιάβροχο

3000 και *Sahida*
τά πιο πλακέ ωρολόγια

Τελειοποιήσις της ακριβείας στα αυτόματα ωρολόγια

Τα Eterna·Matic άνεπηρέαστα στις εξωτερικές επιδράσεις, δέν παρουσιάζουν καμμία άνωμαλία κατά την μακροχρόνια λειτουργία τους. Έτσι εξασφαλίζουν στον σύγχρονο άνθρωπο την έγγυησι της άπόλυτης ακριβείας.

Sahida



06 VS - 1446

Eterna·Matic "Sahida",
χρυσό 18 καρ., με γυαλί ζαφείρι
με επίστρωση χρυσού,
άνοξειδωτο άτσάλι

ETERNA·MATIC 3000



46 T - 1466

Eterna·Matic 3000
αδιάβροχο, χρυσό 18 καρατίων
με επίστρωση χρυσού, άνοξειδωτο
άτσάλι, χωρίς ή με ήμερολόγιο.

ETERNA·MATIC



Το παγκοσμίου φήμης όρεκτικό
CAMPARI
γιά πραγματική απόλαυση

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: Α. ΡΕΒΑΧ
ΟΜΗΡΟΥ 21-ΤΗΛ. 633-128



Είναι να το πεις σιό ποιήρι... "Ενα μαντήλι STOFFELS
"Ενα όρατο μαντήλι συμπληρώνει τέλεια μιά όραία εμφάνιση.
Σε όλες τις ώρες τα μαντήλια STOFFELS στολίζουν έναν
μοντέρνο και κομψό άνδρα.

Stoffels
ΕΛΒΕΤΙΑΣ

ΔΙΑΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ
Β. ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝ 15 ΤΗΛ 22116

Ας συμβουλευθούμε ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

«Η ευτυχία των ηλικιωμένων

ΥΠΟ ΛΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

Μια κυρία, 72 χρόνων, παραπονιόταν στο γιατρό της, ότι δεν άκουγε τόσο καλά, όσο παλιότερα και ο γιατρός επανέλαβε την τετριμμένη φράση και έπεσε στην παγίδα, που είχε στήσει ο ίδιος, λέγοντας:

—Πρέπει να το πάρετε απόφαση, ότι δεν μπορείτε να γίνετε νεώτερη.

«Η κυρία σκέφθηκε λίγο πριν απαντήσει:



ΛΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

—Μά, γιατρέ μου, δεν μ' ενδιαφέρει καθόλου να γίνω νεώτερη. Το μόνο που θέλω είναι να είμαι βέβαιη ότι θα εξακολουθήσω να γερνώ.

«Αλλά το ότι θα εξακολουθήσουν να γερνούν δεν είναι η μόνη ελπίδα και φιλοδοξία των ηλικιωμένων. Το να γεράσει κανείς ήρεμα, σοβαρά και με την πεποίθηση ότι όλοι εξακολουθούν να τον αγαπούν και να τον θέλουν, είναι ελπίδα του καθενός, της κάθε ηλικίας. Τα επί πλέον χρόνια υγείας που μας χαρίζει η καταπληκτική πρόοδος της επιστήμης, πρέπει να γίνουν χρόνια περισσότερο ευτυχισμένα με ανάλογη πρόοδο στο κοινωνικό πεδίο.

«Ο ηλικιωμένος χρειάζεται να τον επιβεβαιώνουν αδιάκοπα ότι τον χρειάζονται, τον θέλουν και τον αγαπούν. «Η σοφία του, η πλούσια πείρα του μπορεί να αποτελέσει μια θετική συμβολή στην ζωή της οικογενείας και του συνόλου, αν τον καλούν να παίρνει μέρος στις συζητήσεις των αντι να τον υποβιάζουν στον ρόλο του άμετοχου ακροατού.

«Αδυναμίες

Η ευτυχία των ηλικιωμένων, όμως, εξαρτάται πολύ από το πόσο καλά αισθάνονται σωματικά, γιατί δεν είναι μόνο έκτεθειμένοι στις άρρωστιες που προσβάλλουν τους νεώτερους, αλλά παρουσιάζουν και τα ειδικά ιατρικά προβλήματα της ηλικίας.

Τα κατάγματα χειρών και ποδιών είναι συνθεστέρα στα φτωχά κόκαλα των ηλικιωμένων.

Είναι συχνό επίσης στους ηλικιωμένους το φαινόμενο της προοδευτικής αμβλύνσεως των αισθήσεων, όπως η όραση και η ακοή. «Ασθένειες της καρδιάς, των αιμοφόρων αγγείων, των νεφρών, ο προστάτης, η αρθρίτις, μπορεί να περιορίζουν την ελευθερία κινήσεων, τις δυνατότητες δράσεως των ηλικιωμένων.

Γεριατρική

Όλοι, βέβαια, ξέρομε, ότι υπάρχει ειδικός κλάδος της ιατρικής, η παιδιατρική. Ξέρομε, όμως, ότι υπάρχει ανάλογη ειδικότητα αφιερωμένη στην υγεία των ηλικιωμένων, που λέγεται γεριατρική:

Οι ηλικιωμένοι πρέπει να παρακινούνται να βλέπουν περιοδικά τον γιατρό τους, ποτέ να μη χάνουν τις ευκαιρίες που προσφέρει η κάθε νέα πρόοδος της θεραπευτικής. Και μόνο με το να τους πει ο γιατρός ότι έχουν ανάγκη από τις υπηρεσίες του, είναι μεγάλη συμβολή στη γενική και ψυχολογική κατάσταση.

Στην «Αμερική και σε άλλες χώρες, υπάρχουν πολλές οργανώσεις που αφιερώνουν τις φροντίδες τους στους ηλικιωμένους. «Οχι μόνο γιατροί, αλλά και κρατικές υπηρεσίες, υπηρεσίες στεγάσεως, ψυχολόγοι και κοινωνικοί λειτουργοί συντονίζουν την δραστηριότητά τους για την προαγωγή της υγείας και της ευτυχίας των ηλικιωμένων.

«Ο γέρος μπορεί τώρα να ελπίζει όχι μόνο ότι του μένουν περισσότερα χρόνια υγείας, αλλά και ότι η ζωή του θα είναι πλουσιότερη σε ενδιαφέροντα και ευτυχία.

ΛΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

● Η ΣΤΗΛΗ ΑΥΤΗ αποβλέπει στο να σας απαλλάξει από φόβους για την υγεία σας, με την καλύτερη κατανόηση των ψυχικών και οργανικών προβλημάτων. Οι πρόοδοι της ιατρικής, που αναφέρονται στη στήλη, είναι γνωστές σε όλους τους γιατρούς. Τα προσωπικά σας ιατρικά προβλήματα πρέπει να τα χειρίζεται ο γιατρός σας. Αυτός σας ξέρει καλύτερα.

WΦ 4



ΑΙΣΘΑΝΕΣΘΕ
ΤΟΣΟ ΑΝΕΤΑ ΜΕ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟ
ΑΓΝΟ ΠΑΡΘΕΝΟ
ΜΑΛΛΙ

«Ενα κοστούμι από τα κασμήρια ΜΗΝΑΪΔΗ-ΦΩΤΙΑΔΗ από αγνό παρθένο μαλλί έχει όλα τα πλεονεκτήματα: Απαλότητα στην αφή, ταιριάζει τέλεια στο σώμα και είναι έτοιμο το χειμώνα και θεοσερό το καλοκαίρι γιατί το μαλλί αναπνέει. Τα κασμήρια ΜΗΝΑΪΔΗ-ΦΩΤΙΑΔΗ σε ασύγκριτα σχέδια και υψηλή ποιότητα, προβάλλουν το καλό γούστο και την μόδα της εποχής.

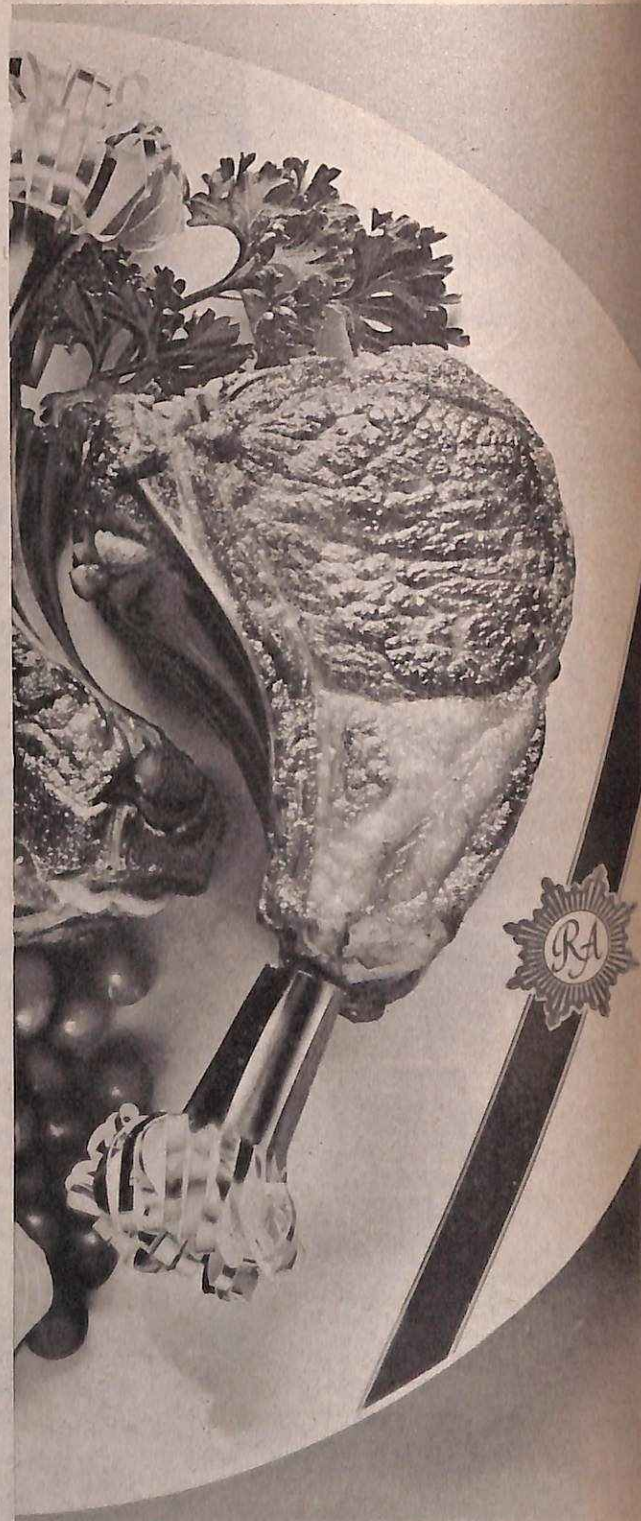
ΜΗΝΑΪΔΗ-ΦΩΤΙΑΔΗ Α.Ε.



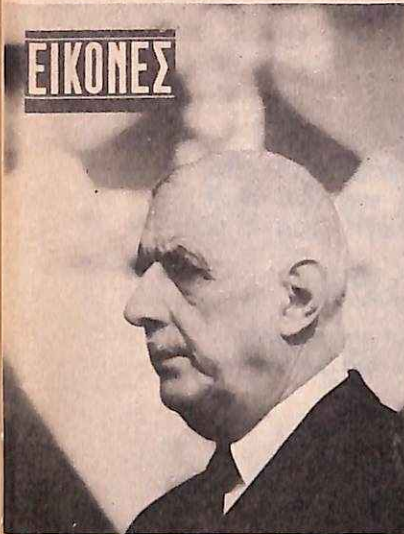


ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΙΣ ΗΠΑ ΜΕ ΤΗΝ TWA ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΦΑΓΗΤΩΝ

Με κοκταίηλ, άπεριτίφ και όρεκτικά άρχίζει τó ταξείδι σας γιά τήν 'Αμερική. Καθισμένος άναπauντικά στο πολυτελές περιβάλλον τής Πρώτης Θέσεως Royal Ambassador, άπολαμβάνετε μιά σειρά άπό λιχουδιές ενώ τó υπερωκεάνειο jet τής TWA διασχίζει τούς αιθέρες. Τό κυρίως γεύμα, πού συνοδεύεται άπό τά πιό έκλεκτά κρασιά και σαμπάνια, άποτελεί πραγματική γαστριμαργική πανδαισία! Τά τρυφερά άρνίσια παιδάκια, ό άστακός θερμιντόρ και τó παπάκι με πορτοκάλι, είναι τρία άπό τά έπτά έκλεκτά φαγητά τού καταλόγου άπό τά όποια διαλέγετε τó πιό τής άρεσκείας σας. 'Ο χρόνος περνά εύχάριστα και πρίν καλά-καλά τó καταλάβετε έχετε φθάσει στόν προορισμό σας! 'Αλλά και στήν Οικονομική Θέσι τά φαγητά είναι έξαιρέτα. Ταξιδεύστε με τήν μόνη εταιρεία πού πετά πρós τήν 'Αμερική και τó έσωτερικό της—άποταθήτε στα Ταξιδιωτικά Γραφεία ή στήν TWA!



ΕΙΚΟΝΕΣ



Αυτός ό άνθρωπος είναι επιυίνδυνος;

Τό τελευταίο του φλέρτ με τήν Μόσχα άηυσύησε τόν Ν.Α.Τ.Ο. και άγανάκτησε τούς 'Αμερικανούς. Ρίχνοντας κατά ριπάς τīs έντυπωσιακές του ένέργειες, ό Ντέ Γκώλ, «στρατηγός τής Νίκης» στόν παγκόσμιο πόλεμο και «νικητής τών στρατηγών» άντιπάλων του στήν πολιτική, ξαναφέρνει τήν Γαλλία μεγάλη Δύναμη στό διεθνές προσκήνιο και άναμένεται νά θριαμβεύση στīs έκλογές.



ΣΕΛΙΔΕΣ 44 - 49

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΙ



ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΙ...



'Η Μπλάνκ Καρινέν (άνω), άδελφή τής Κλαούντια Καρινιάν-λε, έχει έναν δικό της τύπο καλονής νά έπιδείξη σάν όπλο της στήν προσπάθειά της νά κερδίση και ατή τήν διεθνή προβολή. Ένώ ή Τζέρολντιν Τσάπλιν (κάτω), παρά τó θάρρος τού πατρι-κού όνόματος, άνοίγει κιόλας μόνη της, και με πόσο διαφορετικά όπλα άπό τήν άδελφή τής «Κ.Κ.», τόν δρόμο μ'άς έντελώς δικής της καλλιτεχνικής σταδιοδρομίας. Στīs σελίδες 28 - 33 Ένα τελευταίο φωτορεπορτάζ γιά τούς οικογενειακούς άστερισμούς στόν κόσμο τής όόνης

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ • ΑΡΙΑ. 526
ΕΤΟΣ ΙΑ' • 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1965

Γραφεία: 'Αθήναι, Σωκράτους 57 - 59 (τ.τ. 101). Τηλέφωνα: Διευθύν-
σεως, 537.988. Συντάξεως, 523.366.
Διαχειρίσεως, Διεκπεραιώσεως, 'Αγ-
γελιών Τηλ. 537.611 (10 γραμμάι)

ΕΚΔΟΣΙΣ

«Εκδόσεις Βλάχου - Λούνδρα»

ΓΕΝ. ΔΙΕΤΗΤΗΣΙΣ

'Ελένη Γ. Βλάχου - Λούνδρα

ΔΙΕΤΗΤΗΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Κ. Ψύχας

ΣΥΜΒΟΛΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ Π. Λαμπρόας

'Αοισυντάκτης: Δημήτριος Παπα-
ναγιώτου. 'Αυθορογράφος: Θεοφύλ.
Παπακωνσταντίνου. 'Επ. τής ύλης:
Κωνσταντίνος Βεντίκας. 'Επιμελη-
τής έκδόσεως: Φα. Φραντζισκάκης

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Πέτρος 'Αναγνωστόπουλος, Φρέντι Γερ-
μανός, Θέμος Λαγκαλόπουλος, 'Ελένη Λου-
κίδου, Β. Καζαντζής, Μ. Καραβία, Μ.
Κοτταμάνη, 'Αλ. Κοτζιάς, Γ. Λάμπας, Ν.
Μαστοράκης, Ν. Μεταξάς, Μ. Παρασκευ-
αίδης, Ροζίτα Σάκου, 'Ανδρέας Φανα-
κιάς, Γ. Χατζηαργύρης, Ε. Χατζηγιαννίδης

Χρ. 'Αλούκης, Στέλ. 'Αστεριάδης, Νικόλ.
Βαλαβανίδης, Α. Βόγλης, Α. Βούδου-
λης, Γ. Γκίκας, Α. Διαμαντόπουλος, Γ.
Δρόσος, Α. Καλαμαράς, Θ. Καρλής, Ε.
Κόλλιας, Α. Κορομηλάς, Α. Λιδωρίκης, Α.
Μαρκάκης, Χρ. Οικονόμου, Ε. Χαλκούση,
Α. Χωρέμη, Κ. Ψαλτήρας, Β. Ψυράκης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΤΠΗΡΕΣΙΑΙ

ΔΙΕΤΗΤΗΣΙΣ: Νικόλαος Καραμάντης

ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Η. Σουλές, Γ. Κωστακόπουλος, Θ. Πα-
καλίδης, Φο. 'Αλκωνάς, Α. Λουβαρίδης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΠΗΡΕΣΙΑ

Β. Καραμανάλης, Π. 'Ασημακόπουλος, Κ.
Πασχαλίδης, Α. Παπαδόπουλος, Α. Λουβίδης

Προστάμενος τυπογραφείου: Α. Φλώρος
('Οδός 'Αγγιάλου, άριθμός 28, 'Αθήναι)

Φάρμακα άχρηστα...

ΣΕΛΙΔΕΣ 35 - 42 ...και επικίνδυνα! 'Ενα «σκάνδα-
λο νοθείας» άπεκάλυψε πολλά
δυσάρεστα και άνησυχητικά γύ-
ρω άπό τήν δημόσια υγεία. Τί
συμβαίνει με τά φάρμακα; Μιά
μεγάλη έρευνα τών «ΕΙ Κ Ο Ν Ω Ν»
έπιχειρεί νά δώση τήν άπάντησή.

Τό Νέο Φάληρο ζή...

ΣΕΛΙΔΕΣ 52 - 55 ...με παλιά όνειρα. 'Ο συνεργά-
της τών «ΕΙ Κ Ο Ν Ω Ν» θεατρικός
συγγραφέυς κ. 'Αλέκος Λιδωρί-
κης παρουσιάζει, σέ μιά νοσταλ-
γικήν άναδρομή, τόν μαγικό πα-
λαιό κόσμο τού Νέου Φαλήρου.

Τά μεγάλα ταξίδια...

ΣΕΛΙΔΕΣ 62 - 63 ...στήν Νέα 'Υόρκη και στό Πα-
ρίσι σας περιμένουν! Δέν έχετε
παρά νά συμμετάσχετε στόν με-
γάλο διαγωνισμό τής AIR FRAN-
CE και τών «ΕΙ Κ Ο Ν Ω Ν». Δια-
βάστε τīs σχετικές λεπτομέρειες

'Ο Τόνυ και ή Μαργαρίτα...

ΣΕΛΙΔΕΣ 64 - 66 ...χαίρονται τήν άμερικανική ζωή.
'Ο κόσμος «'Εβώ κ' έκεϊ», μαζί
με τούς «'Αθηναίους» και τó νέο
πρόσωπο τής Τζένης Καρέζη
(σελ. 78 - 79) και τούς «'Ανθρώ-
πους» τού Φρ. Γερμανού (σ. 80).

Μεταξύ Πότης και Ποππαίας

ΣΕΛΙΣ 93 Τό χρονογράφημα τού INDEX θί-
γει σήμερα ένα λεπτό σημείο
δσον άφορά τīs σχέσεις τών ά-
θηναϊκών έγγάμων ζευγαριών...

ΣΥΝΑΡΜΑΤ. 'Εκδοτικός 'Ελάνος, δόχ. 130, έντοια δόχ.
260. 'Εκδοτικός: 'Ελάνος, δόχ. 7, έντοια δόχ. 14.
'Αεροπορική άποστολή κατόπιν συγγνώμης ο ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
κατά τιμωκατόλωση και συμπαράν ο ΑΝΑΔΗΜΟΙΟΤΗΤΕΙΣ άο-
θρον και φωτογραφία πόνον κατόπιν άδείας ο ΑΕΝ ΕΠΙ-
ΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ χρονογράφα και φωτογραφία ο ΤΗΛΕΓΡΑΦΙ-
ΚΗ διεύθυνσις: 'ΕΙΚΟΝΕΣ, 'Αθήναι ο ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ Ε-
ΠΙΤΑΓΑΙ έπ' όνόματι: 'ΕΙΚΟΝΕΣ, Σωκράτους 57, 'Αθήναι.



ΟΙ
ΓΙΑΤΡΟΙ
ΣΥΝΙΣΤΟΥΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΙΤΥΡΙΔΑ ΤΟ ΣΑΜΠΟΥΑΝ ΣΕΜΠΙΞ

Αλλά... το Σέμπιξ, δεν εξαλείφει μόνο την πιτυρίδα. Καθαρίζει τέλεια και τα πιο πυκνά μαλλιά και τα διατηρεί όλοζώντανα και λαμπερά

Χρησιμοποιείτε πάντοτε Sebrix. Είναι το πιο οικονομικό γιατί είναι το πιο συμπυκνωμένο.

Εγγύσεις

*Αν εξακολουθήτε να έχετε πιτυρίδα αφού χρησιμοποιήσετε συστηματικά το σαμπουάν SEBBIX, τότε πρέπει να ιδή τα μαλλιά σας ειδικός δερματολόγος, την άποψή του οποίου αναλαμβάνει να πληρώσει η Αντιπροσωπεία του Sebrix.
*Αποστείλτε 3 άδειά κουτιά SEBBIX στη διεύθυνση: REMEK A.E., Κατεχάκη 66, Ν. Ψυχικό, και θα σας υποδείξουμε ειδικό δερματολόγο, ο οποίος θα σας συμβουλευθεί για την θεραπεία σας.

Για όλη την οικογένεια
Για όλα τα μαλλιά.
ΣΑΜΠΟΥΑΝ

sebbix

δίνει υγεία κι όμορφα στα μαλλιά

GENATOSAN LTD., ENGLAND

ή SINGER ράβει καλύτερα



SINGER 338

Κάτι το καταπληκτικό

- Ευθεία ραφή . Ζιγκ - ζαγκ
- διακοσμητικές δελονιές
- Ράβει και με δύο δελόνες.
- Ράβει εμπρός και πίσω
- Απλούστατη στον χειρισμό.
- Με ενσωματωμένο ηλεκτρικό λαμπτήρα.



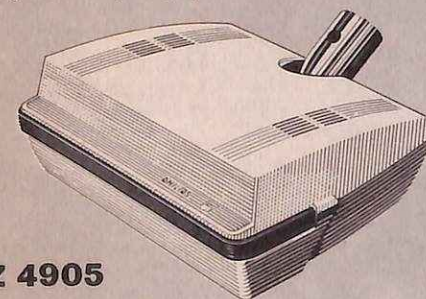
ΟΙΚΙΑΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΙΑ



PHILIPS

Το όνειρο
κάθε νοικοκυράς!

Έξαρτημα για το κτυπημα των χαλιών.
Ειδικός κύλινδρος κτυπά απαλά τα χα-
λιά, αφαιρώντας σε βάθος την σκόνη,
χωρίς να τα φθείρη.

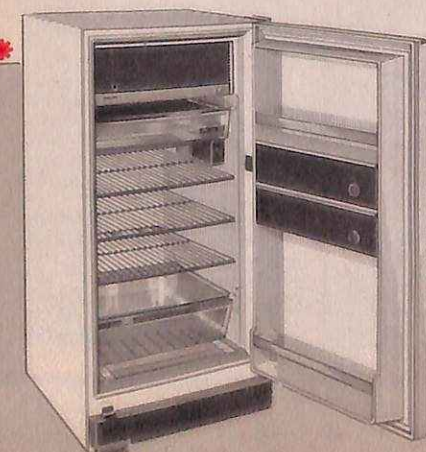


HZ 4905

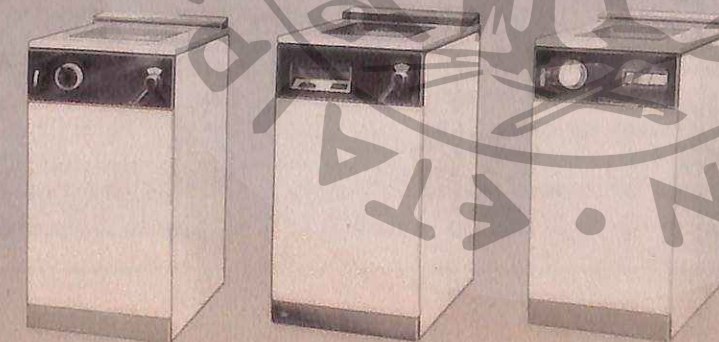


HZ 4890 ήλ. Σκούπα

- Εύκίνητη! Σας ακολουθεί παντού.
- Νέο σύστημα εφαρμογής του σωλήνος και 3 ειδικές ρόδες σας επιτρέπουν ΑΠΟΛΥΤΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΙΝΗΣΕΩΝ
- Μεγάλη απορροφητική δύναμη.
- Μεγάλος χώρος για τη σκόνη.
- Πλήρης σειρά εξαρτημάτων.



ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΦΙΛΙΠΣ



Τὰ νερὰ ἐκέρδισαν τὴν μάχη



«Εξή χρόνια πολιορκούσε ὁ γίγαντας πεισματωμένος τὸ φρούριο γιὰ νὰ κλέψῃ τὸν ὑγρὸ θησαυρὸ του. Μὰ ἐκεῖ-
νο ἄντεξε ἀτράνταχτο. Καὶ
τώρα ὁ γίγαντας κουρασμέ-
νος, ἀναγκάζεται νὰ τὰ μα-
ζέψῃ καὶ νὰ φύγῃ, παρατών-
τας καὶ τίς πολιορκητικὲς μη-
νές του»...

Δὲν εἶναι παλιὸ χρονικό.
Γιὰ σύγχρονη ἐπικαιρότητα
πρόκειται: Γιὰ τὴν Ἑδεσσα
(εἶναι τὸ φρούριο) γιὰ τοὺς
καταρράκτες τῆς (εἶναι ὁ ὕ-
γρὸς θησαυρὸς) καὶ γιὰ τὴν
ΔΕΗ (εἶναι ὁ γίγαντας...).

Πρὶν ἀπὸ 6 χρόνια εἶχε
ἀναστατωθῇ τὸ πανελλήνιο ἀ-
πὸ τοὺς καταρράκτες τῆς Ἑ-
δέσσης. Πῶς ἔχει αὐτὴ ἡ πο-
λυθρόνη ὑπόθεση;

Ἡ Ἑδεσσα ἦταν πάντα δι-
άσημη γιὰ τὸ ὕδροχαρὲς τοπιο-
της. Μία πόλη χτισμένη στὴν
κορυφὴ ἐνὸς καθετοῦ δράχου
—νταντελλένιος ἀφρὸς ποὺ στε-
φανώνει τὸν πρῶτοντιμὲνο
δρόμο— διαρρέεται ἀπὸ
τὸν ποταμὸ Ἑδεσσαῖο ποὺ ἀ-
φοῦ τὴν διασχίσει μὲ πέντε
βραχίονες — διώρυγες, γκαρ-
μίζετα τέλος ἀπὸ τὴν κορυφὴ
τοῦ δράχου στὸν ἐλόγγο (τὸν
κάμπο τῆς Ἑδέσσης) σχηματί-
ζοντας τοὺς περιήρητους κα-
ταρράκτες.

Αὐτοὺς τοὺς καταρράκτες
θέλησε τὸ κράτος νὰ τοὺς ἐκ-
μεταλλεύῃ σὰν λευκὸ ἀνθρα-
κί. Καὶ βάλθηκε νὰ ἰδρύσῃ
ἓνα ὕδροηλεκτρικὸ ἐργοστά-
σιο κάτω ἀπὸ τὴν Ἑδεσσα.
Ἔτσι ἀρχισε ὁ μεγάλος κα-
τὰς. Γιατί τὸ ἐργοστάσιο θ'
ἀπορροφᾷ σὰν Χάρυβδις ὅλα
τὰ νερὰ ποὺ τώρα διαρρέουν
τὴν πόλιν καὶ σχηματίζουν τοὺς
καταρράκτες, ἐκτὸς ἀπὸ μιά
μικρὴ ποσότητα.

Οἱ Ἑδεσσαῖοι ἐξεγέρθηκαν.
Ἡ πόλις εἶπε ΟΧΙ καὶ ἀρχισε
μιά ἐπικὴ καὶ πνευματικὴ ἀντί-
σταση μὲ πανελλήνια ἀτήχη-
ση. Ἐστῆσαν κανονικὴ πολιορ-
κία στὴν Ἑδεσσα ἡ ΔΕΗ καὶ
τὸ κράτος, γιὰ νὰ τὴν περ-

σουν νὰ παραχωρήσῃ τὰ νερὰ
τῆς. Μεταχειρίσθηκαν ὅλα τὰ
μέσα: τὴν πίεση, τὴν ἀπειλὴ,
τὰ ἀνταλλάγματα, ἀλλὰ μά-
ταια. Μιά φούχτα ἄνθρωποι
—εἶναι λιγότερες χιλιάδες ψυ-
χὲς ἀπὸ ὅσα δισεκατομμύρια
ἔχει ὡς κεφάλαια ἡ ΔΕΗ— ἀν-
τιτάχθηκαν μὲ τὴν ἀποφα-
σιστικότητα στὴν ἐπιδρομὴ τῶν
παντοδυνάμων ἐχθρῶν. Καὶ τὸ
φρούριο δὲν ἔπεφτε παρὰ τὴν
ὑπαρξὴ ἰσχυρῆς Πέμπτης Φά-
λαγγας. Πολεμικὰ ἀνακρινό-
μενα ἔβγαλαν ἐκατέρωθεν
καὶ ἐπὶ χρόνια πολιορκητὲς
καὶ πολιορκούμενοι ἀντάλα-
σαν βαριὰ λόγια, σὰν ἡμερι-
κοὶ ἥρωες.

Ἡ ΔΕΗ: Μὰ γιατί εἰστε ξε-
ροκέφαλοι; Θὰ σᾶς ἀφή-
σουμε νερό, ὥστε νὰ λει-
τουργή ὁ καταρράκτης.

Οἱ ΕΛΕΣΣΑΙΟΙ: Ὁχι, ἐ-
μεῖς θέλουμε ὅλο τὸ νερό.
Σήμερα ὁ Ἑδεσσαῖος ῥί-
χνει στὸν λόγγο 250 ἐκα-
τομμύρια κυβικά νεροῦ τὸ
χρόνο. Ἄν γίνῃ τὸ ἐργο-
στάσιο, θὰ μᾶς ἀφήσετε
30 ἐκατομμύρια κυβικά. Ἄ-
στεία ποσότης. Ἔτσι θὰ
λειτουργή ὁ καταρράκτης;

Ἡ ΔΕΗ: Μὰ σὲ ἀντάλλαγμα
θὰ σᾶς κάνουμε ἔργα. Θὰ
στερέψουν οἱ διώρυγες, ἀλ-
λὰ πάνω τους θὰ κάνουμε
ἀσφαλτοστρωμένους δρό-
μους.

Οἱ ΕΛΕΣΣΑΙΟΙ: Ὁχι, ἐ-
μεῖς θέλουμε ὅλο τὸ νερό.
Τί νὰ τοὺς κάνουμε τοὺς
ἀσφαλτοστρωμένους δρό-
μους; Ἐχει καὶ τό... Δουρ-
γοῦν. Αὐτοὺς θὰ ἐξω-
νῶνται νὰ βλέπουν οἱ ξένοι;

Ἡ ΔΕΗ: Θὰ σᾶς δώσουμε 6-
μῶς καὶ ἓνα ἐργαζόμενους. Με-
ρικὰ ἐκατομμύρια.

Οἱ ΕΛΕΣΣΑΙΟΙ: Ὁχι, ἐ-
μεῖς θέλουμε ὅλο τὸ νερό.
Τί νὰ τοὺς κάνουμε τὸ ἐρ-
γάσιον; Θὰ τὸ φάμε σὸ
ἄνθε σῆσε καὶ θὰ μᾶς με-
νῇ εὐμάντης ἢ ἔραλλα...

Ἡ ΔΕΗ: Μὰ τὸ ἐργοστάσιο
πρέπει νὰ γίνῃ, χάριν τοῦ
ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς Ἑλλά-
δος.

Οἱ ΕΛΕΣΣΑΙΟΙ: Ὁχι, ἐ-
μεῖς θέλουμε ὅλο τὸ νερό.
Νὰ γίνῃ ὁ ἐξηλεκτρισμὸς,
μὰ ἔτσι τυφλά; τεχνικα-
τικά; Ἄν ἀναβλύσῃ πετρέ-
λαιον στὸν... Παρθενῶνα,
θὰ τὸν γκαρμίζουμε γιὰ νὰ
στήσουμε στὴ θέση του πε-
τρελαιοπυλῶνα;

Ἡ ΔΕΗ: Ἐχουμε ὅμως διαπα-
νήσει ἤδη 160 ἐκατομμύ-
ρια γιὰ τὸ ἐργοστάσιο. Νὰ
πάνε χαμένα;

Οἱ ΕΛΕΣΣΑΙΟΙ: Καὶ τί
φταίμε ἐμεῖς; Ποῖος σᾶς
εἶπε νὰ τὰ διαπανήσετε χω-
ρὶς νὰ συμφωνήσουμε;

Ἐτσι συνεχίζονταν ἀτέλει-
ωτη ἡ διαμάχη καὶ ἡ πολιορ-
κία. Στὸ τέλος ὅμως τὸ κρά-
τος ἀγρίεψε καὶ ἀποφάσισε νὰ
ρίξῃ κατὰ τῆς πόλεως τὸν
πολιορκητικὸ κριὸ τῆς θίας:
Ἀναγκαστικὲς ἀπαλλοτριώσεις
μὲ τὴν ἐνοπλὴ προστασία τῆς
χωροφυλακῆς, ὥστε τὸ ἐργο-
στάσιο νὰ τελειώσῃ. Ἀλλὰ τό-
τε ξεπετάχθηκε πᾶνωλτος ἕ-
νας ἀπροσδόκητος σύμμαχος
τῆς Ἑδέσσης: Τὸ Συμβούλιο
Ἐπικρατείας, ποὺ ἀπεφάνθη:
«Κάντε ὅπου θέλετε τὸ ἐργο-
στάσιο. Ἀλλὰ τὰ νερὰ ἀνή-
κουν στὴν Ἑδεσσα καὶ δὲν
ἔχετε δικαίωμα νὰ τὰ ἀπαλ-
λοτριώσετε». Ἀποτέλεσμα ἐκ-
πληρωτικό: Ἡ ΔΕΗ μποροῦσε
νὰ κτίσῃ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν
τὸ ἐργοστάσιο —καὶ τὸ εἶχε
ἤδη κτίσει— ἀλλὰ ἐφ' ὅσον ὁ
Δῆμος δὲν παραχωρεῖ τὰ νε-
ρά, δὲν μπορεῖ τὸ ἐργοστά-

Αὐτὸς εἶναι ὁ μεγάλος καταρράκτης τῆς Ἑδέσσης
(ἀριστερά). Ἡ φύση χρειάστηκε μυριάδες
χρόνια νὰ τὸν πλάσῃ. Οἱ ἄνθρωποι θάλληκαν μέσα σὲ
λίγα χρόνια νὰ τὸν καταστρέψουν. Δὲν μπόρεσαν
ὅμως, γιὰ τὴν ὥρα, καὶ ἡ θρονιερὴ ὕδατοπώση
συνεχίζει τώρα θριαμβευτικὰ τὴν ἐπικὴ ζωὴ τῆς.
Πολλὲς πόλεις εἶναι περήφανες γιὰ τὰ σιντριβάνια τους.
Μὰ ἡ Ἑδεσσα, μέσα στὴν καρδιά τῆς, στὸ ἐμπορικὸ
τῆς κέντρο, ἀντὶ γιὰ σιντριβάνι ἔχει (δεξιὰ) ὁλόκληρο
καταρράκτη, θουερὸ, μεγαλειώδη, πλαισιωμένο
ἀπὸ παλαιὰ σπίτια, γραφικὰ δημιουργήματα τῆς
μακεδονικῆς ἀρχιτεκτονικῆς.



σιο νὰ λειτουργήσῃ! Ἀποθέ-
ωση τοῦ ἀδελφισμοῦ, ἀδιέ-
ξοδο κράτους καὶ ΔΕΗ, μὲ φυ-
σικὸ καταστάλαγμα: Μιά ποῦ
ἡ Ἑδεσσα δὲν ὑποχωρεῖ, νὰ
ὑποχωρήσῃ —τί ἄλλο νὰ γί-
νῃ;— ἡ ΔΕΗ...

Καὶ ἔτσι γίνε-
ται σήμερα:
Ἀναγκάζεται ἡ ΔΕΗ νὰ λύσῃ
τὴν πολιορκία καὶ καταπύνε-
ται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ ἐρ-
γοστάσιο σὰν «ἀνορθωτικὸ
σταθμὸ τοῦ ἐναλλασσομένου
ρεύματος» ἄλλων ἐργοστασί-
ων. Ἀδοξὸς προορισμὸς τοῦ
πολυθρόνητου ἔργου καὶ θλι-
βερὸ τέλος τῆς πολυθρόνης
ἐκστρατείας. Καὶ τὸ νερὸ τοῦ
Ἑδεσσαῖοι μὲ τὴν λύση τοῦ
ἀνορθωτικοῦ σταθμοῦ δὲν θὰ
στερέψῃ, οἱ καταρράκτες δὲν
θὰ σθῶσουν.

Τώρα ὅμως ποῦ ἡ Ἑδεσσα
βλέπει νὰ λινεῖται ἡ πολιορ-
κία τί θὰ γίνῃ;

Πόλι καὶ φύση εἶναι ἐγκα-
ταλειμμένα. Ἡ διάσωση τοῦ

τοπίου ἔναι «ἄσφατος ἀπαραίτη-
τος, ἀλλ' ὄχι ἐπαρκὴς», ὥστε
λένε στὰ μαθηματικά. Ἄν δὲν
ἀξιοποιηθῇ, τότε δὲν ἔγινε
παρὰ μιά τριτὴν στὸ νερὸ τοῦ
Ἑδεσσαῖοι.

Ἐπάρχουν ὅμως δυνατότη-
τες —μὰ ποῦ τὸ νερὸ, ἡ πρῶ-
τη ὕλη γιὰ κάθε ἀνάπλαση, δὲν
θὰ ἐξαφανισθῇ— νὰ γίνουν πολ-
λά, Πῶς; Νὰ ἔνα σχέδιο ποὺ
ἀνέπτυξε κάποιος Ἑδεσσαῖος
σ' ἓναν ἀπὸ τοὺς μεγαλύτε-
ρους ἐμπλιν-σμεν» τῆς Ἑλλά-
δος:

Οἱ ΕΛΕΣΣΑΙΟΙ: Νὰ κάνουμε
μιά μεγάλη τεχνητὴ πλάξ,
ὅχι στὴν κορυφὴ τοῦ δρά-
χου, ἐκεῖ ὅπου σχηματίζε-
ται ὁ καταρράκτης, ἀλλὰ
στὸ σημεῖο τῆς πτώσεώς
του. Φαντασθῆτε: Νὰ παίρ-
νετε τὸ μπάνιο σας μέσα
σὲ μιά λίμνη, ποῦ στὸ κέν-
τρο τῆς θὰ γκαρμίζετα ἡ
βροντερὴ ὕδατοπώση, μὲ
ντεκὸ ὁλόγυρα τὴν συναρ-
παστικὴ φύση τοῦ τοπίου...

Οἱ ΜΠΙΖΝΕΣΜΑΝ: Γιὰ στά-
σου! Σπουδαία ἰδέα. Τέ-
τοιον πρᾶγμα δὲν ὑπάρχει
ποῦ νὰ στὸν κόσμο ἐκτὸς
ἀπὸ τὴν Τζαμάικα.

Οἱ ΕΛΕΣΣΑΙΟΙ: Φαντασθῆ-
τε: Τί ὕδροχαρὴ παιχίδι
θὰ γίνονται! Τοιμηροὶ κο-
λυμβηταὶ θὰ διασχίζουν τὰ
κράσπεδα τῆς ὕδατοπώ-
σεως, ἐνῶ ὑγρὲς τσουλή-
θρες θὰ τινάζουν τοὺς λου-
όμενους σὲ ἀπόσταση εικο-
σάδων μέτρων...

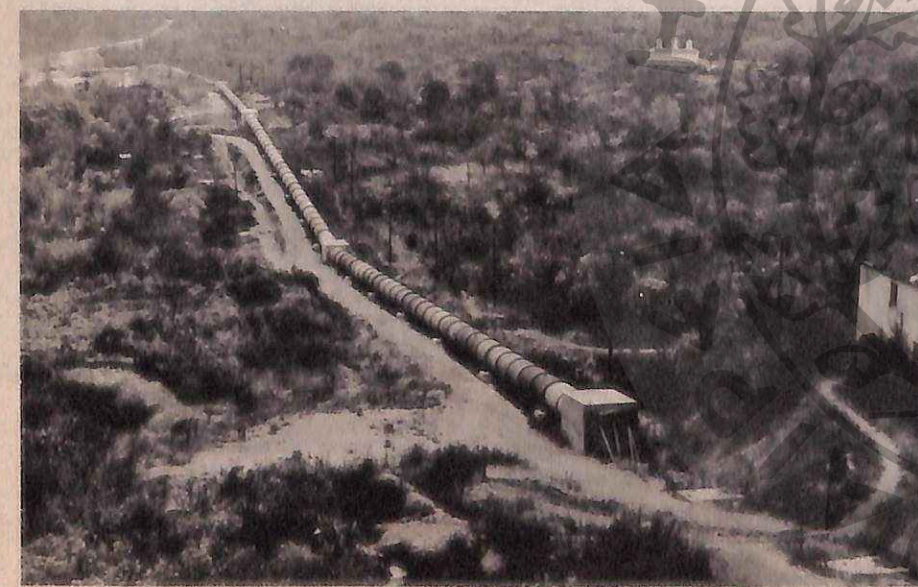
Οἱ ΕΛΕΣΣΑΙΟΙ: Θὰ ἐξω-
νῶνται ἐκατὸ χιλιάδες τουρί-
στες κάθε χρόνο...

Οἱ ΜΠΙΖΝΕΣΜΑΝ: Τριακό-
σιες χιλιάδες τουρίστες...

Οἱ ΕΛΕΣΣΑΙΟΙ: Μισὸ ἐκα-
τομμύριο τουρίστες...

Ἐπάρχουν λοιπὸν —κατὰ
τοὺς αἰσιόδοξους— οἱ δυνατό-
τητες νὰ γίνῃ ἡ Ἑδεσσα μιά
πανευρωπαϊκὴ μητρόπολις τῶν
νερῶν. Ἐπάρχουν, ὅμως, καὶ
οἱ σκεπτικιστὰς, ποὺ φοβοῦνται
ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ μάχη ποὺ κε-
δήθηκε θὰ πᾶν χαμένη. Γιατί
ἓνας ἄλλος δρόμος ἔλλογε: Ἡ
νεοελληνικὴ ἀδ. ἡτρία.

Οἱ ΜΠΙΖΝΕΣΜΑΝ (ὑπερθε-
ματίζε): Παραπάνω: Θὰ
γ.



«Ἡ πανέμορφη, μὰ ἀντρεωμένη νεράιδα
ἔξη χρόνια πάλευε μὲ τὸν δράκο, ποὺ ἤθελε
νὰ μπῇ στὴν φωλιά τῆς
καὶ νὰ ρουφήξῃ τὸ αἷμα τῆς.
Στὸ τέλος τὸν σκότωσε — καὶ τώρα κοίτεται
τὸ πελώριο κουφάρι του στὰ πόδια τῆς»...
Δὲν εἶναι παραμῦθι. Βάλτε
ἀντὶ γιὰ τὴν νεράιδα τὴν Ἑδεσσα,
ἀντὶ γιὰ τὸ αἷμα τῆς τὸ νερὸ
τῶν καταρράκτων, ἀντὶ γιὰ τὸν δράκον τὸ...
ὕδροηλεκτρικὸ ἐργοστάσιο τῆς Δ.Ε.Η.
Καὶ ἔχετε σπαρταριστὴ τὴν πραγματικότητα
καὶ τὴν ἐπικαιρότητα.
Ἄν ἀμφισβάζετε, πηγαίνετε ὡς ἐκεῖ πάνω
καὶ θ' ἀντικρύσετε τὸ σιδερένιο κουφάρι
τοῦ δράκου ποὺ κοίτεται,
ἀκίνητο προϊστορικὸ τέρας,
στὴν ζούγκλα τοῦ Ἑδεσσαῖοι «λόγγο».

Τό "εύτυχές γεγονός"...

Επρεπε να φθάσει ο κόμπος στο κτένι για να αντιληφθούν οί ανεξάρτητοι του Κέντρου ότι δεν μπορούν άλλο να προχωρήσουν αδέσποτοι, όπως έκαναν έως τώρα και άσχετα με το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας ή οποία επέκειτο στην Βουλή για την περασμένη Δευτέρα, λίγες ημέρες πριν αποφάσισαν ναβάλουν τα θεμέλια για να συγκροτήσουν το πολυθρύλητο κόμμα τους, παραμερίζοντας τις δυσχέρειες οί οποίες είχαν προκαλέσει αλληπάλληλες αναβολές στην εξαγγελία του «εύτυχούς γεγονότος» — στην γέννηση ενός ακόμη πολιτικού οργανισμού.

Τό σύνθημα τό έδωσε μία δραματική φραστική χειρονομία του πρωθυπουργού κατά την τελευταία και αποφασιστική σύσκεψη της «κοινοβουλευτικής ομάδας» των ανεξαρτήτων: «Ό,τι θέλετε... Και εγώ φεύγω εν ανάγκη» — είπε ο κ. Σ. Στεφανόπουλος. Ήξευραν όλοι ότι θά τό έκανε... Καί προσγειώθηκαν στην πραγματικότητα. Τά ξαναέβαλαν κάτω, αυτήν την φορά με καλή θέληση, και πήραν μία πρώτη απόφαση: να όρισθί πενταμελής επιτροπή ή οποία θά συντάξη τό καταστατικό και αφού συνταχθί και διορθωθί τό καταστατικό, τότε να γίνει ή επίσημη άναγγελία. «Νά δούμε πρώτα τό καταστατικό» — απεφάνθη εν τέλει με άνάμικτο τόνο συγκαταβατικότητας και επιφυλάξεως ο ύπουργός Συντονισμού κ. Κ. Μπισσοτάκης, ο όποιος γενικά, σ' αυτήν την αποφασιστική σύσκεψη, υπήρξε «κατευθυντικός» προς όλες τις κατευθύνσεις.

Ο κόμπος είχε πράγματι φθάσει στο κτένι... Από τό ένα μέρος ή κυβέρνηση έδινε την εντύπωση δυστοκίας στο ζήτημα του προέδρου της Βουλής — καθυστερούσε να όρίση τον υποψήφιό της και ήταν κοινό μυστικό ότι ή καθυστέρηση δεν ώφειλετο μόνον στην προσπάθεια αποσπάσεως μερικών ακόμη στελεχών από την ΕΚ, αλλά και σέ ένδοκυβερνητικές δυσχέρειες. Από τό άλλο μέρος ή αναθλητική της στην συγκρότηση του κόμματος είχε άρχισι να δημιουργή την πεποίθηση ότι άθεράνευτα καταντούσε ή έλλειψη συνοχής στην κυβερνητική ομάδα. Παραλλήλως, τό Καστρί (πού λόγω συγγενών δεσμών!) έπιπροφερίτο με τό νί και με τό σίγμα όλα όσα συνέβαιναν στίς κυβερνητικές τάξεις, έσπευδε να εκμεταλλευθί προπαντός τό κάθε περίπτωση κυβερνητικής αδυναμίας, ένισχύοντας τις παραπάνω έντυπώσεις... Και τέλος οί βουλευτές ής συμπολιτεύσεως γενικά είχαν άρξισι να εκδηλώνουν ζωηρά δυσφορία άφ' ένός μέρους για την γενική κατάσταση και άφ' έτέρου για την μεταχείρισή τους από την κυβέρνηση. Σε τέτοιο βαθμό είχαν έξεγερθή πολλοί βουλευτές της ΕΡΕ, ώστε να διαβεβαιώσουν τον άρχηγό της ΕΡΕ κ. Π. Κανελλόπουλο ότι «όίκιο είχε πού ήθελε έκλογές», μετανοώντας, ύποτίθεται, εκ των υστέρων διότι οί ίδιοι είχαν άντιταχθί στην γνωστή πρωτοβουλία του.

Όλα αυτά ήσαν κακά προμηνύματα για την κυβερνητική ομάδα, εν όψει μάλιστα

της άναμετρήσεως πού επέκειτο στην Βουλή και εν όψει ποικίλων περιπλοκών στον έξωτερικό τομέα (άρχίζει επί του Κυπριακού ή συζήτηση στα Ήνωμένα Έθνη — ή προσέγγιση Ήταλίας και Γιουγκοσλαβίας προκαλεί μακροπρόθεσμες άνσυχίες στην Αθήνα κλπ.) και, κυρίως, στα οικονομικά, επί των όποιων ή αισιοδοξία μπορεί να στηρίζεται μόνο στην πιθανότητα ενός δανείου από τό έξωτερικό...

Και άντελήφθη ή κυβερνητική ομάδα (τό άντελήφθη πράγματι πολύ άργά!) ότι δεν υπήρχε πλέον χρόνος για χάσιμο και ότι καιρός ήταν να άνασκουμπωθί σοβαρά, την στιγμή μάλιστα κατά την οποία έπίστευε ότι αν άποκτούσε ύπόσταση κομματική έγκαιρώς, αν ξεπερνούσε άνωδύτως τον επκίνδυνο κάδο της έκλογής του προέδρου και αν επετύγχανε «κάτι» συγκεκριμένο στον οικονομικό τομέα, θά ήτο δυνατό να μεταστραφί ριζικά τό κλίμα της βολής αυτής άτμοσφαιρας, την ώρα άλλωστε πού οί πληροφορίες της από τό Καστρί άνέφεραν επίμονως ότι ή ήγεσία της ΕΚ αντιμετώπιζε τις ίδιες και μεγαλύτερες έξωτερικές δυσκολίες...

● ΓΙΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ, ο πρωθυπουργός κ. Σ. Στεφανόπουλος απεφάσισε να ζητήσει περίπου τελειογραφικώς την ζήτηση βοήθεια.

● ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑ της Βουλής, έλυσε αποφασιστικά τον γόρδιο δεσμό: Έγκάτελειψε την άκαρπη έως τότε προσπάθεια προσελκύσεως στην κυβερνητική ομάδα επωνύμως ώρισμένων παπανδρεϊκών στελεχών και βουλευτών, περιώρισθ στην έλπίδα ότι κατά την μυστική ψηφοφορία μερικοί παπανδρεϊκοί άνωδύτως θά υπεστήριζαν τον κυβερνητικό υποψήφιο και ώρισε για την θέση αυτή τον κ. Δ. Παπασπύρου, έλευθερώνοντας έτσι και ένα ύπουργικό χαρτοφυλάκιο...

● ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ του κόμματος ήήρε την σύμφωνη γνώμη όλων των συνάδελφων του και ύποτίθεται ότι προχωρεί βιαστικά.

«Γιατί τόσο δυστοκία σ' αυτό τό ζήτημα;» — έρωτήσαμε φίλο ύπουργό. Απάντησε: «Έπρεπε να συμφωνήσουμε πρώτα στο καταστατικό». Έρώτηση: «Και παρουσίαζε τόσο δυσκολία αυτό;». Χαμογέλασε: «Δεν πρέπει να παρεξηγείται ή κάποια ύπερβολή, απάντησε. Ή πικρή πείρα του παρελθόντος έχει κληροδοτήσει σέ όλους μας ύπερμετρη εύαισθησία σ' αυτό τό θέμα, σέ βαθμό φοβίας. Ό σκοπός μας είναι: Νά λυθούν εκ των προτέρων σχολαστικά όλα τα προβλήματα και να μην άνακύψουν εκ των υστέρων ατέλειες και δυσχέρειες, ώστε τό κόμμα να λειτουργήσει πραγματικώς δημοκρατικά».

Νίκος Μεταξάς



ΑΠΟ την έναρξη των εργασιών της Βουλής. Ένωσις Κέντρου (Άνδρέας Παπανδρέου, ΑΡΙΣΤΕΡΑ) — Κόμμα Προοδευτικών (Σπ. Μαρκεζίνης, ΣΤΟ ΜΕΣΟΝ) — Ε.Ρ.Ε. (Παν. Κανελλόπουλος, Παν. Παπληγούρας, ΔΕΞΙΑ)...

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΡΟΛΗ: Ο πρωθυπουργός παραπέμπει τον ήρωμένο στην βοήθεια του Ήψια του! Όστόσο, αν τό Καστρί ήθελε να σχολιάσει την παραπάνω φωτογραφία, θά έγραφε: «Ο κ. Στεφανόπουλος σέ άδιέξοδο, εν όψει της έκλογής προέδρου της Βουλής και συγκροτήσεως της ομάδας του σέ κόμμα. Ακόμη και ή Εκκλησία προβάλλει άρνησιν εις την έκτέλεσιν των τυπικών της καθηκόντων»...



A black and white advertisement for Orlon. The central image shows a woman from the waist up, wearing a dark turtleneck sweater with a wide, light-colored geometric patterned band across the chest and shoulders. She is also wearing a wide-brimmed hat and large, dark-rimmed glasses. Her right hand is raised, with fingers slightly spread. The background is dark. In the top left corner, there is small text: "Orlon" and "OP 43 65 M". In the bottom right corner, the "Orlon" logo is prominently displayed in a stylized font, with "DUPONT" in a smaller circle above it. Below the logo, there is Greek text: "ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ. ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΡΕΙΜΙΑ".

Orlon®

ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ
ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ

Θανερά επηρεασμένα από την αστροναυτική διάθεση
 της μόδας, τα πλεκτά Orlon δίνουν μία καινούργια
 πνοή στο γυναικείο ντύσιμο... Ζεστές αποχρώσεις,
 γεωμετρικές τάσεις, σχήματα γιγαντιαία, ασυμμετρία,
 αλλά και πλέξεις λεπτές με αξιοσημείωτη προσταγή
 τελειότητα, συνθέτουν τη κοσμογονική προσέγγιση
 της φετινής μόδας των πλεκτών... Orlon... Φέρνει
 την αλλαγή που τόσο περιμένατε... Orlon... Το εύνο-
 ούμενο νήμα της Ιταλικής και γαλλικής «κότ κουτίρ»,
 που με τις έντυπες επεξεργασίες του προσδίδει
 μία μυστηριώδη εξόχωση προσηπικότητας στη γυναίκα
 του '65... *ORLON ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ DUPONT ΓΙΑ ΤΗΝ
 ΑΚΡΥΛΙΚΗ ΥΦΑΣΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ Creation Μελετημένη
 «Αίλη» ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
 Αποκλειστικός νηματοποιήσεως
 για την Ελλάδα

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ
 ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Orlon®
 ΔΟΥΡΟΝΤ
 ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ
 ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ... ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ

ΕΔΩ ΔΙΑΣΤΗΜΑ!
 Η Α.Μ. Η ΜΟΔΑ ΣΑΣ
 ΘΕΛΕΙ ΥΠΟΡΧΟΥΝΤΕΣ..

ΕΛΛΑΔΑ
ΕΛΛΑΔΑ
Orlon®
DUPONT
ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ
ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΣΩΗ... ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ

Εδώ διαστροφή!!
η Α.Μ. η πόδα σου
θέλει υπομονή...

Οικογενειακοί ἀστειόμοι

Μια πίκρα κρύβεται συχνά πίσω από μια διασημότητα. Είναι τα άσημα μέλη του οικογενειακού περιβάλλοντος, που μολονότι νοιάθουν τις δυνάμεις τους έπαρκώς για μια παρόμοια τύχη, αναγκάζονται από τα πράγματα να ζούν στη σκιά του φημισμένου πατέρα ή της ενδοξής αδελφής. Δεν συμβαίνει το ίδιο όμως με μια σειρά από όμορφες νέες κοπέλλες, που αυτό-δύναμα διεκδικούν την δική τους θέση κάτω από τον ήλιο, χωρίς να λυγίζουν από το βάρος του δνόματος που σηκώνουν...

► Τζέραλντιν Τσάπλιν : Είναι μεγάλο το βάρος να δοκιμάζεις να σταδιοδρομήσεις στην αθόνη, φέροντας το ίδιο επώνυμο με τον μεγάλο Τσάρλυ. Όσο, ή λεπτοκαμωμένη Τζέραλντιν δεν πτοήθηκε. Και σήμερα έχει αποσπασει τον τίτλο της πριό «μετεωρικής κινηματογραφικής εμφάνισης» των τελευταίων ετών. Έπειτα από τρεις ταινίες — «Ο γιατρός και οι διάβολοι», «Θά φτάσω σε μια πόλη», «Δρ Ζιόγκο» — είναι μια περιζήτητη νεαρή ήθοποιός. Στο ενεργητικό της ή ίδια δεν λογαριάζει την πρώτη της κινηματογραφική εμφάνιση, που έγινε στα «Φότα της ράμπας», την ταινία του διάσημου πατέρα της, πριν από 13 χρόνια, όταν ή Τζέραλντιν ήταν μόλις οκτώ ετών. Λογαριάζει μόνον ότι έχει επιτύχει μόνη της



Μπλάνς Κορντέν : Η αδελφή της Κλαούντια Κορντιάλε — είναι διάσημη από το Βανκούβερ ως το Βλαδιβοστόκ. Άλλα ή Μπλάνς, αν και λίγο μεγαλύτερη στην ηλικία από την «Κ.Κ.», πιστεύει ότι θα αποκτήσει μια μέρα δική της αήγη, όχι, πάντως, στον κινηματογράφο. Είναι όμορφη και τα χαρακτηριστικά του προσώπου της θυμίζουν την Κλαούντια και την Μπέττυ Νταίβις σε νεαρή ηλικία. Τα ταλέντα της, άλλωστε, είναι πολλά: Είναι καλή φωτογράφος και συχνά καλύπτει αυτή την πλευρά της δημοσιότητας για την αδελφή της. Είναι και γράφος με ιμπρεσιονιστικές τάσεις. Τέλος, σχεδιάζει τουαλέτες, οι οποίες έχουν κάνει εντύπωση στους κοσμικούς κύκλους της Ρώμης.

Κατρίν και Άνιες,
τά δυο προβλήματα
της οικογενείας Σπάακ



▲ Κατρίν Σπάακ : 'Αφού ένθουσίασε τούς θαυμαστές της με τις πρόσφατες τολμηρές, αν όχι σκανδαλιστικές, εμφανίσεις της στην «Άδεια ζωή», ή αλλιώς του Βέλγου πολιτικού αποφάσισε να μεταμορφωθεί σε άντρα! Έτσι προβλέπει το σενάριο της τελευταίας ταινίας της, που γυρίζεται σ' έναν πύργο έξω από την Λουμπλιάνα. Πρόκειται για την «Μαντεμουαζέλ ντε Μωπέν», που η πλοκή της βασίζεται στο ομώνυμο μυθιστόρημα του Θεόφιλου Γκωτιέ. Είναι η ιστορία μίας τολμηρής νέας, που αρνείται να συμμορφωθεί με τις παραδόσεις και να παντρευτεί τον άνδρα που της υποδεικνύουν οι γονείς της. Μεταμφιέζεται σε άνδρα και, για να γνωρίσει τον κόσμο, κατατάσσεται στον στρατό και γίνεται αξιωματικός. Τα πράγματα κυλούν ομαλά, εν μέσω πολλών περιπετειών, ως την στιγμή που μία φλογερή Σπανιόλα τραγουδίστρια έρωτεύεται τον ωραίο Ιππότη, με αποτέλεσμα να προκληθεί μονομαχία. Στην φωτογραφία, η Κατερίνα ξιφουλκεί, προκειμένου να αντιμετωπίσει τον προσβεβλημένο έραστή της έρωτευμένης Σπανιόλας, η οποία δεν γνωρίζει το μυστικό του φύλου της.



Άνιες Σπάακ : Μετά την επιτυχία της αδελφής της, δόθηκε να γίνει και η ίδια διάσημη, προκαλώντας ένα ακόμη σκάνδαλο στην οικογένεια του υπουργού θείου της. Το ξεκίνημά της έγινε από το Παρίσι, όπου πρωτοεμφανίσθηκε σαν μαννεκέν του μεγάλου οίκου Λανδέν. Η απόφασή της προκάλεσε απέλπισία στις Βρυξέλλες, στην οικογένεια Σπάακ, που είχε ήδη δεχθεί αρκετές επικρίσεις για την «έκτροπή» της Κατρίν. Άλλα ή Άνιες έμεινε ασυγκίνητη μπροστά στις οικογενειακές αντιδράσεις και έκανε ένα ακόμη τολμηρότερο βήμα, πραγματοποιώντας μερικές σκανδαλιστικές εμφανίσεις στην ταινία «Ένας έρωτας», στο πλευρό του Ροσσάνο Μπράτσι. Και είναι αποφασισμένη να συνεχίσει τις προσπάθειές της. Είναι, άλλωστε, βέβαιη ότι θα επιτύχει, γιατί πιστεύει ότι είναι ωραιότερη από την αδελφή της. Η επαγγελματική αυτή αντίληψη δεν εμποδίζει τις δυο αδελφές από το να είναι πάντοτε δυο καλές φίλες (αριστερά).



ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΙ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΙ

Η κόρη του Τάυρον Πάουερ
και η αδελφή της Νάταλι Γούντ
στο ξεκίνημα μιας δικής τους σταδιοδρομίας



Ρομίνια Πάουερ : Μεγάλη είναι η ομοιότητά της με τον αλησμόνητο πατέρα της, Τάυρον Πάουερ. Καί, μολονότι 14 μόνον ετών, δεν θ' άργήσει να αποκτήσει την πρώτη της κινηματογραφική πείρα, αφού υπέγραψε κιόλας ένα συμβόλαιο για την συμμετοχή της στην ταινία «Νοικοκυριό αλλά Ιταλικά». Στην Ρώμη την συνοδεύουν η μικρότερη αδελφή της Τάυριν Πάουερ και οι έτεροθαλείς -από τον γάμο της μητέρας της Λίντα Κρίστιαν με τον Έντ. Πέρντομ- Λίλιαν και Μαρίνα.



▲ **Λάνα Γούντ :** Είναι μόλις 19 χρόνων και έχει τα ίδια μεγάλα καστανά μάτια, τα ίδια μαύρα πυκνά μαλλιά και το ίδιο γοητευτικό χαμόγελο με την διάσημη αδελφή της, την Νάταλι Γούντ. Είναι μια κοπέλλα ανεξάρτητη και θέλει να επιτύχει στην ζωή χωρίς καμιά βοήθεια από μέρος της «μεγάλης». Γι' αυτό ζή μόνη της σ' ένα διαμέρισμα στο Μπέρκλυ Χίλς, μαζί με τον σκύλο της, μαγειρεύει για τον εαυτό της, κάνει ηλιοθεραπεία στον κήπο της και, όταν δεν είναι απασχολημένη στο στούντιο, ξεκουράζεται ακούγοντας δίσκους ή διαβάζοντας ένα καλό διβλίο. Λεπτή, ψηλή, με θαυμάσιες αναλογίες, θεωρείται σαν μια από τις νέες ελπίδες της θόδης.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ



ΣΕ
2
ΥΠΕΡΤΥΧΕΡΟΥΣ
2
ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ

3 ΚΕΡΔΗ ΜΕ ΕΝΑ ΛΑΧΝΟΝ
ΤΩΝ
ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΩΝ ΣΕΙΡΩΝ



ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ

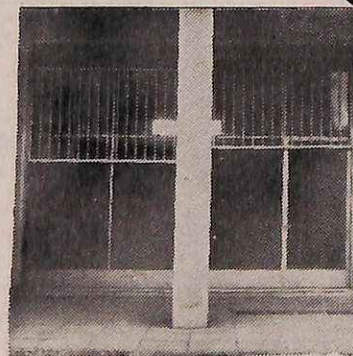


1

ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ
5 ΔΩΜΑΤΙΩΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΠΑΤΗΣΙΩΝ
276 - 278 ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΗΛΕΚ-
ΤΡΙΚΟΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΝ ΗΤΟΙ-
ΦΥΓΕΙΟΝ • ΚΟΥΖΙΝΑ • ΠΛΥΝ-
ΤΗΡΙΟΝ • ΣΚΟΥΠΑΝ • ΠΑΡΚΕ-
ΤΕΖΑΝ ΦΥΓΑΝΙΕΡΑΝ • ΣΙΔΕ-
ΡΟ ΣΙΔΕΡΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ
ΧΡΥΣΟΣΤ. ΣΜΥΡΝΗΣ 19



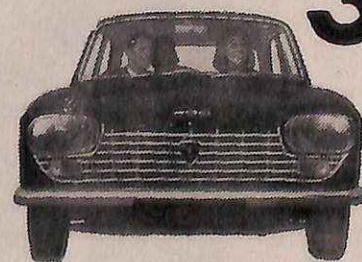
2

ΚΑΙ ΠΟΛΛΕΣ ΑΛΛΕΣ ΔΕΚΑΔΕΣ
ΣΠΙΤΙΑ - ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ -
ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΜΕΤΡΗΤΑ.

ΚΑΙ ΛΑΧΝΟΙ - ΜΕΤΟΧΕΣ ΤΩΝ
ΕΤΑΙΡΙΩΝ, ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΗΡΑΚΛΗΣ,
ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ.

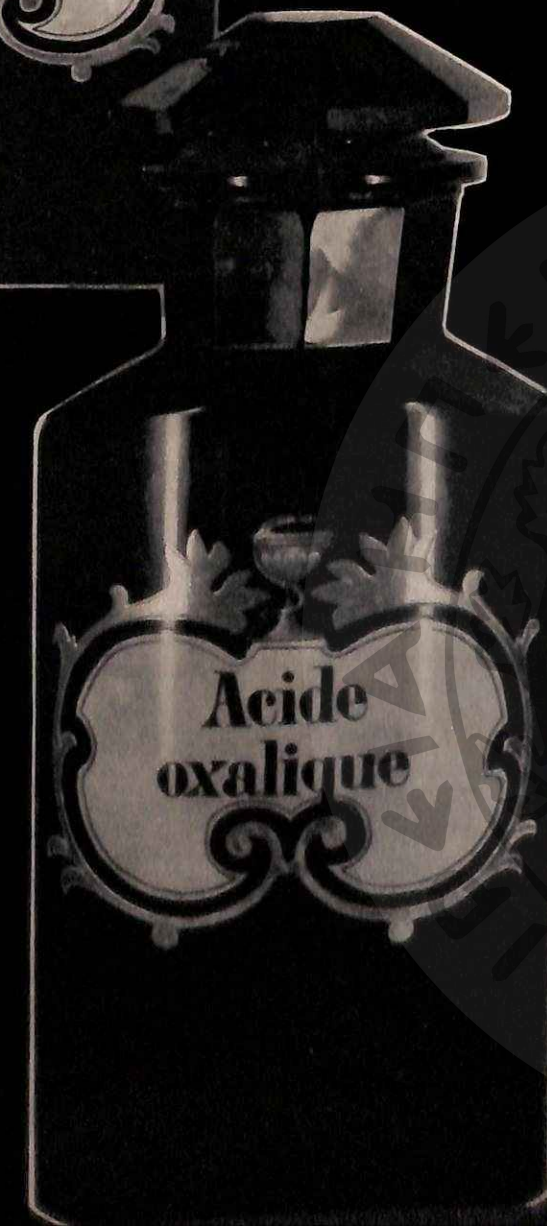
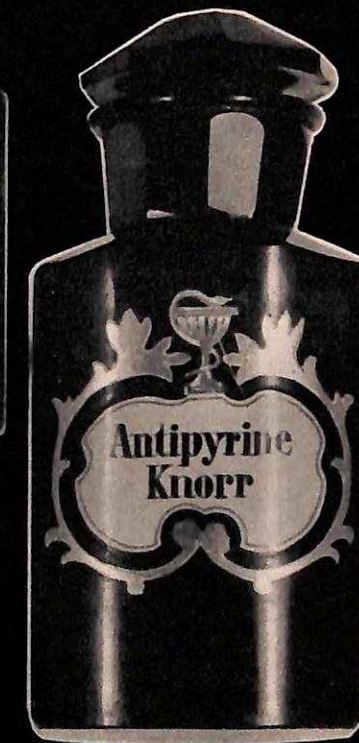
ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΥΧΕΡΟΝ ΜΕ ΠΛΗΡΩ-
ΜΕΝΑ ΟΛΑ ΤΑ ΕΞΟΔΑ

ΚΑΙ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΑ
ΕΠΙ ΕΝ ΕΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ
ΦΟΙΝΙΣ



3

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΠΕΖΩ
204 1965



χρηστα
ΦΑΡΜΑΚΑ
και επικίνδυνα

Τί συμβαίνει με τὰ φάρμακα; "Ενα «σκάν-
δαλο νοθείας» απεικάλυψε πολλά δυσάρε-
στα καὶ θλιβερά γιὰ τὸ πῶς περιφρουρεῖ-
ται ἡ δημοσία υγεία στὴν Ἑλλάδα. Φάρμα-
κα ἄχρηστα καὶ ἐπικίνδυνα, φάρμακα πα-
γίδες γιὰ τοὺς ἀσθενεῖς, κυκλοφοροῦσαν
—καὶ κυκλοφοροῦν;— ἐλεύθερα. Μὲ τὴν ση-
μερινὴ μεγάλη ἐρευνά τους, οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ
ἐπιχειροῦν νὰ δώσουν τὴν ἀπάντησιν στὸ
ἐρώτημα: Τί συμβαίνει μετὰ τὰ φάρμακα;...

ΕΝΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΝΟΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣΕ ΕΚΑΤΟ ΜΕΤΡΑ ΠΙΟ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΜΟΔΙΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ

Η ΘΥΕΛΛΑ ξέσπασε ξαφνικά πριν από δυόμισυ μήνες. Στις 4 Σεπτεμβρίου δημοσιεύθηκε η είδηση που συνετάραξε το πανελλήνιο και ξεσκέπασε το πολυθόρυβο σκάνδαλο, το οποίο από τότε, αντί να κοπάσει, γίνεται συνεχώς πιο ήχηρό, παίρνει άδικα-κόπως διαστάσεις πιο τερατώδεις: Νοθευμένα φάρμακα κυκλοφορούν στην Ελλάδα. Ανακαλύφθηκε ένα «πειρατικό» εργαστήριο φαρμάκων, με την διευκρίνηση ότι υπάρχουν τουλάχιστον άλλα έπτα μέσα στην Αθήνα, τα οποία όμως ακόμη δεν βρέθηκαν. Και η αρχική εκείνη είδηση αποτελούσε τον πυρήνα απλώς του τεράστιου προβλήματος, που απροσδόκητα ανατάραξε τα νερά της μακαριότητός μας. Το ερώτημα: «τί συμβαίνει με τα φάρμακα»; καίει από τότε τα χείλη όλων, ερώτημα στο οποίο ακόμη δεν έχει δοθεί έμπισμη απάντηση. Και πού, παρά την σιωπή των αρμοδίων, έχει έμποτίσει όλους τους Έλληνες με την βεβαιότητα ότι: Κάτι το πολύ σάπιο και επικίνδυνο υπάρχει στο βασίλειο της δημοσίας υγείας...

Στην όδον Άριστομένους όρθώνεται το έπιθλητικό κτίριο του ύπουργείου Υγιεινής. Έκεi έδρεύει το γενικό στρατηγείο της μάχης για την υγεία του λαού. Έκει είναι εγκατεστημένες οι υπηρεσίες που αποκλειστική άποστολή έχουν να δίνουν στον κάθε πολίτη τα μέσα να καταπολεμήσει τις παθήσεις και νόσους, να φροντίζουν για τον έφοδιασμό του με ήλεγμένα και έπαρκή φάρμακα, να άγρυπνούν για να μη γίνεται καμιά καπηλεία των φαρμακευτικών και νοσηλευτικών μέσων. Άλλα —άδυσώπητος σαρκασμός προς το κράτος και προς τους νόμους— έκατό μόλις μέτρα πιο κάτω από το έπιθλητικό ύπουργείο, στον άριθμό 31 της όδου αυτής, λειτουργούσε πανηγυρικά, μέχρι τις 3 Σεπτεμβρίου, το «πειρατικό» εργαστήριο που παρεσκεύαζε τα νοθευμένα φάρμακα!

Όσοι το έπισκέφθηκαν, μετά την ανάκλυψή του, ένοιωσαν άνατριχίλα. Κατεβαίνεις μια σιδερένια σκάλα σαν των καραβιών, χάνεσαι σ' ένα θρώμικο, άηγιο, σκονισμένο ήμιυπόγειο. Και εκεί κάτω, μέσα σε μια άπίθανη τρώγλη, ένας έξ ίσου άπίθανος πλασιέ, σαν τους άλχημιστές του μεσαιώνας, παρεσκεύαζε τα «φάρμακά» του: Έπαιρνε άμπούλες άδειες και τις γέμιζε ή με νεράκι του Θεού —άλλα κι αυτό θρώμικο— ή έβαζε μέσα το 1)8 μιας κανονικής ένέσεως: Μοίραζε, δηλαδή, στα όκτω μια γνήσια ένεση, και με τον εύφω άυτών νεοελληνικό τρόπο έβγαζε όκταπλάσιο κέρδος από το κανονικό...

Άκολούθησαν συλλήψεις, κατασχέσεις, άνακρίσεις. Ανακαλύφθηκαν συγκεκριμένες περιπτώσεις νοθευμένων φαρμάκων —«Προλουτόν» Ντεπό και «Προζόνον», άσπιρίνες και λοιπά—, ή άστυνομία και οι δικαστικές άρχες κινητοποιήθηκαν, αναζητώντας μάταια τα άλλα μυστηριώδη «πειρατικά» εργαστήρια, ώρισμένοι δραστές προφυλακίσθηκαν, ενώ άλλοι απέλύθησαν επί έγγυση και μοντάρεται συστηματικά μια μεγάλη δίκη, πού,

άσφαλώς, όταν θα διεξαχθή, θα προκαλέσει πανελλήνιο πάταγο!

Η άνακάλυψη όμως πού έγινε και ή συγκρομένη δικογραφία πού σχηματίζεται, με τους λίγους ή πολλούς κατηγορουμένους, δεν καλύπτουν το πελώριο ζήτημα πού άπεκαλύφθη. Δεν άφορά παρά μια ώρισμένη περίπτωση, ή οποία είναι ένδιαφέρον άστυνομικό και δικαστικό θέμα, άλλα άπλως άνακινεί, χωρίς να λύνη, το κολοσσιαίο κοινωνικό πρόβλημα:

- Η δημοσία υγεία στην Ελλάδα εύρίσκεται σε κίνδυνο;
- Μας άπειλεί ή νοθεία των φαρμάκων;
- Το κράτος είναι άνίκανο να μας προστατεύσει και μας άφήνει στο έλεος των συμμοριών των κερδοσκόπων;

ΧΡΟΝΙΑ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΗ

Μιαν απάντηση συνταρακτική, πού προκαλεί ρίγη και άπόγνωση, μας δίνει υπεύθυνα ή Πανελλήνια Ένωσις Έπιστημόνων Φαρμακοποιών, ή οποία σε πρόσφατη —πριν από λίγες ήμέρες— άνακοίνωσή της κηρύττει και καταγγέλλει ότι:

Ό έλληνικός λαός όφίσταται χρονία φαρμακευτική δηλητηρίαση! Η φαρμακευτική περίθαλψη πού παρέχεται στην Ελλάδα είναι έντελώς άντεπιστημονική, άνοργάνωτη, άνεξέλεγκτη, άσύδοτη και όλέθρια. Μια τεράστια νοθεία των φαρμάκων διεξάγεται, ή οποία φέρνει τον κίνδυνο μέσα

στα νοσοκομεία, στα ίατρεία, στα σπίτια μας.

Η τρομερή αυτή κραυγή άγωνίας και προειδοποίησης πρέπει να πανικοβάλει όλους όσους έχουν την εύθυνη της δημοσίας υγείας και όλο το κοινό. Δεν παίζει κανείς με το πολυτιμότερο άγαθό της ζωής. Και όταν το άγαθό αυτό άπειλήται, παίρνονται άποφάσεις και μέτρα χωρίς δισταγμούς και περιορισμούς.

Τί συμβαίνει, λοιπόν, με τα ξένα και ντόπια φάρμακα στην Ελλάδα;

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΝΟΘΕΙΑ

Η νοθεία των φαρμάκων γενικά στην χώρα μας είναι περισσότερο έκτεταμένη από όσο νομίζουμε. Δεν είναι μόνον έσκεμμένη, άλλα και άκούσια και παίρνει διαστάσεις γιγαντιαίες και όλέθριες. Αυτό τονίσθηκε στην Γενική Συνέλευση των Έπιστημόνων Φαρμακοποιών, στις 31 του περασμένου μηνός Όκτωβρίου.

Σήμερα κυκλοφορούν στην χώρα μας 9.000 - 9.500 περίπου φάρμακα και κανείς δεν ξέρει ποιά από αυτά είναι γνήσια και ποιά νοθευμένα. Όταν όμως μιλάμε για νοθεία, πρέπει να την κατατάξουμε στις έξης γενικές κατηγορίες:

ΣΚΟΠΙΜΗ ΝΟΘΕΙΑ, ή οποία επιδιώκεται με την πλημελή άντιγραφή ξένων φαρμάκων και με χρησιμοποίηση λιγώτερων υλικών και όχι καλής ποιότητας.

ΑΚΟΥΣΙΑ ΝΟΘΕΙΑ. Όφείλεται σε άνυπαρξία έπιστημονικού και τεχνικού έξοπλισμού των διαφόρων εργαστηρίων, για τον έλεγχο και την παρασκευή των φαρμάκων.

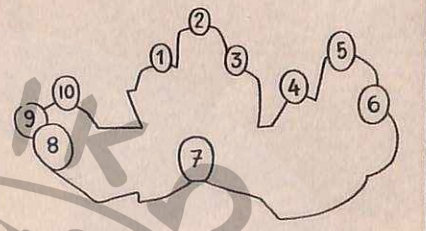
Ένα υπόγειο θρωμερό στην καρδιά της Αθήνας, λίγα μέτρα πιο πέρα από το Υπουργείο Υγιεινής. Αποθήκη; Σκουπιδότοπος; Όχι! Έδώ μέσα παρασκευάζονταν «φάρμακα»!... Είναι το μυστικό «εργαστήριο» όπου κατασκευάζονταν οι ένέσεις πού περιείχαν σκέτο — θρώμικο— νερό...

ΕΝΑ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΡΙΟ ΜΕ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΚΕΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ

Το τμήμα φαρμάκων του 'Ανωτάτου 'Υγειονομικού Συμβουλίου είναι η ύστατη αρχή που έχει το απόλυτο «θέτο» για κάθε φάρμακο ή καλλυντικό —από το ταπεινότερο τάλκωσ το πολυπλοκότερο αντιβιοτικό— τα οποία μπορούν να χρησιμοποιούν οι κάτοικοι της 'Ελλάδος. Λίγοι άνθρωποι στον κόσμο έχουν τόσο δικτατορική εξουσία και ο φακός των «Εϊκόνων» τους «συνέλαθε» ενώ με όλη την σοβαρότητα της ευθύνης τους συνεδριάζουν για να κρίνουν την τύχη κάποιου νέου παρασκευάσματος...



- 1 ΗΛ. ΜΑΥΡΟΤΑΙΔΗΣ, γενικός διευθυντής του 'Υπουργείου 'Υγιεινής, Α' αντιπρόεδρος του Α.Τ.Σ.
- 2 Γ. ΤΣΑΤΣΑΣ, καθηγητής της φαρμακευτικής Χημείας.
- 3 ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΣ, ειδικός γραμματέας του Α.Τ.Σ.
- 4 Π. ΦΩΤΕΙΝΟΣ, καθηγητής δερματικών - αφροδισίων νόσων.
- 5 ΕΝΑΣ υπάλληλος του Α.Τ.Σ.
- 6 Ν. ΖΕΡΒΑΣ, καθηγητής 'Οργανικής Χημείας - γεν. γραμματέας του Α.Τ.Σ.
- 7 Θ. ΚΑΛΟΚΑΣΙΔΗΣ, πρόεδρος Πανελληνίου 'Οδοντιατρικού Συλλόγου.
- 8 Μ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ, διευθυντής 'Ιατρικής 'Αντιλήψεως του 'Υπουργείου 'Υγιεινής.
- 9 Γ. ΚΡΙΜΠΑΣ, πρόεδρος 'Ανωτάτου Πειθαρχικού Συμβουλίου Ιατρών
- 10 ΗΛ. ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΣ, διευθυντής Κοινωνικής 'Υγιεινής του 'Υπουργείου 'Υγιεινής.



ΣΤΗΝΕΞΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 56

ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ των φαρμακευτικών δειγμάτων σε έμπορεύσιμα φάρμακα.

ΝΟΘΕΙΑ όφειλομένη στην ανυπαρξία κρατικού ελέγχου των φαρμάκων.

ΧΑΘΗΚΑΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΖΩΕΣ;

Ας εξετάσουμε μια - μια τις μορφές της νοθείας:

Η πρώτη —ή σκόπιμη νοθεία— είναι μια λειτουργία εξ' ίσου αντικοινωνική και ολέθρια με το εμπόριο ναρκωτικών. Ένα έμποριο θανάτου υφίσταται μέσα στους κόλπους του κανονικού φαρμακευτικού. 'Αδίστακτες συμμορίες άσυνειδήτων σαμποτέρ της δημοσίας υγείας παρασκευάζουν φάρμακα ή χωρίς καμιά δραστικότητα ή επικίνδυνα. Καί ήδη, με άφορμη το φαρμακευτικό σκάνδαλο που αποκαλύφθηκε, γίνεται επίσημη έρευνα μήπως από χρησιμοποίηση υπόπτων παρασκευασμάτων έχουν χαθεί ανθρώπινες ζωές.

Η σκόπιμη νοθεία δείχνει ιδιαίτερη προτίμηση στα αντιβιοτικά. Έχουν ήδη διαπιστωθεί νοθείες σε τετρακυκλίνη και χλωραμφενικόλη. 'Ασχετα όμως με την παραποίηση που μπορεί να γίνεται άμεσα στα «πειρα-

τικά» εργαστήρια, ο πρόεδρος του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου και μέλος του 'Ανωτάτου 'Υγειονομικού Συμβουλίου κ. 'Αχ. Τσιτσώνης καταγγέλλει ότι κατά το πρόσφατο παρελθόν είχε εισαχθεί στην χώρα μας ποσότητα αντιβιοτικών των οποίων είχε λήξει ή ημερομηνία χρήσεως, πέραν από την οποία το φάρμακο υφίσταται αλλοιώσεις και γίνεται επικίνδυνο, και είχε αντικατασταθεί με νέα, πλαστογραφημένα! 'Ετσι, γιατροί, φαρμακοποιοί και άσθενείς έπαιξαν θύματα της απάτης, που μπορεί να στοίχισε την υγεία και την ζωή πολλών ανθρώπων...

«ΜΑΥΡΗ ΔΙΕΘΝΗΣ» ΤΗΣ ΝΟΘΕΙΑΣ

Αλλά η περίπτωση αυτή της εισαγωγής νοθευμένων αντιβιοτικών γενικεύει το ζήτημα. Η νοθεία και «πειρατεία» των φαρμάκων δεν είναι φαινόμενο ελληνικό. Είναι παγκόσμιο. Μια άπαισία «μαύρη διεθνής της φαρμακονοθείας» απλώνει τα δίκτυα της σε όλη την Γη. Ένας «μυστικός πόλεμος», σκληρός και άδυσώπητος, διεξάγεται στα παρασκήνια της παγκόσμιας δημόσιας υγείας. Κατάσκοποι και αντικατάσκοποι, «Χρυσοδάκτυλοι» και «Δόκτορες Νό» των φαρμάκων παλεύουν και αλληλομάχονται στην σκιά των

κολοσσών της παγκοσμίου φαρμακοβιομηχανίας, που με τα γιγαντιαία ερευνητικά τους εργαστήρια και τον τεράστιο εξοπλισμό τους δεσπόζουν στην διεθνή αγορά φαρμάκων και έπινοούν νέα γνήσια παρασκευάσματα. Οι κολοσσοί αυτοί έχουν στρατιές από άμελλικτους Τζαίμης Μπόντ, για να προστατεύουν τα μυστικά τους. 'Αλλά και οι «Χρυσοδάκτυλοι» ενεργούν συνεχείς επιθέσεις και κατορθώνουν συχνά να παραβιάζουν τις πύλες των οχυρών. Κλέβουν φαρμακευτικά μυστικά, συνταγές, «καλλιέργειες» κλπ. και τα πωλούν σε «πειρατικές» επιχειρήσεις διαφόρων χωρών, όπως η 'Ιταλία. Οι «πειρατικές» αυτές επιχειρήσεις παρασκευάζουν τα κλεμμένα φάρμακα με χαμηλό κόστος, γιατί ο «πειρατής» εφάρμοζει την ήδη έτοιμη εργασία των άλλων, οι οποίοι κατέληξαν έπειτα από πολλά και πολυδάπανα πειράματα και δοκιμές. Και τα πωλούν στο εξωτερικό με την φίρμα τους. Συχνότατα, μάλιστα, εξάγουν μόνο πρώτη ύλη, πράγμα από το οποίο είναι βέβαιο ότι έπωφελούνται άρκετοι 'Ελληνες φαρμακοπαραγωγοί. 'Αρκετά από τα «πειρατικά» αυτά ξένα εργαστήρια λειτουργούν παράνομα κι ανεξέλεγκτα, σε συνθήκες μαύρης αγοράς, και τίποτε δεν τα έμποδίζει να κάνουν νοθεία στα φάρμακα ή στις πρώτες

ύλες που παράγουν με τις κλεμμένες συνταγές.

ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

Η άκουσια νοθεία, που όφειλεται στην έλλειψη οργάνων για τον καλό έλεγχο και την κατασκευή των παρασκευαζομένων στην 'Ελλάδα φαρμάκων, θίγει και άφορα το κάριο θέμα του εξοπλισμού των ελληνικών φαρμακοβιομηχανιών. Και ο εξοπλισμός αυτός είναι, φεύ, κυριολεκτικά πρωτόγονος στο σύνολό του. Δεν είναι απλή και πρόχειρη υπόθεση η παραγωγή φαρμάκων. 'Απαιτεί σχολαστική έπιστημονική εργασία και συνεχή έλεγχο σε όλη την διαδικασία της παρασκευής τους, πράγμα που προϋποθέτει άρτιώτατα και πλούσια μέσα, όπως και πλήρες, ειδικευμένο έπιστημονικό και έργατικό προσωπικό. Είναι, έξ' άλλου, γνωστό ότι έχουν άποφασιστική σημασία για την καλή κατασκευή ενός φαρμάκου οι λεπτομέρειες της τεχνικής του επεξεργασίας, και αυτό είναι το μυστικό κάθε έγχώριας ή ξένης φαρμακοβιομηχανίας. 'Ετσι εξηγείται γιατί μεταξύ δυο φαρμάκων με την ίδια χημική σύνθεση το ένα είναι καλύτερο ανεκτό στον ανθρώπινο όργανο

νισμό, ή λιγώτερο οδυνηρό, ή λιγώτερο τοξικό, από το άλλο.

'Αλλά στην 'Ελλάδα σε ποίο επίπεδο βρίσκεται η φαρμακοβιομηχανία;

'Υπάρχουν σήμερα 70 μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις παραγωγής φαρμάκων, που καλύπτουν με τα προϊόντα τους τα 40% της εσωτερικής κατανάλωσης. 'Από αυτές, μόνον οι 13 έχουν κατά μέγιστο ποσοστό άρτιο τεχνικό εξοπλισμό και πλήρες έπιστημονικό προσωπικό. Τρείς, μάλιστα, έχουν ιδρύσει και εξαγωγική εταιρία, που πραγματοποιεί εξαγωγές ελληνικών φαρμάκων (αντιβιοτικά, ορμόνες, βιταμίνες κλπ.) σε κράτη της Μέσης και έγγυς 'Ανατολής. Και το 1963 οι εξαγωγές αυτές έφθασαν την αξία των 2.170.000 δραχμών, ενώ το 1964 ανέβηκαν στα 4.300.000 δραχμές.

ΤΑ «ΠΛΥΣΤΑΡΙΑ»

Οι περισσότερες όμως από τις υπόλοιπες φαρμακοβιομηχανίες ή «εργαστήρια» μοιάζουν με ανατολίτικα λουκουμαζήδικα. Είναι τρομερή ή καθυστερησή τους. «Πλύσταρια» τα έχει χαρακτηρίσει ο πρώην πρόεδρος του 'Ανωτάτου 'Υγειονομικού Συμβουλίου, καθηγητής της φαρμακολογίας Γ. 'Ιωακείμο-

γλου. Και το παρατσούκλι δεν είναι άδικο. Στα οικότα αυτά άντρα μην περιμένετε να αντικρύσετε —εκτός από μερικές σπάνιες, μεμονωμένες περιπτώσεις— μηχανήματα, έπιστήμονες, ειδικευμένες εργάτριες με γάζες στο πρόσωπο και ειδικά γάντια, φιλτραρισμένο αέρα κλπ. Θα δείτε συνήθως ένα μεγάλο βαρέλι, όπου γίνεται πρόσμιξη των υλικών, ένα μηχανήμα παρασκευής δισκίων, ένα καζάνι για να γίνεται το σιρότι και ένα φίλτρο — όλα αυτά μέσα σε ένα περιβάλλον βρώμικο, όπου, αντί φαρμακοποιών, υπάρχουν εργάτες και εργάτριες, που καμιά φορά πέφτει το χτενάκι τους ή οι φουρκέτες τους μέσα στα υλικά των φαρμάκων...

Σ' ένα μάλιστα από αυτά ο διαχωρισμός του χώρου είχε γίνει με οίκτρες λινάτσες.

'Ενα τέτοιο εργαστήριο, που νομίζει κανείς ότι βρίσκεται στο Μαλί ή στην Νέα Γουινέα, έπιθεώρησε πριν από καιρό μια ομάδα ασυτηρών καθηγητών, μελών του 'Ανωτάτου 'Υγειονομικού Συμβουλίου, με έπικεφαλής τον θανάτο ήδη καθηγητή Γαλανό, για να κρίνουν αν πρέπει να χορηγηθεί ή άδεια λειτουργίας του. 'Ο καθηγητής Γαλανός ένοιωσε ότι κάτι δεν πήγαινε καλά εκεί μέσα. 'Εδλεπε κάποιο μηχανήμα, που είχε στηθεί θοι-

ΣΤΗΝΕΞΙΑ ΣΕΛ. 40

αμβευτικώς στην μέση του «έργαστηρίου», και μονολογούσε:

—Μα αυτό κάτι μου θυμίζει, σαν κάπου άλλο να το έχω ξαναδεί...

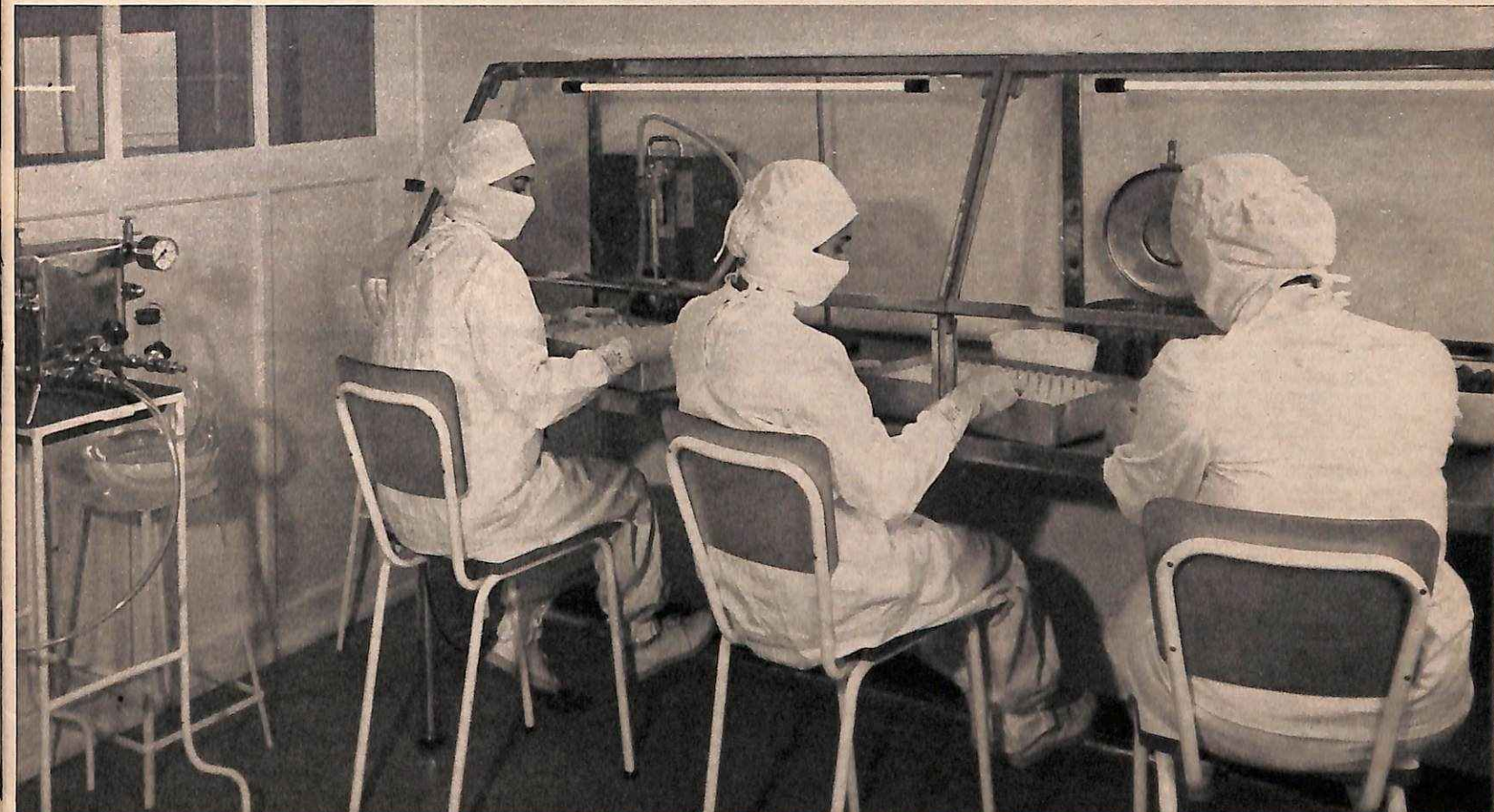
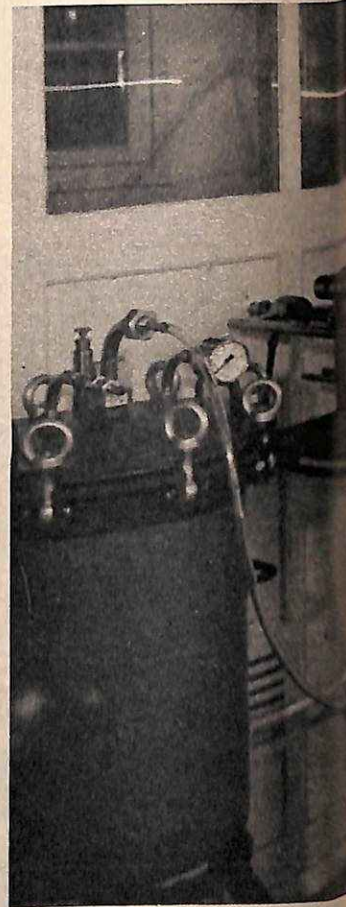
Και, τελικά, φωτίσθηκε: Ναι, εκείνο το μηχάνημα το είχε αντικρύσει —το ίδιο ακριβώς— και σε άλλο «έργαστήριο». "Ετσι απέκαλύφθη μια εύφυστατη απάτη των «αεριτζήδων» και «άσιδων» επιχειρηματιών, που ήθελαν να πλουτίσουν εις βάρος της δημόσιας υγείας: "Όταν επρόκειτο να γίνει ο έλεγχος του Α.Υ.Σ. στο «έργαστήριό» τους, έσπευδαν να δανεισθούν από άλλα «έργαστήρια» ο,τι αξιοπρεπές και εμφανίσιμο μηχάνημα υπήρχε, το έστηναν επιδεικτικώς μπροστά στους καθηγητές και, μόλις εκείνοι έφευγαν, το ξανάστελναν στον ιδιοκτήτη του... "Η εύφυστατη μέθοδος είχε μεγάλη επιτυχία στην αρχή. "Αλλά όταν η "Επιτροπή του Α.Υ.Σ. ανέληφθη την «μηχανή», ζητούσε στο έξης και το τιμολόγιο αγοράς της μηχανής. Και έτσι το πονηρό «κόλπο» σταμάτησε...

Πολύ εύγλωττη είναι επίσης η απόφαση 95)13.63 του Α.Υ.Σ. για το πανηγυρικό κλείσιμο ενός «έργαστηρίου»:

«Εις την αΐθουσαν παρασκευής έγκεκριμένων φαρμάκων κατεσκευάζον-

το και χρώματα. "Επίσης το μηχάνημα παρασκευής αλοιφών (mixter) —εχρησιμοποιείτο και διά την παρασκευήν χρωμάτων. Τα μηχανήματα τα χρησιμοποιούμενα διά την παρασκευήν σιροπιών ευρίσκοντο εις ύποτυπώδη κατάστασιν, ή δέ παρασκευή και συσκευασία των φαρμάκων, όπως γίνοντο εις το εργαστήριο τουτο, είναι επικίνδυνος διά την δημόσιαν υγείαν».

Με τέτοιες συνθήκες δεν είναι παράξενο πώς πολλά ελληνικά φάρμακα πρέπει να χαρακτηρισθούν ως νοθευμένα και επικίνδυνα. Δεν είναι έκπληκτικό οτι σε πολλά φάρμακα βρίσκονται μικρόβια, άσχετες ουσίες, ακόμη και ξένα σωματίδια (γυαλάκια ανεκαλύφθησαν σε φύσιγγες!). Ούτε οτι πολλά άλλα αλλοιούνται ή χάνουν μέρος της δραστηκής τους ουσίας, όπως τα διταμινούχα παρασκευάσματα, τα αντιβιοτικά, σιρόπια, αλοιφές κλπ. Κατάσταση επικίνδυνη, που μια μοναδική λύση προσφέρει: Να συνενωθούν όλα αυτά τα «έργαστήρια», όπως έχουν προτείνει οι καθηγητές της φαρμακευτικής, για να μπορέσουν, ενωμένα, να έχουν καλύτερο εξοπλισμό και να ελέγχονται ασφαλέστερα. Και αν αυτό δεν έγινε ως σήμερα, πρέπει να



ΕΙΔΙΚΕΤΜΕΝΕΣ εργάτριες με λευκές φόρμες και λευκές μάσκες, μέσα σ' ένα νεκρό από πολύπλοκα μηχανήματα: Ένα μοντέρνο εργαστήριο παρασκευής φαρμάκων σε μεγάλο βιομηχανικό οίκο. "Εδώ μέσα δεν μπορεί να εισχωρήσει καμιά υποψία νοθείας. "Ετσι έπρεπε να είναι εξοπλισμένα όλα τα εργαστήρια φαρμάκων. "Ωστόσο, όμως...

ΕΙΚΟΝΑ από ξένο —φυσικά— εργαστήριο: Δείγματα γης από διάφορες χώρες για την παρασκευή ενός γεωργικού φαρμάκου. Στο ξένο εργαστήριο, τόση επιστημονική σχολαστικότητα για ένα φάρμακο το οποίο προορίζεται για την γη. Στα ελληνικά εργαστήρια, τί γίνεται με τα φάρμακα τα οποία προορίζονται για τους ανθρώπους;...

γίνη το ταχύτερο, με πρωτοβουλία του υπουργού "Υγείνης.

«ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΝΟΘΟΔΕΙΓΜΑΤΩΝ»

Η νοθεία που γίνεται με τα φαρμακευτικά δείγματα είναι αρκετά έκτεταμένη. "Όπως είναι γνωστό, πολλοί ξένοι φαρμακευτικοί οίκοι στέλνουν δείγματα των προϊόντων τους, πριν εγκριθεί ή εισαγωγή τους ακόμη στην "Ελλάδα, σε νοσοκομεία, γιατρούς ή και ιδιώτες, με ώρισμένη διαδικασία. Τα δείγματα αυτά κατορθώνουν να τα συγκεντρώνουν διάφορα επιτήδεια άτομα, που κινούνται στα παρασιτικά περιθώρια του φαρμακευτικού επαγγέλματος. Και έχουν δημιουργήσει μια σημαντική «βιομηχανία παραποίησης δειγμάτων», που βρίσκεται σε πλήρη άνθηση και κάνει χρυσές δουλειές. Οι «βιομήχανοι» αυτοί όχι μόνον έμπορεύονται τα δείγματα, αλλά συχνότατα τα ανοίγουν και χρησιμοποιούν το περιεχόμενό τους για κατασκευή νέων, αλλά και νοθευμένων φαρμάκων, προς δόξαν των επαγγελματιών της δημοσίας υγείας του δύσμοιρου αυτού τόπου...

ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΣ Ο ΕΛΕΓΧΟΣ

Και μένει το μέγα κεφάλαιο της ακούσιας νοθείας, που συντελείται από την έλλειψη κρατικού ελέγχου των φαρμάκων.

Ούσιαστικά, τέτοιος έλεγχος είναι σχεδόν ανύπαρκτος. Διεξάγεται όχι από κανένα αυτόνομο ειδικευμένο οργανισμό, αλλά από το Γενικό Χημείο, που ελέγχει και τα... με-

ταλλεύματα. Και γίνεται τόσο αραϊός, ώστε, στην πραγματικότητα, τίποτε δεν μπορεί να προλάβει. "Ο πρόεδρος του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου κ. Τσιτσώνης τονίζει οτι ο χρόνος μεταβάλλει την σύνθεση όλων των υγρών φαρμάκων και προσθέτει: «"Εφ' όσον ο έλεγχος γίνεται κατά τόνον άραιά χρονικά διαστήματα, πλείστα εκ των κυκλοφορούντων φαρμάκων δεν ανταποκρίνονται εις τας αρχικώς εγκριθείσας υπό του Α.Υ.Σ. συνθέσεις και δεν παρέχουν εις τούς ασθενείς την απαραίτητον δόθειαν διά να θεραπευθούν».

Το κράτος δείχνει εξοργιστική αδιαφορία για τον φαρμακευτικό έλεγχο. Θέλουμε ένα παράδειγμα χονδροειδές; "Ανάμεσα στα άνακαλυφθέντα νοθευμένα φάρμακα, που προκάλεσαν σάλο, είναι και οι παραποιημένες ασπιρίνες «Μπάγιερ». Μυστηριώδη «έργαστήρια» κατεσκευάσαν εκατομμύρια δισκίων από το γνωστότατο αυτό παρασκεύασμα και γέμισαν περίπτερα, παντοπωλεία και... ψιλικάτζίδικα. "Όταν ανεκαλύφθη ή παραποίηση του, μήπως το κράτος —δηλαδή οι αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου "Υγείνης— έσπευσε να αναλύση την σύνθεση και να κάνει καμιά ενέργεια για να αποσυρθούν οι ύποπτες ασπιρίνες; Κάθε άλλο! Αυτή την δουλειά την έκανε ή ίδια ή αντιπροσωπεία της «Μπάγιερ», ή οποία έστειλε άμέσως δείγματα ασπιρινών στα έργοστάσια της Γερμανίας. "Εκει διεπιστώθη ή παραποίηση νοθεία, και άμέσως έσπευσαν συνεργεία Γερμανών χημικών, πού, πλαισιούμενοι από υπαλλήλους της αντιπροσωπείας, γύριζαν στους δρόμους της "Αθήνας, περιηγούντο έ-

να- ένα περίπτερο, παντοπωλεία και ψιλικάτζίδικα, άγρόραζαν τις νοθευμένες ασπιρίνες και τις αντικαθιστούσαν με γνήσιες. Και το μακάριο κράτος; Παρέμεινε αδιάφορο και πάλι και δεν ενδιαφέρθηκε ούτε καν να ζητήσει την ανάλυση που έκανε ή «Μπάγιερ»... "Αλλά σ' αυτό το σημείο έχει αρχίσει ανάκριση διοικητική, για να αποδειχθεί ή όχι ή άμελεια της υπηρεσίας επίθεωρήσεως φαρμάκων και φαρμακείων του υπουργείου "Υγείνης.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΛΕΓΧΟΥ

Γενική διαπίστωση: Είναι άμεση ανάγκη ο έλεγχος να γίνη πραγματικός, αυστηρός, συνεχής.

«"Ο κρατικός έλεγχος των φαρμάκων πρέπει να καταστή έντονότερος, ώστε να δημιουργηθεί εις τούς πωλούντας φάρμακα ή συνειδήσεις οτι ευρίσκονται υπό συνεχή παρακολούθησιν», τονίζει ο πρόεδρος του "Ανωτάτου "Υγειονομικού Συμβουλίου, καθηγητής κ. Χωρέμης.

»Χρειάζεται να ιδρυθεί πλήρες εργαστήριον ελέγχου φαρμάκων», δηλοί και ο καθηγητής της φαρμακευτικής χημείας κ. Γ. Τσιτσώης, μέλος του Α.Υ.Σ.

«"Απορρίπτει ή σύσταση εργαστηρίου ελέγχου φαρμάκων, επί των οποίων θα υπάρχει ταυνία γνησιότητος», προσθέτει και ο κ. Τσιτσώνης.

Μένει να ίδουμε πότε θα πραγματοποιη-

θή αυτό το εργαστήριο έλέγχου των φαρμάκων, που η λειτουργία του θα συνέβαλλε σε μεγάλο βαθμό στην αντιμετώπιση της φαρμακοθεσίας.

Οικτρή κατάσταση, λοιπόν, επικρατεί στον τομέα της παραγωγής και έμπορου των φαρμάκων, που την χαρακτηρίζουν οι απόκαλύψεις που έγιναν πριν από λίγες μέρες στην Γενική Συνέλευση των Έπιστημόνων Φαρμακοποιών, όπου τονίσθηκε:

- Ο Έλεγχος στα φάρμακα που κυκλοφορούν γίνεται ίσως μία φορά στα... δέκα χρόνια!
- Πολλά φάρμακα κυκλοφορούν χωρίς χρόνο λήξεως και δυνατόν να χρησιμοποιηθούν αλλοιωμένα.
- Τα 20 - 30% των φαρμακείων λειτουργούν χωρίς επίσημα φαρμακοποιό.
- Σε πολλές φαρμακοβιομηχανίες, εργάτες είναι υπεύθυνοι των φαρμάκων!
- Η υπηρεσία έλέγχου φαρμάκων έχει έπτα υπαλλήλους, όλους - όλους, που είναι υπεύθυνοι για πάνω από 2.000 φαρμακεία, εργαστήρια, βιομηχανίες, αποθήκες και λοιπά.

Η ΝΟΘΕΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ

Και τώρα ας δούμε: Το κράτος, τόσο παγερά αδιάφορο για τον έλεγχο των φαρμάκων, ενδιαφέρεται τουλάχιστον για την καταπολέμηση της νοθείας τους;

Όπως για κάθε περίπτωση αδικήματος, υπάρχει και για την φαρμακονομία σχετική νομοθεσία, που υφίσταται όμως από το 1932 (νόμος 5.607) και προβλέπει ότι:

«Οι παρασκευάζοντες φαρμακευτικά προϊόντα νοθευμένα ή ησσονος περιεκτικότητας εις δραστικά στοιχεία τιμωρούνται διά προστίμου πέντε έως εκατόν χιλιάδων δραχμών και διά φυλακίσεως μέχρις 6 μηνών, εν ύποτροπῇ δὲ διά προσκαίρου ή δραστικῆς απαγορεύσεως τῆς λειτουργίας τοῦ ἐργοστασίου ή ἐργαστηρίου».

Παράλληλα, όμως, το άρθρον 44 τοῦ ἰδίου νόμου, 5607)32 λέγει: «...Οἱ παραστάται τῶν περὶ πώλησεως φαρμάκων καὶ φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων ἐκδοθησομένων διαταγμάτων τιμωροῦνται διά προστίμου δραχμῶν 5.000 ή διά κατασχέσεως καὶ καταστροφῆς τῶν φαρμάκων ή φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων ή καὶ ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ ὁποιοῦ Ὑγεινῆς, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου».

Επίσης, τὸ ἀρθρον 12 τοῦ Α.Ν. 1844)39, περὶ ἐπιθεωρήσεως φαρμακείων, προβλέπει ἐπρόστιμον ἀπὸ 200 δρχ. μέχρι 25.000» καὶ ἐν ἐτέρᾳ ὑποτροπῇ κλείσιμον ἑξ μηνῶν ή καὶ δραστικὸν κλείσιμον καὶ ἄμεσον ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας λειτουργίας τοῦ φαρμακείου, φαρμακοποιείου, φαρμακαποθήκης ή ἐργοστασίου».

ΤΑ ΜΙΚΡΟΒΙΑ ΚΑΙ... ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ

Οι ποινές αυτές κάθε άλλο, βέβαια, παρά αυστηρές είναι, αλλά και πάλι εφαρμόζονται όχι στο άνωτάτο, αλλά στο κατώτατο όριό τους. Νά, π.χ., δυο χαρακτηριστικές σχετικές αποφάσεις του Ανωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου:

Ποινή δρχ. 5.000 δρχ. εἰς τὸν Σ. Β..... διότι ἐπρωμήθεν εἰς τὸ κράτος 200 σωληνάρια ζωτικῶν ραυμάτων (χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν ἐγγυήσεως), τὰ ὁποῖα ἐξητάσθησαν καὶ δὲν ἐπρόβλεπον στείρα μικροβίων. Ἐπίσης διετάχθη ή καταστροφή τῶν μικροβιοφόρων ραυμάτων.

(Ἀπόφασις 780)25.6.65)

Ποινή προστίμου 5.000 δρχ. εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἐργαστηρίων, καθὼς ἐπίσης καὶ καταστροφή τῆς παρτίδας γαζῶν τῶν 6 σωληνῶν (15 X 15 ἐκατ.), διότι δὲν ἦσαν ἀποστειρωμένοι, καὶ μὴ κανονικῶς συσκευασμένοι, καθ' ὅσον κατὰ τὴν «καλλιέργειαν» τῶν γαζῶν ἀνεπτύχθησαν κόκκοι καὶ σπορογόνια βακτηριδία θετικά κατὰ Gram.

(Ἀπόφασις 1.559)3.4.63)

Ἀλλά, παράλληλα, τὸ Α.Υ.Σ. ἐπιβάλλει πρόστιμο 25.000 δρχ. σὲ ἕναν εἰσαγωγέα, γιὰτὶ κυκλοφόρησε χωρὶς ἀδεία ὠρισμένα καλλυντικά, καὶ πρόστιμο 5.000 δρχ. σὲ μιὰ βιομηχανία, γιὰτὶ κυκλοφόρησε ἀποσμητικὸν σώπωνων» χωρὶς ἀδεία!

Πέντε χιλιάδες δραχμές, λοιπόν, πρόστιμο γιὰ τὰ μικροβιοφόρα ράμματα καὶ τὶς μολυσμένους γάζες, πέντε χιλιάδες καὶ γιὰ... τὸν ἀποσμητικὸν σώπωνων! Γιατὶ ἀποροῦμε ποὺ ή νοθεία τῶν φαρμάκων πήρε τέτοιες διαστάσεις;

Η «ΠΟΛΥΦΑΡΜΑΚΙΑ»

Τὸ Ἀνώτατο Ὑγειονομικὸ Συμβούλιο, τὸ υπεύθυνο καὶ δικτατορικὸ σῶμα τῶν αὐστηρῶν καθηγητῶν καὶ τῶν βλοσυρῶν ἄλλων μελῶν, ποὺ ρυθμίζει κατὰ τὴν ἀπόλυτη κρίση του τὴν τύχη τῶν φαρμάκων, ἀποτελεῖ στόχο τοῦ κοινῶ γιὰ τὴν κατάσταση ποὺ επικρατεῖ στὸν φαρμακευτικὸ τομέα. Τοῦ καταλογίζουν, κυρίως, ὅτι δυσπιστεῖ στὰ νέα παρασκευάσματα, ἀντιδρᾷ στὴν εἰσαγωγή τους καὶ στὴν εὐρεία κυκλοφορία τους, κλείνει τὶς πύλες τῆς χώρας ἀκόμη καὶ σὲ σωτήρια φάρμακα, ποὺ ἔχουν πλήρως ἐπιβληθῇ καὶ συνοδεύονται ἀπὸ πλούσια καὶ αὐθεντικὴ βιβλιογραφία. Γνωστὲς, κλασικὲς, ἡχηρὲς περιπτώσεις, ποὺ ἔχουν προκαλέσει πάταγο καὶ σάλο στὶς μέρες τους, εἶναι τοῦ «ρότερ» (τὸ ὁποῖο μόνον ή προξικεπιματική ἐνέργεια ἐνὸς ὑπουργοῦ Ὑγεινῆς ἔφερε στὴν Ἑλλάδα) καὶ τὸ «ριμφόν» (τὸ ὁποῖο μόνον ή μαχητικὴ ἐξέγερση τῶν φυματικῶν στὰ σανατόρια εἰσήγαγε στὴν χώρα).

Ἀλλὰ οἱ βλοσυροὶ καθηγηταὶ τοῦ Α.Υ.Σ. ἀπαντοῦν: Ὑστερα ἀπὸ τόσα ποὺ διαπράττονται μὲ τὰ φάρμακα, σὲ διεθνή κλίμακα, πῶς νὰ μὴ δυσπιστοῦν καὶ νὰ μὴ βάζουν χαλινὸ στὴν ἀθρόα ἐμφάνιση νέων παρασκευασμάτων; (Αὐτὲς τὶς μέρες στὴν Σουηδία διεξάγεται ή δική γιὰ τὸ τρομερὸ φάρμακο ποὺ προκαλοῦσε τὴν γέννηση ἀναπηρῶν παιδιῶν). Οἱ δικτάτορες τῆς δημοσίας ὑγείας μας στὸ σημεῖο αὐτὸ εἶναι ἀτεγκτοί. Δὲν πρόκειται νὰ καμφθοῦν ἀπὸ τὸ ὀγκούμενο κύμα τῶν φαρμάκων, ἔστω καὶ ἂν τὸ τίμημα εἶναι ή ἀδίκη—καμμιὰ φορά—δυσπιστία καὶ καθυστέρηση ἐνὸς πραγματικῶ καλοῦ παρασκευάσματος. Δὲν θὰ ἀνοίξουν τὶς πύλες τῆς χώρας σὲ οἰοδήποτε φάρμακο, ἂν δὲν ὑποβληθῇ σὲ ἐπιστάμενο ἔλεγχο μέσα στὴν Ἑλλάδα. Καὶ δὲν νομίζουν ὅτι τὸ πλῆθος τῶν φαρμάκων—ή πολυφαρμακία—εἶναι ὠφέλιμη γιὰ τὸ κοινὸ. Τουναντίον πιστεύουν ὅτι εἶναι ἐπιβλαβής. Ὁ πρόεδρος τοῦ Α.Υ.Σ. κ. Χωρέμης ξεκαθάρισε τὴν θέση:

«Ἀνέκαθεν ή τακτική τοῦ Α.Υ.Σ. εἶναι ὁ περιορισμὸς τῆς πολυφαρμακίας, εἶναι δὲ λίαν φειδωλὸν εἰς τὴν ἔγκρισιν νέων φαρμάκων, παρά τὰς ἐπιθέσεις ποὺ κατὰ καιροὺς ὑφίσταται. »Οὐδὲν φάρμακον εἰς τὴν Ἑλλάδα εἴπεται, ὥστε νὰ κινδυνεύσῃ ή ζωή ἑστὼ καὶ ἐνὸς ἀσθενοῦς. Ἀντιθέτως κυκλοφοροῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα πολλὰ φάρμακα, ποὺ καταβάλλεται προσ-

πάθεια ὅπως ἀποσύρωνται βαθμηδὸν τῆς κυκλοφορίας».

ΤΟ ΦΘΗΝΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΚΡΙΒΟ...

Τὸ πρόβλημα ὅμως τῶν φαρμάκων ἔχει πολλές πτυχές. Νά, γιὰ παράδειγμα: Περίεργη φαρμακευτικὴ περίθαλψη ἐφαρμόζει εἰς βάρος τῶν ἀσθενῶν τοῦ τὸ ΙΚΑ, ὁ μεγαλύτερος ἀσφαλιστικὸς ὀργανισμὸς τῆς χώρας. Ἐπικρατεῖ ή γνώμη ὅτι πρέπει νὰ προτιμᾶται γιὰ λόγους οἰκονομίας τὸ φθηνὸ φάρμακο καὶ κυρίως στὰ ἀντιβιοτικά.

Ἀλλὰ ὁ τέως πρόεδρος τῶν ἱατρῶν τοῦ ΙΚΑ κ. Θ. Χαρδαβέλλας ὑποστηρίζει: «Τὸ φθηνότερο φάρμακο κοστίζει ἀκριβώτερα στὸ ΙΚΑ, γιὰτὶ δὲν θὰ φέρῃ ταχεῖα ἴαση τοῦ ἐργαζομένου. Γι' αὐτὸ γίνεται δαπανηρότερο. Θὰ χρειασθῇ νὰ ἀπασχολήσῃ τὸν γιαντὸ καὶ δεύτερη φορά, νὰ τοῦ γράψῃ νέα συνταγή, νέα ἀδεία, νὰ ἀπομακρύνῃ τὸν ἐργαζόμενο περισσότερες μέρες ἀπὸ τὴν ἐργασία του... Οἱ κ.κ. καθηγηταὶ (Α.Υ.Σ. τοῦ ΙΚΑ) γιὰ μὲν τὸν ἐργαζόμενο δίνουν τὴν πάμφθην τετρακυκλίνη, ἐνῶ οἱ ἴδιοι γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους καὶ τὴν οἰκογένειά τους παίρνουν τὴν ἀκριβώτερη μάρκα, γιὰτὶ μόνο σ' αὐτὴν ἔχουν ἐμπιστοσύνη».

Φυσικά, τὸ ΙΚΑ θὰ ἀντιτάξῃ τὰ ἐπιχειρήματά του, γιὰ νὰ στηρίξῃ τὴν θεωρία τῶν φθηνῶν φαρμάκων. Ἐχει ὅμως ἔλεγμα ποτὲ τὴν βιολογική, χημική καὶ μικροβιολογική σύνθεση τῶν φθηνῶν φαρμάκων ποὺ προσφέρει στὶς 800.000 τῶν ἀσφαλισμένων του;

Μὲ τὴν ἔκταση ποὺ πήρε ή νοθεία τῶν φαρμάκων καὶ μὲ τὸν ἀνταγωνισμὸ τῶν νοθευμένων πρὸς τὰ γνήσια παρασκευάσματα, κάθε «φθινὸ» φάρμακο καταντᾷ ὑποπτο. Ἐχει ἐξακριβώσει, λοιπόν, τὸ ΙΚΑ ἂν προσφέρῃ στοὺς ἀσθενεῖς τοῦ νοθευμένου φάρμακα ή όχι; Νά κάτι, ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ ἔπρεπε νὰ ξεκινούσε ή «φθινὴ» φαρμακευτικὴ πολιτική...

ΛΥΣΕΙΣ;

Τὰ φάρμακα προκαλοῦν βαρὺ πονοκέφαλο αὐτὲς τὶς ἡμέρες στοὺς ἀρμοδίους. Ὑπάρχει ὅμως λύση; Οἱ εἰδικοί νομίζουν πῶς μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπισθῇ ή κατάσταση, ἂν γίνῃ:

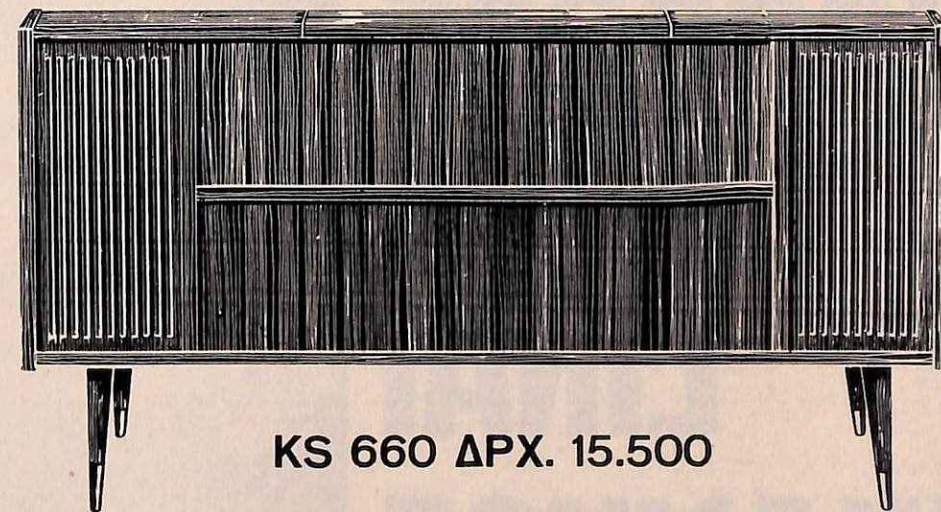
- Ὁ αὐστηρὸς, συστηματικὸς, συνεχὴς ἔλεγχος παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας (ἴδρυση αυτόνομης δημοσίας υπηρεσίας ἐλέγχου).
- Ἡ τοποθέτηση νομοφαρμακοποιῶν (ὅπως οἱ νομῖατροι) σὲ κάθε νομὸ.
- Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐπιβολὴ ταινίας ἐλέγχου σ' ὅλα τὰ φάρμακα, ὅπως ὑπάρχει στὰ τσιγάρα καὶ στὰ σπέρτα.
- Ἡ ἐνοποίηση τῶν «ἐργαστηρίων».
- Ἡ αὐστηρότης τῶν ποινῶν (τροποποίηση τῆς νομοθεσίας).

Αὐτὰ ἀποτελοῦν μερικὰ ἀπὸ τὰ ἄμεσα μέτρα ποὺ προτείνουν οἱ εἰδικοί. Μποροῦν νὰ μεταβάλουν τὴν κακὴ πραγματικότητα; Μήπως εἶναι σταγόνες στὸν ὄκεανὸ τῶν ριζοσπαστικῶν μέτρων ποὺ ἐπιτακτικὰ, δραματικὰ ἐπιβάλλεται νὰ ληφθοῦν; Πάντως, κάτι πρέπει νὰ γίνῃ, ἂν θέλωμε νὰ παύσῃ ή δημόσια ὑγεία νὰ βρίσκεται στὸ ἕλος τῶν «ἀριζήδων», τῶν τσαρλατάνων καὶ τῶν «χρυσοδακτύλων»...

■ ■ ■

GRUNDIG

ΑΚΟΥΣΤΕ ΠΡΩΤΑ ΕΝΑ GRUNDIG



KS 660 DPX. 15.500

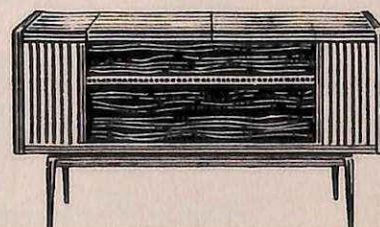
Ζητήστε σ' ένα ειδικευμένο κατάστημα νὰ σὰς ἐπιδείξουν ἕνα GRUNDIG. Θὰ εἶναι γιὰ σὰς μιὰ ἀποκάλυψι! Θ' ἀπολαύσετε τὴν μαγεία τῶν στερεοφωνικῶν ἡχῶν, στὴν ὑψηλότερη, ποιοτικῶς μουσικὴ ἀπόδοσι. Θὰ θαυμάσετε ἕνα ἐπιπλο - ἀρμονικὸ συμπλήρωμα ἐνὸς συγχρόνου ὁλοκληρω-

μένου σπιτιοῦ - ποὺ ἀποτελεῖ πηγή χαρᾶς καὶ ἱκανοποιήσεως, ποὺ συνδυάζει πρωτοποριακὴ τεχνικὴ καὶ καθαρῶς καλλιτεχνικὴ κατασκευὴ. Δὲν ἔχει σημασία τὸ μοντέλο τοῦ ἐπιπλοῦ GRUNDIG ποὺ θ' ἀκούσετε. Διότι κάθε GRUNDIG εἶναι ἀριστοῦργημα μουσικῆς καὶ ὀπτικῆς τελειότητος.

Στὰ κάτωθι καταστήματα διατίθεται ὁλόκληρη ή σειρά ραδιοεπιπλῶν GRUNDIG:

ΡΑΔΙΟ-ΕΛΛΑΣ, Κοραή 4
ΡΑΔΙΟ-ΚΑΒΑΛΑ, Δραγατσανίου 2
Η. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ & ΣΙΑ, Ἀμερικῆς 28
ΡΑΔΙΟ ΚΟΡΑΣΙΔΗ, Βασ. Σοφίας - Ἑλ. Βενιζέλου, Πειραιεὺς

KS 680 DPX. 24.500

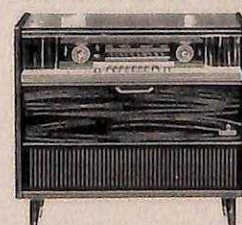


ΚΑΘΕ ΣΥΣΚΕΥΗ
GRUNDIG
ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ
ΜΕ ΕΓΓΥΗΣΙΝ
ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

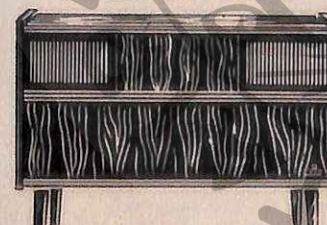
MANDELLO DPX. 9.600



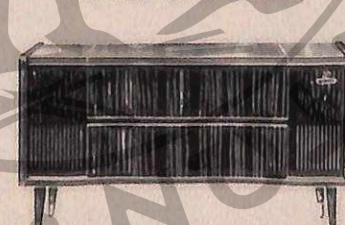
LOCARNO DPX. 8.100



KS 620 DPX. 11.400

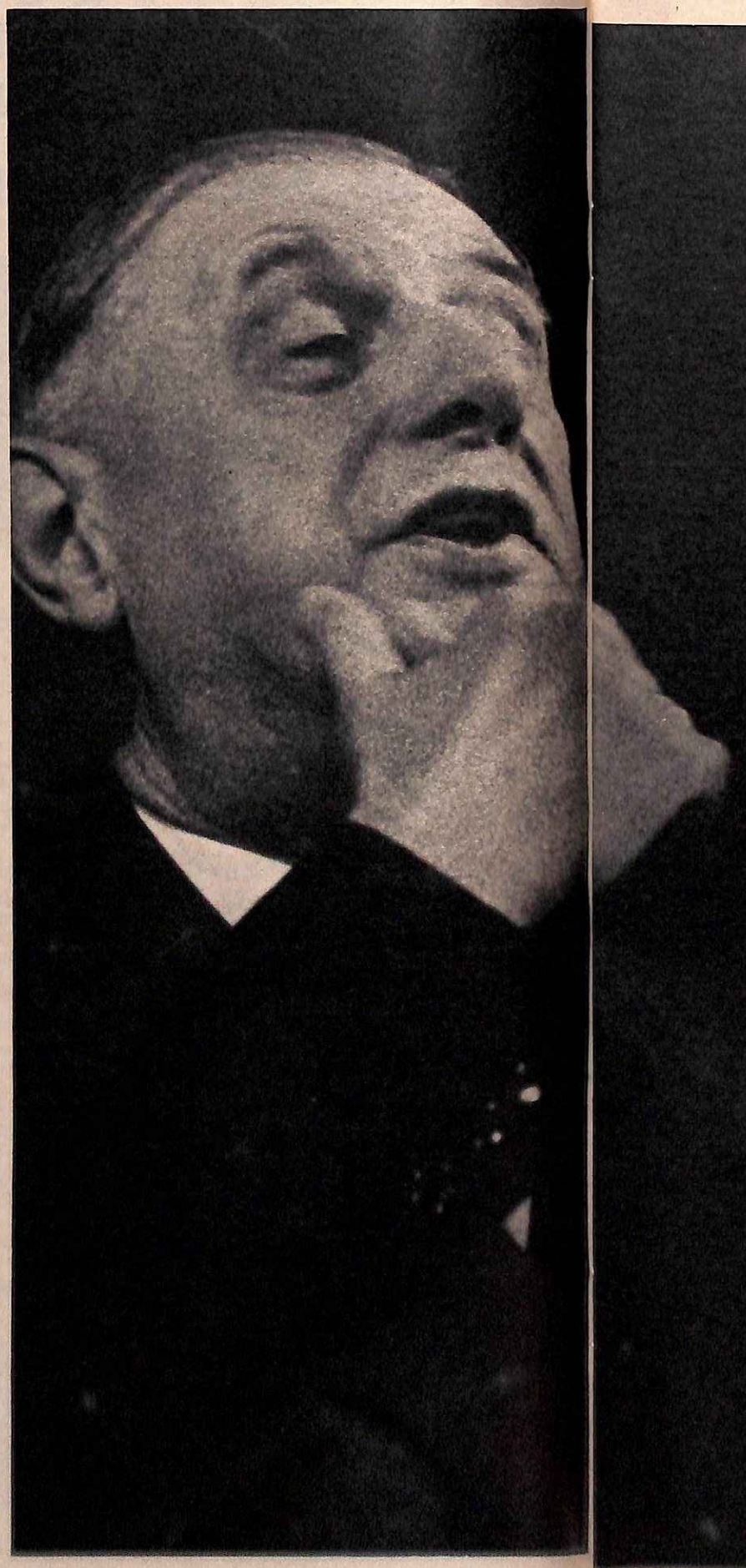


KS 650 DPX. 13.700



ΑΥΤΟΣ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ

Στις 5 Δεκεμβρίου οι Γάλλοι θα κληθούν να εκλέξουν τον πρόεδρό τους. Η ψήφος τους θα έχει αυτή την φορά ιδιαίτερη σημασία για την Γαλλία και για όλο τον κόσμο. Κεντρική φυσιογνωμία παραμένει ο στρατηγός Ντε Γκώλ, το άτακτο παιδί της Εύρωπης, της Ατλαντικής Συμμαχίας και της Κοινής Αγοράς, ο ήρωας του πολέμου και ο δραματιστής του γαλλικού μεγαλείου, της ιδέας που συνεπαίρνει όλους τους Γάλλους. Γι' αυτό οι προσεχείς εκλογές θα αποτελέσουν ουσιαστικά ένα δημοψήφισμα. Το βασικό ερώτημα που τίθεται στους εκλογείς είναι: «Έγκρίνουν την μέχρι σήμερα πολιτική του Ντε Γκώλ και τον εξουσιοδοτούν να εφαρμόσει τα σχέδιά του για το μέλλον;»



Το απόγευμα εκείνο, ο μεσόκοπος κομψός κύριος με το λεπτό, νεανικό (αν και κάπως κουρασμένο) πρόσωπο, κατέβηκε ήρεμα από το αεροπλάνο κρατώντας έναν χαρτοφύλακα κάτω από τη μασχάλη του.

Έκατοντάδες άνθρωποι, οι περισσότεροι με φωτογραφικές μηχανές στα χέρια, ώρμησαν άμέσως και τον περιτριγύρισαν.

Ο επιβάτης ώνομαζόταν Μωρίς Κουβ ντε Μυρβίλ. Ήταν ο ύπουργος των Έξωτερικών της Πέμπτης Γαλλικής Δημοκρατίας. Γύριζε στο Παρίσι από τη Μόσχα. Και μέσα στον χαρτοφύλακα του μετέφερε το αντίγραφο της εκπληκτικότερης συμφωνίας «ευρωπαϊκής ένότητας», που θα τολμούσε ποτέ να συλλάβη ή φαντασία ενός πολιτικού προφήτη: «Ενότητας» ανάμεσα στην καπιταλιστική Γαλλία και την κομμουνιστική Ρωσία.

Ζούμε βέβαια στον αιώνα των παραδόξων κ' έχουμε υποστή μια κάποια άνοσια έναντι των άπιθωνοτήτων. Άλλα όσο νάναι! Η Γαλλία αποτελεί τη στιγμή αυτή μέλος του ΝΑΤΟ, βασικό μέλος του. Ξέρει όλα τα μυστικά μιας οργανώσεως που έχει ιδρυθεί με σκοπό «την αναχαίτιση του κομμουνιστικού επεκτατισμού» — δηλαδή την αναχαίτιση της Ρωσίας. Και ξαφνικά, χωρίς καν να δηλώσει αποχώρηση από το ΝΑΤΟ, δημιουργεί στενούς δεσμούς με τη Ρωσία, δεσμούς που σε τελευταία ανάλυση στρέφονται έναντιον των άλλων συμμάχων της του ΝΑΤΟ.

Έξη ολόκληρες μέρες συζητούσε με τους Ρώσους Ιθύνοντες ο ύπουργικός απεσταλμένος του Ντε Γκώλ. Μια επίσημη επίσκεψη σε ξένη χώρα, που ακόμη και η διάρκεια της ήταν ασυνήθιστη. Και τελικά, όταν οι μακρότατες αυτές συνομιλίες επιτέλους τερματίστηκαν, οι δυο πλευρές ανακοίνωσαν προς τον (μάλλον έμβρόντιο) κόσμο ότι:

ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΑΠΟΛΥΤΑ στο πρόβλημα του Βιετνάμ. Ο πόλεμος εκεί θα τερματισθεί μόνον όταν όλα τα ενδιαφερόμενα Κράτη σεβαστούν τις συμφωνίες της Γενεύης του 1954. (Έξω φρενών οι Άμερικανοί. Γιατί οι συμφωνίες εκείνες απαγορεύουν την επέμβαση ξένων Δυνάμεων στις υποθέσεις των δύο Βιετνάμ, πράγμα που σημαίνει την απεριφράστη καταδίκη της σημερινής αμερικανικής πολιτικής).

ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΑΠΟΛΥΤΑ στο πρόβλημα του άφοπλισμού. Πρέπει να βρεθεί τρόπος αποτελεσματικού ελέγχου των πυρηνικών όπλων και σε δεύτερο στάδιο

να προχωρήσουν οι ιδιοκτήτες τους στην τμηματική καταστροφή τους. (Έξω φρενών οι Άγγλοι. Γιατί ο πυρηνικός εξοπλισμός και οι πυρηνικές δάσεις είναι η τελευταία ελπίδα της Άγγλιας να παρατείνει τον βίο της σαν μεγάλης Δυνάμεως και παγκόσμιας αυτοκρατορίας).

ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΑΠΟΛΥΤΑ στο οικονομικό πρόβλημα. Πρέπει ν' αναπτυχθούν οι οικονομικές τους σχέσεις πολύ γρήγορα και πάνω σε ευρύτατη βάση. (Έξω φρενών όλοι μαζί οι συνεταίροι της Κοινής Αγοράς. Γιατί η ΚΟΜΕΚΟΝ, το ένιαίο οικονομικό όργανο του ανατολικού μπλόκ, είναι ο φυσικός ανταγωνιστής της ενιαίας δυτικοευρωπαϊκής οικονομίας στις διεθνείς αγορές. Και να τώρα που μία από τις βασικές χώρες της ΕΟΚ εμφανίζεται να δημιουργεί οικονομικούς δεσμούς με τον ανταγωνιστή αυτόν του Όργανισμού στον οποίο η ίδια ανήκει).

Κοντολογίς: Δεν υπάρχει σήμερα σύμμαχος που να μην είναι έξω φρενών και δεν υπάρχει έχθρος που να μην είναι ένθουσιασμένος, με την εξωτερική πολιτική της Γαλλίας. Καταλαβαίνει κανείς ότι κάτω απ' αυτούς τους όρους οι λέξεις «σύμμαχος» και «έχθρος» χάνουν το πραγματικό τους βάρος, ξεθωιάζουν έννοιολογικά, βουλιάζουν και πνίγονται μέσα στο απεριόριστο πολιτικό *confusio* που κατάντησε ν' αποτελέσει ένα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της ταραγμένης εποχής μας.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΚΥΝΙΣΜΟΣ ;

Εν πάση περιπτώσει η ντεγκωλική Γαλλία δεν φαίνεται να δίνει πεντάρα, είτε για την ανήμπορη

μανία των «συμμάχων» της είτε για τους ύποκριτους ύμνους των «έχθρων» της. Η σημερινή γαλλική πολιτική εργάζεται μεθοδικά για τα γαλλικά συμφέροντα και μόνο, με βάση την ψυχρή λογική και χωρίς το παραμικρό ίχνος συναισθηματισμών ή δισταγμών. Αν ο Μάο έχει διαφορές με την Αμερική και η Αμερική είναι σύμμαχος της Γαλλίας, αυτό δεν έχει καμιά σημασία για τη γαλλική πολιτική: Προσεγγίζει αδίστακτα τον Μάο, έφ' όσον κρίνει πως έτσι εξυπηρετείται η Γαλλία. Αν υποθέσει πως ο Φράνκο της είναι χρήσιμος, φροντίζει να καλλιεργήσει σχέσεις μαζί του αδιαφορώντας για το καθεστώς της χώρας του — και αδιαφορώντας επίσης για την ιερή αγανάκτηση της «δημοκρατικής» Άγγλιας. Αν φανταστεί πως ο Τσομπέ μπορεί να παίξει το παιχνίδι της στην Αφρική τον καλεί επίσημα στο Παρίσι, σε μιαν εποχή όπου ο Τσομπέ είναι αποδιοπομπαίος τράγος για την υπόλοιπη Δύση...

Όλα αυτά είναι μερικά από τα δείγματα του πολιτικού ρεαλισμού, ή κατ' άλλους κυνισμού, που έδωσε ως σήμερα στον κόσμο η γαλλική εξωτερική πολιτική. Όσο για τ' αποτελέσματά της, αυτά διαφέρουν κατά την περίπτωση και αξιολογούνται σε μια κλίμακα που αρχίζει από το μηδαμινό και καταλήγει στο οπουδαίο. Πάντως η τωρινή προσέγγιση με τη Σοβιετική Ένωση θα έχει οπωσδήποτε πλατύτερες συνέπειες, ή πρώτη από τις οποίες έγινε κιόλας αισθητή: Τρείς ημέρες μετά την επιστροφή του Κουβ ντε Μυρβίλ από τη Μόσχα, το Λονδίνο ανήγγειλε πως ο Άγγλος ύπουργος των Έξωτερικών Μάικλ Στιούαρτ πρόκειται να πορευθεί κι αυτός κατά τα τέλη του μηνός πάνω στα ίχνη του Γάλλου συναδέλφου του.



«ΠΑΡΙΣΙ - (ΒΟΝΝΗ) - ΜΟΣΧΑ»

(Σχίση του αντινεγκωλικού «Εξπρές»)

‘Η Μόσχα πέτυχε νὰ τὸν ἀποσπᾶσθ ἀπὸ τὸν «Κίτρινο δράκο»

«Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐπικίνδυνος!» Ἡ παλιά ἀφίσα τῆς «Εφ - Μπί - Αἰ», ποὺ φιγουράριζε (καὶ πότε - πότε φιγουράρει ἀκόμη) στοὺς τοίχους τῶν ἀμερικανικῶν πόλεων, ἔχει υἱοθετηθῇ τὰ τελευταῖα χρόνια καὶ ἀπὸ τὸ Στάιητ Ντηπάρτμεντ. Μὲ μόνη τὴν διαφορά πὼς ἐκεῖ δὲν τὴν τύπωσαν σ τ ὁ χ α ρ τ ῖ, ἀλλὰ σ τ ὁ μ υ α λ ὁ τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἔχουν τὴν εὐθύνη τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς ὑπερπλανητικῆς Συμπολιτείας.

Κάτω ἀπὸ τὴν κραυγαλέα ἐπιγραφή, ἡ «Εφ - Μπί - Αἰ» τοποθετοῦσε (καὶ τοποθετεῖ) τὴν φωτογραφία τοῦ καταζητουμένου: Ντὶλλιγκερ, «Ἄλ Καπόνε, Κουστέλλο... Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Στάιητ Ντηπάρτμεντ δὲν ἔχουν ἀνάγκη νὰ κουράσουν τὴν φαντασία τους, γιὰ νὰ σχηματίσουν τὴν εἰκόνα τοῦ «ἐπικίνδυνου». Τὰ τελευταῖα ἑπτὰ χρόνια εἶναι πάντοτε ἡ ἴδια — ἓνα μεγάλο κεφάλι μὲ στρατιωτικὸ πηλίκιο στὴν κορυφή του, μιὰ σεβαστὴν διαστάσεων μύτη, ἓνα προγούλι μὲ πολλές ζάρες κ' ἓνα βλέμμα ἀλαζονικό, ψυχρὸ, περιφρονητικό. Τὸ ὄνομα του: Κάρολος Ντὲ Γκῶλ.

Μὰ εἶναι δυνατόν; Μήπως πρόκειται γιὰ ὑπερβολές; Ὁ Ντὲ Γκῶλ, συνεταῖρος τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., ἡγέτης τῆς γαλλικῆς Δεξιᾶς καὶ... σεσημασμένος ἀντικομμουνιστής, μπορεῖ ποτὲ νὰ θεωρηθῇται ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανούς σὰν ὁ χειρότερος ἐχθρὸς τους, χειρότερος ἀπὸ τὸν Μπρέζνιεφ καὶ τὸν Κουσίγκιν, χειρότερος ἀπὸ τὸν Νάσερ, χειρότερος ἀπὸ τὸν Σοεκάρο, χειρότερος ἀκόμη κ' ἀπὸ τὸν Μάο;

Φαίνεται πὼς μπορεῖ. Τὸ Στάιητ Ντηπάρτμεντ ἔχει πικρὴ πείρα ἀπὸ τὶς ζημιές ποὺ εἶναι δυνατόν νὰ προκαλέσῃ ὁ κλονισμὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ μετώπου μιᾶς χώρας ἢ μιᾶς συμμαχίας. Ὁ ἐξωτερικὸς ἀντίπαλος εἶναι γνωστός, ἀξιολογημένος καὶ ὑπολογισμένος. Ὅλα τὰ μέτρα ποὺ ἔπρεπε νὰ παρῶν γιὰ τὴν ἀποκρούσθ του πάρθηκαν. Τί νὰ κάνῃς, ὅμως, τί μέτρα νὰ πάρῃς, ἐναντίον ἐνὸς συμμάχου, ἐνὸς ὁμοϊδεάτη καὶ συμπολεμιστῆ, ποὺ σοὺ φέρεται μὲ ἀπροκάλυπτη ἐχθρότητα, ποὺ παραβιάζει βασικές ἀρχές τῆς συμμαχίας σας καὶ ἐρωτοτροπεῖ μὲ τὸν ἀντίπαλο; Πὼς ν' ἀντιδράσῃς; Νά γιατί, ὕστερα ἀπὸ μακροχρόνιες, ὅσο καὶ μάταιες προσπάθειες νὰ τὸν «συνετίσῃ», τὸ Στάιητ Ντηπάρτμεντ κατέληξε νὰ χαρακτηρίσῃ τὸν Ντὲ Γκῶλ ὅπως ἀκριβῶς χαρακτηρίζει ἡ «Εφ - Μπί - Αἰ» τὰ άτομα ἐκεῖνα ποὺ ἀνήκουν στὴν σφαῖρα τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς.

«Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐκμεταλλεύσιμος!» Ἡ ἀποψη αὐτὴ φαίνεται πὼς τὰ τελευταῖα χρόνια ἔχει γίνει σύνθημα στὴν Μόσχα καὶ στὸ Πεκίνο. Πρῶτο τὸ Πεκίνο ἀνακάλυψε τὴν «χρησιμότητα» τοῦ Ντὲ Γκῶλ, τὴν ἐποχὴ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμφωνίας

τῆς Μόσχας γιὰ τὴν ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν. Οἱ μόνον ἡγέτες ποὺ ἀρνήθηκαν νὰ δώσουν τὴν ὑπογραφή τους κάτω ἀπὸ αὐτὴ τὴν συμφωνία ἦταν ὁ Μάο καὶ ὁ Ντὲ Γκῶλ. Αὐτόματα, λοιπόν, ὁ μεγαλοπρεπὴς ἐνσάρκωσις τῆς παλιάς γαλλικῆς αἰγλης καὶ ὁ ψυχρὸς ὁραματιστὴς τοῦ κινεζικοῦ προλεταριακοῦ μέλλοντος βρέθηκαν ξαφνικά νὰ διαδίζουν πλάι - πλάι, στὸν ἴσιο δρόμο. Ὁ Ντὲ Γκῶλ ἤθελε νὰ κάνῃ τὴν Γαλλία πυρηνικὴ Δύναμη. Μὲ κάθε θυσία. Ἀπλῶς τὸ χέρι στὸν Μάο, ποὺ κι αὐτὸς τὴν ἴδια ἐπιδίωξη εἶχε γιὰ τὴν Κίνα του.

Στὸν Μάο! Σ' αὐτὸ τὸ κόκκινο πανὶ τοῦ ἀμερικανικοῦ (καὶ τοῦ σοβιετικοῦ) ταύρου! Γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν Γαλλία, δὲν δίστασε νὰ ὑπογράψῃ μορφωτικὲς συμφωνίες μὲ τὸν διεθνῶς ἀπομονωμένο «κίτρινο δράκο», ἀνοίγοντάς του τὶς πύλες τῆς Εὐρώπης. Καὶ οἱ δυὸ φιλόδοξοι «ἀδικομήνοι» τῆς σύγχρονης πυρηνικῆς κοινωνίας ἔνωσαν τὶς φωνές τους γιὰ νὰ καταγγείλουν (μὲ τὰ ἴδια λόγια) τὴν «ἀπάτη» τῆς «δὴθεν ἀπαγορεύσεως» τῶν ἀτομικῶν ὀπλῶν, ποὺ μοναδικὸ σκοπὸ εἶχε «τὴν διαιώνιση τοῦ πυρηνικοῦ μονοπωλίου καὶ τῶν πυρηνικῶν ἐκβιασμῶν» τῶν Μεγάλων εἰς βάρος τῶν μικρῶν.

Δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς καὶ οἱ Ρῶσοι κατὰλαβαν πὼς τέτοιον «ἐκμεταλλεύσιμο» ἄνθρωπο ἦταν μεγάλο κρίμα νὰ τὸν χαρίσουν στὸν Κινέζο ἐχθρὸ. Ὁ Σοβιετικὸς πρεσβευτὴς στὸ Παρίσι Σεργκεῖ Βινγκράντοφ πήρε ἐντολὴ νὰ προσπαθῇ νὰ τὸν φέρῃ στὰ νερά τοῦ Μόσκοβου, τραβώντας τον ἀπὸ τὰ νερά τοῦ Γιαγκ Τσέ. Φαίνεται πὼς ὁ διπλωμάτης αὐτὸς τὰ κατάφερε πολὺ καλὰ — ἀπόδειξη ὅχι μόνον ἡ ἐξέλιξη, ποὺ ἀκολούθησαν οἱ γαλλοσοβιετικὲς σχέσεις, ἀλλὰ καὶ ἡ παρασημοφορία του, πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες, ἀπὸ τὸν Κουβ ντὲ Μυρβίλ, στὴν Μόσχα, μετὰ τὴν ὑπογραφή τῆς πολυκροτῆς συμφωνίας.

«Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀκατανόητος!» Εἶναι ἡ ἀποψη τῶν ἑξῆ εὐρωπαϊκῶν συνεταίρων τῆς Γαλλίας στὴν Κοινὴ Ἀγορὰ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι γιὰ πολιτικούς ἀνδρες, ποὺ ἀπὸ χρόνια εἶχαν προσανατολισθῇ στὴν ἰδέα τῆς «ἐνωμένης Εὐρώπης», εἶναι ἀκατάληπτη ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Ντὲ Γκῶλ στὴν «ἀναχρονιστικὴ» ἰδέα τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καθενὸς ἀπὸ τὰ κράτη - μέλη. Στὸ μεταξύ ὅμως ἡ Γαλλία ἀνὴκει στὴν Κοινὴ Ἀγορὰ, ἡ ὁποία μ' ὀλόνοχτα πανιά πλέει πρὸς τὴν «Πανευρώπη». Φυσικὸ, λοιπόν, εἶναι νὰ βρίσκεται σὲ ἀντίφαση μὲ τὸν ἑαυτὸς τῆς (καὶ ὅρα οἱ γαλλικὲς θέσεις νὰ εἶναι ἀκατανόητες), ὅταν ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ μετέχει σ' ἓναν Ὀργανισμό ποὺ ἀκολουθεῖ τὴν ὁδὸν πρὸς

ρεία, ἐνῶ ἡ ἴδια μεμονωμένα ἀκολουθεῖ τὴν δὴτα.

«Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι σπουδαῖος!» Ἔτσι τουλάχιστον δεσβαίνονται οἱ θαυμασταὶ του στὴ Γαλλία, ποὺ ἀποτελοῦν σήμερα τὴν πλειοψηφία τοῦ γαλλικοῦ πληθυσμοῦ.

Σπουδαῖος, γιατί; Ἐπειδὴ πηγαίνει συνεχῶς κόντρα στοὺς Ἀμερικανούς συμμάχους; Ὁχι μόνον γι' αὐτό. Πρῶτα - πρῶτα, οἱ Γάλλοι τοῦ χροστοῦν χάρι γιὰτὶ εἶναι ἡ μόνον ἡγετικὴ φυσιογνωμία ποὺ ἐκπροσώπησε τὴν Γαλλία στὸν μεγάλο πόλεμο, παίρνοντας μιὰ κάποια ρεβάνς γιὰ τὴν φοδερὴ ταπείνωση τοῦ 1940. Ἐπειτα, τὸν εὐγνωμονοῦν ποὺ τόλμησε καὶ τερμάτισε τὸν ἀτέλειωτο αἱματηρὸν πόλεμο τῆς Ἀλγερίας, γλυτώνοντας τὸ ἄνθος τῆς γαλλικῆς νεολαίας ἀπὸ τὴν συνέχιση μιᾶς μάταιης σφαγῆς. Μετὰ, τὸν θαυμάζουν ποὺ πρόσφερε στὴν Γαλλία τὴν πρώτη σταθερὴ κυβέρνησις τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου. Ὑστερα, τὸν σέβονται γιὰτὶ κατάφερε καὶ ὕψωσε τὸ γαλλικὸ γόητρο σ' ἓνα περίοπτο σημεῖο τῆς διεθνούς πολιτικῆς σκηνῆς. Καί, τ ἐ λ ο ς, τοῦ ἀναγνωρίζουν ὅτι ὠδήγησε τὴν γαλλικὴ οἰκονομία σὲ μιὰ ἀνθησι καὶ τὸ φράγκο σὲ μιὰ σταθερότητα, ποὺ δὲν εἶχαν γνωρίσει ἐδῶ καὶ δεκαετίες ὀλόκληρες.

«Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ πεθάνῃ!» Δὲν ἔχει μόνον θαυμαστάς στὴν Γαλλία ὁ Ντὲ Γκῶλ, ἔχει καὶ ἐχθρούς. Λίγους, ἀλλὰ θανάσιμους καὶ ἀποφασισμένους γιὰ ὅλα. Εἶναι κατὰ πλειοψηφία οἱ παλιοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος τῆς Ἀλγερίας καὶ οἱ Γάλλοι ἀποικοὶ ποὺ ὑποχρεώθηκαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πρώην ἀποικία, μετὰ τὴν ἀνακήρυξη τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς. Χάρις στοὺς ἀξιωματικούς αὐτοὺς ἀνέβηκε ὁ Ντὲ Γκῶλ στὴν ἐξουσία, τὸ 1958. Τὸν θεωροῦσαν φυσικὸ ἡγέτη τους καί, ἐπειδὴ εἶχαν ἀρχίσει νὰ διακρίνουν ἡτοποθετῆς τάσεις στὴν μητροπολιτικὴ Γαλλία, ἔκαναν μιὰ μέρα πραξικόπημα, ἀπαιτώντας μὲ ὁπλα προτεταμένα νὰ γίνῃ κυβέρνησις τῆς χώρας ὁ Ντὲ Γκῶλ. Ὁ πολιτικὸς κόσμος ὑπέκυψε καὶ ὁ Ντὲ Γκῶλ ἔγινε κυβερνήτης... Καὶ ποῖό τὸ ἀποτέλεσμα; Ὑστερα ἀπὸ λίγον καιρὸ ἀρνήθηκε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἐξτρεμιστικὴ γραμμὴ ἐκείνων ποὺ ἀπάνω τους εἶχε στηριχθῇ γιὰ νὰ κατακτήσῃ τὴν ἀρχὴ καί, ἀντὶ τοῦ ἐπολέμου μέχρις ἐσχάτων, γιὰ τὸν ὁποῖο τὸν εἶχαν προωθήσει στὴν ἐξουσία, προτίμησε νὰ εἰρηνεύσῃ μὲ τοὺς Ἀλγερινούς ἀντάρτες — τὸ «ξεπουλήμα» τῆς Γαλλικῆς Αὐτοκρατορίας, ὅπως τὸν κατηγόρησαν μὲ χολερικὸ μίσος οἱ χτεσινὸι ὁπαδοὶ καὶ θαυμασταὶ του.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Οἱ ἀντίπαλοι



τὸν παρακολουδοῦν



στὴν τηλεόραση

Ο κ. ΠΩΛ Ἀντιέρ (ἄνω), μὲ τὴν γυναῖκα του καὶ τὴν κόρη του, παρακολουθεῖ τὸν μεγάλο τοῦ ἐκτελέσεως. Μὲ τὸν στρατηγὸ Κάρολο Ντὲ Γκῶλ οἱ λέξεις χάνουν συνεχῶς τὴν σημασία τους, ἀποσπῶνται ὁ ἐχθρὸς ἡγέτης.

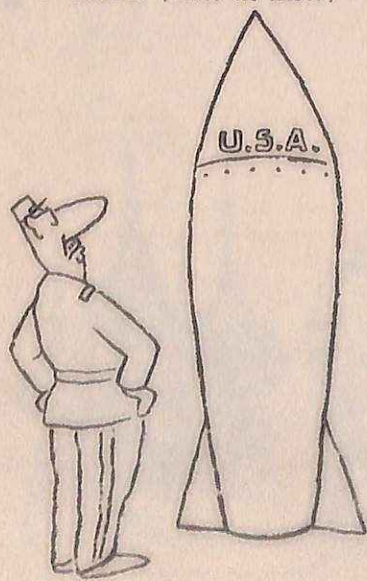
ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΟΙ παρακολουθοῦν ἐπίσης ὁ κ. καὶ ὁ Κα Μαρσίλας (στὴ μέση). Ὁ ἱσπανικὸς Ντὲ Γκῶλ δαίνει πρὸς ἐξαφάνισιν, διακηρύσσει τώρα ὁ δεύτερος ἀντίπαλος τοῦ Γάλλου προέδρου.

ΒΙΑΙΟΤΕ λόγους συντάσσει (δεξιά) ὁ κ. Ζὰν Λουί - Τζιέ Βινιανκούρ. Ἐνὸς ἀκόμη ἀντιπάλου. Βασίστηκε νὰ ἀκούσῃ καὶ συνεχῶς ἔναν μόνολογο, διακηρύσσει.



Οἱ ἀντίπαλοι τοῦ Ντὲ Γκῶλ στὶς προεδρικές ἐκλογές παρακολουθοῦν στὴν τηλεόραση τὸν λόγο τοῦ στρατηγοῦ καὶ περιμένουν τὴ σειρά τους γιὰ νὰ ἐκθέσουν καὶ αὐτοὶ τὰ πρόγραμμά τους. Ὡστόσο κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἔχει οὔτε τὴν παραμικρὴ ἐλπίδα, ἀποτελοῦν ἀπλῶς τὸ διακοσμητικὸ πλαίσιο γιὰ τὴ θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία - ὅπως θεωρεῖται βέβαιον - τοῦ στρατηγοῦ. ● Ὁ Ζὰν - Λουί Τζιέ - Βινιανκούρ ἀκούει τὸν λόγο σὲ μιὰ συγκέντρωση συνεργατῶν του, διακόσια χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ Παρίσι. ● Ἀκουσά ἄλλη μιὰ φορὰ ἓναν μόνολογο. Ὁφείλω μιὰν ἀπάντησι γιὰ νὰ προκαλέσω διάλογο. Ἐάν ἀρνήθῃ, αὐτὸ δὲν θὰ εἶναι δημοκρατία. ● Ὁ Πιέρ Μαρσίλας δὴλωσε: «Ὁ Ντὲ Γκῶλ κατέρρευσε. Κ' ἐγὼ ἔκανα ἀπομονωτισμὸ, ἀλλὰ ὄχι ἐγὼ...» ● Καὶ ὁ Πῶλ Ἀντιέρ: «Ἐὶς μεγάλο πρόβλημα εἶναι ὁ δημιουργία. Ἡ πραγματικότητα εἶναι λιγότερο ἐντυπωσιακή...»

«Η ΖΗΛΕΙΑ» (Σκίτσο τοῦ ΜΠΟΣ)



Ο έκκεντρικός βαρώνος Μπάρκλεϋ, δίνει την εϋδυμη νότα στην προεκλογική περίοδο



Ο ΜΠΑΡΚΛΕΥ ΣΕ ΜΠΑΛ-ΜΑΣΚΕ



Κ' Η ΑΥΤΟΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ

Προεκλογική εκστρατεία για την ανάδειξη του προέδρου της Γαλλίας όπως είναι ιδιαίτερα γραφική, χάρις στην υποψηφιότητα του βαρόνου Μπάρκλεϋ, γνωστού στους κοσμικούς κύκλους του Παρισιού για τις έκκεντρες του. Ο βαρώνος Μπάρκλεϋ, ζει σε ένα πολυτελές σπίτι κοντά στο Παρίσι, είναι πάντα καλεσμένος στους μεγαλύτερους χορούς μεταμφιεσμένων, ζωγραφίζει, είναι λάτρης της μουσικής, κάνει περιπάτους στο Παρίσι με μοτοποδήλατο...

— «Αν και είμαι απόγονος της Μαρίας Στουάρτ και εξάδελφος της βασίλισσας της Αγγλίας, δεν έπαφα ούτε στιγμή να πιστέψω στη δημοκρατία, δηλώνει αναγγέλοντας την υποψηφιότητά του.

Το πραγματικό του όνομα είναι Ζαν Ντυπουί και η ηλικία του (υποτίθεται) περίπου 40 χρόνια. Στο Παρίσι είναι γνωστός με το όνομα «Ο κύριος με την κάπα», γιατί η κάπα είναι το μόνο του ενδυμασία από το δράμα ως το πρωί. Ξυπνά πολύ νωρίς, φοράει την νυχτική του, που είναι ραμμένη από δέρμα λεοπαρδαλής ή άλλου ζώου (ανάλογα με τα κέσια του). Βγαίνει από το μπάνιο του φορά την πρώτη κάπα της ημέρας, από ύφανση πεσέτας. Το γραφείο του είναι στο πρώτο πάτωμα του σπιτιού του. Από εκεί διαβάζει τις εφημερίδες του. Έχει στα χέρια του πολλές μετοχές βιομηχανιών. Είναι μαζί με τις πολλές άλλες ασχολίες του και ήθοιός.

Αφού τελειώσει την εργασία του γραφείου του, ο βαρώνος φορά την δεύτερη κάπα της ημέρας και πηγαίνει όπου υπάρχει κάτι το καινούριο. Μια έκθεση, ένα κοκτεϊλ, μια πρεμιέρα. Παίρνει πάντα μαζί του τον φωτορεπόρτερ του, για να του πάρει φωτογραφίες με τις διασημότητες της πρωτεύουσας.

Ο έκκεντρικός χαρακτήρας του φαίνεται και σε αυτόκίνητά του. Το γνωστότερο είναι μια κατόικη Καντιλλάκ. Συχνά, όμως, για να αποφύγει τα μποτιλιαρίσματα, κυκλοφορεί με μοτοποδήλατο.

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ έκκεντρη εμφάνιση του Μπάρκλεϋ (δεξιά). Αντί λιμουζίνας, χρησιμοποιεί στους παρισινούς δρόμους (αριστερά) ένα συνηθισμένο μοτοσάικ.



Έφτιαξαν τότε κι αυτοί μια μουσική οργάνωση, τον ΟΑΣ, και δόθηκαν να τον δολοφονήσουν. Από το 1958 μέχρι σήμερα ο Ντέ Γκωλ είναι ο πολιτικός ηγέτης που κατέχει το παγκόσμιο ρεκόρ των δολοφονικών αποπειρών.

Δυστυχώς για τον ΟΑΣ —κι ακόμη περισσότερο για τους 'Αμερικανούς— «ο άνθρωπος που έπρεπε να πεθάνει» δεν πέθανε. Πέρασε ανάμεσα στις σφαίρες των όπλοπολυβόλων και στις εκρήξεις των πλαστικών βομβών των τρομοκρατών, χωρίς να πάθει ούτε μια γρατσουνιά. Και σήμερα ακόμη εξακολουθεί να ζει και να βασιλεύει (για την ακρίβεια να προεδρεύει), ενώ γύρω του η ικανότερη ομάδα σωματοφυλάκων του κόσμου άγρυπνεί μέρα - νύχτα, για να τον βοηθήσει να πεθάνει από φυσικό θάνατο.

Ίδιόμορφη φυσιογνωμία

Αυτός είναι ο έκδοχος για το πρόσωπο του Καρόλου Ντέ Γκωλ. «Επικίνδυνος» για τους μέν, «εκμεταλλεύσιμος» για τους δέ, «ακατανόητος», «σπουδαίος», «άξιοπεριφρόνητος». Στην πραγματικότητα, όμως, τίς άπ' αυτός ή τίς άλλος αντιπροσωπεύει αυτή η ιδιόμορφη πολιτικοστρατιωτική φυσιογνωμία;

● ΕΙΝΑΙ ένας χιμαιρικός Δόν Κιχώτης του 20ού αιώνα, που κυνηγάει το άπιαστο όνειρο των περασμένων εθνικών μεγαλίων;

● Ή ΜΗΠΩΣ είναι ένας λογικός, ρεαλιστής, που ανακάλυψε τον μοναδικό τρόπο επιβίωσης της χώρας του, μέσα σε ένα κόσμο όπου δεν υπάρχουν «φίλοι» και «έχθροι», αλλά μόνο μεγάλα και μικρά ψάρια;

● ΕΙΝΑΙ ένας οπαδός της πολιτικής ήθικης, άγανακτισμένος να βλέπει αδιόκατα γύρω του την ωμή συμπεριφορά της 'Ισχύος απέναντι στην 'Αδυναμία;

● Ή ΜΗΠΩΣ είναι ένας αδιόστακτος κυνικός, ένας πιστός του πολιτικού άμοραλισμού, που, προκειμένου να ικανοποιήσει τις προσωπικές του φιλοδοξίες, δεν έχει τον παραμικρό ένδοιασμό να «πουλήσει» τους ευεργέτες του;

● ΕΙΝΑΙ ο εκπρόσωπος των γαλλικών μονοπωλίων — όπως τον χαρακτηρίζουν οι Γάλλοι αριστεροί;

● Ή ΜΗΠΩΣ στην πραγματικότητα δεν είναι παρά ένας κρυπτοκομμουνιστής — όπως πιστεύουν οι υπερπατριώτες του ΟΑΣ;

Ποιός είναι ο Ντέ Γκωλ; Π ο ι ό ς είναι;

Λένε πως καμιά φορά μερικές φράσεις, διαλεγμένες από το στόμα ενός ανθρώπου, είναι αρκετές για να τον σκιαγραφήσουν καλύτερα από την ογκώδη και διεξοδική βιογραφία. 'Ας δούμε αν αυτό μπορεί να συμβεί στην περίπτωση του Γάλλου προέδρου. Έχει πεί:

— «Θέλετε να πείτε plus long, πιο μακρύς, monsieur, έκανε ψυχρά.

— «Είστε να πείτε plus long, πιο μακρύς, monsieur, έκανε ψυχρά.

Την ιστορία αυτή πρέπει να

● «Ή Θεία Πρόνοια βοήθησε

την Γαλλία». (*Υστερα από μια άποτυχημένη δολοφονική απόπειρα έναντιόν του).

● «Αυτοί οι άνθρωποι του ΟΗΕ, της ΕΟΚ και όλων των διεθνών οργανισμών είναι απάτριδες».

● «Τα προβλήματα του ΝΑΤΟ άφορούν τους 'Αμερικανούς που το δημιούργησαν, όχι τους Γάλλους που απλώς μετέχουν σ' αυτό».

● «Ή πιο αξιόλογη φυσιογνωμία του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου ήταν ο Στάλιν».

● «Δεν υπάρχει κυκλοφοριακή συμφόρηση στο Παρίσι. Έχουμε άλλα θέματα ν' ασχοληθούμε». (Την εποχή που η κυκλοφοριακή συμφόρηση ήταν το κύριο χαρακτηριστικό του Παρισιού).

● «Ή Γαλλία σε απομόνωση; Ίσως. Προτιμότερη ή απομόνωση από τις κακές συναναστροφές».

● «Πώς να έχεις έμπιστοσύνη σε μια χώρα που μπορεί να εκλέξει τον χειρότερο πρόεδρο και να δολοφονήσει τον καλύτερο;». (Την εποχή της προεκλογικής εκστρατείας του Γκολινγούτερ)

● «Ή ισχυρότερη Δύναμη του κόσμου είναι η 'Ελβετία. Βρήκε τον τρόπο να επιβάλει τον σεβασμό σε φίλους και έχθρους».

● «Ο κομμουνισμός; Ποιόν κομμουνισμό έννοείτε; Τον σοβιετικό, τον κινεζικό ή τον ντεγκωλικό;».

● «Ή πηγή των μεγαλύτερων δεινών του σημερινού κόσμου είναι το δολλάριο. Όσα περισσότερα δολλάρια εισέρουν σε μια χώρα, τόσο πιο πολύ φτωχαίνουν οι φτωχοί και διευκολύνονται οι πλούσιοι».

● «Ή νεότης δεν έχει ηλικία. 'Αν δεν το πιστεύετε, κοιτάξτε με».

● «Καθώς φαίνεται, το 1969 θα είναι κρίσιμος χρόνος για τον κόσμο. Ή εγώ θα πεθάνω ή το ΝΑΤΟ».

Περί... ύψους

Κάποτε ο Ναπολέων, ένας από τους πιο μικρόσωμους μεγάλους της ιστορίας, ανασηκώθηκε στις μύτες των ποδιών, για να ξεκρεμάσει την χλαίνη του από μια κρεμάστρα. Ή κίνησή του έγινε άμεσως αντιληπτή από κάποιον στρατηγό του, ο οποίος και τσακίστηκε να του προσφέρει την βοήθειά του.

— «Αφήστε, Μεγαλειότατε, je suis plus grand que vous, είπε χαμογελώντας.

Έπειδή στα γαλλικά η λέξη grand σημαίνει ψηλός, αλλά, επίσης, και με γ α λ ο ς, ο Κορσικανός σκοτείνιασε και κατέβασε τα φρύδια.

—Θέλετε να πείτε plus long, πιο μακρύς, monsieur, έκανε ψυχρά.

Την ιστορία αυτή πρέπει να

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 88



■ Ο Κάρολος 'Ανδρέας - 'Ιωσηφ - Μαρία Ντέ Γκωλ, μια από τις πιο πολυτάραχες πολιτικοστρατιωτικές φυσιογνωμίες της εποχής μας, γεννήθηκε στη Λίλλη, πριν από 75 ακριβώς χρόνια — στις 22 Νοεμβρίου 1890.

■ Προτίμησε το στρατιωτικό στάδιο και το 1911 εγγράφεται στην 'Ακαδημία του Σαιν - Σέρ, από όπου και δίνει ανθρωπολογιάς την εποχή ακριβώς που έρχεται ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος.

■ Στα χρόνια του μεσοπολέμου ανέλαβε γρήγορα τα σκαλοπάτια της λαοκρατίας του στρατού, ενώ ταυτόχρονα κέρδισε την φήμη του θεωρητικού: Πραγματικά, ήταν ο μόνος Γάλλος στρατιωτικός που συνέλαβε την ιδέα της δημιουργίας ειρηνικών θωρακισμένων μεραρχιών, που αντικειμενικός σκοπός τους να είναι αποκλειστικά ή εφόδος.

■ Από τους πρώτους κύριες μήνες της γερμανικής επιθέσεως, τα πράγματα στο μέτωπο δεν πήγαν καλά για τους Γάλλους. Ή στρατηγική του απολέμου των θέσεων φαινόταν να χρεοκοπή, πλν καλά - καλά οι εμπνευστά της προφτάσαν να την εφευρίσκουν. Τότε, πάνω στην σύγχυσή τους, οι κυβερνητικοί παρόντες του Παρισιού θυμήθηκαν τον καινούριο νεαρό στρατηγό, που συνιστούσε τις θωρακισμένες μεραρχίες — το δόλο ακριβώς του έχθρου που έκανε θραύση στο μέτωπο. Και όταν σχηματίστηκε η επωλεμική κυβέρνηση Ρενό, ο πρωθυπουργός κάλεσε τον Κάρολο Ντέ Γκωλ να αναλάβει το υπουργείο των Στρατιωτικών. Ήταν πολύ άσπρά. Δέκα μέρες αργότερα η Γαλλία της γαμψής Μαζινό κατέρρεε ολοκληρωτικά.

■ Ο έφωτογράφος των Στρατιωτικών κατέφυγε στην 'Αγγλία. Και έτσι, από τον ραδιοφωνικό σταθμό του Λονδίνου, έστειλε το πρώτο του μήνυμα προς τα γαλλικά στρατεύματα, καλώντας τους μαχητικούς στρατιώτες να συνεχίσουν την αντίσταση, αγνοώντας την συνδρομή των ήττών τους.

■ Το 1944, η Γαλλία απελευθερώθηκε και ο Ντέ Γκωλ μάλιστα, έκαμφθηκε των 'Ελευθερών Γάλλων του, σε ένα Πάρισι που παραληρεί από ένθους αισιόμοια για τον καινούριο του ήρωα. Πρόεδρος πρώτα της προσωρινής Κυβερνήσεως και αργότερα του στρατού, πρόεδρος έπειτα της Δημοκρατίας για 18 μήνες, κατά τους οποίους διατέλει το ένα έργο του έθνους εισοδήματος σε στρατιωτικές δαπάνες, γρήγορα αναφέρει τους θαυμαστές του και το θαυματούριο και οι ίδιοι παραχωρούν τη θέση τους στην γαίνα. 'Απάντησε: 'Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας εκδίδει την παραίνεσή του και αποσύρεται από την πολιτική.

■ Για πόσο; Για ένα χρόνο και ολίτε. Το 1947, να τον πάλι στο προσκήνιο — τη φορά αυτή σαν αρχηγός ενός πολιτικού κόμματος της Δεξιάς, με την επωνυμία Συναγερμός του Γαλλικού Λαού. Ζητάει την ψήφο των Γάλλων και αυτοί, απορημένοι από την μόνη πολιτική τους ασάφεια, τον την προσφέρουν απλόχερα. 'Αλλά έρωγισμένος από τις αντιδράσεις των πολιτικών, ο Ντέ Γκωλ παραίτεται και πάλι, το 1951.

■ Έκαινε ήρωας κατά χρόνια, ενώ στο διάστημα αυτό η Γαλλία ήταν άνησχη. Οι κυβερνήσεις διαδέχονταν ή μια την άλλη, ή οικονομική κατάσταση ήταν κακή, οι οικονομικοί πόλεμοι ('Βιεννάν - 'Αλγερία) έξανθιζαν και έξωριζαν τον λαό.

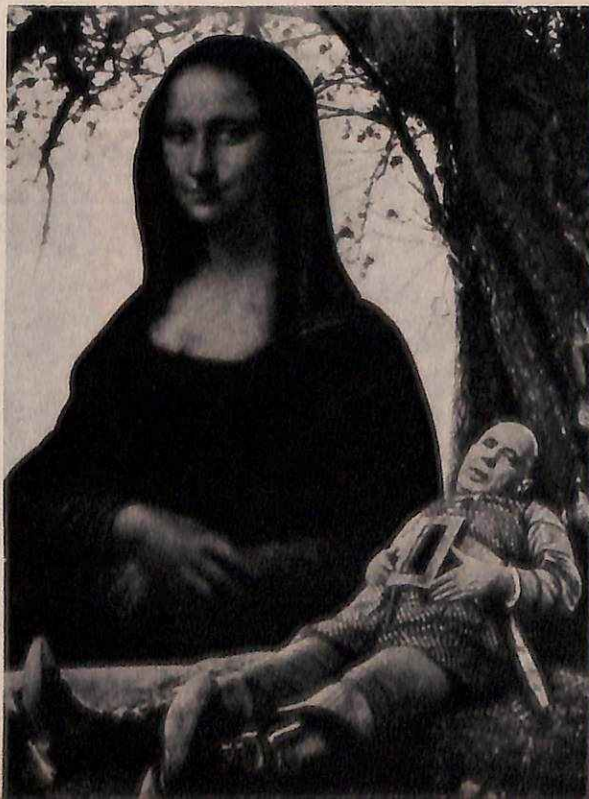
■ Την 1η 'Ιουνίου 1958, η νέα κυβέρνηση Ντέ Γκωλ έκανε ψήφο εμπιστοσύνης στην 'Εθνική Συνέλευση. Και στις 21 Δεκεμβρίου, του ίδιου χρόνου, ο στρατηγός έλεγχε το πρόεδος της Γαλλικής Δημοκρατίας. Το αξίωμα αυτό κατέχει ως σήμερα.

Επειδή το χαμόγελό της είναι το περιφημότερο του κόσμου, η Τζοκόντα έχει όποια τὰ πάνδεινα. Τὴν ἔχουν ἐρωτευθῇ, λησιέψει, κλέψει, γελοιοποιήσει. Τὴν ἔχουν κατηγορήσει γιὰ τὴν ἡθικὴ της, ἔχουν μάλιστα πῶς δὲν εἶναι κανὼν γυναῖκα, ἀλλὰ ἄνδρας. Τελευταῖα, σὺν Παρίσι, 30 ζωγράφοι ἐνεκαίνιασαν μιὰν ἔκθεση, ὅπου παρουσιάζουν τὴν Τζοκόντα σὲ πρὸ ἀπύθανες στάσεις καὶ καταστάσεις. Ἡ ἔκθεση δι-

ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΕΣ ΤΡΕΛΛΕΣ



Διασκεδάζουν ἢ σκανδαλίζονται οἱ ἐπισκέπτες τῆς «δέδυλης» ἐκθέσεως (ἄνω), ὅπου τὸ ἀριστούργημα τοῦ Λεονάρντο Ντὰ Βίντσι ὑφίσταται τὰ πάνδεινα. Ἀπὸ τὶς πρὸς πρωτότυπες συνθέσεις ἦταν καὶ «Ἡ ἀπουσία τῆς Τζοκόντας» (δεξιὰ)



ΜΕ ΤΗΝ ΤΖΟΚΟΝΤΑ

αφημίζεται μὲ τὸν τίτλο «Τὸ πανηγύρι τῆς Τζοκόντας». Δὲν ξανάγινε πρὶν χορδοκομμένη φάρσα - μα-σκαράτα. Ὅλοι οἱ ἐκθέτες εἶναι νέοι καὶ προέρχονται ἀπὸ πολλὰς χώρες. Τὰ ὀνόματά τους εἶναι Καμάρα, Ὠζέ, Καίτζεν, Σαρρί, Κλέιζεν, Μπιάισι, Φέροο, Βός, Μελιόνε, Λούρνι, Κάστρο κλπ. Ὁ ἐπισκέπτης τῆς ἐκθέσεως βλέπει τὴν Τζοκόντα νὰ τρέχει μὲ μιὰ μοιροσυκλέτια, νὰ ποζάρῃ πλάι σὲ μιὰ τεράστια ἀγγελά-δα, νὰ ἐπισκέπτεται ἕνα ἐργοστάσιο, νὰ κερθῇ σὺν βάρδος ἐνὸς κοντιοῦ μὲ σαυδέλλες, νὰ σκεπάζῃ τὸ πρό-σωπό της μὲ καταπλάσματα γιὰ νὰ γίνῃ ὄρατα κλπ. κλπ. Οἱ ἐπισκέπτες διασκεδάζουν ἢ ἀγαπᾶντο. Με-ρικτοὶ μάλιστα, σπάνιοι αὐτοί, ἀγοράζουν κανένα «πι-νακα»...

Οἱ ἐπινοήσεις τῶν ἀσεβῶν ἦταν ἀπίθανες. Στὸ κεφάλι τοῦ σκύλου ἐπακολλήθηκε τὸ περίφημο χαμόγελο, γιὰ νὰ δημιουργηθῇ ἕνας νέος «πίνακας». Ἡ εὐλογία ἀπορία εἶναι τώρα γιὰ ποῖο λόγο ἔγινε αὐτὴ ἡ τρελλὴ ἐκδήλωση.



«Ἡ ΤΖΟΚΟΝΤΑ ΣΚΤΑΟΣ»



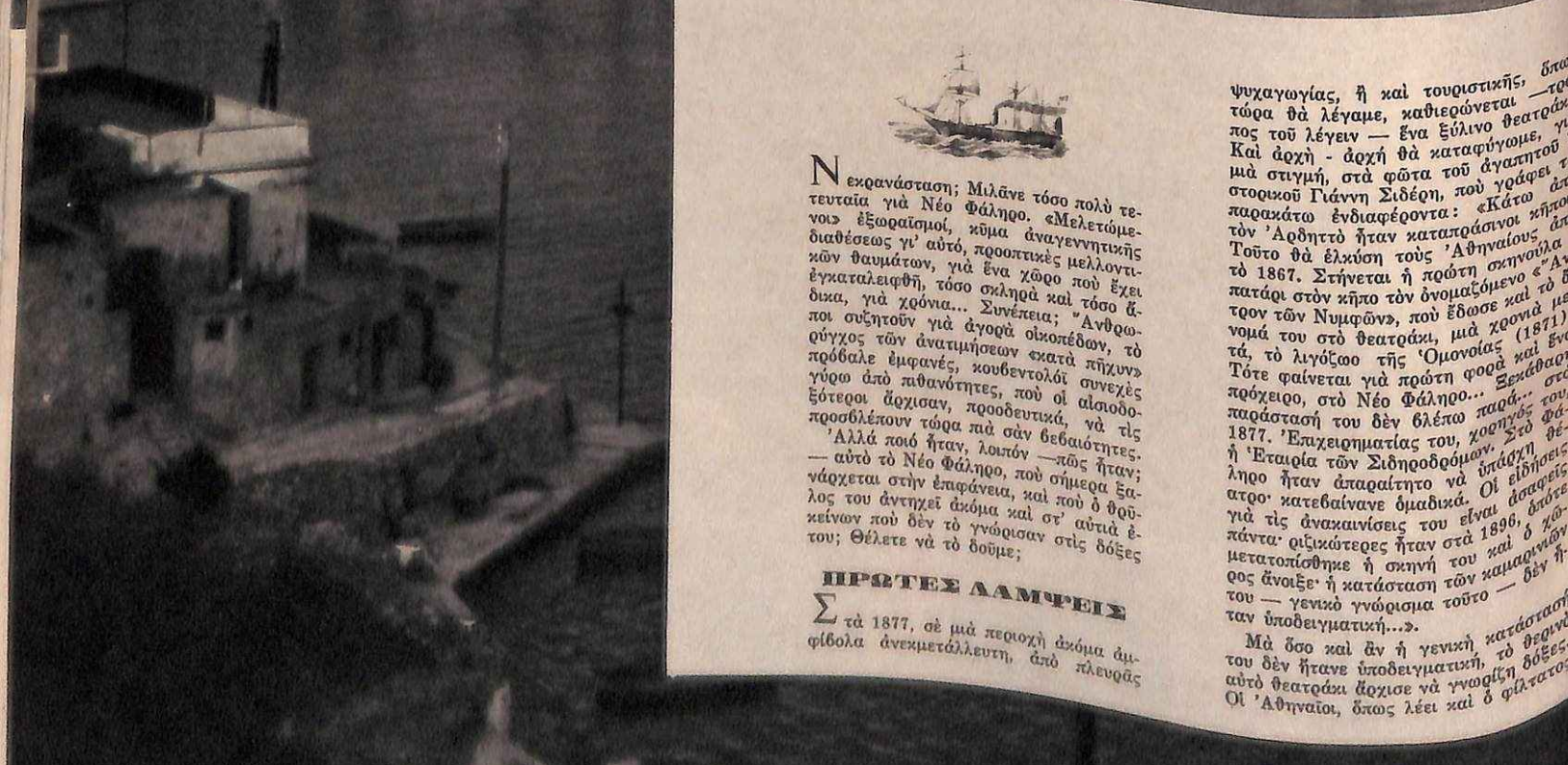
«Ἡ ΤΖΟΚΟΝΤΑ ΚΑΙ Ἡ ΑἴΓΕΛΛΑ»



«Ἡ ΤΖΟΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ»



A black and white photograph of a large industrial complex, likely a steel mill, situated along a river or coastline. The complex features numerous large buildings, several tall smokestacks emitting smoke, and a long pier extending into the water. The foreground shows a body of water and a sandy or muddy shore.



ΠΡΩΤΕΣ ΛΑΜΨΕΙΣ
Σ 29 1977

ψυχαγωγίας, ἥ καὶ τουριστικῆς, ὅπως
τότε θὰ λέγαμε, καθιερώσαντο — το-
πὸς τοῦ λέγειν — ἕνα ἑλλινόεσσιν, γὰρ
Καὶ ἀρχὴ - ἀρχὴ δὲ καταφυγόντων, καὶ
μὰ στιγμῇ, στὰ φῶτα τοῦ ἀναπαιτοῦ
στορικοῦ Γιάννη Σιδηρέ, ποὺ γράφει τὸ
παλαιότερον ἐνδιαφέροντα: «Κάτω ἀπὸ
τὸν Ἀρσινότῃ ἦταν καταστράθειο κηφισ-
τὸν Τούτο θὰ ἐλίκοντο τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ
τὸ 1867. Στίντεται ἡ πρώτη σκηνὴ αἰ-
πατὰρ στὸν κῆπον τὸν ὀνομαζόμενον «Ἀν-
τρον τὸν Νημῶν», ποὺ ἔδωκε καὶ τὸ ὀ-
νομα τὸν καταστράθειο, καὶ χροσνὰ με-
τά, τὸ λιγὸςος τῆς Ὀμονίας (1871).
Τότε φαιναίται γὰρ πρώτη φορὰ καὶ ἕνα
πρόχειρο, στὸ Νέο Φάληρο... Σκεκθάται
παρῶστασι τοῦ δὲν βλέπω ποσόν...
1877. Ἐπιχειρηματίας τοῦ, χορῶν...
ἡ Ἐπαρτία τὸν Σιδηροδόμον. Σὺ δὲ θε-
λῶν ἦταν ἀπαραιτήτο νὰ ὑπάρξῃ
ἀπορὸ κατεβαίνανε διαβική. Ἦν ἐλπίσει
γὰρ τὶς ἀνακαινίσαι τοῦ εἶναι ἀσπασεῖ
πάλιν: οἰκτικότερος ἦταν στὰ 1896, ὅποτε
μεταπολιόθηκε ἡ σκηνὴ τοῦ καὶ δὲ γο-
ρος ἄνοιξε ἡ κατάστασι τὼν καμαριῶν —
τὸν — γενεὴ γνῶρισμα τοῦτο — δὲν ἦν
τὰν ὑποδιεγναίται...».

Μὰ ὅσοι καὶ ἀν' ἡ γενικὴ κατα-
του δὲν ἦσαν ὑποδείγματα, τὸ θερινό
αὐτὸ θεατρὸν ἐρχομὸς νὰ γνωστῇ δοξές.
Οἱ Ἀθηναῖοι, ὅπως λέει καὶ ὁ φιλάτορος

Ἡ Ἑταιρεία τῶν Σιδηροδρομίων μῆκε γοργά στὸ πνεῦμα τοῦ ψηφιοῦ ποὺ παρουσίαζε ἡ ὑπόθεσις· καὶ οἱ ἐπαγγελματιεῖς τῆς σκέψης ἐκδηλόγησαν, πολὺ σύντομα, σὲ ἀποδοτικές πρωτοβουλίες. Χάρης στὴν ἑταιρεία αὐτὴ τὸ Νέο Φάληρο ὄριξε νὰ ἐπεκτείνεται σὲ χώρo ἐκμεταλλεύσιμο, νὰ ἀποικτᾷ ἀκτινοβολία, νὰ γίνεταί ο ἡ μαγνήτης γιὰ δούους ἤθελαν νὰ ξεγλιστρήσουν πέρα ἀπὸ τὴν ἀθηναϊκὴ μονοτονία, ἀποζητώντας πρὸς τὴν θάλασσα τὴν ἐνδόλως βίτα» τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

И... «ΩΡΑΙΑ ΕΠΟΧΗ»
17

Και ιδού ἡ «Μπέλ' Επόκ»: Ἡ ὥραία
ἐποχή. Μιά πλήρης εἰκοσαετία πὺν με-

Το ξύλινο θεατράκι πριν γκρεμιστή
για να κτισθεί το λίγο το καινούργιο —
πόυ θα το δούμε παρακάτω — νιορεί-
πιές άδεν προηγούμενους. Οί ξελα-
ρουγγιστικές Ιταλικές όπερες έχονταν
καραβάνια τώρα πά, για να προσφέρουν
φανερνάς αλλαγίσους στά διησασμένα,
για μελωδίες Βέρντι και Πουτσίνι, α-
τά των 'Αθηναίων και ένα από τα τε-
λέντα τους, μάς μένει τελικά πεσέσι!

Στο μεταξύ ἡ γῆ τοῦ Νέου Φαλήρου ἀρχίζει νὰ γίνεται πολυτιμότερη. Σπίτια λαμπρά, ἀρμονικά, περιποιημένα, ἀρχίζουν νὰ ξεπληθύνω με γοργο ρυθμό ἐπὶ ἀπὸ τὴν ἀκτή. Γνωστά ὀνόματα εἶναι ἀπὸ τοὺς πρῶτους ἐνοίκους τοὺς:

TO «AKTAION»

ΕΙ. 1. **Κι** δοχίζεται να καίγεται τὸ πε-
λεκουδί: 1900 μὲ 1910 ὅραγ πὰ ἡ ῥω-
γυόσ πὰ τὴν νεοφρανίσκη ἀποφυγὴν.
Τὸ «Ἀκταῖον», ἡνι δανιμίσω γὰ τὴν ἐ-
ποχή τὸν παρλιόττο ξενοδοχεῖο, εἶναι ὁ
μῆγας κρύφτης γὰ τὴν πὸν ἐκωνι-
εροντινίε. Ὅλη ἡ Ἀθήνα τώρα πὰ
— ἡ Ἀθήνα πὰ ἀποτελοῦσε τὴν ἀριστο-
κρατία τὸν καιρὸν — δὴλ καὶ κατεβὰ



νει... κατεβαίνει προς το άνακτοράκι αυτό, που ύφονότανε περφόανο στην κυρία είσοδο του Νέου Φαλήρου από τις Τσιτζίφιες. "Οι οι μακρές σεράφινες και φρουρουδένιες φούστες, ώ! τα κίμωνι-πάρια των μαλλιών και οι καλοστημένες εμπούστοι, ώ! οι μεγαλοπρεπείς θεωρίες των εχθυτάτων κυριών (που είσαστε καημένοι Νή και Δαρσάξη, για να τις χιλιούμηστε!) με τα άσπαστάριστα κοσμήματα και τις ήδυσθεές, τις λάγνες (μιά πόσο διακριτικά!) ματιές... Και ώ! οι κύριοι, οι σπαθάτοι, οι κορσοδαρισμένοι κάποτε κι αυτοί, με ρεντιγκότες ή με φορμαδοφές, με τις έπίσημες στολές τους, με τα παρδάμια και με τις υποκλίσεις τους... Χειροφιλήματα, λικνιστικοί χοροί: δάλες πρό παντός, μενουέττα (να!... μενουέττα) κάτι παρόξενα ιταπονοφερόμενα εμπλοκός και ύστερα το πηδηχτότερο καί... σκανδαλιστικώτερο εμαξίς" και πού τις πιάς εκείνες τις εκαν-τρύλλιες ή τους ελαιοσάβους που έδιναν την ευκαρία της πιο ήμαδικής και... θαρραλέας έπαφής και του τοιμηρότερου φλέρετ!

«Ακταίων». "Όνομα μαγικό. «Τάμπλντ» δα, δραγμαί τέσσαρες, παρακαλώ! Τρώγατε, πίνατε, έρωτευαυσατε, με ένα ταλλήρακι! Και τί χοροί... Οι έπίσημοι, οι φιλανθρωπικοί, οι επί τη ευκαιρία ένως γάμου, μιάς προωθήσεως κάποιου κοινωνικού δεσμού, μιάς παρουσιάσεως εντεμπυάντας. 1910... "Η εμπέλ επόως άρχίζει να προεκκινείται με την συμπετοχή και του ά σ τ ι κ υ σ τοιχείου τώρα πιά. "Η άριστοκρατία παραμερίζει κάπως για να περάσουν στο προσκήνιο και οι χθεσνοί επληθείς, που κατατρώγονται κι αυτοί από τών πανθηνηνικό έρωτα προς το άνεκτίμητο και έπιβεβλημένο πιά στολίδι: Τό Νέο Φάληρο.

Μέσα στη δεύτερη δεκαετία του είκο- στού αιώνα (πάλαιο και ξεπόλεμο, ποι- όν ένδιαφέρουν στα μετόπισθεν;), τό «Ακταίων» γίνεται και καίνο! "Αναπι- δάει τό μικρό Μόντε Κάρο, σέ μια ά- πόσταση από την "Αθήνα τόσο άσημη- τη... Ρουλέττα, μακαράς και ζάρια ά- νόμα! Λεφτάδες, αλλά και εμπατριδες δέν διστάζουν να δοκιμάσουν τις τύχες τους στα πρόσνια τραπέζια. Συνωστισμός κάθε βραδιά, κυρία - κριός οι μάσκες, κόρτε τριγύρω από τα τραπέζια της μα- γικής θεάς, κέροη, ζημιές, χαρές και άυτοκτονίες!

«ΔΟΥΝΑ - ΠΑΡΚ» ΚΑΙ ΑΛΛΑ

Τί είπαμε; Και οι άστοι έρωτεύονται τό Φάληρο. Και οι άστοι θέλουν πληθω- ρισμό στο γλέντι τους. Οι άστοι θέλουν να τό βροντάνε α ι μ έ τις οικογενείες τους. Οι άστοι θέλουν ποικίλο νταραβέ- ρι... "Υδρύεται, λοιπόν, τό «Λούνα - Πάρκ»! Πέρα, πιο πάνω από τό «Α- κταίων», προς την εξέδρα. "Ένας μεγά- λος χώρος διαρρυθμίζεται κεραυνόβoλ- ας έναν παράδεισο εκπλήξεων, μυσόδης και κοσμοσυρροής. Σαββατοκύριακα χαλά ό κόσμος από την έπιδρομή χιλιάδιον "Α- θηναίων, με όλα τα μέσα μεταφερομέ- νων. Μέχρι και σούστες και γαϊδαρό- λιά άρώμα, έπιστρατεύονται για να έπε- λάσουν προς τό «Λούνα - Πάρκ» οι διψασμένοι για φληνηρώτικες εκπλή- ξεις "Αθηναίοι. Και τί δέν δίνει ήμος αυτό τό κάπως πρωτόγονο (μιά ώστόσο ήρσιτα οργανωμένο για την έποχή του) άγτρο ποικιλιών; Πισίνα με παιχνίδια άόρες, πού την μεταχειρίζονται και οι



άκροβάτες του θανάτου για τό... μακά- θριο πήδημά τους, ιπτάμενοι ποδηλάτες, συγκρουόμενα ήλεκτρικά αυτοκινητάκια, ερωσικά βουνά, με λιγνιώδεις κατρα- κύλες, παιχνίδια τυχερά, πρόσνια άλο- γα δέν άστειεύομαι! — πού σέ πετάνε στον άέρα και ξαναπέφτεις άνασπαινω- τιά στις σέλλες τους! Και επί πλέον... "Α! επί πλέον, Ρωσίδες σεοριτόρες! Σλά- βες, με μάτια νοσηρά... προκλητικά, με διαγκωμένα μήλα, με χεζήλ κερασένα προσφερόμενα, με λυγρές κορμιστα- σίες:

—Μάνα μου!
—Ντά... ντά...
—Ένα ούζακι, θησαυρέ μου!
—Χαρασό...

Φεύγουν από την Ρωσική "Επανάστα- ση. Και έρχονται εδώ. "Από την Πλα- τεϊά του Κρεμλίνου στο Νέο Φάληρο... «Νίτσεβο»!

Πιο πόσα, δίπλα στον Σταθμό, άλλο κακό: Τό «Σκαίταγκ». Βου!... βου!... Τό «Σκαίταγκ»... Πατίνα... "Αεροσλουέ- τες, μεσιέ!... (Γάλλος ό έκμεταλλεύτης). "Αθλητικές υπάξεις, αλλά και... ήδονο- βλεψίες (υπήρχαν και την έποχή εκείνη, τί νομίζετε;), τό κατακλύζουν. Μά τί να δούν; "Ε, κύριε άναγνώστα, την έποχή εκείνη πού ήταν άκόμα ή γάμπα κάτι τό...δυσεδέωρητο, τί πήγαιναν να δούνε στα πατίνα; Τη γάμπα! Γιατί δέν είναι τόσο εύκολο να πατινάρη μια κυρία ή μια κατέλλα με την μακράν έσθλητα της!

"Εκεί, λοιπόν, και ό περίφημος Τ σ ι ν - Τ σ ω ν είχε στρατοπεδέυσει. Κινέζος. "Απροοδιορίστου ήλικίας. Ρακός, δήθεν συννεσταλμένος, αγανόφωνος. Δραπέτης από την χώρα των Μινγκ και κάτοικος Φαλήρου. Διέμενε στο «Σκαίταγκ». Είχε άνακαλύψει μια παραγκούλα και εκεί στέγαζε τόν έαυτό του και τό έμπόρεμά του. "Αδωα μαχλιμαδία της Κίνας: Βεντάλιες, μικροδράκοντες φημισσέ- νους, κομκλίτσες, παπίσες, θυμιατήρια, κομπολόγια και όλίγην... κοκαΐνη! Μά- λιστα... "Ο άείμνηστος Τσιν - Τσων ή- τανε έμπορος ναρκωτικών:

—Τέλεις έσύ κομκλάκι. Πέντε ντι- κάρες...

—"Οχι...

—Τέλεις έσύ κομπολογάκι;

—"Οχι...

—Τί τέλεις, κριστιανέ μου;

—Ξέρεις!

—Λέγες λέξι... (τό συνθηματικό...).

—Σαπούνι!

—"Εκει... "Ελα κατά ντό...

Σέ ένα σπαρτόκοντο, σέ ένα κουτάκι για άσπρινες παρεχόταν τό έμπόρεμά!



Τί ήταν με τούς περιπάτους της —έπá- νω - κάτω — τα μελαγχολικά φθινόπω- ρα και τις έρωτικές άνοιξεις. Με τα πο- λυχρόνα όμπρελλίνα τών κοριτσιών και τών κυριών για τό αλφινίδιο ψιλόδροχο ή για την σουττερή λακάδα. Πόσα έ- δούλια δέν πλέχτηκαν πάνω σ' αυτά τά εσορτά - φέρτα, όταν οι νεαρές υπά- ρξεις άλλαξαν πύρινες ματιές και έπιή- τούσαν την ευκαρία για την πό... γό- νιμη συνάντηση...

"Εδώ... (έ! τί να γίνη;) διέλαμ και τόν έαυτό μου σχολιαρόπουλο, άτίθασο γυ- μνασιόπαϊδο, σκασάραχη, μόλις πού είχε πρωτοβάλει τό μακρύ του παντελόνι, με μια τεράστια ψάθα στο κεφάλι και έγρα- φε «Αέτος» (άμέ;), να σουλατσάρη και να φλερτάρη με κάποιαν... έρίτμον νε- άνδα, πεποικιλμένη με τό έρωθιμα της αλδούς εις τας παρείας της!

Και ύστερα; "Αμα τά καταφέρναμε να συνεννοηθούμε, να... έμπλακούμε, να υπερπηδήσουμε τα τρομερά έμπόδια για την κρυφή συνάντηση; "Η διαφυγή- Βαρκάδα! Και ώ! Πόσες δαρκάρες, δάρκες, δαρκοϋλες λιμενίζόντανε κάτω από την εξέδρα, πρόθυμες με μια τα- πεινή δραχμούλα να έπαρηχρουν —για λογαριασμό μας— τόν τόσο ιδανικό πε- ριπατο. "Αφήνω στη φαντασία σας τό υπόλοιπο... Τά δειλινά, μ' αυτές τις ά- πειρόχομες μουντιές ή φωτεινές, σπά- νες ιριδώσεις τους. Τά όσα κρυφό- λογα (θείες σαχλαμάρες...) άνταλλάσ- σονταν, τά δυό χεράκια (μαμά! σέ έ- να!.. "Α!.. Τά νερά του Νέου Φαλήρου είχαν τόση γοητεία... Και άν... άν ή δαρκάδα, για λόγους ασφαλείας, δέν ή- ταν τόσο προστη, τά ζευγαράκια τρα- βούσανε προς τί... στεριά. "Ένα έκπλη- κτικό ούζάδικο, τ ο υ Σ τ α υ ρ ο υ, εκεί στην αγορά, με έξοχους μέδρες, ή- ταν θαυμάσιο καταφύγιο... "Ο άγαπη- τός μου Χριστοφίδης, ό διαχειριστής του ύπεραγαπητού Κώστα Μουσούρη, μαζί με άλλες πληροφορίες — άλήθεια χρήσιμες για μένα — για τό Φάληρο, μού μίλησε και για τό Σταύρου: «Γωνιά άρχοντική, γωνιά κεφιοτή, γωνιά πού αλ- σθανόνταν πώς είσαι μέσα στο πιο γλυ- κό σου σπατικό...». Τί άλλο θέλανε τά έ- ρωτευμένα ζευγαράκια;

«ΤΖΟΥΜΠΑ ΤΖΟΥΜΠ»

Δεξιά από την εξέδρα, ή άλλη φαλη- ρική «άττραξιόν»: "Η φιλαρμονική. "Ε- να επλωτό, όπως τό έλεγαν, περίπτε- ρο, συγκέντρωνε τά πλήθη πού άκουγαν με θρησκευτική ευλάβεια τις μελωδίες (τζούμπα, τζούμ, τζούμ, τζούμ!), πού πρόσφεραν όι μουσικοί του συγκροτήμα- τος. "Όπες, όπερέττες, έμβάτηρα, Σακελλαριδής και Χατζηπαστόλου, μιάν έμπλοκή Μόστσαρτ και «Εκλεπτατζή Χορ - χορ άγας. Μάτια έκστατικά, καρδιές σέ άναζητηση χαράς, πάλι χέρια σφι- χτοδεμένα τών έρωτευμένων άκροατών, βρόθοι οι ποιοί, να άκούν, να τέρπονται, να όνειρεούνται, να θέλουν να άγαπούνε π ε ρ ι σ σ ό τ ε ρ ο... Και πώς διη- θυνε αυτή την πανδαισία; "Ο άέξχατος Μανώλης Καλομοίρης, ό "Ακαδημαϊός, ό επρωτομάστορας, ό τότε ταγματάρ- χης της Μουσικής του ελληνικού στρα- τού.

Συγγνώμη! Πρέπει να προστεθί έδώ πως στο κοντοκίτλο, στο περίπτερο, στο «Παβιζόν» —όπως λεγόταν επί τό έ- ξευγενιστικώτερον— του Νέου Φαλήρου, έπαίξε άρκετά συχνά και ή εμπάντα των "Εγγλέζων.

"Ο άγγλικός στόλος ήτανε τακτικός πελάτης στον όρμο του Φαλήρου. (Τότε ήταν ό «Τζών Μπούλ», τώρα είναι ό «Μάριμα Σάμ»). Και ή φιλαρμονική της ναυαρχίδος τραβούσε προς τό «Πα- βιζόν» για να παιατίση! "Όποιος συνα- γερισός... Βλέπετε, διέφεραν κάπως οι έκτελέσεις. Και οι "Αγγλοι ναύτες εί- χαν πάρερα και είχαν άλλου είδους καμ- βαλα, άλλον είδους φλογέρες: και έπα- ζαν —σέ έντονο ρυθμό πού τρέλαινε τούς πάντες— τό: «Έις έ λόγυ γοναί- τού Τυτερέι...». "Αμ τό άλλο; "Όποιο καταρκαλιτό τών έλαφρών υπάρεων "Α- θηνών - Πειραιώς και περιχώρων προς τό Φάληρο, σάν έφθανε εκεί ή άγγλική άρμάδα! "Έτσι, κοινωνικές και λυγρές



και άφρόεσες, οι ίέρειες του εύκολου έ- ρωτα πλημυρίζαν την επλάς για την λιρίτα. Οι οικογενειαρχες, βέβαια, δυσ- φορούσαν, αλλά οι "Αγγλοι ναύτες πα- νηγύριζαν!

Βέβαια πάντως είναι ότι ό συνωσι- σμός είχε πιά γίνει άφόρητος. Τό σύμ- παν ροβόλούσε κατά τη εμαρκινή άχρο- γιαιά. Τόσο, πού ή "Εταιρία Σιδηροδρό- μων άναγκάστηκε να άναρτήση πινακί- δες στα όχήματα και στον Σταθμό: «Α- παγορεύεται ή είσοδος εις τόν συρμόν διά τών παραθύρων»!

Κοιτάζετε όμως τί πήγαμε να πάθου- με... Λίγο και θα ξεχνούσαμε την «Τ α ο α ν τ έ λ λ α». Την «Ταρινέλλα»... Μάλιστα... "Απέναντι από τό «Ακταίων». Κάρφος στον όφθαλμόν του... "Αλλο κου- δοκίλιο, άλλο περίπτερο, μετά σκηνης... Θιασος ποικιλιών, «εβαριέτ». τό συναρ- μολογούσε σέ μια ιδιότυπη άπόλαυση του κλήθους πού δέν διέθετε άρκετές δρα- χμές ή —μάλλον— δέν τού περισσέαν πολλές δεκάρες. Θέαμα λαϊκό, βροντώ- δες, κλαπασταμπανοειδές, υπαίτιο, βέ- βαια, με διαστικά, ιδρωμένα σεοριόρια- τα δυό γκαρσονιών, πού προσπαθούσαν να έξυτηρετήσουν τό κλήθος τών θεα- τών: Ούζακι, καφεδάκι και εμποδύ- χιος (κυρίως για τά παιδιά πού άγαπάνε τη βαγνίλα!..).

"Όσο λιτά ήταν τά προσφερόμενα και βασισμένη ή έπιχειρηση στην κατανα- λωση για τό μεγάλο κέρδος, τόσο ήταν άκρως ό ένθουσιασμός τών θεατών. "Ο- λα τά χαίρονται και όλα τά γλεντού- σαν. Πάνω στο παλκοσένιο της «Τα- ραντέλλας» του Φαλήρου έλαμψαν άστρα — παροδικά μιά έκρηκτικά — ό τρομε- ρός έκείνος νουμερίστας, ό Βιλλάο, χο- ρευταράς και καταχθόνιος μύιος, ό ύ- πέρχοδρος — «Βαρέλι για σου», φω- νάζανε οι θεατές — μουχέλοςος κομ- κός, ένας άλλοιόθορος — λιγάκι δα άδ- λωνίτη — κομικός: "Ο θρυλικός Σβο- ράνος, πού είχε ειδικότητα στο να άνα- παριστάνη τά ήλιδια κωδώνια του δο- ξασμένου πεζικού μας' και στρατιά από εκαναντζούδες, ξένες, μάλλον άξιο- δόκρυτες άτίστες, πρόδρομους του εορτί- α - τής», πού έδειχναν ένα ίχνος στήθους και άλλαζε ή υπαίθρια πλα- τεία και φανερώσαν ξαφνικά μιά... ψί- φα επάνω από τό γόνατο και έφευγαν τά τραπέζια από τη θέση τους!

"Οραίοι καρρό! "Οραίοι, τί μού λές; Μπορεί όχι... Πόσο χαριτωμένο όμως μέσα στη λαϊκή άφέλεια τους...
ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ «ΣΙΦΙΡ ΦΑΛΕΡ»
Και τώρα, φίλτατοι, άς ξαναγυρίσου- με στο θέατρο. Μεγάλη ή προσφορά του για την νεοφαληρική —τότε επαληγ- γισή. Τό άφήσαμε στις πρώτες μέρες της έβλινης ύποστάσεώς του. Τώρα τό δού- σουμε θριαμβευτικό —1910 με 1920— στις πιο μεγάλες δόδεις του. Είναι τό νέο θέατρο πού δώδεχτηκε τό άλλο, κτισμένο με έπαμεία, με γούστο και με κάποια τεχνικά άκόμα μέσα, δίπλα στις σιδηροτροχιές του ήλεκτρικού. Πέ- θανε, έσθθηκε κι αυτό... Τό κατεδάφι- σαν... "Όμως τί νύχτες, τί θριάμβους.
Νά! μάτσο οι γαλλικές όπερέττες, πού πέρασαν από την σκηνή του. Με μια θαν- μάσα σεξόβoμβα (!) πριμάντσα, την Μ ο ν ν μ π α ζ ό ν, πού κυριολεκτικά σκοτώνονταν γι' αυτήν οι λεοντιδείς της έποχής εκείνης: "Ο "Εαυλόφ, ό "Αργκί- λογλου, ό Στεφάνου. Νά! πάλι, οι Ιταλί- κες όπερες με τούς «Μποές» πάντα θρι- αμβεύοντες και με τούς αίσθησιακούς και ευαίσθητους πλούσιους "Αθηναίους να πέ- φτουν θύματα φωνής, άλλα και περισσό- τερο κορμού. Νά! ή Λιάνα Ρισορντό, σέ εμοψικά χόλς, ήδύτατες και πλάτες έμ- φανίσεις: να, άκόμα, και μ ο ν ν μ α α χ έ ι α, πού έκπορεύεται από τό θέατρο Νέου Φαλήρου, και πού την διηγείται ό άναθελέστατος Δημήτριος Σκουζές στο άναμνηστικό διβλίο του: «"Η "Αθήνα πού έφυγε...».

Μιά παρεξήγηση απλή (ήμαστε τόσο διαφορετικά ευερέθιστοι έκείνοι τόν και- ρό), μια παρεξήγηση τυχαία, στην πλα- τεία του κοσμικωτάτου της έποχής εκεί- νης φαληρικού θεάτρου, και δόξηρη



στην άναμέτρηση με τά όπλα —φιλότι- μο!— δυό τώνων άπό τούς πιο γνωστούς της τότε "Αθήνας. Λέει ό Σκουζές: «Μετά τό έπεισόδιο του Φαλήρου, ό γραμματέης της τουρκικής πρεσείας "Αλφρέντ Μπέης και ό άξιωματικός Πι- ερράκος (Μαυρομαχάλης) συναντήθη- καν —κατόπιν πολλών προηγουμένων πε- ριπετειών— στο Γαλάτσι. Με την πρώτη βολή, ό Μαυρομαχάλης κλονίστηκε και έ- φερε τό χέρι στο στήθος, όπου είχε καιρίως τραυματισθή». Σώθηκε! "Αλλά τό γεγονός είναι ότι τό θέατρο του Νέου Φαλήρου άπέκτησε μια νέα δημοτικότη- τα! "Ο Βλάσης Γαδουρίδης έγραψε τό- τε: «Καλύτερα να πέφτης από την έ- εξέδρα του Φαλήρου χωρίς να ξέρεις κο- λήλια, παρά να πηγαίνεις στο θέατρό του χωρίς να ξέρεις να μονομαχίζης».

Και όλα αυτά, οδασιακά, για την καρδιά ή, μάλλον, για τό υπόλοιπο δέλ- γητρο της γοητευτικής τότε κυρίας - πριμάντνας: Μονιμαζόν!..

Σιγά - σιγά φθίνει και τό θέατρο του Φαλήρου. Οι πρόσφυγες τό κατακλύζουν για ένα διάστημα, ύστερα από την Μι- χροασιακή καταστροφή. "Επαίρει να ξαναήκη... Για λίγο. Και ξαναή. Οι τελευταίες αναλαμπές του είναι γύρω ά- πό τό καλοκαίρι 1934 - 1935.

Νομίζω πως για τελευταία φορά —κύ- κνειον άσμα— μια διενεχτική όπερέττα, άρτια οργανωμένη, έφθασε ός εκεί. Κα- πός ό μαέστρος της; "Ο μουσικός έμψυ- χωτής της; "Ο Β ά λ τ ε ρ Π φ έ φ ο ρ ο, ό σημερινός (ναί, ό σημερινός, της Δευκής Σκηνής μας, ό τάλαντοχός, ό έμπνευσμένος, ό γλυκύτατος, ό τόσο «Έλληνοπολιμένος» Βάλτερ του σήμερα. "Εβαίρετος, άτως και χθές, προχθές και άντιπροχθές...

Πριν κλείσω τό κεφάλαιο του φαλη- ρικού θεάτρου θα άναμνησθώ και την έλληνική του παρουσία. Είναι στην έ- ποχή της "Ελσας "Ενκελ - Κονταράτου. "Επειτα από την άποθήση της διεν- νέικης ήρωστικώδους όπερέττας, μια έλληνική μεγάλη προβολή: 1918. Μάλ- λον "Ο Κονταράτος, με την "Ενκελ του ανεβάσαν την θαυματικώτερη έπιθεώρη- ση πού είχε δει ώς τότε στη στιγμή εκείνη ή "Ελλάδα. Συγγραφέας: Νικόλαος Δακα- ρης, Γεώργιος Πάπ, Μιλτιάδης Λιδωρό- κης. Μουσική επεξεργασία: "Αγγελος Βουτσινάς. Σκηνογραφία: "Ο δαμά- σος, άλσμονότης, μέγας τεχνίτης του χρομάτος και της φαντασίας: "Ο Πάνος "Αρβαντινός. "Εθνικά, πατριωτικά, κο- μισοπολιτικά, αλλά και... γυνιά (ίσως για πρώτη φορά...) νούμερα. Παντοφ- λισμός. "Εκρηκτική έπιτυχία! «Σιφίρ - Φαλέρ» ό τίτλος της έπιθεωρήσεως. Και σκηνοθέτης... Σκηνοθέτης; Για σου, ό- που και νάσαι, πατερούλη μου!

ΣΕΝΡΚΤΙΑ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΑ

Τώρα... πηγαίνοντας πιά προς τό τέ- λος, άς προηγουμένως ρομαντικώτερα ά- απαλότερα, γιατί, όσο κι άν... καμώνε- σθε για τό ύλιστικό στοιχείο, πού πλημ- μυρίζει τάχα τό ένωις σας, δλοι... (σπά- νες οι εξαίρεσεις), λατοεύετε —όπου- νείτητα, μορεέ!— αυτό τό κάτι πού δ,τι κι άν κάνουμε, ποτέ δέν θα πεθά- νει; Τό δ α ί σ θ η μ α, άνδράκοι μου...

"Τ π ή ρ χ ε τ ό τ ε σ του Νέου Φαλήρου και σέ μιάν άλλη ποικιλώχημη μορφή. "Ητανε δίπλα στο σταθμό του. Σ' αυτόν: Δεξιά κι άριστορά υπήρχαν τά κηπάκια, οι άμυνδαίες, οι παροδάρνες. Και κ έ ν τ ο ρ ο, στη στάση άκριβώς της ά- μαξοποταχίας, άπέναντι, ένα ξενοδοχείο. Τού Ρουβόου, όπως τό λέγανε! Τού Ρή- γου, άν προτιμάτε...

Ξενοδοχείο, χαρτοπαιαείο, χαρτο- παίγιο... Δωμάτια για τούς ένοίκους, αίθουσα για χορούς, γωνίες για τζογα- δόρους και τραπέζια, γύρω, τριγύρω από την περιχή του, για τό άνοείατο, πού τό θεατικό, τό φθινόπωρο, υπαίθριο άλιοσβερίο.

Χαρά Θεού! Πίσω ό Σταθμός. Μπο- ρστά ή εξέδρα με τόν γαλάζιο, τόν θαι- πεντικό Σαφρονικό. Τί σημασία έχει ποίό είναι τό σημερινό κατάντημά του; "Ολα περσινά και χάνονται στον κόσμο... "Ε- ρείπωνα, βρομά, έξαφάνιση, ιδιαίτερα από την έποχή πού κατέκλυσαν τό ξενο-



δοχείο οι πρόσφυγες από την Ρουμανία. Τότε, όμως; Σ τ ι ε ς ό ρ ε ς τ ο υ ; Κυρίες, κύριοι, νάτια, όριμότητες, ξευγάκια νόμιμα, ξευγάκια άνομα, έ- θγαιναν από τού «Ρουβόου». Για να ά- ναντεύσουν τόν καθαρόν άέρα, να άνα- πνεύσουν την άόρυρα... Μά τώρα πιά, ώρες προωίνες... Οι τράτες έφταναν προς τόν όρμο του Φαλήρου, με την σαφέ- λια και τόν γαύρο και χροιάς όλη ή ά- κτη από τό ψαρκό ποτόν. Οι δημορφες και οι συνοδοί τους παρακολούθουν τη διαδικασία με ξεφαντώματα και με γε- λάνια και άνοιγε ή όρεξη για εύθηγη συνήθεια...

Και πού θ ά π ή γ α ι ν α ν, λοιπόν; "Α! αυτό τό πρόβλημα τών διασκεδα- στών! "Ο παιγνιδιάς ήλιος θα πρόβαλε σέ λίγο. "Αλλά στο μεταξύ; Δυό ήτανε οι όρόμοι για την συνέχεια του ερεμπε- λισού, της π ε ρ α ι τ έ ρ ω... διαφθο- ράς, δυό οι όρόμοι για τό άγνώμισμα της ζωής πού έπερχόταν, ίδια, άτως πάντοτε, άπαιτητική...

Είτε προς Τσιτζίφιες, είτε προς Τουρ- κολίανον. Τσιτζίφιες; Ναι. Βονό ή άμ- μος ως αυτές από τό Νέο Φάληρο. "Αλ- λά τί σημασία είχε; «Λαντώ», «Βικτώ- ριας» και μόνιπα, άργότερα τό πρωτό- γονα, αλλά και εμεγαλοερεπή, ατσού- λητα τών λίγων προνομίων, τραβού- σαν ή από δω, ή από εκεί...

Στις Τσιτζίφιες υπήρχε ένα εμαριδά- δικος περίφημο, με διαλεχτό κρασί. "Ε- κεί — για την χαδιάρχη και όμυλή ά- κτη — συνήθιζε (γύρω στά 1915), να κατεβαίνει, π ο λ λ ά π ρ ω ι, ό τότε νεαρότατος πρίγκιπ Παύλος τών "Ελλή- νων. "Ακόμα σχολιαρόπουλο, συνοδευό- μενος από ένα - δυό καθηγηγές, για πρω- ινό θαλάσσιο μάνινο...

Στην τελευταία καμπίνα του όλοξύλι- νου συγκροτήματος, ό πρόδρομος χαμένος μετέπειτα "Ελλήνας Βασιλιάς, φορού- σε τό ίδιο πάντα εμαρίνο —μαύρο— και έπαυσε την δουτιά του... συνήθως επτά- μιση ή ώρα τό πρωί...

Πολλοί "Αθηναίοι στάθμευαν στο κέν- τρο για να τόν δούνε. Για την ονομι- στική χαρά ότι είδαν έναν πρίγκιπα μ- σύγνημο να πέφτει στα φαληρικά νερά! Οι πιο άριστοκρατικοί ήταν αυτοί... Κέ- φι τους!

Οι άλλοι; Οι περισσότεροι ρομαντικοί ή οι καλοφράδες; Αυτοί έφευγαν από τό Νέο Φάληρο και πορεύονταν προς τό Τουρκολίανον. "Ένα τό μέγα κέντρο της έποχής εκείνης. «"Η κόκκινη δάρκα» της Δωροθέας. "Εκεί συχνάζανε, πέρα από τούς κοσμικούς ξεγνιχτές του Νέου Φα- λήρου, δυό άλλες τάξεις: Ψαράδες και ζωγράφοι...

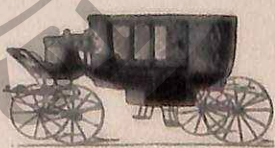
Μεγάλη τέρεα του καλομαγειρού- ή Δωροθέα, έατηνε μια τηγάνη όπου έ- θραζε μέσα σ' αυτήν τό λάδι και εκεί έφριγγε, σπαταριστά, τα εύλις άλιευ- μένα ψάρια — άφάνταστη γαστρομα- γική χαρά. "Ακόμα, οι άχνοι έπλεαν στο λαδοέλινο και όργιάζανε οι επατά- ρες! Και έθρεε τό καλό κρασί και μα- ζεύονταν —βονού— τά τσούλια από τις γαριόδες...

Είχε χαράζει πιά για καλά και ή "Ε- κ ε ί ν η —ελασιμένη τόσο τρυφερά— άκολουθώντας τό τραγούδι, κοτάζοντας τά διησάσιμα και μεθυσμένα μάτια "Ε- κ ε ί ν ο υ, τί άλλο έκανε; Τί άλλο;

«Και προς τά έξημερώματα, πού έκανε καμώματα...»

Ρομάντζες σθημένες, καμινούρες, παραινίδια του καλού καιρού, έ; "Οχι! "Ερωτας διαφορετικός, πόδια άλλοιώτικα συντονισμένοι, ό αιώνας άνθρωπος, πάν- τα με άλλη προσοχή. "Ηλίοθς άτωος δέν τόν καταβλάπνει, στις έποχές τών έ- ποχών...

Και τώρα; Τό Νέο Φάληρο θ' άναστη- θή; Γίνεται; Μακάρι. "Αλλά αμφίβολο!



«Αλέκος Λεωφόρος»



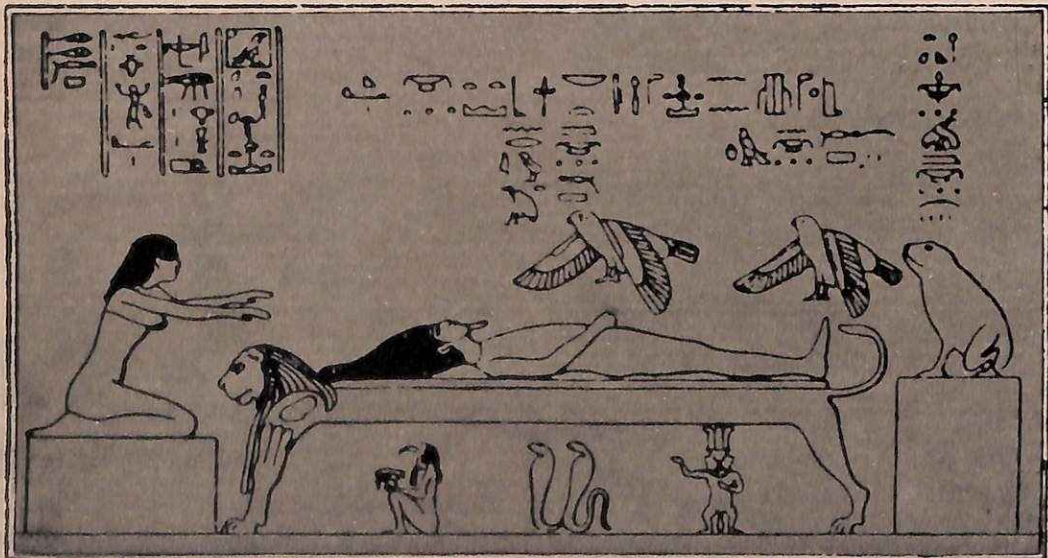
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΚΟΤΡΙΗ — η συγγραφέας των «Διονυσιακών» έορμη-νεύει ένα πανάρχαιο αιγινίτικο έθιμο

Μια μικρή είδηση, στα «φιλά» των έφημερίδων, αναφέρει πώς στην Αίγινα πρόκειται να γυριστή ένα «ντοκουμανταίρ» με θέμα τον «Λειδινό». Τό εύχο, αλλά άγνωστο όνομα συνδέεται με ένα έθιμο παλαιότατο, που οι ρίζες του φθάνουν όχι μόνον στον αρχαίο ελληνικό μυθολογικό κύκλο, αλλά και στις πανανθρώπινες αρχέγονες δοξασίες. Ό Λειδινός, που όσοι ασχολούνται με την έρευνα των νόμιζαν χαμένο για πάντα, χρωστάει την αποκάλυψη της συνεχιζόμενης τελεσώς του στην λαογράφο Κ. Κ α τ ε ρ ί ν α Κ α κ ο ύ ρ η, στην όποια και άπευθύνονται οι «Είκοδες» για να δώσουν στους αναγνώστες τους τον συμβολισμό και την ιστορία του.

—Πότε γιωρταζόταν, γιατί και από πό-τε θεωρήθηκε χαμένος ό Λειδινός στην Αίγινα;

—Ό Λειδινός είναι ένα άξιοπρόσχετο άγροτικό έθιμο, που άκμαζε πριν τριάντα χρόνια περίπου στο νησί του Σαρωνικού. Ή έπιστήμη τό θεωρούσε σθημένο έδώ και καιρό. Αναζητώντας όμως πληροφορίες για τό χαμένο αυτό δρώμενο, από χωριό σε χωριό του νησιού, τό συνάντησα ζωντανό στην Χα-

Ο ΛΕΙΔΙΝΟΣ



ΟΣΙΡΙΣ ΝΕΚΡΟΣ. ΕΓΧΑΡΑΚΤΟ ΑΠΟ ΤΗ ΝΤΕΝΤΕΡΑ. ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΝΕΚΡΟ ΛΕΙΔΙΝΟ

ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ

ΜΙΑ ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΗ
ΕΚΔΗΛΩΣΗ
ΠΟΥ ΖΗ ΩΣ ΤΩΡΑ
ΚΑΙ ΕΧΕΙ
ΠΟΛΛΕΣ ΑΝΑΛΟΓΙΕΣ
ΜΕ ΤΗΝ
ΒΑΣΤΟΛΑΤΡΙΑ ΤΩΝ
ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ

λασμένη — Κυμήλη λέγεται σήμερα —, χωριό πολύ κοντινό στην πρωτεύουσα. Κάθε χρόνο, στις 14 του Σεπτέμβρη, τα παιδιά περιφέρουν κατανυκτικά στους δρόμους, σαν σε έκφορα κηδείας, ένα όμοιομα ανθοστολισμένο νεκρού. Είναι ό Λειδινός, που τον αναπαρastaίνου με είδωλο νέου άντρα. Πατροπαράδοσμένο τό έθιμο και διατηρημένο ως σήμερα, δίνει στην λαογραφική έπιστήμη την δυνατότητα πολύτιμης αυτοψίας.

—Θά θέλατε να μάς άποσαφηνίσετε τί ακριβώς είναι ό Λειδινός; Τό όνομα του είδωλου ή τό όνομα της τελεσώς;

—Στις 14 του Σεπτέμβρη, που ή Όρθοδοξία τιμά την Όψωση του Τιμίου Σταυρού, σε όλη σχεδόν την Έλλάδα, μαζί με την θρησκευτική γιορτή πανηγυρίζουν και τό τέλος για λιβάδι σε θυμιατό καίνε άκαθαρσίες ζωων σε κεραμίδι και πλάϊ αφήνουν ένα πανέρι κόλλυβα που τά λένε κι αυτά λειδινό από τό όνομα του νεκρού. Την πρόθεση του νεκρού ακολουθεί ή έκφορα. Τα παιδιά τριγυρνούν τον Λειδινό πάνω στο νεκροκρέβαστο στους δρόμους του χωριού, κρατώντας καλάμια για λαμπάδες και καλαμένιο σταυρό και μέλνον-

λίνιας λέξεως δειλινό. Στην αιγινίτικη διάλεκτο σημαίνει την ώρα γύρω από τό ήλιο-βασίλεμα, και τό όνομα ενός άγριου λουλουδιού, που ανθίζει μαζί με τό σούρουπο. Άλλά, έκτός από τις έννοιες αυτές, ή λέξη σημαίνει και τό δίωρο ξεκούρασμα του θεριστη ή του τρυγητή, τις ώρες του μεσημεριού, όταν ό καυτερός ήλιος κάνει σχεδόν αδύνατη τη δουλειά στην ύπαιθρο. Σημαίνει επίσης τό γεύμα στο δειλινό, που υποχρεωτικά εξασφαλίζει ό εργοδότης στον εργατή του. Με τό τέλος όμως των εργατικών συμβολαίων τελειώνουν τά μικρά αυτά προνόμια. Και ή μυθολογική φαντασία του λαού μορφοποίησε την προφύλαξη από τό Άιστύρι του αττικού μεσημεριού και τη χαρά του λιτού φαγητού στο δειλί. Έτσι πλάστηκε, ποιος ξέρει σε ποιά παλιά χρόνια, ό σημερινός «Λειδινός». Τό τέλος του, στις μέρες του φθινοπώρου, φάνταζε σαν θάνατος ζωντανής υπάρξεως. Όμως ή άνοιξη θά ξανάρθη. Ή γη θά δώσει νέους καρπούς, τά χωράφια, τό άμπέλι, θά χρειαστούν πάλι τό μόχθο του εργατή. Τα συμβόλεια θά ξαναγίνουν και ό Λειδινός θ' άναστηθή. Γι' αυτό και τον γιορτάζουν αναπαρσταίνοντας δραματικά την θανάτη, την κηδεία, τον ένταφισμό του και, σε παλαιότερα χρόνια, —που ό μύθος αυτός ήταν πιο διαδεδομένος— συμβόλιζαν και την άνάστασή του, ξεθάβοντας τό είδωλο της περασμένης χρονιάς. Την έπιστροφή του την ύποσχόταν, άλλωστε, και μία στροφή μισοδεξαμένη του μοιρολογιού:

Πάλι θάρθης, Λειδινέ μου,
με τ' Άπρίλη τις δροσιές,
με τ' Άπρίλη τά λουλούδια
ταί του Μάη τις δουλιές,
Λειδινέ μου, Λειδινέ μου!

—Πώς γιωρταζόταν πριν και πώς τό είδατε σήμερα αυτό τό έθιμο;

—Σε παλιά χρόνια τελούσαν τον Λειδινό οι γυναίκες. Σήμερα ξέπεσε στα χέρια των παιδιών. Άλλά αυτό δεν ξαφνιάζει την έπιστήμη, που ξέρει πώς αυτό είναι τό μοιρολόι πολλών αρχαίων ιεροπραξιών, πριν από τον τελικό άφανισμό τους. Συχνά, κάτω από την χαρωπή μορφή τέτοιων παιχνιδιών ανακαλύπτουμε καθόριους τόνους ιερότητας. Και πολλές φορές, σε κωμικές και κάποτε άσμενες αναπαραστάσεις και χωρατά τέτοιων λαϊκών έθιμων, άφουκραζόμαστε έναν κάποιο μακρινό, μαγικοθρησκευτικό άχό. Όπως στα παλιότερα χρόνια, έτσι και σήμερα, μία - δυό μέρες πριν τις 14 του Σεπτέμβρη, συγγένισσες και φίλες συνεισφέρουν στάρι, ρόδια, σταφίδες, άμύγδαλα, μαιντανό και στραγάλια, για να φτιάξουν άνήμερα στην γιορτή «κόλλυβα» άλειτούργητα, τό πανελλήνιο έδεσμα που προσφέρουν σε μνημόσυνα και σε πάνδημες νεκρογοιρτές οι συγγενείς του νεκρού για σύχωρο της ψυχής του. Άκριβώς όπως στα παλιότερα χρόνια, έτσι και σήμερα, οι γυναίκες ετοιμάζουν τό είδωλο του Λειδινού. Παίρνουν ρούχα άντρικά και τά παραγεμίζουν με άχυρα, με άμμο, με κληματόφυλλα, δινοντάς τους σχήμα ανθρώπινου κορμιού. Σχηματίζουν τό κεφάλι με αιγινίτικο κανάτι, ζωγραφίζοντας πάνω σ' αυτό τά κλεισμένα μάτια του και τά άλλα χαρακτηριστικά του προσώπου, του φορούν σε πολλές περιπτώσεις κασκέτο και τοποθετούν τό είδωλο σε μία σανίδα δένοντας τά πόδια και τά χέρια του, όπως στους νεκρούς. Τον άνθοστολίζουν με τό λουλούδι λειδινό και αναπάνεσσα βλέπουμε να τοποθετούν στον νεκρό κάποια σύμβολα γονιμότητας, που φαινομενικά του δίνουν άσμενο χαρακτήρα. Στα πόδια του αντί για λιβάδι σε θυμιατό καίνε άκαθαρσίες ζωων σε κεραμίδι και πλάϊ αφήνουν ένα πανέρι κόλλυβα που τά λένε κι αυτά λειδινό από τό όνομα του νεκρού. Την πρόθεση του νεκρού ακολουθεί ή έκφορα. Τα παιδιά τριγυρνούν τον Λειδινό πάνω στο νεκροκρέβαστο στους δρόμους του χωριού, κρατώντας καλάμια για λαμπάδες και καλαμένιο σταυρό και μέλνον-

τας σε όλη την διαδρομή μία στροφή από τό παλιό μοιρολόι:

«Λειδινέ μου, Λειδινέ μου,
ταί κλησαρμμένε μου...».

»Μετά την περιφορά, την ώρα που βασιλεύει ό ήλιος, διασπαράζουν τό είδωλο, τό θάβουν ή, άλλοτε, τό καίνε. Όστερα, μικροί και μεγάλοι τρώνε κόλλυβα για σύχωρο της ψυχής του Λειδινού, εύχονται «καλή χρονιά» και ή μικροτελής τελειώνει. Πότε τό νεοελληνικό αυτό δρώμενο πήρε την σημερινή μορφή του είναι άγνωστο. Μιά σχεδόν εκατόχρονη γερώντισσα της Αίγινας μου είπε: «Ή προγιαγιά μου ήξερε από την προγιαγιά της ότι ό Λειδινός γινόταν στο νησί μας δλα τά χρόνια, από τό Χριστού τά χρόνια. Μεγάλη όμως ήταν ή γιορτή του Λειδινού όσο ήμασταν στην Παλιαχώρα, την πολιτεία που έχτισαν οι προπάπποι μας πριν στο δουνό, όταν τους έδιωξαν οι Άγαρρηνοί από τον Γαλό». Πραγματικά, πάνω στην Παλιαχώρα, όπου κατέφυγαν οι Αιγινίτες στα 896 μ.Χ. και έζησαν εκεί κάπου έννιάκδια χρόνια, τελούσαν τον Λειδινό μέχρι τον 19ο αιώνα. Πιθανάτα ή ύπαρξη του έθιμου να είναι προγενέστερη. Δεν έχουμε όμως πληροφορίες, όπως δεν έχουμε και περιγραφή αυτόπτη μάρτυρα για τον Λειδινό της Παλιαχώρας. Μόνον από τον καθηγητή Όρειώτη, που άντλησε τις πληροφορίες του από γέροντες της εποχής του, ξέρουμε ότι στην Παλιαχώρα, «όπου άλλα κοινωνικά συνθήκαι έπεκράτουν, ή κοινωνία ήτο μικρά, τά ήθη άρχαιοπρεπέστερα, τά κατά την κηδεία του Λειδινού έτελούσαν μετά μεγάλης σοδορότητας και σεμνοπρεπείας. Αί του πέθους τουτό μετέχουσαι γυναίκες συνηκούθουν μέχρι του τάφου και εκείθεν έν σώματι άπασαι έπέστρεφον εις την οίκίαν, εις ήν είχαν συνέλθει και τέλεσε την περιστολήν του Λειδινού... και έτέλουν τό περίδειπνον καταθιβρώσκουσαι τό έκ σίτου έδεσμα και είτα διεσκέδαζον χορεύουσαι και άδουσai». Όταν οι κίνδυνοι από κατακτητές και πειρατές σταμάτησαν, οι Αιγινίτες έγκαταλείποντας την όχυρη αλλά άγονη Παλιαχώρα ξεχυθήκαν σε άκρογιαλιές και σε γονιμούς κάμπους του νησιού. Εκεί έχτισαν τά σημερινά χωριά τους, ξανάχτισαν στον γαλό, στην θέση της αρχαίας Αίγινας, την σημερινή πρωτεύουσά τους και συνέχισαν τον πατροπαράδοσμένο Λειδινό της Παλιαχώρας».

Παλιός μύθος

Η λαϊκή φαντασία που έφτασε, όχι μόνο να δίνει ανθρώπινη μορφή, αλλά και δραματικό τέλος στο εξασφαλισμένο φαγητό της φταχολογιάς, δεν δικαιολογεί και δεν προεκτείνει με ανθρώπινα στοιχεία την ιστορία του Λειδινού;

—Βεβαίως. Σύμφωνα με τον παλιό αιγινίτικο μύθο, μάνα του Λειδινού ήταν ή Πείνα. Ή «Βουλιαμιά». Τον μυθικό πατέρα του τον έχασε ό λαός έδώ και χρόνια. «Ή μάνα του ξέρει», λέγανε πονηρά οι γέροντες πληροφοριοδότες. Ή Πείνα γέννησε τριδύμα: Τό Κολατό (άριστον), τό Γέμα (γεύμα) και τό Λειδινό (γεύμα στο δειλί). Πρώτα γεννήθηκε τό Κολατό, δεύτερο τό Γέμα και ύστερινά τό Λειδινό. Την τρίτη μέρα μετά την γέννησή τους τά έβαλε ή μάνα τους στις Μοίρες και άκουσε πώς τά μοίρασαν να βοηθούν, να συντρέχουν τον άνθρωπο σε όλη του την ζωή. Όταν όμως γύρισαν τά μάτια τους στο Λειδινό, που ήταν καχεκτικό βρέφος, είπαν: «Αυτό τό άποζούζουδο, τό νιανιάρικο, τί να τό κάνουμε... Αυτό θά πεθάνει». Ή μεγάλη όμως Μοίρα είπε: «Τό βλέπω κ' έγώ πώς θά πεθάνει. Μά που είναι χρήσιμο στους ανθρώπους, που είναι συντρεχτικό σ' αυτούς, πάνω - κάτω σαν τ' άλλα άδέρφια του;». «Τότε τί να γίνη;», είπαν οι άλλες δυό Μοίρες. «Θά τον μοιράσουμε, είτε ή μεγάλη Μοίρα. Έξη μήνες να ζή και έξη μήνες να είναι πεθαμένος, γιατί πιο πολύ δεν χρειάζεται να βοηθά και να συντρέχει τους ανθρώπους στη

ζωή και στην δουλειά τους. Πρέπει να ήσυχάζη, να καταλαγιάζη έξη μήνες. Δεν βλέπετε τά χάλια του;». Για τόυτό ό Λειδινός ζή μονάχα έξη μήνες τον χρόνο. Όταν πέθανε, φύτεψε πάνω στον τάφο του ένα λουλούδι που τό είπαν κι αυτό λειδινό. Από τότε, κάθε 14 του Σεπτέμβρη, τον γιορτάζουν, αναπαρσταίνοντας την κηδεία του, και λένε τη γιορτή του «Λειδινό».

—Ποιά πιστεύετε ότι είναι ή άπάτατη καταγωγή του Λειδινού;

—Ό αίτιολογικός αυτός μύθος γύρω από τό ύποτυπώδες μιμόδραμα, οι δοξασίες, ό πανηγυριώτικος χαρακτήρας του πρόβαλαν μέσα άπ' τη νεοελληνική πραγματικότητα. Άλλά κάτω πνοή ιερότητας, που δίνει στο λαϊκό αυτό έθιμο ύψη τελετουργίας, όπως και τό θέμα του —θάνατος, νεκρικό μοιρολόγι, πρόθεση νεκρού και έκφορα, ύπόσχεση μελλοντικής αναστάσεως και μαζί ή προβολή του συμβόλου της αναπαγωγής—, προσδίδουν βλαστολατρική καταγωγή του έθιμου και φέρνουν στην θύμηση πανάρχαιες μαγικοθρησκευτικές ιερουργίες. Ό Λειδινός είναι δρώμενο ξεκινιμένο από άκαθόριστους καιρούς. Άλλά από καθορισμένο κύκλο λατρείας: Άπό την βαστολατρία. Ό πρωταγωνιστής Λειδινός ένδεχόμενο να έχη ύποκαταστήση κάποιο λησμονημένο προβαϊκό βλαστικό Πνεύμα, κάποιο δαίμονα της γονιμότητας, ίσως και κάποια βλαστική θεότητα αρχαίας λαϊκής λατρείας που, με την αναπαράσταση του θανάτου σε φθινοπωρινή τελετή και την ύπόσχεση της μελλοντικής αναστάσεως εξασφάλιζε όμοιοπαθητικά την νεκρανάσταση της χαμένης φθινοπωρινής βλαστησεως σε άνοιξιακές μέρες. Άκόμη, ειδικότερα, τό δρώμενο αυτό πρέπει να ξεκινάσε από τον κύκλο των χθόνιων τελετών της βαστολατρίας. Οι φθινοπωρινές ιεροπραξίες, που κατά κανόνα προηγούνται της σποράς, συνδέονται με την φάση της φθινοπωρινής εργασίας του άγρότη. Ή άγωνία του γεωργού, που άποθέτει στους κόλπους της γής μαζί με την σπορά και την ίδια την μοίρα του, την τροφή του και συνακόλουθα την ζωή του, ή άσίγαστη αυτή έγνοια για την προκοπή της θαμμένης σποράς, κεντρίζοντας την μυθολογική φαντασία και αναδύνοντας διεισδυόμενες πίστεις της μαγικής νοοτροπίας, αιώνας τώρα σμιλεύει μύθους και ιεροπραξίες χθόνιου χαρακτήρος.

—Πρόκειται, δηλαδή, για μία διάθεση μυθολογικής του βλαστικού κύκλου, που παρατηρείται σε πλήθος φυλές και λαούς.

—Οί έρευνες απέδειξαν πώς είναι χαρακτηριστικό της σκέψης και της μυστικοπάθειας του πρωτόγονου να συνταυριάζη τον νεκρό με τον θαμμένο στην γη σπόρο, άποψη που διαπιστώνεται και σε προηγμένα στάδια πολιτισμού. Άκόμη και οι αρχαίοι Έλληνες έφταναν σε άνάλογους συμφορμούς και ονόμαζαν «δημητρείους» τους νεκρούς, συνδένοντάς τους με τους δημητριακούς καρπούς. Χωματογεννημένοι, σαν τά βλαστάρια, ήταν οι μυθικοί γενάρχες της ανθρωπότητας. Καρπούς της γής, «πανσπερμίες» προσφέρουν προαιώνια οι ζωντανοί στους νεκρούς, προσμένοντας σε αντίδωρο την προκοπή του καρπού. Μέσα από τέτοιο κύκλο ιδεών άνάδρυσαν οι χθόνιες βλαστικές ιεροπραξίες, που στην περιοχή τους άνηκε ό Λειδινός. Ή μέρα που αναπαρσταίνουν την θανάτη του —γιορτή, όπως είπαμε, του Σταυρού— είναι για τους άγρότες της Έλλάδος όχι μονάχα τό τέλος των καλοκαιριάτικων εργασιών, αλλά και ή αρχή των χειμωνιάτικων φροντίδων. Είναι ή μέρα που πάνε τό στάρι της μελλοντικής σποράς στην εκκλησία να εύλογηθή, πριν να έρθη ή ώρα της σποράς του, που σαν τους νεκρούς θά τό παραχώσουν μέσα στο χώμα. Άραγε για τό στάρι που θά ταφή να έφτιαχναν οι παλιές Αιγινίτισσες της Παλιαχώρας τά άλειτούργητα νεκροκόλλυβα, που τά έλεγαν «λειδινό», και από παράδοση τά συνεχιζούν οι σημερινοί με τό ίδιο όνομα; Τα βρίσκουμε και σήμερα σε όλα σχεδόν τά χωριά του νησιού, ακόμα και σ' αυτά που έχει ξεχαστή δόλετα τό δρώμενο

του Λειδινού. Κι όχι μονάχα οι Αιγινίτισσες, αλλά σχεδόν όλες οι Έλληνίδες και οι Μικρασιάτισσες πρόσφυγες θεωρούν τό Σταυρού νεκρογοιρτή και φτιάχνουν κόλλυβα. Του Σταυρού επίσης πηγαίνουν οι γυναίκες στην εκκλησία τον εύωδρό βασιλικό, φυτό όλοπράσινο, που φύτεψαν μονάχες τους τον άνοιξιακό μήνα Μάη, για να πρασινισή άνόλογα ή καινούργια σπορά.

—Είπώθηκε πώς ό Λειδινός της Αίγινας συνδέεται με τά Άδώνεια, που έτελούον κατά την αρχαιότητα στο ίδιο αυτό νησί.

—Ή άπαρχή μιας λαϊκής λατρείας ή μιας σεβιδαιμονίας, δεν είναι δυνατόν να καθορισθή. Έκείνο που ξέρομε είναι πώς οι συνθετικές, έπίσημες λατρείες της αρχαίας ειδωλολατρίας σδήστηκαν άκριβώς γιατί ήταν πολύ συνθετικές για τον λαό. Οι άνεπίσημες, όμως, λαϊκές παραδόσεις, άνταποκρινόμενες στις άπλετες άνάγκες λατρείας των χωρικών —έστω και άλλοιωμένες— παρουσιάζουν τόση μακροδιότηση, που εκπλήσσει και αυτούς τους ίδιους τους θρησκευολόγους. Σ' αυτό, φυσικά, πρέπει να προστεθή κι ό φόβος της άλλαγής. «Έτσι τάδραμε, έτσι θά τ' άφήσουμε...» είναι ή συνηθής έξήγηση. Στην ελληνικό λαό παρατηρείται αυτό τό φαινόμενο κατ' έξοχήν. Και γιατί έχει μακραίωνη ιστορία και γιατί έχει δεχτή πολλές επιδράσεις από λαούς του μεσογειακού περιγύρου.

Παραδείγματα

Μπορείτε να μάς καθορίσετε ένα συγκεκριμένο παράδειγμα τέτοιας έπιρροής για τό έθιμο του Λειδινού;

—Δεν υπάρχουν πολλές αναπαραστάσεις νεκρού δαίμονος ή θεού με τό σύμβολο της αναπαγωγής. Ό αιγυπτιακός μεγάλος θεός της βαστολατρίας, ό Όσιρις, που πρώτος δίδαξε στους Αιγυπτίους την καλλιέργεια του σταριού, αναπαρσταίνεται σε ιερές άπεικονίσσεις με τό σύμβολο της γονιμότητας. Ή άναλογία όμως αυτή δεν μάς έπιτρέπει να πούμε πώς έχει άμεση εξάρτηση. Λέμε άπλούστατα πώς αυτά τά σύμβολα δγαίνουν από τον ίδιο κύκλο μαγικών πρίσεων. Στην περίπτωση του Λειδινού δρισκόμαστε μπροστά σ' ένα τυπικό δρώμενο άγροτικής μαγείας, ξεκινιμένο από έποχές προβαϊκές. Παλαιότερο έρευνάται τον συσχετισμό με τά αρχαιοελληνικά Άδώνεια, αλλά κι αυτός ό παραλληλισμός δεν βρίσκει τό στερεό βάθος της άποδείξεως. Ύπάρχουν, βέβαια, στον Λειδινό και στα Άδώνεια πρόδηλες άναλογίες. Ή πρόθεση νεκρικού είδωλου, που παρastaίνει τον νεκρό, τό μοιρολόγι. Άλλά και ή περιφορά του θυγατρικού είδωλου νεκρού θυμίζει άσπριακές τελετές —συγγενικές άλλωστε με τά Άδώνεια—, που έτελούον στην ελληνιστική Αίγυπτο. Και είναι πολύ ένδεχόμενο να είεέρρευσαν στην Αίγινα της ελληνιστικής εποχής λατρείες λαϊκές και έπίσημες λαών έγκαταστημένων στον περιγύρο της Μεσογείου.

Η ΠΙΣΤΙΑ συμπληρώνει τις τελευταίες λεπτομέρειες, πριν παραδώσει τό είδωλο στα παιδιά για την περιφορά. Άπό τά πανάρχαια χρόνια οι γυναίκες ετοιμάζαν πάντα τό είδωλο του Λειδινού



ΠΕΡΙΛΗΨΗ

ΕΝΑ ΠΡΩΤΟ, ο Τσάρλυ Γκρήν ανατινάσσεται στον αέρα, καθώς μπαίνει στο αυτοκίνητο του γαμβρού του, του Τζών Κραίγκ. Η αδελφή του, η γυναίκα του Τζών Κραίγκ, τραυματίζεται βαρύτερα. Το πτώμα του Γκρήν είναι οκτρά κομματιασμένο και δλοι πείθονται ότι θύμα της ανατινάξεως ήταν ο Κραίγκ, ο διευθυντής της «Ρόζ Λάιν», που είχε για πρόεδρό της τον σερ Τζόφρεϊ. Στο μεταξύ ο Κραίγκ —ο οποίος είναι έμπορος όπλων που προμηθεύει τώρα πολεμικό υλικό στους Άλγερινούς επαναστάτες— φθάνει στο Λονδίνο να συναντηθεί με τους συνεργάτες του, τον πλούσιο Έθραϊο Μπάουμερ και τον Ρούττερ, πλοίαρχο του «Ρόζ δφ Τράλντ». Μαθαίνει ότι ο πρώτος λείπει από το Λονδίνο. Ο δεύτερος ταξιδεύει. Ο Τζών Κραίγκ ζητάει από τον Ίάπωνα Χακαγκάβα να του διδάξει καράτε, την φοβερή και θανατηφόρο μέθοδο εξουδετέρωσης κάθε αντίπαλου. Στη

Το πολύκροτο

5

Ο Κραίγκ ανταπόδωσε το φιλή με αυτόματο πάθος, αλλά καθώς την φιλούσε, σκέφθηκε τη νέα μόνο σαν μέσο διαφυγής. Ποι μπορούσε να πάει τώρα, εκτός απ' το μέρος όπου έμενε εκείνη; Τον είχε δη πάρα πολύ καλά για να τον αφήσει μόνη, και τ' όνομα Ρέινολντς ήταν γνωστό τώρα. Θέ μπορούσαν να θρουν τα ίχνη της. Το ότι εκείνη τον ήθελε ήταν, πρὸς το παρόν, χρήσιμο, αλλά ο έθουσιασμός της ήταν άπιαστο να κρατήσει πολύ.

Ζούσε σ' ένα διαμέρισμα στο Χόλλαντ Πάρκ, αλλά πήγαν πρώτα στο ξενοδοχείο του. Όταν ο Κραίγκ μπήκε μέσα, πήρε την τσάντα της μαζί του. Είπε στον θυρωρό του ξενοδοχείου για κάποιον αφανισμό θάνατο που είχε συμβεί και πώς ήταν ανάγκη να φύγει. Ένω έτοιμαζαν τον λογαριασμό του, εκείνος μάζεψε τα πράγματά του, και όταν πλήρωσε, γύρισε στο ταξί όπου περίμενε η Τέσσα και της έδωσε πίσω την τσάντα της.

—Δεν χρειάζεσταν να το κάνης αυτό, είπε η Τέσσα.

—Δεν θέλω να σε ταπεινώσω, είπε ο Κραίγκ. Δεν μπορώ απλώς να σ' αφήσω να μου φύγης...

—Δεν θέλω να φύγω, είπε εκείνη. Έπειτα από όλα όσα έκανες για μένα...

—Δεν έκανα τίποτα για σένα, είπε ο Κραίγκ.

μυθιστόρημα του Τζέιμς Μόνρο

φαίνεται πὸ σκούρα και λαμπερή. Καθὼς γύρισε να τον κοιτάξει, τὸ φῶς ἀπὸ τὸ κρεβάτι ἔπεσε ἐπάνω της καὶ μπόρεσε νὰ δῇ τὴν ὀριμότητα τοῦ σώματός της, πὸν ἦταν κιάλας τεταμένο καὶ πρόθυμο γι' αὐτόν. Προχώρησε γοήγορα κοντὰ της, καὶ τὸ ἀριστερό του χέρι ἀκούμπησε στὴν συσκευή τοῦ τηλεφώνου, ἐνὼ τὸ δεξί του πήρε τὸ ἀκουστικό ἀπὸ τὸ χέρι της καὶ τὸ ξανάβαλε στὴ θέση του.

—Ὅχι, εἶπε ὁ Κραίγκ.

—Τηλεφώνουσα στὸν Μάικλ Ντάιμοντ, εἶπε ἡ νέα. Γιὰ νὰ δεβαιωθῶ πὼς εἶναι καλὰ.

—Θὰ εἶναι καλὰ. Ἐφυγε ἐγκαίρως, εἶπε ὁ Κραίγκ.

Στεκόταν πολὺ κοντὰ της καὶ ἐκείνη προχώρησε μέσα στὸ φράγμα τῶν μπράτσων του. Τὰ χέρια της ἀνέθηκαν καὶ ἀγκάλασαν τὸ λαμὸ του. Τὸ φιλή της ἦταν μὴ πρᾶξη καθαρῆς ὑποταγῆς, ἀλλὰ ὅταν τελείωσε, ἐκείνος ἐξακολούθησε νὰ τὴν κρατᾷ, χωρὶς νὰ κινῆται, χωρὶς νὰ τὴν ἀγγίξει.

—Ἀγάπη μου, εἶπε ἡ Τέσσα. Τί συμβαίνει; Τί ἔκανα;

—Ἐίπες κάτι γιὰ καφέ, εἶπε ὁ Κραίγκ. Θὰ ἤθελα λίγον καφέ.

Πῆρε τὸ χέρι του καὶ τὸ πίεσε πάνω στὸ ἓνα σφιχτὸ στήθος της.

—Θάθελες; εἶπε. Θάθελες, πραγματικά;

—Ναι, εἶπε ὁ Κραίγκ. Θὰ ἤθελα.

Τὸν ἔσπρωξε γιὰ νὰ περάσει, φόρεσε μὴ ρόμπα καὶ μπήκε στὴν κουζίνα χτυπώντας τὴν πόρτα.

—Σὲ παρακαλῶ, ἔκανε ἡ Τέσσα. Σὲ παρακαλῶ... Δὲν θὰ μὲ βοηθήσης καθόλου;

—Σὲ βοηθῶ, εἶπε ὁ Κραίγκ. Δὲν θέλω νὰ πληγωθῆς. Κι αὐτὸ θὰ συμβῇ, ἀν συνεχίσῃς ἔτσι...

—Σίγουρα, αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ μένα; ρώτησε ἡ Τέσσα.

—Πιστεύω ὅσα μοῦ εἶπες, ἔκανε ἐκείνος τελικά. Ὁ Ντάιμοντ εἶπε πὼς εἶσαι μὴ θανατώσα γυναίκα, ἀλλὰ πὼς εἶχες ὑπερβολικὴ ἀτυχία στὴν ζωὴ σου. Τὸ πιστεύω καὶ αὐτὸ ἔπαι...

—Τότε, λοιπόν... εἶπε ἐκείνη, καὶ τὰ χέρια της πήγαν στὴ ζώνη της ῥόμπας της.

Οἱ ὦμοι της ἀνασηκώθηκαν καὶ ἡ ῥόμπα ἔπεσε στὸ πάτωμα. Τὸ μπράτσο της ἀπλώθηκε πρὸς τὸν διακόπτη τοῦ ἡλεκτρικοῦ καὶ, μέσα στὸ σκοτάδι, ὁ Κραίγκ ἄκουσε τὸ θρόισμα τοῦ ναύλου καὶ κατὰ τὴν ἐκείνη θρῆθηκε πλὴι του, μὲ τὸ σῶμα της σφιχτὰ πάνω στὸ δικό του. Τὰ δάχτυλά της ἐλυσαν εὐκίνητα τὴν γραβάτα του, καὶ ἐξακούμωσαν τὰ κομμάτια τοῦ πουκαμίσου του.

Ἡ ἀπαλὴ κίνηση τῶν χεριῶν της πάνω στὸ σῶμα τον ξύπνησε ἕναν ἐπαικτικό πόθο μέσα του καὶ τὰ δάχτυλά του ἐσφίξαν δυνατὰ τὸν γοφὸ της, τὴν ἱππὴ καμπύλη της κοιλίας της, καθὼς τὸν ἔγδυν. Τώρα μπορούσε νὰ ἐσχάσει τὴν μοναξιά του καὶ τὸν φόβο, μέσα στὸν πρόθυμο, ἐπαδέξιο ἔρωτα πὸν τοῦ πρόσφερε. Ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τότε κατάλαβε τὸν κίνδυνο πὸν της δημιουργοῦσε, καὶ αὐτὸ ἴσως θὰ τὸν ἔκανε νὰ τραβηχθῇ ἀν τὸ

γάλη βοήθεια γιὰ μᾶς. Θὰ μπορούσα νὰ τὸν χρησιμοποιήσω. Φυσικά οἱ Γάλλοι θὰ ἐνωχλοῦνταν...

—Αὐτοὶ οἱ τρελλοὶ ἀπὸ τὴν Ἀλγερία τὸ κανόνισαν αὐτὸ, εἶπε ὁ Γκρήρσον.

Ὁ Λούμς εἶπε:

—Ὁ Κραίγκ, ὁ Μπάουμερ καὶ ὁ Ρούττερ ἦταν οἱ μόνοι, σ' αὐτὴ τὴ χώρα, πὸν ἀσχολοῦνταν μ' αὐτὲς τὶς ἀνοησίες. Τώρα ὁ Κραίγκ εἶναι νεκρός, καὶ σκότωσαν καὶ τὸν Ρούττερ στὴ Γενεύη. Ὁ Μπάουμερ ἐξαφανίστηκε. Δὲν θὰ τὸ ξαναεπιχειρήσῃ πᾶ, ἀκόμη καὶ ἀν ἐπιζήσῃ. Ἀπ' αὐτὴ τὴν πλευρὰ λοιπὸν τὰ πράγματα εἶναι ἐν τάξει. Δὲν εἶναι βέβαια καιρὸς γιὰ νὰ ἔχωμε φασαρίες με τοὺς Γάλλους. Πάντως θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν εἶχες δρῇ, Λίντον. Ἥθελα νὰ τὸν δῶ.

Ὁ Λίντον ἔβηξε ἀνήσυχτα. Ὁ Λούμς δὲν ἦταν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πὸν συγχωροῦν.

—Μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι νεκρός, κύριε, εἶπε.

Ὁ Λούμς γύρισε στὴν καρέκλα του γιὰ νὰ τὸν κοιτάξῃ. Ἐνας τεράστιος ἄνθρωπος, μὲ μαλλιά γεμάτα ἄσπρες τρίχες, σὰν χιόνι πάνω σ' ἓνα χωράφι μὲ σιτάρι, καὶ ἀνοχτόχρομα, μανιακὰ μάτια.

—Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ φοβάσαι, εἶπε. Μόλις ἀποφασίσει νὰ σὲ συγχωρήσω.

—Μιλῶ σοβαρὰ, κύριε, εἶπε ὁ Λίντον. Πῆγα ἐκεῖ πάνω χθὲς πάλι... Κουβέντιασα μὲ τὸν ντέκτιβ Μάρσαλ. Ὁ διευθυντὴς του τὸν κράτησε

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ!

Νίκαια, ὁ ἀρχηγὸς τῆς «Εταιρίας γιὰ τὴν λύση τοῦ ἀλγερινοῦ προβλήματος», συνταγματάρχης ντὲ Σαιν Μπριάκ, συγχαίρει τὸν Κορσικανὸ Καντέλλα γιὰ τὴν ἐπιτυχή ἀνατίναξη τοῦ δῆθεν Τζών Κραίγκ καὶ ἀναθέτει σὲ ἓνα ἄλλο μέλος τῆς ὁργάνωσης του, στὸν Πατσέλλι, νὰ σκοτώσῃ τὸν πλοίαρχο Ρούττερ καὶ στὸν Καβάλχο νὰ ξεκαθαρίσῃ τὸν Μπάουμερ. Ὁ Ρούττερ φθάνει στὴν Γενεύη καὶ ἀποσύρει τὶς καταθέσεις του. Σκοτώνεται στὸ δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου του μὲ δυὸ σφαίρες στὸ κεφάλι. Ὁ Κραίγκ περνᾷ τὶς μέρες του στὸ Λονδίνο. Σ' ἓνα μπάρ τοῦ Σάχο, συναντᾷ τὸν Ντάιμοντ, ἓνα φλύσρο Ἰρλανδὸ πὸν συνώδεψε μὴ νέα γυναίκα, τὴν Τέσσα Χάρλιγκ. Ὁ πυγμάχος Ἔντυ Λίσμαν, ἀπὸ τὸ διπλανὸ τραπέζι, θέλει νὰ χορεύῃ μὲ τὴν Τέσσα. Ὑστερα προσκαλεῖ τὸν Κραίγκ σὲ πάρτυ στὸ σπίτι του. Ἀλλὰ καθὼς θγαίνουν, ὁ Λίσμαν καὶ ἡ παρέα του θέλουν νὰ τὸν πάρουν μὲ τὴ βία μαζί τους. Τότε ὁ Κραίγκ τοὺς ἐξουδετερώνει καὶ φεύγει μὲ τὴν Τέσσα.

Θάτρεπε νὰ τὸ καταλάβῃς αὐτὸ. Ὅτι ἔκανα τὸ ἔκανα γιὰ τὸν ἑαυτό μου. Ἐυχε ἀπλῶς νὰ εἶσαι ἐκεῖ.

Ἡ Τέσσα χαμογέλασε μέσα στὸ σκοτάδι τοῦ αυτοκινήτου. Εἶχε κιάλας ἀποφασίσει πὼς ἐκείνος ἦταν πάρα πολὺ μετρίοφρων καὶ δὲν τοῦ ἄρεσαν τὰ ἐγκώμια. Αὐτὸ ἦταν κάτι πὸν θάτρεπε νὰ τὸ προσέξῃ. Ἐνας ἄνθρωπος σὰν καὶ αὐτόν, δὲν χρειάζεσταν νὰ εἶναι μετρίοφρων...

Στὸ διαμέρισμά της τὸν ἄφησε, γιὰ νὰ τοῦ κἀνὴ τὸν καφέ πὸν τῆς εἶχε ζητήσει, καὶ ὁ Κραίγκ ἐπέτρεψε στὸν ἑαυτό του ἀκόμη ἓνα οὔτοκν. Τὸ οὔτοκν ἔκαιγε, ἀλλὰ ἀπαλὰ. Τὸ κεφάλι του ἔμενε ἐκείθαρο καθὼς κοιτοῦσε τὸ λίδιγκ - ροῦμ της. Μιὰ χαλκογραφία, ὅχι πολὺ ἴσια βαλμένη, πάνω ἀπὸ τὸ τῆμα, ἓνας μεγάλος, ξύλινος καναπές, σκεπασμένος μὲ ριγὲ μεταξωτὸ ὑφασμα, ἓνα δάλο γεμάτο ἀσφάδελους... Ὁρατο δωμάτιο, ὁρατο κορίτσι, ἀλλὰ χωρὶς σκοπὸ καὶ τὰ δυὸ τους...

Δὲν ἀνοηγόταν κανένας κρότος ἀπὸ τὴν κουζίνα καὶ ὁ Κραίγκ ἀκούμπησε κάτω τὸ ποτήρι του καὶ πήγε στὴν πόρτα. Ἀπὸ τὸ ἀπέναντι δωμάτιο ἀκούστηκε ἓνα σιγανὸ κλίμ καὶ ἔπειτα ὁ φθυριστὸς ἦχος τοῦ τηλεφωνικοῦ καντριν πὸν γυρῆζε. Ὁ Κραίγκ διέσχισε τὸ δωμάτιο καὶ μπήκε μέσα.

Ἦταν ἡ κρεβατοκάμαρά της. Ἡ Τέσσα στεκόταν κοντὰ στὸ τηλέφωνο, πλὴι στὸ κρεβάτι της. Φοροῦσε ἓνα νυχτικό ἀπὸ λευκὸ νάυλν, λεπτὸ, διαφανές ὑφασμα, πὸν ἔκανε τὴν ἐπαδεμίδα της νὰ

Ὁ Κραίγκ ἔβγαλε τὸ παλτό του καὶ ξάπλωσε πάνω στὸ πλάτι, μαλακὸ κρεβάτι, ἀνοίγοντας τὸν κρότο πὸν ἔκαναν τὰ διάφορα σκεῖτη στὴν κουζίνα. Ἐκείνη γύρισε τελικά μὲ ἓνα δίσκο καὶ τὸν ἀκούμπησε πάνω στὸ κομοδίνο. Ἐπειτα ἔσκυψε καὶ ἔβγαλε τὰ παπούτσια του.

—Εἶναι δικό μου τὸ κρεβάτι, εἶπε. Δὲν τὸ θέλω βρώμικο.

Τοῦ σέρβιρε καφέ, ἄναψε ἓνα τσιγάρο καὶ τὸ ἔβαλε στὸ στόμα του.

—Ὅριστε, εἶπε. Μήπως ὑπάρχει τίποτ' ἄλλο πὸν μπορῶ νὰ σοῦ κάνω;

—Πᾶψε νὰ μὲ ὑπηρετῆς, εἶπε ὁ Κραίγκ. Δὲν εἶσαι δική μου.

Ἀνακάθησε στὸ κρεβάτι καὶ ἦπε τὸν καφέ. Ἦταν καλὸς καφές. Ἡ Τέσσα κοκκίνισε καὶ τὰ χεῖλη της ἔτρεμαν γιὰ ἓνα λεπτό, γιὰτὶ ἔνοιωσε πλὴι τὴν ἑαφνική, ἐπαικτικὴ ἀνάγκη γι' αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο, νοιώθοντας σ' αὐτόν τὴν δύναμη πὸν θὰ μπορούσε νὰ ἐξεπράσῃ τὸ πάθος καὶ νὰ φθάσῃ στὴν σταθερὴ ἀσφάλεια τῆς ἀγάπης.

—Μ' αὐτὸ πὸν εἶπα γιὰ τὸ κρεβάτι μου, δήλωσε, δὲν ἐννοοῦσα πὼς εὐὸ θὰ μοῦ τὸ βρώμικες.

Ὁ Κραίγκ δὲν εἶπε τίποτα.

Ὁ Μάικλ θὰ σοῦ εἶπε γιὰ μένα, ὑποδέτω; Γιὰ τὸν τρόπο πὸν τριγυρίζω καὶ καίμω καὶ φορᾷ πάνω πάρα πολὺ καὶ ἀσθένεια μοναξιά καὶ κάποιος μὲ φωνίζει; Αὐτὸ δὲν συμβαίνει πολὺ συχνὰ, ἀλήθεια, καὶ δὲν σημαίνει τίποτε ὅταν συμβαίνει... Ἐκείνος δὲν εἶπε πάλι τίποτα.

στὴν ὑπόθεση, κύριε, παρ' ὅλο πὸν εἶπατε πὼς ἔσαστε ἐνάντιος σ' αὐτό... Ὁ Λούμς κουνήθηκε στὴ θέση του, καὶ ὁ Λίντον ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ: —Ὁ Μάρσαλ εἶναι πολὺ ἔξυπνος ἄνθρωπος, νομίζω. Ἐβᾶλε τοὺς λατροδικαστὲς τοῦ νὰ ἐργαστοῦν πάνω στὰ ἀπομεινάρια τοῦ σώματος. Ἦταν πάρα πολὺ βαρὺ γιὰ τὸν Κραίγκ. Ἐπειτα, θρῆθηκε καὶ ἡ μοτοσυκλέτα τοῦ κοινάδου του. Ἡ μάλλον τὰ ἀπομεινάρια της. Καταστράφηκε ἔξω ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν Τόρρη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΑΔΟΜΟ

Σ' ἓνα δωμάτιο, στὸ Κονήν Ἀνν'ς Γκρήν, τρεῖς ἄντρες καθόνταν πίνοντας καφέ. Ὁ ἓνας ἀπ' αὐτοὺς, ὁ Λίντον, ἦταν ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ Εἰδικοῦ Τμήματος τῆς Ἀστυνομίας, πὸν εἶχε ἐπισκεφθῇ τὸν ἀστυνομικὸ διευθυντὴ. Κοντὰ του ἦταν ὁ Γκρήρσον, πὸν ἐργαζόταν σὲ ἓνα εἰδικὸ τμήμα τῆς Ἰντέλλιτζενς Σέρβις. Ἀπέναντί τους, πρὸς ἀπὸ ἓνα γραφεῖο, ἦταν ὁ Λούμς, ἓνας γονιερὸς, ντυμένος μὲ ἐτοιματῆδικα ρούχα, ὁ ἐπιπεφαλντὸς τμήματος τοῦ Γκρήρσον. Ἦταν γνωστὸ ὡς «Τμήμα Κ» — μὴ μικρὴ, ἐλεεινὴ μονάδα, πὸν ἦταν ἀληθινὰ πολὺ μυστικὴ. Τὸ «Τμήμα Κ» χειριζόταν τὶς δουλειὲς πὸν ἦταν ὑπερβολικὰ ἐπικίνδυνες, γιὰ νὰ τὶς χειρισθῇ ἀποσοδότησε ἄλλος. Οἱ ἄνθρωποι πὸν ἐργάζονταν σ' αὐτὸ ἦταν ἐπαδέξιοι καὶ ἐντελῶς ἀμειλίχτοι. Ἐπρεπε νὰ εἶναι ἔτσι, ἀν ἤθελαν νὰ ἐπιζήσουν...

—Θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαμε δοθὶ τὸν Κραίγκ πὸν γοήγορα, εἶπε ὁ Λούμς θυμωμένα. Θὰ ἦταν με-

στὴν ὑπόθεση, κύριε, παρ' ὅλο πὸν εἶπατε πὼς ἔσαστε ἐνάντιος σ' αὐτό...

Ὁ Λούμς κουνήθηκε στὴ θέση του, καὶ ὁ Λίντον ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ:

—Ὁ Μάρσαλ εἶναι πολὺ ἔξυπνος ἄνθρωπος, νομίζω. Ἐβᾶλε τοὺς λατροδικαστὲς τοῦ νὰ ἐργαστοῦν πάνω στὰ ἀπομεινάρια τοῦ σώματος. Ἦταν πάρα πολὺ βαρὺ γιὰ τὸν Κραίγκ. Ἐπειτα, θρῆθηκε καὶ ἡ μοτοσυκλέτα τοῦ κοινάδου του. Ἡ μάλλον τὰ ἀπομεινάρια της. Καταστράφηκε ἔξω ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν Τόρρη.

—Καταστράφηκε;

—Τὸ ντεπόζιτο τῆς δολοφονίας ἀνατινάχτηκε, κύριε. Ἦταν τυχερὸς πὸν μπόρεσε νὰ δοθῇ τὸν ἀριθμό της.

Ὁ Λούμς γοῦλλισε.

—Ὁ Μάρσαλ νομίζει πὼς ὁ κοινάδος σκοτώθηκε στὸ αυτοκίνητο! Ὁ Κραίγκ τοῦ ἔδινε καίμω φορὰ τὰ παλιά του ρούχα, πράγμα πὸν ἔξηγε τὴν ἀναγνώριση τοῦ πτώματος. Νομίζει πὼς ὁ Κραίγκ πήγε μὲ τὴν μοτοσυκλέτα στὴν Τόρρη καὶ ἔπεσε τὸ τραῦμα ἀπὸ κεῖ.

—Γιὰ νὰ πᾶν ποῦ; ρώτησε ὁ Λούμς.

—Ἰσως στὸ Λονδίνο, κύριε.

—Ἰσως καὶ στὸ Τομπουκεῖτο, εἶπε ὁ Λούμς.

Γιὰ τὸ Λονδίνο;

—Χθὲς τὴ νύχτα, κάποιος ὀνόματι Λίσμαν τὶς ἔφερε κοντὰ στὴν Τότενχαμ Κόδτ Ρόντ, εἶπε ὁ Λίντον. Βρίσκεται στὸ Νοσοκομεῖο Βασίλισσα Ἀλεξάνδρα — θὰ μείνῃ ἐκεῖ γι' ἀνετὸ διάστημα. Θὰ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

Εικονογράφηση ΜΙΚΑΣ ΡΩΜΑΝΟΥ

είναι τυχερός αν μπορεί να γίνει ποτέ πατέρας...
—Γιαγιοτερεμάς αισιόχρητες, είπε ο Λούμης.
—Τις Κυριακές εφημερίδες...
—Ο Λίσμαν είναι σκληροτράχηλος άνθρωπος, είπε ο Λίντον. Είχε και δυο άλλους μαζί του για να τον βοηθήσουν. Έβγαν μαζί μ' έναν τέταρτο άνθρωπο και μια κοπέλλα από τη λέσχη. 'Ο τέταρτος άνθρωπος τους έδειρε όλους και τους άφησε νύκ άουτ. Χρειάστηκαν γι' αυτό πέντε χτυπήματα περίπου και τριάντα δευτερόλεπτα. Έπειτα, έφυγε με την κοπέλλα.
—Λογικός άνθρωπος, είπε ο Λούμης.
—Απ' τη γενική περιγραφή που μάς έδωσαν, θα μπορούσε να είναι ο Κραίγκ, είπε ο Λίντον.
—Γιατί; είπε ο Λούμης. Έπειδή έκανε καλά τρεις άνδρες; Και σ' ούθ' μπορούσε να τον κάνει αυτό! 'Ακόμα κι ο Γκρήσον θα μπορούσε. Κι όσο για τη γενική περιγραφή, κι οι δυο σας μοιάζετε με τον Κραίγκ. Θά ανακαλυφθ' ίσως, σ' ο τέλος, πως έπρόκειτο για τον Γκρήσον, που πέρασε μια νύχτα άκοιαστος κι' είναι πάρα πολύ ντροπαλός για να μάς τ' ο πη...
—Κύριε, έλεγε ο Λίντον. Δεν θα μπορούσα να κάνω καλά αυτούς τους τρεις. Ήταν έπαγγελματίες. Καλοί. Ίσως ο Γκρήσον να μπορούσε...
—Πολύ ευγενικό εκ μέρους σου, είπε ο Γκρήσον.
—'Αλλά θα έπρεπε να τον είχαν κάνει χάλια πρώτα. Αυτός ο νέος δεν φαίνεται να έπαθε τίποτα. Και τον φοβούταν. Κι ο Λίσμαν δεν φοβάται εύκολα...
—Πώς τα κατάφερε; ρώτησε ο Γκρήσον.
—Με τζούντο κυρίως, είπε ο Λίντον.
—Κι ο Κραίγκ έχει μαύρη ζώνη τ' ο τζούντο, είπε ο Γκρήσον.
—Πολύ καλά, είπε ο Λούμης. Κοίταξε αν μπορείς να βρεις την νέα και να πης δυο λόγια μαζί

της. Και στην περίπτωση που πρόκειται για τον Κραίγκ, για όνομα τ' ο Θεού, προχωρήστε με το μαλακό. Δεν θέλω να τον αναστατώσετε...
—Δεν θέλετε να τον φέρω μεσα, κύριε; ρώτησε ο Λίντον.
—Θέλω να τ' ο ζητήσετε να έλθ'ι, είπε ο Λούμης. Θέλω να τ' ο ζητήσετε ευγενικά. Αυτό είναι καλό και για σ'ας, αλήθεια. Θά φαίνονταν άσχημο αν άρχιζε να σ'ας χτυπά κι' εσ'ας. 'Ο κόσμος θέλει να μάς πιστεύ'ι υπερανθρώπους. (Τους κοίταξε με περιφρονητικό χλευασμό). Πολύ καλά. Τελειώστε μ' αυτή την υπόθεση.

Ο Φίλιπ Γκρήσον ήταν τριανταεπτά χρονών, με μαύρα μαλλιά, γαλάνα μάτια, και με μια τεμπέλικη διάθεση, που μπορούσε να μεταβληθ'ι καμιά φορά σε εκρηκτική βιαιότητα, κι όλα αυτά τον έκαναν πολύ έλκυστικό στις γυναίκες. Ήταν πρώην αξιωματικός τ'ης Μονάδος Καταδρομών των Πεζοναυτών, θαμνισός σκοπευτής κι άνθρωπος με γρήγορη αντίληψη. Είχε επίσης βαθιά πίστη σ'τη σπουδαιότητα και την αναγκαιότητα τ'ης δουλειάς του, που την έκανε άκριτα καλά ώστε να πείσει τον Λούμης να τον μεταχειρίζεται με απόλυτο σεβασμό. 'Επ' πλέον, πάντα ως τώρα έφερνε σε πέρας τις υποθέσεις που αναλάμβανε κι' είχε σκοτώσει τρεις άνδρες για να τ' ο κατορθώσ'ι αυτό. 'Ο Λούμης, πρὸς μεγάλη του φρίκη, έβλεπε πως είχε άρχισ'ι να βασίζεται σ' αυτόν.
'Ο Λίντον γινόμ'ι έλαχιστο για τον Γκρήσον και το λιγότερο από όλα πως είχε σκοτώσει. Ήταν δουλειά τ' ο Λούμης να φροντίσ'ι ώστε να μ'ι μαθεύονται αυτά τα πράγματα και δημόνη τη δουλειά του αξιοθαμίματα. Αυτός ήταν ο λόγος που είχε διευθύν'ι εκείνο το πολύ ειδικό τμήμα επί

έννια χρόνια, χωρίς να γίν'ι ούτε μια ερώτηση σ'τη Βουλή των Κοινοτήτων. 'Ο Λίντον, όπως όλοι σ'το Ειδικό Τμήμα, ήξερον πως η λέξη «Ειδικό» κάλυπτε μια έκταση εξαιρετικής δραστηριότητας. 'Ο Λίντον καταλάβαινε πως ο Γκρήσον είχε όλα τα προσόντα που χρειαζόνταν για να είναι σ' αυτό τ'ο τμήμα, αλλά ήξερε επίσης πως ήταν εύκολο να ερ-γαστ'ις μαζί του.

Πήγαν σ'τη λέσχη που είχε έπισκεφθ'ι ο Κραίγκ, με τ'ο αυτοκίνητο τ' ο Γκρήσον, μια παλιά Λαγκόντα, που η κατανάλωση τ'ης βενζίνης προκαλούσε ατέλειωτες συζητήσεις με τ'ο λογιστικό τμήμα τ' ο Γκρήσον και παροδικούς χαιρετισμούς από τον πιο συντηρητικό τύπο τ' ο αστυνομικού. Τ'ο πεδίο τ'ης μάχης ήταν ήρεμο και χωρίς περιεργίες κι' η λέσχη είχε άνοιξ'ι για τ'ο απόγευμα πριν από λίγο, όταν έφτασαν. 'Ο Λίντον έδειξε τ'ο εντάλμα του σ' μια κοπέλλα τ'ο μπάρ που έπληττε, και που η πλήξη τ'ης εξαφανίστηκε άμέσως με την σκέψη πως είχε δ'η καινούργιο άκρατήριο για την ιστορία τ'ης.

'Ο Λίντον και ο Γκρήσον την άκουσαν με τους καλούς τρόπους των επαγγελματιών κι' έμαθαν πως ο άνθρωπος που λεγόταν Ρέινολντς είχε π'η πολύ ούσια κι' έπειτα είχε προσπαθ'ι να ξεριζώσ'ι με καφέ.

Όταν τ'ης ζήτησαν να τους κ'άν'ι μια περιγραφή, η κοπέλλα τ'ο μπάρ είχε π'η ήταν πολύ άσχημος τύπος, κι όταν την παρακάλεσαν να είναι πιο σαφής, είπε πως έμοιαζε λιγάκι με τον Γκρήσον, μόνο που δεν ήταν τόσο μαλαχρονός. 'Ο Γκρήσον ήταν ευχαριστημένος, όπως πάντα, από τ'ο φόρο τ'ο θαυμασμού πρὸς την ομορφιά του. 'Ο Λίντον συμπέρανε πως ο άνθρωπος ήταν άπειλητικός σ'όλο τ'ο διάστημα, αλλά τ'ο είχε καλύψει καλά, όπως κατόρθωνε κι ο Γκρήσον.

Επειτα από φόβους τ'ο Λίντον, η κοπέλλα τ'ο μπάρ τους είπε, πολύ απόρρητα, που έβρε ο Τέσσα. Κατόπιν έμειναν τ'ο διευθυντής, τ'ος πήρε σ'το γραφείο του, τ'ος προσέφερε ούσια και τ'ος μίλησε για τ'ον ειρηνικό και νομιμαγ'η χαρακτήρα των μελών τ'ης λέσχης του, τονίζοντας πως ήταν ένας φιλοξενούμενος, ένας άγνωστος, που είχε δημιουργ'ησει την φασαρία. Τ'ο παράθυρο απ' όπου είχε παρακολουθ'ι τη συμπλοκή ήταν σ'τα δεξιά τ'ο γραφείο του. Τ'ο τηλεφώνω, που δεν είχε χρησιμοποι'ησει για να καλέσ'ι τ'η αστυνομία, έντελως μυστικό του. 'Ο Λίντον τ'ο υπόδειξε αυτό, κι ο διευθυντής επέμεινε πως ήταν εξ' ίσου ειρηνικός με τ'ο μέλη τ'ης λέσχης του, κι' είχε τόσο πολύ αναστατωθ'ι από τη συμπλοκή, ώστε τ'ο μυαλό του δόλωσε και δεν μπορούσε να σκεφτ'ι τίποτα. 'Ο διευθυντής είχε δυο παράλληλες κοίτες από ξυράφι σ'τα δεξιά του μάγουλου. 'Ο Γκρήσον κι ο Λίντον ήταν κι άλλο από τ'ο ούτσον του κι' έπειτα πήγαν να έπισκεφθ'ουν την Τέσσα Χάρλιγκ.

'Η Τέσσα, περιποιημένη κι δημοφ'η μέσα σ'την νάιλον ρόμπα τ'ης, καθόταν στην κουζίνα τ'ης και κοίταξε τ'ον Κραίγκ να τρώ'η ψ'ητό μπέικον κι' αυτό άμελτα, που είχε μαγειρέμ'ι η ίδια περίφημα.
'Η Τέσσα σκεπτόταν, πρὸς μεγάλη τ'ης έκπληξη, πως αγαπούσε αυτό τ'ον άνθρωπο. Τ'ο προηγούμενο βράδυ, τ'ον είχε παρακολουθ'ι να παλεύ'η μ' ένα από τ'α μεγαλύτερα καθάρματα τ'ο κόσμου και να τ'ον τραυματίσ'η εκεί που τ'ο έβριζε να τραυματιστ'ι. 'Η Τέσσα ήξερε πως τ'ο είχε κάνει αυτό για τ'ον έαυτό του, μη γνωρίζοντας η χωρίς να νοιάζεται για κ'είνη, απλ'ι ακόμα κι' έτσι τ'ον αγαπούσε. Ήταν επικίνδυνος κι αυτός, και σχεδόν σίγουρα ένας εγκληματίας. Τίποτε απ' όλα αυτά δεν είχε σημασία. Σύνταμα, πολλή σύντομα ίσως, θα την άφηνε, γιατί δεν ήταν άκριτα έξυπνη η μορφή για να τ'ον κρατήσ'η, κι' επειδή ζούσε μυστικά, όπως πρέπει να ζούν οι καταδικασμένοι. Αυτό την ένοιωσε φοβερά, αλλά δεν μπορούσε να την έμποδίσ'η από τ'ο να την αγαπά. Τίποτε δεν μπορούσε να τ'ο έμποδίσ'η αυτό. Τ'ον είχε δ'η να καλέσ'η, είχε δ'η την φοβερή δύναμη που είχε εξαπολύσει, μια πανούργα τέχνη καταστροφής. 'Όπου πήγαινε, ο Κραίγκ καθόλυνε τ'ον κίνδυνο μαζί του σ'α μια θύλα, αλλά όσο θα την άφηνε, θα π'ηγαινε κι' εκείνη μαζί του.

'Ο Κραίγκ τελείωσε τ'ο πρωινό του και τ'ης προσέφερε τ'ο γάλα.
—Ήταν θαυμάσιο, Τέσσα, είπε. Τ'ο καλύτερο πρόγευμα που έφαγα εδώ και πολλές εβδομάδες! —Θέλω να σ'ε βοηθ'ω. Θέλω να μείν'ης εδώ, είπε η Τέσσα.
—'Ακόμα και χ'δ'ς τ'ο δ'ράδυ, σκεπτόταν η Τέσσα,

σαν όταν ήταν μεθυμένος, με εκείνον τ'ον προσεχτικό τρόπο, ακόμα και τότε, όταν νόμιζε πως ήταν λογιστής η κάτι τέτοιο, δεν μπορούσε να τ'ον αφήσ'ω, έπρεπε να τ'ον ακολουθ'ω, παρ' όλο που ο καημένος Μάικλ Ντάιμοντ καθόταν εκεί κι' είχε ξοδέψει τόσα χρήματα για μένα, και τ'ον συμπαθ'ω άκριτα, σ'την πραγματικότητα... 'Αλλά απλώς τ'ον αγνόησα. Αυτός ο άνθρωπος γέμισε τ'ον κόσμο μου...»

—Θά ανακαλύψουν τ'α ίχνη μου, είπε ο Κραίγκ. Θά προσπαθ'ουν να μ'ε σκοτώσουν! —'Η Τέσσα δεν άμφέβαλλε ούτε στιγμή για όσα τ'ης έλεγε.

—Πούς θα προσπαθ'ήσ'η να σ'ε σκοτώσ'η; —Μερικοί άνθρωποι που δεν τους άρεσε η δουλειά που έκανα.

—Εννοείς μια συμμορία, δεν είν' έτσι; —'Οχι, είπε ο Κραίγκ. 'Οχι συμμορία. 'Απλώς φονιάδες. Οι καλύτεροι φονιάδες που υπάρχουν. Πρέπει να είναι οι καλύτεροι, γιατί έχουν την περισσότερη εξάσκηση.

—'Αλλά δεν είναι δυνατόν να ξέρουν πως είσαι εδώ!

—'Η αστυνομία μπορεί να τ'ο ανακαλύψ'η, είπε ο Κραίγκ. Και τ'ο μόνο που έχουν να κάνουν είναι να ακολουθ'ήσουν την αστυνομία...

—Κανένας δεν σ'ε εδ'ε να μ'αίν'ης μέσα, είπε η Τέσσα. 'Ανθρωποι μ'αινοβγαίνουν εδώ διαρκώς. Θά είσαι άσφαλ'ης εδώ, άγ'ητη μου. Έχω χρήματα...

—'Εχω κι' εγώ, είπε ο Κραίγκ. Είμαι πλούσιος άνθρωπος, Τέσσα. Έχω δέκα χιλιάδες λίρες μαζί μου, τώρα.

—Θά μπορούσες να φύγ'ης μακριά, τότε, είπε η Τέσσα. Να π'ας όπουθ'ήσ'ησ'ης σ'τον κόσμο...

—Έκείνος άναστικός τους άμους του.

—Τ'ποτέμ'η π'ας είμαι κι όλας νεκρός, είπε. 'Αλλά δεν ξέρω αν τ'ο πιστεύουν η όχι. 'Αν τ'ο σκάσω τώρα, κι' η αστυνομία μ'ε δ'η, θα μ'ε δ'ορύν κι' εκείνοι επίσης...

—'Αν εξακριβώσουν πως ήταν ο Τσάρλι, σκέφτηκε, αν η καμ'ηνη η 'Αλις συνέλθ'η και π'η στην αστυνομία πως εκείνος άδηγόσ'ησε τ'ο αυτοκίνητο και πως εγώ ήμουν σ'τον κ'ητο, θα προσπαθ'ήσουν να μ'ε δ'ορύν πάλι. 'Αλλά ίσως να τ'ο ξέρουν καλύτερα πως άπέτυχαν αυτή τ'η φορά... 'Ισως να ψάχνουν να μ'ε δ'ορύν, τώρα... Δεν τολμώ να προσπαθ'ω να φύγω...»

'Η Τέσσα είδε πόσο τρομερά κουρασμένος ήταν ο Κραίγκ, καθώς εξακολουθούσε:

—Θά έκανες καλύτερα να μ'ην άνακατωθ'ης σ'αυτή την ιστορία. Θά σκότωναν και σ'ένα επίσης, ξέρεις, κι μ'ε δ'ορύν. Τ'ο λέω αλήθεια. Τ'ην τελευταία φορά προσπαθ'ησαν να μ'ε σκοτώσουν, κάποιος άλλος πέθανε σ'τη θέση μου.

Ακούμπησε τ'ο χέρι του άπάνω τ'ης. Τ'α δάχτυλά του ήταν δυνατά άπάνω σ'τη λεία, ζεστή έπιδερμίδα τ'ης. Τ'πήρε πόθος σ'τα χέρια του, αλλά ύπ'ηχε φίλη επίσης, και καλωσύνη, κι άποχαρτισμός, όχι μόνο γι' αυτήν ειδικώς την κοπέλλα, απλ'ι άποχαρτισμός σ' όλη τ'η ζ'εστασιά και τρυφερότητα μιας ζ'ωης που δεν μπορούσε να έχ'η.

—Μακάρι να μπορούσα να μείνω, είπε. —Εκείνη τ'ον φίλησε τότε, γαϊζώθηκε άπάνω του, θέλοντας να τ'ον κ'άν'η να την αγαπήσ'η, άσ'που τελικά εκείνος άνταποκρίθηκε, με μια έπείγουσα άνάγκη που τ'αίριαζε με τ'η δική τ'ης. 'Όταν χτύπησε τ'ο κουδούνι τ'ης εξώπορτας, ήταν ακόμα σφιχταγκαλιασμένοι, προσπαθώντας να διώξουν τ'ον ήχο του, αλλά τ'ο κουδούνισμα συνεχίζ'ηταν, άσ'που εκείνη ένοιωσε τ'ο χέρι σ'τους άμους τ'ης να μετακιν'ηται, να σκ'ών'η τ'ο πηγούνι τ'ης, έτσι ώστε να τ'ον κοιτάξ'η σ'τα μάτια, που ήταν πάλι άνήσυχια και σκληρά.

—'Οχι, ψιθύρισε η Τέσσα. —'Οχι. Πίστ'εψ'ε με. —Σ'ε πιστεύω, είπε εκείνος τελικά. Μάθε ποιος είναι!

Καθώς εκείνη ρωτούσε ποιος είναι, ο Κραίγκ μετακιν'ηθηκε γρήγορα, σ'απ'ηλά, σ'οιβάοντας τ'α π'ατα σ'τον νεροχ'ητη, κ'οθοντας τ'ις βαλίτσες τ'ον άνάμεσα σ'ις δικές τ'ης. 'Όταν η Τέσσα γύρισε πίσω, κρατούσε τ'ο αυτόματο Λούγγερ του.

—Είναι η αστυνομία, είπε η Τέσσα. Πρέπει να τους άνοίξω... —Δεν ήταν έτσι; —'Η Τέσσα είπε:

—Είστε μεγάλοςσμος άνθρωπος, ε; (Γύρισε πρὸς τ'ον Λίντον). Και σεις τ'ο ίδιο... 'Αλλά καλύτερα θά κ'άνετε να φυλάγ'εστε από αυτόν. Θά σ'ας έκανε καλά και τ'ους δυο!

—'Η Τέσσα είπε: —Είστε μεγάλοςσμος άνθρωπος, ε; (Γύρισε πρὸς τ'ον Λίντον). Και σεις τ'ο ίδιο... 'Αλλά καλύτερα θά κ'άνετε να φυλάγ'εστε από αυτόν. Θά σ'ας έκανε καλά και τ'ους δυο!

τ'ο κουδούνι ξαναχτυπούσε, κι' η Τέσσα άνοιγε τ'ην πόρτα.

—Τι διάβολο θέλετε; ρώτησε. Μόλις σ'ηκώθηκα από τ'ο κρεβάτι μου!

—Είστε η κυρία Χάρλιγκ; ρώτησε ο Λίντον.

—Μάλιστα, είπε η Τέσσα. Ποιοι είστε εσείς;

'Ο Λίντον είπε τ'ο όνομά του και τ'ο Γκρήσον.

—Μπορούμε να μ'οι'με μέσα; ρώτησε.

—Είναι άνάγκη;

—Είναι για κάτι σημαντικό. Πολύ σημαντικό —για σ'ας, είπε ο Λίντον.

—Πολύ καλά, είπε η Τέσσα. Περάστε.

Μπήκαν μέσα σ'το λ'ιδιγκρομ κι' η Τέσσα έπέβαλε σ'τον έαυτό τ'ης να μ'ην κοιτάξ'η πρὸς τ'ην πόρτα τ'ης κουζίνας.

'Ο Λίντον είχε άμέσως:

—Είδατε μια συμπλοκή χ'δ'ς τ'ο δ'ράδυ.

—'Εγώ;

—'Α, έλάτε τώρα, είπε ο Γκρήσον, και τ'ης προσέφερε ένα τ'ογάρο. 'Εκείνη άρνήθηκε, κουνώντας τ'ο κεφάλι τ'ης.

—'Ολοι σ'τη λέσχη σ'ας είδαν, εξακολούθησε ο Γκρήσον. Βγήκατε έξω με κάποιον όνόματι Λίσμαν και δυο από τ'α τ'οράκια του που νόμιζαν πως ήταν σκληροτράχηλοι. Κάποιος άλλος δ'η'ηκε μαζί σας επίσης. Κάποιος... (Χτύπησε τ'α δάχτυλά του). Μήπως θυμάστε εσείς τ'ο όνομά του;

—Ναι, είπε η Τέσσα. Και τ'ο θυμάστε και σεις επίσης. Λεγόταν Ρέινολντς.

—Είδατε τι έκανε σ'τους άλλους τρεις;

—Πολύ καλά. Πολύ καλά. Είδα τι έκανε.

—Πού πήγατε κατόπιν;

—Γύρισα εδώ.

—Μαζί με τ'ον κύριο Ρέινολντς;

—Θά άστειλέστε, φαίνεται, είπε η Τέσσα. Μετά από αυτό που έκανε σ'τον Έντυ Λίσμαν; Κι αν έκανε τ'ο ίδιο και σ'ε μένα;

—Γιατί θα τ'ο έκανε; ρώτησε ο Γκρήσον. Δεν μοιάζετε με τ'ον Έντυ.

—'Οχι. Κι ούτε παλεύω σ'αν κι αυτόν...

—Είπαν πως πήγατε μαζί του, είπε ο Λίντον.

—'Η Τέσσα ήταν δέβαιη πως άκουσε έναν άναπαίσθητο ήχο σ'την πόρτα τ'ου διαμερίσμάτ'ης, αλλά ο άνδρας δεν μετακιν'ηθηκαν.

—'Ο κόσμος λέει δ'τι θέλει, είπε η Τέσσα. Προσάρησε ως τ'ο Τόττενχαμ Κ'όστ Ρ'οντ μαζί, και κατόπιν μ'ε άφησε.

—Δεν τ'ο άρέσατε;

—'Ετσι φαίνεται.

—Τότε, γιατί έπαιξε ξύλο με τ'ον Λίσμαν;

—Οι άνθρωποι σ'αν κι αυτόν δεν χρειαζόνταν να έχουν κάποια αλτία...

—Τι έννοείτε, δηλαδή, όταν λέτε άνθρωποι σ'αν κι αυτόν;

—Εννοώ τρελλούς, είπε η Τέσσα.

—Νομίζετε πως ήταν τρελλός;

—Θά πρέπει να ήταν. Ξέρετε γιατί τ'ο έκανε... αυτό;

'Ο Γκρήσον κούνησε τ'ο κεφάλι του.

—Γιατί ο Λίσμαν ήθελε να τ'ον π'α'η σ'ε ένα πάρτυ, κι' εκείνος ήθελε να π'α'η σ'α'η. Μισοσκότους και τ'ους τρεις γι' αυτό! Πρέπει να είναι τρελλός.

—Σπ'ητ'ι του; ρώτησε ο Λίντον.

'Η Τέσσα π'ισε τ'ον έαυτό τ'ης να είναι πιο προσεχτική.

—'Ετσι είπε.

—Εννοείτε πως κατοικεί σ'το Λονδίνο;

—Δεν είπε τίποτα τέτοιο, είπε η Τέσσα.

—'Αλλά θα πρέπει, δεν είν' έτσι; Πάντως, φαίνεται σ'α να μ'ην έδω...

'Η Τέσσα δεν είπε τίποτα.

—Μήπως είπε τι ήταν;

—Λογιστής, είπε η Τέσσα.

—Λογιστής; φώναξε ο Γκρήσον. Μά αυτός κόντεψε να σ'κατέμ'η τ'ον Λίσμαν και τ'ους δυο σωματοφύλακ'ς του!

—'Ισως να π'α'ηνη μαθήματα πυγμαχίας.

—Δεν θά κοιτούσατε πολύ καλά, είπε ο Γκρήσον. Κλώττησε τ'ον Λίσμαν και πέταξε κάτω τ'ους άλλους. 'Όταν τ'ους χτύπησε, ήταν έτοι.

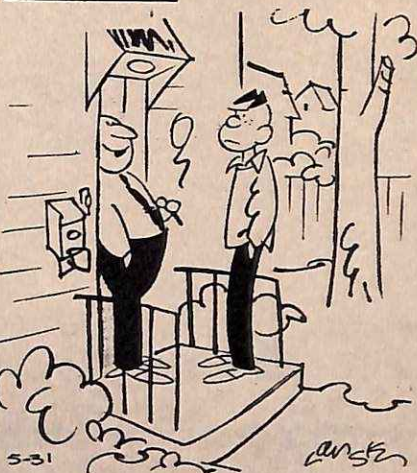
Κούνησε τ'ο χέρι του σ'τον άέρα, δείχνοντας τ'η κίνηση.

—Δεν ήταν έτσι;

'Η Τέσσα είπε:

—Είστε μεγάλοςσμος άνθρωπος, ε; (Γύρισε πρὸς τ'ον Λίντον). Και σεις τ'ο ίδιο... 'Αλλά καλύτερα θά κ'άνετε να φυλάγ'εστε από αυτόν. Θά σ'ας έκανε καλά και τ'ους δυο!

Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ



«Βέβαια και ήξερε πως θα έλθ'ις! Γι' αυτό έφυγε!»

—Φαίνεστε πολύ σίγουρη, είπε ο Γκρήσον.

—Τ'ον είδα, είπε η Τέσσα.

—'Αλλά δεν τ'ον ξαναείδατε από τότε, ε;

—'Οχι.

—Αυτός ο τύπος, ο Ντάιμοντ, είναι φίλος σας, δεν είν' έτσι; ρώτησε ο Γκρήσον.

'Η Τέσσα κούνησε τ'ο κεφάλι τ'ης καταφατικά.

—Αυτός φαίνονταν να νομίζ'η πως συμπαθ'ούσατε αυτόν τ'ον... Ρέινολντς.

—'Εκανε λάθος, είπε η Τέσσα. 'Αλλωστε, ήταν μεθυμένος.

—Λοιπόν, αν έρευνούσαμε τ'ο διαμερίσμά σας τώρα, δεν θα τ'ον βρίσκαμε εδώ;

—Και βέβαια όχι.

—Καταλαβαίνω.

'Ο Γκρήσον χαμογέλασε, χρησιμοποιώντας όλη τ'η γοητεία του.

—Λοιπόν, σ' αυτή την περίπτωση, κυρία Χάρλιγκ, νομίζω, πως θα κάναμε καλύτερα να ρέξωμε μια ματιά, μόνο και μόνο για τ'η δική σας προστασία, φυσικά. Ένας τύπος σ'αν κι αυτόν θα μπορούσε να μ'η μέσα κάθε στιγμή, κι όπως λέτε, είναι τρελλός, και ποτέ δεν ξέρει κανείς τι μπορεί να κ'άν'η ένας τρελλός...

Καθώς μιλούσε, ο Γκρήσον είχε προχωρήσει μέσα σ'το χώλ κι' άνοιξε τ'ην πόρτα τ'ης κουζίνας, πριν προφτάσ'η η Τέσσα να τ'ον σταματήσ'η. 'Η κουζίνα ήταν άδεια. 'Η Τέσσα έλασε τ'ον έαυτό τ'ης να συνεχίσ'η να διαμαρτύρεται, καθώς εκείνος εξέταζε τ'ο μ'αντίο τ'ης και τ'ην κρεβατοκάμαρά τ'ης.

—'Επειτα, εκείνος γύρισε πρὸς τ'ο μέρος τ'ης.

—Λοιπόν, κυρία Χάρλιγκ, είπε, δεν έχετε κανένα λόγο να άνησυχ'ητε... Είστε έντελώς άσφαλ'ης.

—Και βέβαια είμαι, είπε η Τέσσα. Σ'ας είπα πως δεν ύπ'ηχε κανένας εδώ!

—'Ελάτε τώρα, δεσποινίς, είπε ο Λίντον. 'Εσείς μ'ας ζήτησατε να ρέξωμε μια ματιά, δεν είν' έτσι; Δεν είναι κάτι που θα κάναμε χωρίς να έχωμε ένταλμα, παρ'α μόνο αν μ'ας τ'ο ζητούσατε!

'Η Τέσσα πήρε μια βαθειά άνασα, κι ο Γκρήσον θάμ'ησε τ'ο π'όδοιο σ'τ'ους τ'ης.

—Φύγετε απ' εδώ, είπε.

'Ο Γκρήσον άναστήναζε.

—'Αν έμεινετε... 'Εμείς οι αστυνομικοί είμαστε συνθησμομένοι σ'την άχαριστία. Κοιτάξτε, κυρία Χάρλιγκ, αν ξαναδ'ητε ποτέ τ'ον Ρέινολντς...

—Δεν πρόκειται, είπε η Τέσσα.

—'Η ζ'ωή είναι πολύ άδ'εβ'η, καμιά φορά.

'Αν τ'οχη να τ'ον συναντήσατε τυχαία, ζήτησε του να μ'ου τηλεφων'ησ'η. ('Εγραψε έναν αριθμό σ' ένα χαρτί από ένα μικρό σημειωματάριο, και τ'ης τ'ο έδωσε). Π'ητε του ότι να μ'ε δ'η εδώ άποαδ'ηποτε άφ'ρα. Μισρέστε να τ'ο π'ητε ότι γνωρίζετε για κάποιον Ράιττερ επίσης. Και π'ητε του ότι μπορούμε να τ'ον βοηθ'ήσ'ωμε. Θέλωμε να τ'ον βοηθ'ήσ'ωμε.

—Γιατί όλη αυτή η σκοτούρα; ρώτησε η Τέσσα.

—Δεν είναι σκοτούρα, είπε ο Γκρήσον. Ήταν όρατος.

—Ήταν μεθυμένος, είπε η Τέσσα. 'Επειτα, έπαιξε ξύλο. Δεν είχε σημασία αν ήταν όρατος.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΝΑΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

AIR FRANCE

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

EIKONEΣ

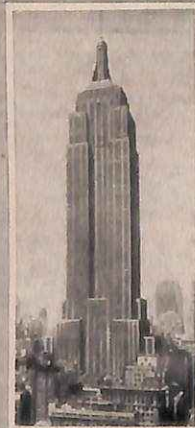
**Δυό
πρωτοχρονιάτικα
δώρα**

ΠΡΩΤΟ ΔΩΡΟ

2 εισιτήρια μετ' επιστροφής

Αθήνα - Νέα Υόρκη

Με αεροσκάφος της AIR FRANCE



ΔΕΥΤΕΡΟ ΔΩΡΟ

2 εισιτήρια μετ' επιστροφής

Αθήνα - Παρίσι

Με αεροσκάφος της AIR FRANCE



Η Αεροπορική εταιρία «ΑΙΡ ΦΡΑΝΣ» σε συνεργασία με τις «ΕΙΚΟΝΕΣ» προκηρύσσει πανελλήνιο διαγωνισμό με θέμα την αναγνώριση 12 φωτογραφιών.

Σε κάθε τεύχος των «ΕΙΚΟΝΩΝ» από 5 - 26 Νοεμβρίου 1965 θα δημοσιεύονται τρεις φωτογραφίες. Κάτω από κάθε φωτογραφία θα υπάρχουν 5 απαντήσεις από τις οποίες ο διαγωνιζόμενος θα πρέπει να διαλέξει την σωστή.

• Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ στον διαγωνισμό θα είναι ελεύθερη για όλους τους Έλληνες πολίτες, εξαιρουμένου του προσωπικού της «ΑΙΡ ΦΡΑΝΣ», των αντιπροσώπων αυτής, καθώς και του προσωπικού των εκδόσεων (Βλάχου - Λούνδρα) και των στενών συγγενών αυτών.

• ΚΑΘΕ συμμετέχων στον διαγωνισμό μπορεί να αποστείλει ένα μόνο δελτίο συμμετοχής, στο οποίο θα αναγράφονται οι αριθμοί των όρθων απαντήσεων για όλες τις φωτογραφίες που θα αποτελέσουν το θέμα του διαγωνισμού.

• ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ του δελτίου συμμετοχής θα δημοσιευθεί στις «ΕΙΚΟΝΕΣ» της 26ης Νοεμβρίου μαζί με τις 3 τελευταίες φωτογραφίες του διαγωνισμού.

• ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ συμμετοχής θα συμπληρωθούν ιδιοχείρως από τους συμμετέχοντες στον διαγωνισμό και θα παραδίδονται εντός κλειστού φακέλου ή θα ταχυδρομούνται στο ειδικό γραφείο του διαγωνισμού, μετά την 26η Νοεμβρίου. Επί του φακέλου θα αναγράφονται οι ένδειξεις: Διαγωνισμός «ΑΙΡ ΦΡΑΝΣ» - «ΕΙΚΟΝΩΝ», Σωκράτους 57, Αθήναι 101.

• ΟΙ ΦΑΚΕΛΟΙ αυτοί θα ανοιχθούν παρουσία ειδικής επιτροπής μετά την λήξη της προθεσμίας συμμετοχής στον διαγωνισμό και θα επακολουθήσει βαθμολόγηση των απαντήσεων και ανακήρυξη των νικητών.

• ΝΙΚΗΤΑΙ του διαγωνισμού θα είναι εκείνοι οι οποίοι θα θρούν τις σωστές απαντήσεις και για τις 12 φωτογραφίες που θα δημοσιευθούν στα τεύχη των «ΕΙΚΟΝΩΝ» της 5ης, 12ης, 19ης και 26ης Νοεμβρίου 1965. Μεταξύ αυτών θα γίνει κλήρωση για την απονομή των επάθλων του διαγωνισμού.

• ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ στην κλήρωση θα είναι δυνατή για μία μόνο φορά, μόνο για το ίδιο πρόσωπο και με ένα μόνο δελτίο. Η τυχόν αποστολή περισσοτέρων του ενός δελτίου για το αυτό πρόσωπο θα καθιστά άκυρα όλα τα δελτία.

• ΕΠΑΘΛΑ: 1ος νικητής 2 εισιτήρια ΑΘΗΝΑΙ - Ν. ΥΟΡΚΗ
2ος νικητής 2 εισιτήρια ΑΘΗΝΑΙ - ΠΑΡΙΣΙ

• ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Τα εισιτήρια πρέπει να χρησιμοποιηθούν εντός ενός έτους και δεν μεταβιβάζονται σε τρίτους.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Ζ' - Ερώτηση: Τι πίνουν οι Γιαπωνέζοι νεόνυμφοι που βλέπετε στην φωτογραφία;
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1 Τοαί

2 Μέντα

3 Σακέ

4 Κρασί

5 Ζαχαρόνερο



ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Η' - Ερώτηση: Πόσο ζυγίζει ο κινητήρ αυτός του αεροπλάνου «Μπόινγκ 320B»;

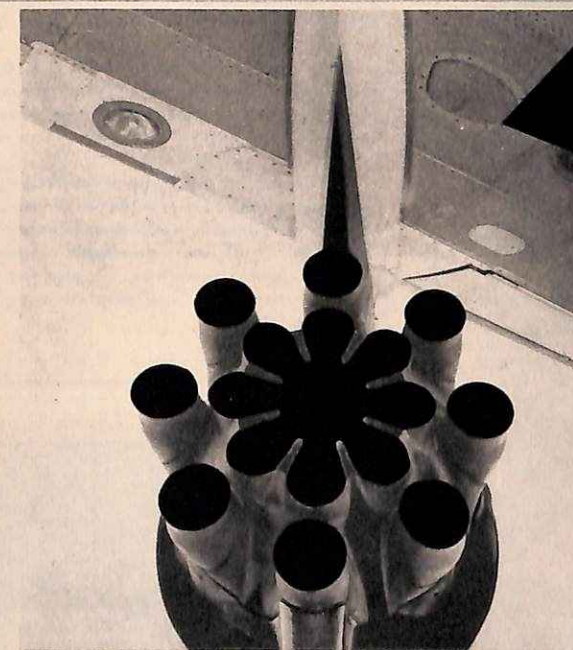
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1 843 κιλά

2 1.276 »

3 1.438 »

4 1.615 »

5 1.891 »



ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Θ' - Ερώτηση: Η φωτογραφία αυτή έχει δημοσιευθεί στις «ΕΙΚΟΝΕΣ». Η Βασίλισσα Φρειδερίκη και ο αείμνηστος Βασίλεως Παύλος χαιρετούν μια ομάδα ξένων ήθοποιων. Μπορείτε να μας πείτε τί εθνικότητας είναι οι καλλιτέχνες;
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1 Γάλλοι

2 Αμερικανοί

3 Ιταλοί

4 Γιουγκοσλάβοι

5 Γερμανοί



Έδω



Α Από το σκαλοπάτι κρέμεται ο λόρδος Σνόντον, ενώ η πριγκίπισσα Μαργαρίτα σκύβει από την πόρτα του κοσμοβριθούς τροχιοδρόμου. Το δημοκρατικό αυτό μεταφορικό μέσον χρησιμοποίησε το πριγκιπικό ζεύγος στον Άγιο Φραγκίσκο, προκειμένου να επισκεφθεί μία τουριστική τοποθεσία της μεγαλόπολης. Αντίθετα, για την υπερπολυτέλεια της διακρίνεται η δεξίωση, με την οποία έτιμισε το Χόλλυγουντ τους ύψηλους επισκέπτες του. Δύο χιλιάδες αστέρες και δίπες, ή αφοκρέμα του Λόρδ Αντίλες, παρέστησαν. Η τιμή εισιτηρίου έφθασε τις 350 λίρες

ΦΛΥΔΙΕΣ

Στην θραδι... για την «Μουσική του παιδιού» μία από τις επισημότερες του 1965, που θα δώσει η Τζίνα Μπαχάουερ στο ξενοδοχείο «Βασιλεύς Γεώργιος», υπάρχουν πολλές περιπτώσεις να λάβει μέρος και η πριγκίπισσα Ειρήνη. Το διπλό αυτό ρεσιτάλ, της μεγάλης πιανίστας και της καλλιτέχνιδος πριγκίπισσας, επρόκειτο αρχικώς να δοθεί το καλοκαίρι στον κήπο των Ανακτόρων Αθηνών. Αλλα ρεσιτάλ όμως, κυρίως δουλεντικά, απασχόλησαν κατά το θερινό διάστημα τους Έλληνες. Έτσι, η ιδέα έμεινε για τον χειμώνα. Πάντως, πολλοί είναι οι γείτονες των Ανακτόρων του Ψυχικού, που ακούνε την πριγκίπισσα να μελετά Μπάχ όρετες ώρες την ημέρα. Κι αυτό ένισχύει την έντυπωση πώς ετοιμάζεται να εμφανισθεί για μία φορά ακόμη μπροστά στο αθηναϊκό κοινό...

Μαρίες... πολλές γιορτάζουν στις 21 Νοεμβρίου, στα εισόδια της Θεοτόκου. Λένε πως ανάμεσά τους συγκαταλέγεται και η Μαρία Κάλλας.

Της εποχής μας... «Η νέα Αμερικανική παιδαγωγική στέρησε από τα παιδιά την χαρά να παρακούνε. Απαγόρευσε κάθε έντολη ή συμβουλή».

Πωλούνται... στην Νέα Υόρκη, αντί 50 δολαρίων, στυλό απaráλλακτα με τα αναμνηστικά που μοιράζει ο πρόεδρος Τζόνσον μετά την υπογραφή επίσημων εγγράφων. Όλες οι πληροφορίες όμως, λένε, πως ο πρόεδρος τα αγοράζει μόνον προς 10 δολάρια. Ίσως γιατί λόγω

έξαιρετικής καταναλώσεως θεωρείται καλός πελάτης...

Κράνος... χάλκινο, περσικό, αφιερωμένο λάφυρο κάποιας πανάρχαιας μάχης, εκτίθεται μαζί με ελληνικές ασπίδες, δόρατα, θώρακες, σε νέα διτρίνα του Μουσείου της Ολυμπίας.

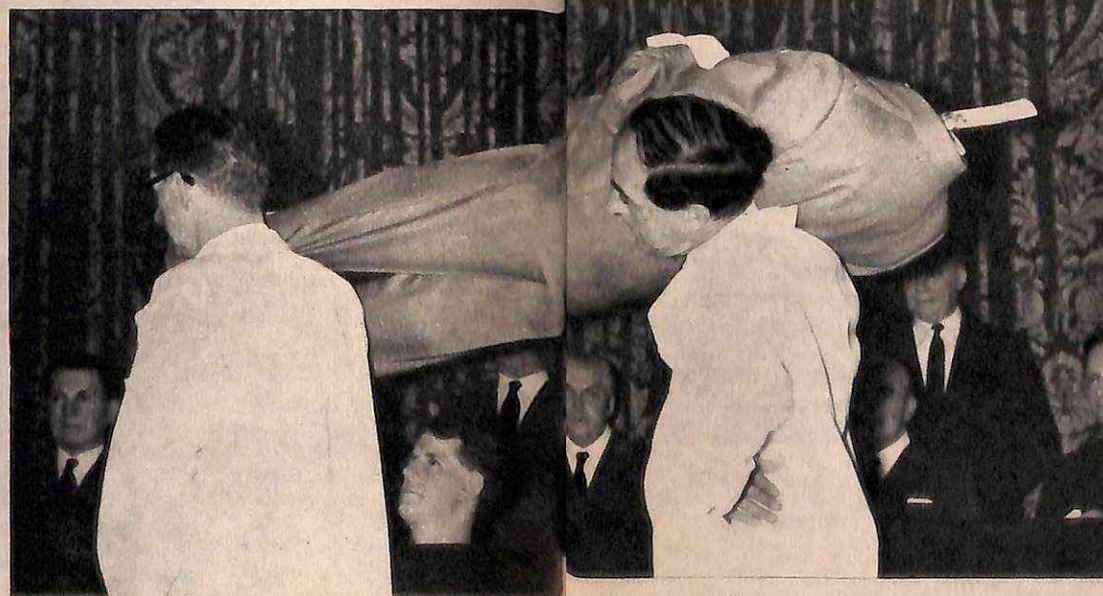
Ίδιες... για βεράντες και για έλαφρά, μοντέρνα επιπλωμένα λίδιγκ-ρούμ: Μπάρ τριώροφα καμωμένα από καλάμι, σε τύπο καλαθιού, κυκλοφορούν σε αθηναϊκές μπουτίκ.

Αστεία και σοβαρά... «Όλοι μας είμαστε σαν το φεγγάρι - έλεγε ο Μάρκ Τουαίν. Έχουμε μία σκοτεινή πλευρά που δεν την δειχνουμε σε κανέναν».

Τρεις αρχήστρες... λαχείο πλουσιώτατο, εκπλήξεις, οργάνωση από μίαν επιτροπή υψηλότερου επιπέδου, της οποίας πρόεδρος είναι η πριγκίπισσα Ειρήνη, αναγγέλλει για τον χορό της (11 Δεκεμβρίου) ή Σχολή των Ανδρών...

Οι κατάδικοι... των κρατικών φυλακών της Αριζόνας ενδιαφέρθηκαν ιδιαίτερω για ένα νέο θέμα, που προσετέθη στα διάφορα σεμινάρια που τους οργανώνει η Κοινωνική Πρόνοια. Η νέα σειρά μαθημάτων έχει τίτλο: «Πώς να αποκτήσετε φίλους και έπαιρο στους άλλους». Υπάρχουν κιόλας στον κατάλογο περισσότερες από 200 εγγραφές συμμετοχής...

777



Αποκεφαλισμένο διέρχεται το σώμα του πρωθυπουργού της Ρωσίας Γιάν Σμίθ, για να τοποθετηθεί δίπλα στον Χάρολντ Ουίλσον, στην τράπεζα του βρετανικού υπουργικού συμβουλίου! Πρόκειται για τα κέρνα ομοιώματα της μαντάμ Τυσώ, που το μουσείο της πλουτίζεται με επίκαιρες προσωπικότητες

Κάθε βράδυ οι θεαταί παρακολουθούν με τα κιάλια. Άλλα τούτη την φορά τα Γκέρλς του Παλλάντιουμ (Λονδίνο) μεταβλήθηκαν για λίγα λεπτά σε θεατάς, όταν στην σκηνή ανέβηκε ο Αμερικανός τραγουδιστής Τόνυ Μπέννεντ, για την πρόβα της έπιθεωρήσεως, στην οποία συμμετέχουν και αυτές κ' εκείνες



Συνδυασμό κορμώσεως και κοσμημάτων επέδειξαν δυο Νεοϋορκέζοι «μαίτρες». Η πρώτη είναι του Μάρκ Τραϊνιόρ - τα μαλλιά τυλίγουν σαν μαντήλι το πρόσωπο και δένουν με μία μικρή αδαμαντοκόλλητη πόρπη, έργο κι αυτή του Ρισελιέ, όπως και το περιδέραιο, από τέσσερις σειρές μαργαριτάρια, που δένει με χρυσή αγκράφα. Συμπλήρωμα: Ένα δακτυλίδι, όπου άσπρα μαργαριτάρια και μαύρες πέτρες δίνουν άραιο σχέδιο

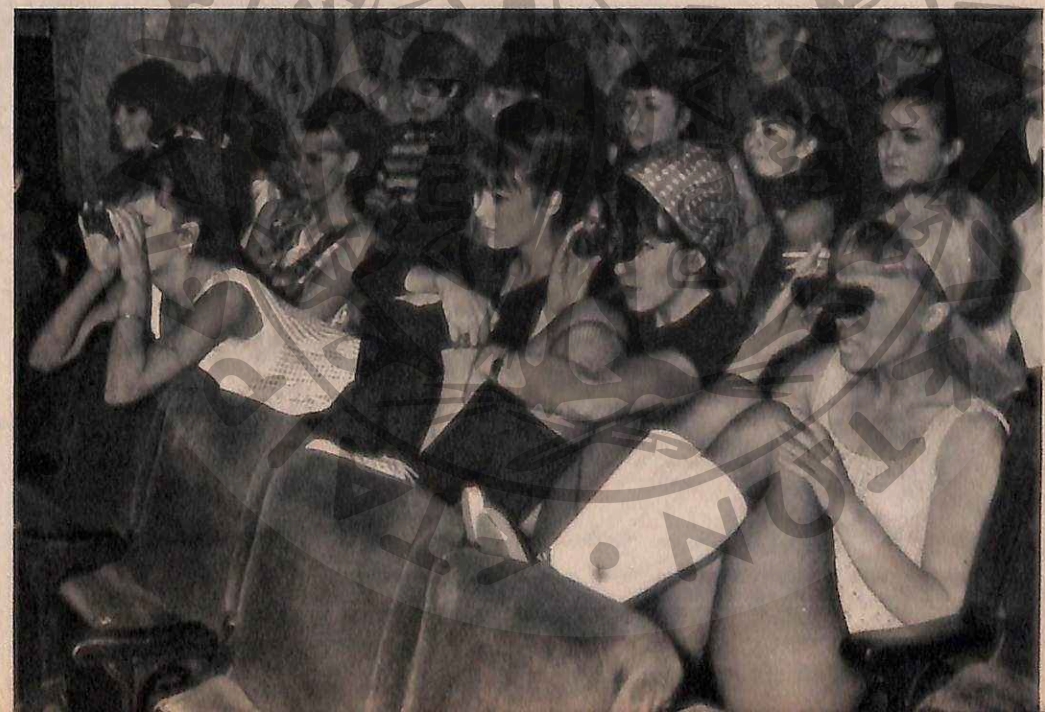
■ ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ διανεμητής γευμάτων για σκύλους και γάτες. Άνοίγει χάρη σ' έναν θερμοστάτη την ώρα που ώρισσε επάνω στο καντράν και έτσι το ζώο μπορεί να τρώει και να πίνει σε ώρισμένα διαστήματα.

■ ΠΑΡ' όλους τους βαρείς φόρους εισοδήματός, στις ΗΠΑ, ο αριθμός των Αμερικανών εκατομμυριούχων αυξάνει συνεχώς.

Το 1948 ήταν 13.000 και σήμερα είναι 90.000. Κάθε 625 οικογενειάρχες υπάρχει κ' ένας εκατομμυριούχος.

■ ΣΤΗΝ Ρωσία κατασκευάσθη ένα αμφίδιο τρακτέρ. Καλά μελετημένο για την δίσημη ανία ξύλου, το νέο τρακτέρ έχει ερπύστριες πλάτους 54 εκατ., που του επιτρέπουν να κυκλοφορή

σε θαλάσσιες εκτάσεις και κινητήρα ντήζελ 90 ίππων, με ηλεκτρική εκκίνηση. Επί πλέον, είναι εφοδιασμένο με τουρμποαντλία, που επιτρέπει την προώθηση του πάνω στο νερό. Δύο κινητήριες τροχοί άνοροφούν το νερό και το αποβάλλουν εμπρός ή πίσω, ανάλογας των ελιγμών. Το αμφίδιο τρακτέρ μπορεί να ρυμουλκή κορμούς δέντρων μέσα στα δάση.



Ευει

Αχώριστες έχουν γίνει η Όλυμπικ και η Μίτση. Το γεγονός ότι η πρώτη είναι κουκουβάγια και η δεύτερη μία χαριτωμένη σκυλίτσα δεν εμποδίζει καθόλου την ασυνήθιστη αυτή φιλία, που αναπτύχθηκε σ' ένα έσοχικό σπίτι της Κορνουάλλης (Αγγλία), όταν έφθασε έξ ουρανού η Όλυμπικ, την περασμένη άνοιξη. Η μεγαλύτερη διασκέδαση των δυο φιλενάδων είναι όταν η Μίτση πλένη με την γλώσσα της τὰ φτερά της Όλυμπικ και μετά την χτενίζει, πάλι, βέβαια, με την γλώσσα

● Ο ΓΙΑΝΝΗΣ τὰ πίνει με την παρέα του στο σπίτι ενός φίλου. Την άλλη μέρα ξυπνάει στο νοσοκομείο τυλιγμένος με επιδέσμους και βλέπει την παρέα πλάι στο κρεβάτι του.

—Τί συνέβη, παιδιά; ρωτάει.

—Δεν θυμάσαι; Ύστερα από τὰ μεσάνυχτα άνοιξε ξαφνικά τὸ παράθυρο και μὰς είπε: «Παιδιά, θὰ σὰς κάμω τὴν πεταλούδα!». Καί πήδησε.

—Τί έγινε; Καί σείς δὲν ξέρατε νὰ με συγκρατήσετε;

—Τί νὰ σοῦ κάνουμε; Νομίζαμε πὼς στ' ἀλήθεια ήξερες νὰ κάνης τὴν πεταλούδα!...

● ΣΤΟ τραπέζι συζητούν γιὰ τὸ γαλατικό πνεῦμα καί ἡ Λένα, ἔξη χρόνων, δηλώνει:

—'Εγὼ ἔχω γαλατικό πνεῦμα!

Οἱ γονεῖς ξαφνιάζονται, ἀλλὰ ἡ Λένα ἐξηγεῖ:

—Μάλιστα, γιατί θὰ μοῦ ἄρρεσε νὰ κάθωμαι σὲ καλύβα, σὰν τοὺς Γαλάτες!

● Ο ΜΑΚ Τρέβορ πήγε στὶς κούρσες καί ἔπαιξε σὲ ἕνα εὐτυγῶς ποῦ τοῦ ἔδωσε κάποιος φίλος. Τὸ ἀλογο, κατὰ τύχη, ήρθε πράγματι πρῶτο καί ὁ Μάκ Τρέβορ τρέχει νὰ εἰσπράξῃ τὰ κέρδη του. Ὁ ταμίας τοῦ δίνει 50 χαρτονομίσματα καί ὁ Σκωτσέζος μὰς τὰ ἐξετάζει προσεκτικά, ἕνα - ἕνα. Θυμωμένος ὁ ταμίας τοῦ λέει:

—Δὲν πιστεύω νὰ νομίζετε ὅτι σὰς ἔδωσα κίβδηλα χαρτονομίσματα;

—Καθόλου, ἀπαντᾷ ὁ Μάκ Τρέβορ, ἀλλὰ ήθελα νὰ βεβαιωθῶ πὼς ἀνάμεσά τους δὲν ήταν καί τὸ χαρτονόμισμα ποῦ σὰς ἔδωσα πρὸ ὀλίγου!

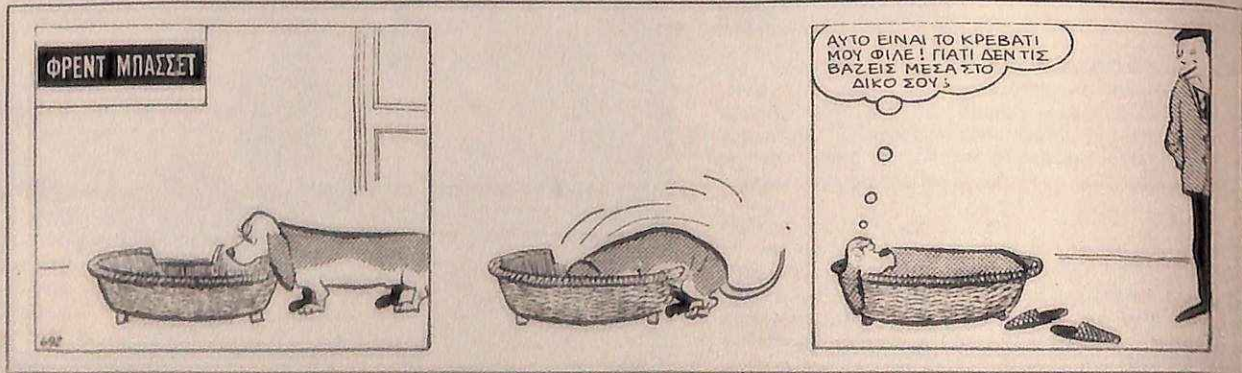
● ΔΥΟ φίλοι συζητοῦν:

—Τί κάνει ὁ γιός σου στὴν πρωτούσσα; Πάνε καλά οἱ δουλειές του;

—Πολὺ καλά! Φαντάσου πὼς, ὅτι γράφει, τὸ διαβάζει κόσμος καί κοσμῆται.

—Τί γράφει; μυθιστορήματα;

—Όχι. Καταλόγους φαγητῶν!...



Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ *Adrian*

ΘΕΑΤΡΟ

ΘΕΑΤΡΟ	ΕΙΔΟΣ	ΠΛΟΚΗ	ΕΡΜΗΝΕΥΤΑΙ	ΣΧΟΛΙΑ	Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ
«ΑΝΤΡΑ ΘΕΛΩ, ΤΩΡΑ ΤΟΝΕ ΘΕΛΩ» («Α' Ακάδημος»)	Έλληνική κωμωδία	Άρκετά τολμηρή πλοκή, όπου μια ωραία χήρα αναζητεί επείγουσα λύση για να εισπράξει την κληρονομιά του μακαρίτη...	Μάρω Κοντοῦ Γ. Κωνσταντίνου Ν. Ρίζος	Ευχάριστη ελληνική κωμωδία με γνώριμες καταστάσεις, παιγμένη με κέφι από συμπαθείς ήθοποιους.	★
«ΤΟ ΑΥΓΟ» («Διονύσια»)	Γαλλική σάτιρα	Κλέφτης στην αρχή του έργου, δολοφόνος στο τέλος, πάντα ατιμώρητος... Ένσαρκώνει ο ήρωας το πνεύμα του κυνισμού της εποχής.	Τάκης Χόρν Β. Πάλλης Ζ. Σαρρή	Έκπληκτική, σπινθηροβόλος έρμηνεία του Τάκη Χόρν. Ίσως ο καλύτερός του ρόλος. Έξυπνα τὰ σκηνικά του κ. Ι. Καρύδη.	★★
«ΑΥΛΗ ΚΑΙ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ» («Α' Ακροπόλ»)	Αθηναϊκή μουσική επιθεώρηση	Φαντασμαγορία, επίκαιρα νούμερα, τραγούδια, χορός και επίκαιρότης...	Ρένα Βλαχοπούλου Γ. Γκιωνάκης Μπελίντα	Για τους φίλους, τους πολλούς, του είδους, ή πιο ευάριστη της αιζόν.	
«ΤΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ» («Θέατρο Αθηνών»)	Ψυχολογική κωμωδία	Χρονικό συζυγικής ζωής, όπου ο κυνισμός σκεπάζεται με πολλήν αδρότητα και εύφύα...	Δημ. Μυράτ Βούλα Ζουμπουλάκη	Η λαμπρή έρμηνεία του εξαιρετικού ζευγαριού κ' ή φροντίδα του ανέβάματος υπεργικούν την σχετική μονοτονία του έργου	★★
«ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ» («Κεντρικόν»)	Κομεντί	Ένας παράνομος δεσμός μιάς νέας «κοπέλλας» με έναν ώριμο έραστή βρίσκει αναπόφευκτη λύση... με τόν νεαρό τρίτο...	Τζένη Καρέζη Στέφανος Ληναίος	Θ' άρέση στους πολλούς θαυμαστάς της Τζένης, ποῦ θ' ἀπολαύσουν τὸ μπρίο της.	
«Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΟΥΖΥ ΒΟΓΚ» («Κοτοπούλη»)	Δράμα	Τὸ γνωστὸ έξωτικό μελὸ με τὴν παραστρατημένη κοπέλλα με τὴν χρυσή καρδιά...	Άλ. Βουγιουκλάκη Δημ. Παπαμιχαήλ	Άρέσει στους πολλούς θαυμαστάς του δημοφίλους ζεύγους.	
«Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΩΝ» («Α' Εθνικόν»)	Κλασική κωμωδία	Δυὸ ζεύγη διδύμων, σὲ παιχνίδια παραξηγήσεων.	Μαίρη Ἀρώνη Λ. Καλλέργης Ν. Τζόγιας Β. Ζαζιτσιάνου	Εὐσυνείδητη παράσταση μὲς ἀπὸ τίς πιο ἑλαφρὲς (καὶ δύσκολες) κωμωδίες τοῦ Σαίξπηρ.	
«ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΖΕΥΓΑΡΙ» («Μουσούρη»)	Αμερικανική κωμωδία	Ένας χωρισμένος καὶ ἀκατάστατος δημοσιογράφος φιλοξενεὶ ἕνα φίλο του, ποῦ λατρεύει τὴν τάξη. Ἡ σύγκρουση ἀναπόφευκτη...	Κώστας Μουσούρης Σταῦρος Ξενίδης	Έξυπνο ἔργο, με ἀστείες καταστάσεις, ευχάριστη παράσταση, όπου, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Κώστα Μουσούρη, ξεχωρίζει ὁ Σταῦρος Ξενίδης στὸν ρόλο τοῦ Φέλιξ.	★
«Η ΠΟΛΗ» («Θέατρο Τέχνης»)	Τρία ἑλληνικά μονόπρακτα	Κεντρικὸ μοτίβο τῆς τριλογίας ἡ δραματικὴ ἀσυνενοησία τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς μας, ποῦ ζοῦν μέσα στὴν ένταση, στὸν πυρετό.	Έκάλη Σώκου Μ. Λυμπεροπούλου Γιώργος Λαζάνης	Ένδιαφέρουσα προσπάθεια τῆς νέας συγγραφέως Λούλας Ἀναγνωστάκη, ποῦ γνώρισε ἐπιτυχία στὴν πρώτη σύντομη σειρά παραστάσεων.	
«ΠΩΣ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ ΠΛΟΥΣΙΟΙ» («Α' Αλμπρα»)	Έλληνική φάρσα	Άνθρωποι τῆς κομπίνας καὶ ἄλλοι ποῦ δὲν λερώνουν τὴν φήμη τους, αὐτε γιὰ ἕνα ἑκατομύριο, ἀντιμεταπίζουν προβλήματα.	Γκέλυ Μαυροπούλου Δ. Παπαγιαννόπουλος Μαρίκα Κρεβατά	Κεφάλι κωμωδία, με ἄφθογο λαϊκὸ χιούμορ, παιγμένη σὲ ταχὺ ρυθμό.	
«ΧΩΡΙΣΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ» («Βεργή»)	Ψυχολογική κομεντί	Στὸ γκρίζο πλαίσιο μιάς ἀγγλικῆς πανσιόν, δυὸ ζευγάρια δασανισμένα ἀπὸ τὴν μοναξιά ἀναζητοῦν τὴν εὐτυχία.	Έλσα Βεργή Μάνος Κατράκης Ρίτα Μουσούρη	Επιμελημένη παράσταση καὶ ἐξαιρετικὰ καλὴ ἔρμηνεία δίνουν ἰδιαίτερη ζοή στὸ εὐφύεστατο αὐτὸ ψυχολογικὸ παιχνίδι.	★

● ΕΠΙΣΗΝ... Συνεχίζονται οἱ ἐπιτυχίες: «ΜΙΑΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ ΝΙΑΤΑ», στὸ θέατρο «Αμυράλ», «ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟ», στὸ θέατρο «Αλφα», «Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΛΑΙΔΗΣ ΤΣΑΤΕΡΛΥ», στὸ θέατρο «Πορεία».

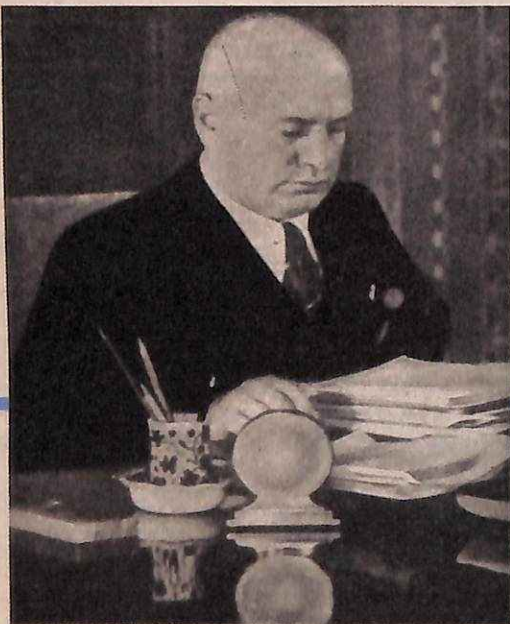
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

- «ΑΓΡΙΕΣ ΦΡΑΟΥΛΕΣ», τοῦ Ίνγκμαρ Μπεργκμαν. Ίνγκριντ Τουλίν.
- «ΒΙΡΙΔΙΑΝΑ», τοῦ Λουί Μπουνουέλ. Μακάδρια ήθογραφική σάτιρα αξιώσεων.
- «ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ», τοῦ Ουίλλιαμ Ουάιλερ. Θρίλλερ αξιώσεων.
- «ΣΥΖΥΓΙΚΟ ΚΡΕΒΑΤΙ». Μαρίνα Βλαντύ, Ουγκο Τονιάτσι. Σάτιρα.
- «Η ΚΑΘΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΚΥΡΙΑ». Κίμ Νόβακ. Έρωτική περιπέτεια εποχής.

- «ΟΣΑ ΠΑΙΡΝΕΙ Ο ΑΝΕΜΟΣ». Βίβιαν Λή, Κλάρκ Γκέμπλ.
- «ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ». Ρωσικό πολεμικό δράμα.
- «ΩΡΑΙΑ ΜΟΥ ΚΥΡΙΑ». Ρέξ Χάρρισον, Άντρεϋ Χέμπφορν. Τρισδιάστατο μιούζικαλ.
- «Ο ΛΟΦΟΣ». Σὼν Κόννερυ. Ἀντιμιλιταριστικό δράμα.
- «ΤΟ ΕΞΠΡΕΣ ΤΟΥ ΦΟΝ ΡΑΤΙΑΝ». Φράνκ Σινάτρα. Περιπέτεια ἀποδράσεως.

● Σ' αὐτὴ τὴν σελίδα, οἱ ἀναγνώστες τῶν «ΕΙ» ὁ ν ο υ θα δύνουν μὴ διαλογῇ ἀπὸ τὰ θέματα ποῦ προσέγγει ή προσέγγισα. Όχι διαί: Τὰ καλύτερα, τὰ πιο ευάγριστα, τὰ ἥδη σφραγισμένα ἀπὸ τὴν ἐκτίμηση της κριτικῆς καί τὴν ἀγάπη τοῦ κοινού...

Οι Ίταλοι προαισθάνονται την ήττα • Αυτό είναι το σημερινό κεφάλαιο της αφήγησης του κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

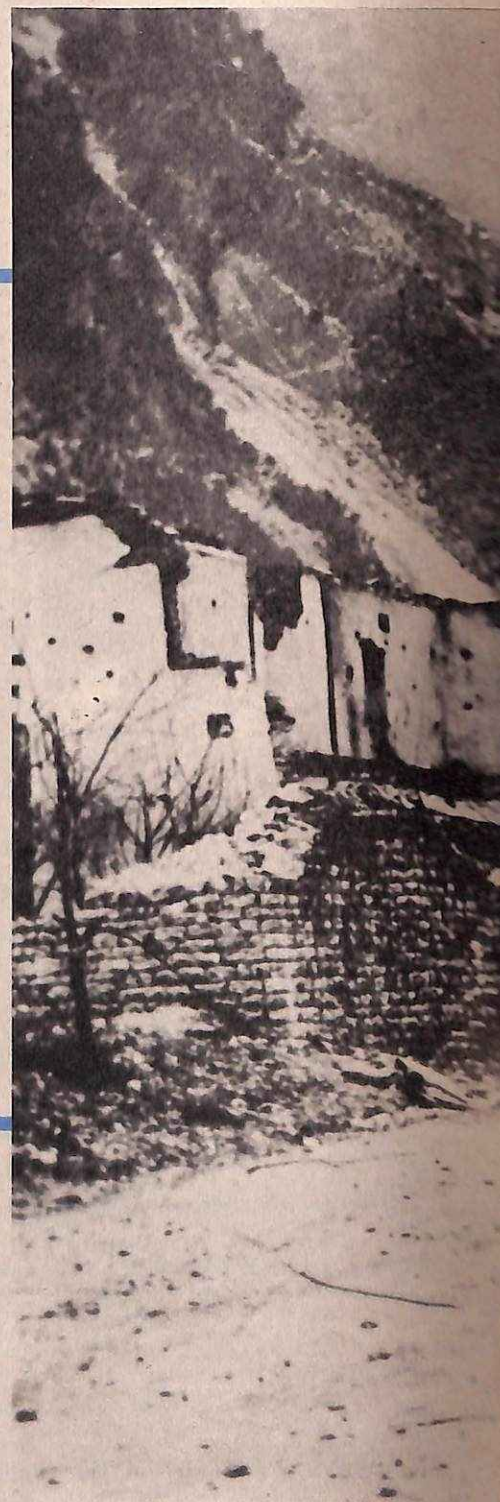


ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ — Ο ΝΤΟΤΤΕ
ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ,
ΜΟΡΦΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΕΝΤΟΝΗ,
ΜΕ ΤΡΑΓΙΚΗ ΚΑΤΑΛΗΞΗ.
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΤ
ΗΤΑΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΓΚΡΕΜΙΣΜΑ
ΤΟΥ ΙΟΥΡΟΥ ΤΟΥΤ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΠΛΕΥΡΑΝ ΤΟΥ ΛΟΦΟΥ

«Επιτιθέμεθα εις την Άλβανίαν και διεξάγομεν συνομιλίαν εις την Φλωρεντίαν. Και εις τὰ δύο σημεία τὰ πράγματα βαίνουν καλώς... Ο καιρός εις την Άλβανίαν είναι κακός, αλλά ή προέλασις συνεχίζεται. Αί διπλωματικά αντιδράσεις εις τὰ Βαλκάνια είναι, πρὸς τὸ παρόν, ἀρκετὰ περιορισμένα. Οὐδεὶς κινεῖται διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τοὺς Ἕλληνας. Τώρα πλέον είναι ζήτημα ταχύτητος ἐκ μέρους μας. Πρέπει νὰ σπεύσωμεν... Τὰ πράγματα προχωροῦν κάπως βραδέως. Πταίει ή βροχή».

Ετσι εἶδαν τὰς πρώτας τρεῖς ἡμέρας τοῦ πολέμου ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν τοῦ λόφου. Καὶ δὲν ἀπείχαν πολὺ ἀπὸ τὴν πραγματικότητά. Τὴν τετάρτην ἡμέραν ὁ κόμης Τσιάνο, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλονται αἱ σύντομοι αὐταὶ παρατηρήσεις, εὐρίσκειται εἰς τὸ μέτωπον, μετέχει ἀεροπορικῆς ἐπιδρομῆς κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης, ὡς ἀντισμύναρχος καὶ διοικητὴς μοίρας, καὶ σημειώνει: «Ἐδῶ παραπονοῦνται κατὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, τὸ ὁποῖον δὲν ἔκαμεν ὅ,τι ὀφείλει διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῆς ἐκστρατείας». Εἶναι ἡ πρώτη νύξις, ποὺ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐλληνικὴ ἀντίστασις αἰφνιδίασε καὶ ἐσκόρπισε τὰ σπέρματα τῆς κριτικῆς καὶ τῆς ἀνησυχίας.



ΕΝΑ ΙΤΑΛΙΚΟ ΤΕΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΟ ΟΧΗΜΑ. ▲
ΛΑΦΥΡΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.
ΤΟ ΑΓΡΙΟ ΤΟΠΙΟ ΕΙΝΑΙ
Η ΤΡΕΜΠΕΣΙΝΑ — ΕΝΑΣ ΣΤΑΘΜΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΠΟΥ
ΕΞΕΙΛΑΙΧΘΗ ΣΕ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΝΙΚΗ.

Η ΜΑΧΗ
ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

«Φταίει όκακός τους ό καιρός...» Οί δικαιολογίες

Από τό φωτογραφικό άρχειο του Α. ΦΡΑΝΤΖΗ

ΑΝΑΠΑΤΑ... ΚΑΙ ΤΟ ΓΛΕΝΤΑΚΙ — ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΟΜΟΒΡΟΝΕΣ ΚΟΥΡΕΤΕΤΑΙ, ΑΛΛΟΣ ΓΡΑΦΕΙ, Ο ΤΡΙΤΟΣ ΤΡΑΓΟΥΤΑΛΕΙ «ΚΟΡΟ-Ι-ΔΟ ΜΟΤ-ΣΣΟ-ΛΙ-ΝΙ»

ροπορικών δυνάμεων της Αλβανίας) μου μετέδωσε προφορικάς ικανοποιητικές εντυπώσεις. Διά να ενισχυθώ ή διάταξίς σας, ή μεραρχία «Μπάρι» ή όποία επρόκειτο να καταλάβη την Κέρκυρα, ή αποβιβάσθι εις Αδώνια αύριον 1ην Νοεμβρίου. Λόγω της στάσεως του Βελιγραδίου δύνασθε να μετακινήσετε προς νότον ή προς τόν τομέα της Κορυτσάς την (μεραρχίαν) «Βενέτσιαν». Έν τώ μεταξύ, έστειλα άμέσως εις Ρώμην (σ.σ. από τό Γκροττάλε) τόν στρατηγόν Σοντού διά να επισπεύσῃ τήν αποστολήν των τριών μεραρχιών, πού εξητήσατε τήν 16ην Οκτωβρίου, και όλων των όχημάτων. Είμαι βέβαιος δι να συνεχίσετε τήν πραγματοποίησιν του συνόλου των επιχειρήσεων με τόν ταχύν εκείνον ρυθμόν, τόν όποιον επιβάλλουν τά γεγονότα. Μουσσολίνι».

Ο στρατηγός Πράσκα —καθώς αναφέρει ό Πρίκολο— έστενοχωρήθη διά τήν μεταίωσιν της καταλήψεως της Κερκύρας. Γενικώς όμως έφάνη ικανοποιημένος από τήν έπιστολήν του Μουσσολίνι και παρεκάλεσε τόν κομιστήν πτέραρχον να του διαβιβάσῃ τά εξής:

ΠΡΩΤΟΝ ότι «υπελόγιζεν ότι —μετά ή και άνευ των τριών τούτων μεραρχιών— θα εύρίσκετο έντός τριών ήμερών εις Ίωάννινα και έντός μιάς εβδομάδος εις Πρέβεζαν. Και τούτο διότι οι Έλληνες έ-τράπησαν εις φυγήν, προβάλλοντες μικράν αντίστασιν».

ΔΕΥΤΕΡΟΝ, ότι «συντόμως θα γίνη ή μετακίνησις των δύο μεραρχιών εκ του γιουγκοσλαβικού μετώπου, διά να καλυφθῇ έπαρκώς τό άριστερόν πλευρόν (σ.σ. δηλαδή, ή βορεία ζώνη του μετώπου), δεδομένου δε ότι οι Έλληνες δεν επέ-τέθησαν ακόμη κατά του πλευρού τούτου, αν και παρήλθον πέντε ήμέραι, ου-δεις πλέον ύφίσταται κίνδυνος εις αυτό».

ΤΡΙΤΟΝ, ότι «έχει πίστιν εις τόν άγώνα, ό-τι τό ήθικόν των στρατευμάτων του είναι λίαν ύψηλόν και ότι όλοι έχουν διαταγήν να επιτίθενται πάντοτε χωρίς να σκέπτονται τά πλευρά των. Έκάστη φάλαγγ και με ένα ακόμη άνδρα πρέπει να επιτίθεται».

ΚΑΙ, ΤΕΤΑΡΤΟΝ, ότι «δεν έχει ακόμη ει-δήσει διά τήν μεραρχίαν "Τζούλια" (σ.σ. ή όποία έδρα εις τήν κεντρικήν ζώνην του μετώπου, δηλαδή τήν Πίνδον), άλλ' ότι αυτή όπωσδήποτε προελαύνει προς τήν διάσασιν του Μετσόβου. Η έλλειψις ειδήσεων ώφείλετο εις τήν έλλειψιν έπικοινωνίας διά του ασυρμάτου, διότι αι πολλάι και σφοδραί καταργίδες επροέ-ησαν ζημίας εις τας κεραίαις».

Τό απόγευμα της 3ης Νοεμβρίου ό Μουσσολίνι πληροφορείται από έπιστολήν, τήν όποιαν του έστειλεν εκ Τιράνων, διά του πτεράρχου Πρίκολο, ό Τσιάνο, ότι αι τρεις μεραρχίαι δεν είχαν ακόμη άνοχωρήσει εκ Ίταλίας δι' Αλβανίαν και ότι: «Αι επιχειρήσεις έδωκον καλώς και ή έλληνική αντίστασις παρουσιάζετο άσθενής, αλλά διά να επιταχυνθῇ ή επιχειρήσις και επιτευχθούν οι άντικειμενικοί σκοποι έν-



ΚΑΙ ΣΑΦΗΝΙΚΑ ΣΤΟ ΔΟΚΑΝΟ
Γελοιογραφία
δυσαντικης
έφημερίδος

Τήν επομένην (1ην Νοεμβρίου) ό Μου-σολίνι μετέβη εις τό Γκροττάλε, παρά τόν Τάραντα —ίσως διά να εύρίσκειται πλησιέ-στερον προς τήν Αλβανίαν—, συνοδευόμε-νος από τόν στρατηγόν Σοντού, ύφυπουρ-γόν των Στρατιωτικών, και τόν πτέραρχον Πρίκολο. Κατά τήν διάρκειαν του ταξιδίου —γράφει ό πτέραρχος Πρίκολο— «έζητεί συνεχώς εξηγήσεις παρά του στρατηγού Σοντού διά τήν έκβάσιν του σχεδίου έπι-χειρήσεων και ήτο πολύ σκεπτικός διά τήν κατάστασιν εις τό άριστερόν πλευρόν της μεραρχίας, πού προήλανεν εις Ήπειρον και διά τά συμβαίνοντα εις τήν περιοχήν της Κορυτσάς».

Ο επί των Στρατιωτικών όμως ύφυπουρ-γός —ένας από τους ένθέρμους ύποστηρι-κτάς της επιχειρήσεως κατά της Έλλά-δος— διετήρει τήν αισιοδοσίαν του. «Εξη-γησεν εις τόν Ντούτσε ότι ό Δεβόλης ποτα-μός και τό συγκρότημα της Μόροθας, άνα-τολικώς της Κορυτσάς, απέτελουν σταθε-ράν άμυναν και ότι ειχεν ήδη δοθῇ διατα-γή όπως αι μεραρχίαι «Αρέτσο» και «Βε-νέτσιαν» μετακινήθουν προς τήν περιοχήν αυτήν. Επίσης, έβεβαίωσε τόν Μουσσολίνι ότι κατά τας προβλέψεις του ύπρχε μεγά-λη πιθανότης να καταληφθούν έντός μιάς εβδομάδος τά Ίωάννινα και μετά δεκαπέν-τε ή είκοσι ήμέρας ή Πρέβεζαν».

Τήν ίδίαν ήμέραν ό Μουσσολίνι έστειλε διά του πτεράρχου Πρίκολο τήν εξής αυτό-γραφον έπιστολήν (με ήμερομηνίαν 31 Ο-κτωβρίου 1940) προς τόν άρχηγόν των έν Αλβανία Ιταλικών δυνάμεων στρατηγόν Βισκόντι Πράσκα:

«Στρατηγέ, Είμαι εύχαριστημένος εκ της εξέλιξεως των επιχειρήσεων κα-τά τήν πρώτην ταύτην φάσιν. Ο στρα-τηγός Ράντια (σ.σ. διοικητής των άε-



ΚΟΜΙΣ ΤΣΙΑΝΟ
έπαινος της Έξοχότητος
της Ίταλίας λόγω
άγχιαιτίας — επί
θυνατοί γαιβρός —
του δικτάτορος.



τὸς τοῦ προσδιορισθέντος χρόνου θὰ ἦτο ἀ-
παραίτητος ἡ ἀμεσὸς διάθεσις τῶν τριῶν
μεραρχιῶν, λόγω καὶ τῆς θραδύτητος με-
τακινήσεως μονάδων ἀπὸ τὰ γιουγκοσλα-
βικά σύνορα πρὸς τὸ μέτωπον τῆς Κορυ-
τσᾶς.

Ἀλλαγὴ

Εὐρίσκετο ἀκόμη εἰς τὸ Γκροττάλιε ὁ
Μουσσολίνι, ὅταν ἔλαβε τὴν ἐπιστολὴν αὐ-
τῇν. Καὶ ὅταν τὴν ἀνέγνωσε συνωφρυνθῇ.
«Ἐχομε πάλιν τὰ ἴδια — εἶπεν. Αἱ ὑποσχέ-
σεις δὲν τηροῦνται. Αἱ τρεῖς μεραρχίαι δὲν
ἔχουν ἀκόμη ἀναχωρήσει καὶ φαίνεται ὅτι
δὲν εἶναι ἀκόμη ἐτοιμαίαι. Ὁ παριστάμενος
στρατηγὸς Σοντοῦ ἐδικαιολογήθη λέγων ὅ-
τι εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἠδύνατο ν' ἀνα-
μιχθῇ ὁ ἴδιος, ὡς ὑφυπουργὸς Στρατιωτι-
κῶν, διότι ἦτο τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Γενι-
κοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ. Καί, ἐπωφελοῦ-
μενος τῆς ἐπικρατούσης ἀνησυχίας, προέ-
βαλε τὴν ὑποψηφιότητά του διὰ τὴν διεύ-
θυνσιν τῆς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐπιχειρή-
σεως. «Ἐὰν ἦτο δυνατόν —εἶπε— νὰ ἔχω
μῖαν διοίκησιν, θὰ ἡμποροῦσα ν' ἀπαντήσω
διὰ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν.
Σὰς ζητῶ, Ντοῦτσε, ὅπως ἀναλάβω τὴν δι-
οίκησιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Ἀλβανί-
ας». Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ Μουσσολίνι
δὲν εἶπε τίποτε. Ὅταν ὅμως τὴν ἴδιαν ἐ-
σπέραν ἐπέστρεψεν εἰς Ρώμην, εἶχε λάθει
τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἀναθέσει τὴν ἀνωτάτην
διοίκησιν τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ στρατευμάτων
εἰς τὸν στρατηγὸν Σοντοῦ. Ὁ στρατηγὸς
Πράσκα θὰ παρεμερίζετο. Ἡ διάψευσις
τῶν προσδοκιῶν μῖας θυελλώδους προελά-
σεως (χιτλερικοῦ στυλ) εἶχε καταστήσει
τὸν Μουσσολίνι νευρικὸν καὶ περίλυπον.

«Ὁ Μουσσολίνι εἶναι δυσχεροστημέ-
νος ἀπὸ τὰς ἐξελίξεις τοῦ πολέμου εἰς
τὴν Ἑλλάδα — ἔγραφεν ὁ Τσιάνο τὴν
8ην Νοεμβρίου εἰς τὸ «Ἡμερολόγιόν»
του. Σήμερον, ὀγδόην ἡμέραν ἀπὸ τῆς
ἐπιθέσεως, εἶναι γεγονός ὅτι ἡ πρωτο-
βουλία ἀνήκει εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ὁ
στρατηγὸς Σοντοῦ ἀνεχώρησε δι' Ἀλ-
βανίαν καὶ ὁ ἀναλάβει ἐκεῖ τὴν ἀρχη-
γίαν τῆς ἐκστρατείας. Ὁ Πράσκα θὰ
μεῖναι διοικητὴς τῆς Στρατιάς Ἡπει-
ρου. Δὲν πιστεύω διὰ πρὸς ἀπὸ τῶρα
νὰ τραδοῦμε τὰ μαλλιά μας, παρ' ὅλον
ὅτι πολλοὶ ἤρχοντο νὰ τὸ κάνουν. Πάν-
τως, σήμερον τὸ θρόνον ὁ Μουσσολίνι ἔ-
χει πῦρ ἡνυχος. Τὰ στρατεύματά μας,
τὰ ὁποῖα ἔχουν ἤδη συγκεντρωθῇ εἰς
τὸν τομέα Κορυτσᾶς, εἶναι ἀρκετὰ διὰ
ν' ἀνακόψουν τελικῶς τὴν ἑλληνικὴν
προώθησιν. Κατόπιν θὰ ἐλθῇ ἡ ἀντεπί-
θεσις καὶ ἡ ἐπιτυχία, ταχύτερον μάλι-
στα ἀπὸ ὅτι ἐλπίζομεν»

Τὴν ἐπομένην ὁ Τσιάνο πληροφορεῖται
ὅτι: «Ἡ πολιτικὴ διοίκησις εἰς τὴν Ἀλβα-
νίαν λειτουργεῖ θαυμάσια. Ὁ λιμὴν τοῦ

Δυρραχίου ἀποδίδει ἑκατὸν τοῖς ἑκατὸν,
χωρὶς ἀνωμαλίαν ἀπὸ τὴν υπερβολικὴν
συσσώρευσιν ἐργασίας. Τὸ ἴδιον συμβαί-
νει καὶ μὲ τὸ ὁδικὸν δίκτυον». Ἀλλὰ τὰ
πράγματα τοῦ μετόπου δὲν εἶναι ἐξ ἴσου
ἱκανοποιητικά. «Εἰς τὸν τομέα τῆς Κορυ-
τσᾶς ἡ ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προήλθεν ἀπὸ ἑνα
τάγμα Ἀλβανῶν, τὸ ὁποῖον ἀπὸ φόβον —δὲν
φαίνεται ἀπὸ προδοσίαν— ἐτρόπη εἰς φυ-
γὴν. Ἐχομε ἤδη ἀποσπρῆθαι εἰς τὴν γραμ-
μὴν τῆς ἀντιστάσεως. Ὁ Σοντοῦ θεθαίω-
νει ὅτι ὅταν θὰ φθάσουν μερικὰ τμήματα
Ἀλβινῶν κάθε κίνδυνος θὰ ἐκλείψῃ ὀριστι-
κῶς. Διὰ τὸν τομέα τῆς Ἡπείρου, ὁ Πρά-
σκα εἶναι πάντοτε αἰσιόδοξος καὶ θεωρεῖ
δυνατὴν τὴν κατάληψιν τῶν Ἰωαννίνων. Ὁ
Σοντοῦ δὲν εἶναι τῆς ἰδίας γνώμης.

Τὴν 8ην Νοεμβρίου ὁ Μουσσολίνι ἐκάλε-
σεν εἰς τὸ γραφεῖον του εἰς σάσκην τὸν
ἀρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου στρατάρ-
χην Μπαντόλιο, τὸν ὑπαρχηγὸν τοῦ Ναυτι-
κοῦ Ἐπιτελείου ναύαρχον Καθανιάρι, τὸν
πέταρχον Πρίκοιο, τὸν ὑπαρχηγὸν τοῦ Γε-
νικοῦ Ἐπιτελείου στρατηγὸν Ροάττα (ὁ ὁ-
ποῖος, πρὸ τῆς ἐπιθέσεως, ὑπεστήριζεν ὅτι
οἱ Ἕλληνες στεροῦνται μαχητικότητος καὶ
ὅτι «ἡ προέλασις ἐκ τῆς Ἡπείρου πρὸς τὰς
Ἀθήνας καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ τομέως
Κορυτσᾶς θὰ ἠδύναντο ν' ἀρχίσουν ἀνευ ἀ-
ναμνηστικῶν τῶν προβλεπομένων ἐνισχύσεων») καὶ
τὸν ὑφυπουργὸν Στρατιωτικῶν (ποῦ
ἀντικατέστησε τὸν Σοντοῦ) στρατηγὸν Σο-
ρίτσε. Καὶ τοὺς εἶπεν ὅτι τόσοι αἱ στρατι-
ωτικαὶ προβλέψεις τοῦ στρατηγοῦ Πράσκα,
ὅσον καὶ αἱ πολιτικαὶ τοῦ Γιακομόνι («ἀν-
τιθασιλῶς» τῆς Ἀλβανίας) ἀπεδείχθησαν
ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῶν γεγονότων ἀδόξιοι.
Ἐπεβάλλετο, συνεπῶς, ψυχραίμοι ἐξέτασις
τῶν πραγμάτων διὰ τὴν ἐξεύρεσιν λύσεως.
Φαίνεται ὅμως ὅτι ριζικὴ «λύσις» δὲν ἦτο
δυνατὸν νὰ εὐρεθῇ, ὅτι ὅλοι οἱ παριστάμε-
νοι ἦσαν ζωωμένοι καὶ ὅτι μόνον ὁ στρα-
τάρχης Μπαντόλιο ἐξέθεσε μὲ παρηρησίαν
τὰς ἀπόψεις του, ἐπιρρίψας σαφῶς τὰς εὐ-
θύνας εἰς τὸν Μουσσολίνι καὶ τοὺς πολιτι-
κοὺς καὶ στρατιωτικοὺς συνεργάτας, τῶν
ὁποίων συνεμερίσθη τὴν αἰσιοδοξίαν.

«Ὁ Μουσσολίνι —γράφει εἰς τὰς 8
Νοεμβρίου ὁ Τσιάνο— εἶχε μακρὴν
συνομιλίαν μὲ τὸν Μπαντόλιο, τὸν Ρο-
άττα κλπ. Ὁ Μπαντόλιο εἶναι πολὺ
θηρηνώδης καὶ τοῦτο κἀναι τὸν Ντοῦ-
τσε ἔξω φρενῶν. Ἰδίως διότι ὁ Μπαν-
τόλιο ζητεῖ προθεσμίαν τεσσάρων ἀκό-
μη μηνῶν. Τέσσαρες μῆνες δυὸς εἶ-
ναι πάρα πολλοί. Πρέπει νὰ δοθῶ-
μεν μὲ ἐνεργητικότητα καὶ ταχύτητα.
Ἡ ἑλληνικὴ ἐπίθεσις ἐνδύσκειται εἰς
τὸ στάδιον τῆς ἐξαντλήσεως καὶ ἐφε-
δρείας δὲν διαθέτουν οἱ Ἕλληνες. Ὁ
προσθεντὴς Γκράτσι, ὁ ὁποῖος ἐπέ-
στρεψε τώρα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, δεθαί-
ώνει διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς
χώρας εἶναι πολὺ κακὴ καὶ ἡ προβλε-
πομένη ἀντίστασις αἰσχυρὰ ἀπὸ ἄγρυ-
πναι»

Τὴν ἐπομένην ἀνελάμβανε τὴν ἀνωτά-
την διοίκησιν τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ ἱταλικῶν
συσσώρων ὁ στρατηγὸς Σοντοῦ. Ἡ ἡμερη-
σίᾳ διαταγὴ, τὴν ὁποίαν ἐξέδωκεν αὐθημε-
ρὸν, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς Ἱταλοὺς πο-
λεμιστάς, διελάμβανε τὰ ἑξῆς: «Ἡ ἀπο-
στολὴ μας εἶναι σαφεστάτη. Ὁφείλομεν νὰ
δώσωμεν εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν τὸ μά-
θημα, τὸ ὁποῖον τοῦ ἀξίζει. Ὁφείλομεν νὰ
καταδείξωμεν εἰς αὐτὸν ὅτι, παρὰ τὸ θάρ-
ρος του, εἶναι προωρισμένος νὰ ὑποκύψῃ
ἐνώπιον τῆς ἀδυσωπῆτου θελήσεως καὶ ἱ-
σχύος τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς φασιστι-
κῆς Ἱταλίας». Ταυτοχρόνως δι' ἐγκυκλίου
τοῦ καθώριζεν ὅτι ἡ στρατιωτικὴ κατάστα-
σις ἐπέβαλλε πρὸς τὸ παρὸν τὴν σταθερο-
ποίησιν τῶν κατακτηθεισῶν θέσεων μέχρῃ
ὅτου ἀφίχθουν αἱ ἀναμενόμεναι ἐνισχύσεις.
ὁπότε θ' ἀναληφθοῦν ἐπιχειρήσεις διὰ τὴν
διεύρυνσιν τῆς διεισδύσεως εἰς τὴν Τσα-
μουριάν καὶ τὴν ἀνακατάληψιν τῆς ἐγκατα-
λειφθείσης ζώνης ἀσφαλείας εἰς τὸ μέτω-
πον Κορυτσᾶς.

Κατακρήννιοις

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ Τσιάνο ἐσημείωνεν
εἰς τὸ «Ἡμερολόγιόν» του: «Ἡ κατάστασις
παρμένει στάσιμος εἰς τὸ ἀλβανικὸν μέ-
τωπον. Ἡ ἑλληνικὴ ἐπίθεσις ἀώλεσε τὴν
ὁρμὴν τῆς καὶ ἐξασθενεῖ. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
δὲν ἔχομεν πρὸς τὸ παρὸν ἀρκετὴν δύναμιν
διὰ νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν ἐπίθεσιν μας. Θὰ
δυνηθῶμεν νὰ πράξωμεν τοῦτο ἐντὸς μῆ-
ος δύο ἐβδομάδων. Ὁ Μουσσολίνι πνέει
μένεα ἐναντίον τοῦ Γιακομόνι καὶ τοῦ Πρά-
σκα, οἱ ὁποῖοι προέβλεπαν τὴν ἐπιχείρησιν
ἀρκετὰ εὐχερῇ καὶ ἀσφαλῆ. Μετ' ὀλίγας
ἡμέρας ὁ Σοντοῦ ἐδημιούργει διὰ τὸν Πρά-
σκα (ποῦ ἐπρόκειτο νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀρ-
χηγίαν τῆς Στρατιάς Ἡπείρου) τόσοι τα-
πεινωτικὴν ἀτμόσφαιραν, ὥστε τὸν ἐξηνάγ-
καζε νὰ παραιτηθῇ τῆς διοικήσεως καὶ νὰ
ἐπιστρέψῃ εἰς Ἱταλίαν. Ὁ θεωρητικὸς τοῦ
ἀστραπικοῦ πολέμου ὑφίστατο ἀστραπι-
αίαν κατακρήννισιν...

Τὴν 10ην Νοεμβρίου, ὅταν πλέον εἶχεν
ὀλοκληρωθῇ σχεδὸν ἡ πανωλεθρία τῶν ἱ-
ταλικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Πίνδον, ὁ Τσιάνο,
πληροφορηθεὶς ὅτι τὸ ἱταλικὸν ἱππικὸν
«προώθησε μίαν αἰχμὴν πρὸς Πρέβεζαν,
χωρὶς νὰ συναντήσῃ ἀμυναν», παρτήρει :

«Αὐτὸ ἀποδεικνύει διὰ οἱ Ἕλληνες
ἔχουν μόνον ἓνα προπύρισμα δυνά-
μεων, πέραν τοῦ ὁποῖου ἡ διεισδυσις
εἶναι εὐχερής. Ἐὰν εἴχομεν σήμερον
δύο ἀκόμη μεραρχίας εἰς τὴν Ἀλβα-
νίαν, θὰ τὰς ἐξαπελάβαμεν πρὸς μίαν
ἀσφαλῆ ἐπιτυχίαν»

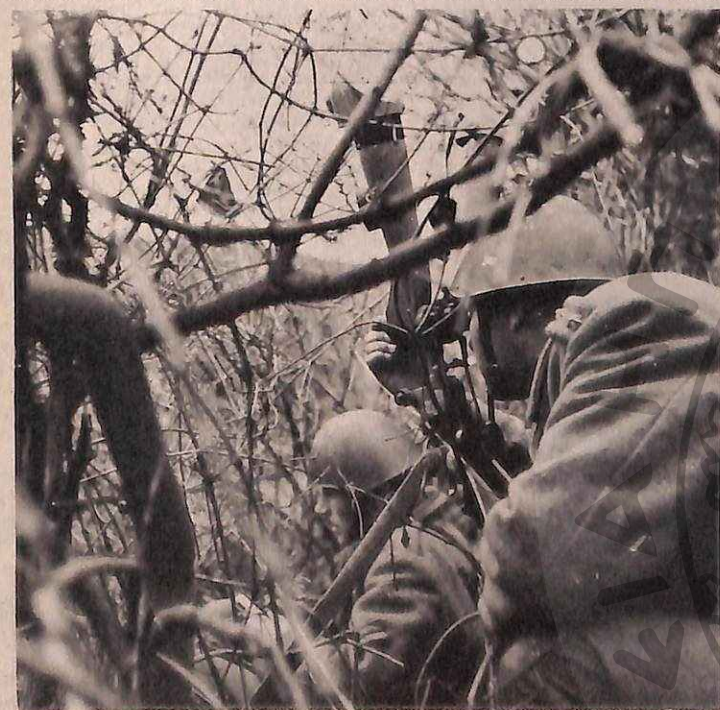
Καὶ συνέχισε τὴν ἐπομένην:

«Τώρα δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν
τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ περιμένωμεν.
Πάντως, ἡ ἐπιτυχία καὶ διὰν ἐλθῇ κά-
ποτε δὲν θὰ εἶναι πλέον τόσοι μεγάλη,
ὅσον τὴν προσβλέπαμεν. Ἀπὸ διαφο-
ρους πηγὰς καὶ εἰδικῶς ἀπὸ τὴν Μα-
σχὰν φθάνουν εἰδήσεις περὶ διπλωμα-
τικῶν κινήσεων, ὅπως καὶ περὶ ἀντι-
ιταλικῶν διαπραγματεύσεων, τὰς ὁ-
ποίας διεξάγει ἡ Γερμανία εἰς τὴν
Ἑλλάδα»

Ἡ πρώτη φάσις τοῦ πολέμου τελειώνει
(13 Νοεμβρίου) μὲ τὴν διαπίστωσιν τοῦ
Τσιάνο ὅτι «ὁ Ντοῦτσε ἀρχίζει νὰ δυσπιστῇ
θαυμάτα πρὸς τὸν Μπαντόλιο»...



ΒΟΛΗ ΠΤΥΡΟΒΟΛΙΚΟΤ: Πρῶτα ἡ παρατήρησις (κάτω) καὶ ὕστερα ἡ
ἐκτέλεσις τῆς βολῆς, ἀπὸ ψυχωμένων φαντάρων ποὺ πίστευαν ὅτι κάθε
βλήμα ἔλaine τὴν τιμωρίαν τῆς Παναγίας, γι' αὐτοὺς ποὺ τὴν εἶχαν προσβάλει.



Ἡ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΙΑΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ ΕΙΧΕ ΧΑΘΗ ΟΡΙΣΤΙΚΑ

Εἰς τὴν κορυφὴν τῆς φασιστικῆς ἱεραρχίας εἶχε δημιουργηθῇ
πλέον ἡ βεβαιότης ὅτι ἐκάθῃ ὀριστικῶς ἡ εὐκαιρία μῆς ἐντυπωσια-
κῆς στρατιωτικῆς νίκης εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος. Καὶ κάτι περισ-
σότερον τούτου: Ὅτι ἡ Ἱταλία ὑπέστη ἤδη ἥτταν, βαρυτάτην διὰ
τὸ γόητρον τῆς, ἀφοῦ δὲν κατάρθωσε νὰ συντρέψῃ τὴν Ἑλλάδα,
ἀλλ' ἀντιθέτως περιήχθη εἰς κατὰστασιν ἀμυνομένου ἐντὸς τοῦ ὁρ-
μητηρίου τῆς. Ἐχρειάζετο, λοιπὸν, κάποια δικαιολογία τῆς ἀδοκί-
μου αὐτῆς ἀποτυχίας — πρὸς καθυσχύασιν τῆς κοινῆς γνώμης.

Ὁ φοβερὸς καιρὸς καὶ τὸ ὄρεϊνον τοῦ ἐδάφους ἐχρησιμοποίηθη-
σαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὡς δικαιολογία τῆς «θραδύτητος» ἐκ μέρους
τοῦ ἱταλικοῦ τύπου καὶ τοῦ ἱταλικοῦ ραδιοφώνου, ὡς ἂν οἱ Ἕλλη-
νες στρατιῶται νὰ μὴ ἐμάχοντο ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ εἰς τὰ
ἴδια ὕψη. Ὁ ὅλως ἀνταποκριτὴς τοῦ γαλλικοῦ «Χρόνου» εἰς τὴν
Ρώμην Πῶλ Ζαντιζόν, συνομίζων τὰς διαφάρους «ἐξηγήσεις» τοῦ
ἱταλικοῦ τύπου, ἔγραφε: «Πρῶτα — πρῶτα ἐπιπτε συνεχῶς ρογδαία
δροχὴ. Ἐσημειώθησαν καὶ αἱ πρῶται χιονοπτώσεις εἰς τὰ βουνά.
Ἐπειτα τὸ ἐδαφὸς εἶναι ἀνώμαλον καὶ δύσδατον. Πλήρες ἀπὸ θα-
θείας χαράδρας καὶ στενὰς διαβάσεις. Οἱ δρόμοι εἶναι ἡ μέτριοι
ἢ ἀνύπαρκτοι. Αἱ ὄρεϊναι ἀτραποὶ ἀποτελοῦν τὸ ἐπικρατοῦν χαρα-
κτηριστικὸν καὶ καθιστοῦν δυσχερεστάτην τὴν δράσιν τῶν μηχανο-
κινήτων φαλάγγων». Εἰς ταῦτα τὸ πρακτορεῖον Στέφανο προσέ-
θετε: «Μία ἀπὸ τὰς ἐκπλήξεις, ποὺ ὑπέστησαν τὰ ἱταλικά στρα-
τεύματα ἦτο ἡ διαπίστωσις ὅτι ἡ Ἡπειρος ἐστὲρεῖτο δρόμων».

Καὶ ἡ ἱταλικὴ ἀεροπορία, ἡ ὁποία «ἐδέσποζε τοῦ ἀέρος»; Ἡ
ἐπικρατοῦσα εἰς τὴν Ρώμην ἀντιλήψις ἦτο ὅτι ὁ ἐναντίον τῆς Ἑλ-
λάδος πόλεμος θὰ ἐκρίνετο εἰς τὸν ἀέρα καὶ ὅτι διὰ μῆς «μεθοδικῆς
καὶ ἀνηλεοῦς» ἀεροπορικῆς δράσεως θὰ ἦτο δυνατόν νὰ συντριβῇ
ὁ ἐχθρὸς. Οἱ Ἱταλοὶ πολεμικοὶ ἀνταποκριταί, οἱ ὁποῖοι εἶχον με-
ταδῇ εἰς τὸ μέτωπον, περιέγραφαν μὲ ὑπερπρήνεια ἀπὸ τῆς πρώ-
της ἡμέρας τῶν ἐχθροπραξιῶν τὴν δράσιν τῶν ἱταλῶν ἀεροπόρων.
Κατὰ τὴν «Τριμύτινα» τῆς 4ης Νοεμβρίου, αἱ ἀεροπορικαὶ δυνά-
μεις ἔδραν ἐν ἀπολύτῳ συνεργασίᾳ μὲ τὰς ἐπιγείους δυνάμεις εἰς
τὸν τομέα τῆς Πίνδου καὶ καθίστων ἀσθητὴν τὴν θριαμβικὴν παρου-
σίαν των ἀπὸ τοῦ Ἰονίου μέχρι τοῦ Ἀιγαίου πελάγους καὶ ἀπὸ τῆς
δυτικῆς Μεσογείου μέχρι τῆς Κρήτης.

Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τομέα ἡ ἀντικειμενικὴ πραγματικότης
φαίνεται νὰ εἶχε συνωστῆται κατὰ τῆς Ἱταλίας. Ὁ Γάλλος δημο-
σιογράφος Πῶλ Ζαντιζόν, συνομίζων ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου τὰς
ἀπόψεις τοῦ φασιστικοῦ τύπου διὰ τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Λωζάν-
νης», ἔγραφε: «Ἡ ἀποτελεσματικότης τῆς ἱταλικῆς ἀεροπορίας πε-
ριορίζεται εἰς μέγαν βαθμὸν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ χώρα (σ.σ. ἡ
Ἑλλάς) εἶναι πολὺ πτωχὴ καὶ ἐκ τῶν συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπικρα-

ΣΠΟΡΤΕΜΑΝ ὁ δικτάτωρ, ἄλλ' ἀποσπᾷτε τὴν ψυχολογία τῶν ἑκὼς φρενῶν



τούν εις τὰ μετόπισθεν. Εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν δύο μόνον κέντρα, δυνάμενα νὰ προσβληθοῦν ἀπὸ ἀέρος: αἱ Ἀθήναι καὶ ἡ Θεσσαλονίκη. Πέραν τῶν δύο τούτων νευραλγικῶν κέντρων ἡ Ἑλλάς δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἄθροισμα διεσπαρμένων κωμοπόλεων, χωρὶς διομηχανίαν, χωρὶς ἐργοστάσια, χωρὶς στρατιωτικούς στόχους. Ἔτσι, εἰς μίαν χώραν, ποὺ κατοικεῖται κατὰ μέγιστον μέρος ἀπὸ ἀγρότας καὶ ὅπου συχνὰ ἀκόμη καὶ ὁ ἠλεκτρισμὸς εἶναι ἀγνωστος, ὁ ἀεροπορικὸς βομβαρδισμὸς χάνει κάθε νόημα. Διὰ τοῦτο ἡ δράσις τῆς ἰταλικῆς ἀεροπορίας δὲν πρέπει ν' ἀναμένεται ὅτι θὰ εἶναι τὸσον καταστρεπτική, ὅσον θὰ ἦτο εἰς μίαν περισσότερον πολιτισμένην περιοχὴν...

Ἡ πλέον ὅμως ἐξωφρενικὴ «ἐξήγησις» τῆς ἥττης ἐχαλκεύθη ἀπὸ τὸ προσωπικὸν φερέφωνον τοῦ Ντοῦτσε, τὸν διαδόχον ἀρθρογράφου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Βιρτζίνιο Γκάυντα, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν κρίσιν αὐτὴν στιγμὴν ἀνεκάλυψεν ὅτι ἡ Ἰταλία εἰς οὐδεμίαν πολεμικὴν προπαρασκευὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος εἶχε προβῆ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν. Ὁ ἀπίθανος αὐτὸς ἰσχυρισμὸς διευπῶθη εἰς τὸ φύλλον τῆς 12ης Νοεμβρίου 1940 τῆς «Τζιornάλε ντ' Ἰτάλια» καὶ ἔχει ἐπὶ λέξει τὴν ἐξῆς: «Ἡ Ἰταλία δὲν εἶχε προπαρασκευασθῇ διὰ πόλεμον ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Δὲν εἴμεθα πράγματι προητοιμασμένοι διὰ πόλεμον μέχρι τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, τῆς ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν». Τὴν ἐπομένην, ὅμως, ἁπλῆ ἰταλικὴ ἐφημερίς, ἡ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια», ἐξ ἴσου ἐπίσημος, περιέγραφε μὲ ὑπερφάνειαν τὴν ἐμπόλεμον Ἰταλίαν ὡς «μὴαν τελεῖαν μηχανήν, λειτουργοῦσαν μὲ τὴν ἀκρίβειαν ὥρολογίου καὶ προελαύνουσας καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν».

Μετὰ τὸν πόλεμον, ὁ στρατηγὸς Βισκόντι Πράσκα (ὁ ὁποῖος μαζί μὲ τὸν στρατηγὸν Ροάττα, ὑπαρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, κατεῖχετο ὑπὸ ἀπολύτου δεσποτικῆς μῆρας ἀστραπείας νίκης ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος), διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀποτυχίαν του προσεπάθησε νὰ ἐπιρίψῃ τὰς εὐθύνas εἰς τὸν Μουσσολίνι. «Διευτυπώθῃ ἡ γνῶμη—γράφει εἰς τὸ διβλίον του:—“Ἐγὼ ἐπέτεθην κατὰ τῆς Ἑλλάδος”—ὅτι ἡ ἐκστρατεία ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος θὰ ἔπρεπε ν' ἀναβληθῇ δι' ἐποχὴν εὐνοϊκωτέραν, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ μεταφέρωμεν περισσότερους ἀνδρας καὶ περισσότερα μέσα. Πρέπει ὅμως νὰ καταστή γνωστὸν ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως εἶχεν ἀποφασίσῃ ν' ἀρχίσῃ τὴν ἐκστρατείαν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος τὸν Ὀκτώβριον διὰ λόγους πολιτικούς, τοὺς ὁποῖους δὲν ἀνέκοινωσεν εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς, δεδομένου ὅτι οὐδεὶς πρόεδρος κυβερνήσεως εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ πράξῃ τοῦτο. Δὲν ἦτο, ὡλωςτε, δέβαιον ὅτι ἡ ἀπόδοσις τοῦ χρόνου θὰ ἦτο εὐνοϊκὴ δι' ἡμᾶς. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο οἱ Ἕλληνες ἦτο δυνατόν νὰ λάβουν μεγάλας ἐνισχύσεις παρὰ τῶν συμμάχων, ὅποτε ἡμεῖς θὰ ἔπρεπε νὰ εὐρισκώμεθα ἐν ἀμύνῃ».

Ὁ ἴδιος προσθέτει ἀπολογούμενος: «Τὸ σχέδιον πολέμου κατὰ τῆς Ἑλλάδος προέβλεπε τέσσαρας βασικὰς ἐνέργειας: Ἐπιχειρήσεις εἰς τὰ ἑλληνικὰ σύνορα. Κατάληψιν τῆς Κερκύρας. Ἐπέμβασιν τῆς ἀεροπορίας κατὰ μάζας. Καὶ συγκέντρωσιν τῶν ἐνισχύσεων. Ἡ πρώτη ἐνέργεια—ἐκτελεστικὸν χαρακτηρισ—ἦτο τῆς ἀρμοδιότητός μου. Αἱ ἄλλαι ἦσαν τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἀφάρων ἐπιτελείων τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ ἡ εὐθύνη τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ συντονισμοῦ τῶν ἀνῆκεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου (σ.σ. τὸν στρατάρχην Μπαντόλιο). Τὴν 28ην Ὀκτωβρίου ἐπετέθη κατὰ τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων μὲ ἀρχικὰς ἐπιτυχίας καὶ μὲ προέλασιν ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Ὅσον ἀφορὰ τὰς λοιπὰς ἐνεργείας: Ἡ Κέρκυρα δὲν κατελήφθη· ἡ ἐπέμβασις τῆς ἀεροπορίας ἀπεδείχθη ἀνεπαρκής· ἡ συγκέντρωσις τῶν ἐνισχύσεων δὲν ἐπραγματοποιήθη».

Ἡ μὴ ἀποτελεσματικότης τῆς ἰταλικῆς ἀεροπορίας ἀποτελεῖ τὸ κεντρικὸν θέμα τῆς κριτικῆς, ἡ ὁποία ἠσκήθη μεταπολεμικῶς εἰς τὴν Ἰταλίαν. «Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῶν ἐχθροπραξιῶν—γράφει ὁ Πράσκα—ἡ ἑλλειψὶς ἐπεμβάσεως τῆς ἀεροπορίας ἐδικαιολογήθη μὲ τὰς κακὰς καιρικὰς συνθήκας. Ὅταν ὅμως μετεβλήθῃ ὁ καιρὸς, ἡ κατάστασις δὲν ἤλλαξεν. Ἡ μὴ ἐπέμβασις τῆς ἀεροπορίας μας, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἀπεγοήτευσε τὰ τμήματά μας». Ἐκὰς τὸν βομβαρδιστικὰ πρώτης γραμμῆς διέθετεν ἡ ἰταλικὴ ἀεροπορία κατὰ τὴν πρώτην φάσιν τοῦ πολέμου. «Ἐὰν ταῦτα ἐχρησιμοποιούνητο κατὰ μάζας—παρρηγεῖ ἡ ἰταλικὴ—“Ἀεροπορικὴ Ἐπιθεώρησις”—θὰ ἦδύνατο νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ διάσπασις ἢ τοὐλάχιστον ἡ ἱσχυρὰ ἐξουδετέρωσις τῆς ὁχυρωθείσης διὰ τὴν ἀμυναν τοῦ Καὶ-πακίου περιοχῆς. Ἔτσι θὰ ἦτο δυνατὴ καὶ πλέον ἀποδοτικὴ ἡ προέλασις πρὸς Ἰωάννινα καὶ Ἄρταν (διότι θὰ διεχωρίζοντο τὰ ἐχθρικά στρατεύματα τῆς Ἡπείρου ἀπὸ τὰ συγκεντρωθέντα πρὸς ἀνατολὰς τῆς ὁροσειρᾶς Γράμμος - Πίνδος) καὶ ἡ ἀπάθησις μέρους τοὐλάχιστον τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων τῆς Ἡπείρου πρὸς τὴν θάλασσαν, ὅπου ἐκυριάρχει ὁ στόμας μας, καὶ θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ κάθοδος μέχρις Ἀρτης».

Ἀπολογούμενος διὰ τὰς αἰτιάσεις αὐτὰς ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἰταλικῆς ἀεροπορίας πτέρωνος Πρίκολο γράφει τὰ ἐξῆς εἰς σχετικὸν ἔργον του, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε μεταπολεμικῶς: «Κρηνηβέντος τοῦ πολέμου ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, αἱ πρώται ἀεροπορικαὶ ἐπιχειρήσεις ἐνηργήθησαν φυσικὰ εἰς στρατηγικὰς περιοχάς, ἥτοι ἀεροδρόμια, λιμένας, σιδηροδρομικὰς γραμμάς, ὁδικούς κόμβους καὶ κέντρα. Ἡ Θεσσαλονίκη, ὁ Πειραιεύς, τὸ Τατιά, ἡ

Κέρκυρα, ἡ Πρέβεζα, τὰ Ἰωάννινα ἦσαν οἱ πρώτοι προσβληθέντες στόχοι καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ κατὰ τὴν νύκτα. Αἱ δυσμενεῖς ὁμοκαίρικαι συνθήκαι καὶ τὸ γεγονός ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διατεθοῦν ὠρισμένοι μονάδες, αἱ ὁποῖαι δὲν ἦσαν ἀκόμη εἰς θέσιν ν' ἀναλάβουν δράσιν, δὲν ἐπέτρεψαν ὅπως δοθῇ εἰς τὰς ἀεροπορικὰς αὐτὰς ἐπιθέσεις ὁ ἐπιθυμητὸς χαρακτὴρ τῆς συνεχείας καὶ τοῦ βάρους, ποὺ ἀποτελοῦν ἀναγκαίους παράγοντας διὰ τὴν ἐπίτευξιν καλῶν ἀποτελεσμάτων. Ἐξ ἄλλου, αἱ πρώται ἐνέργειαι ἔπρεπε νὰ εἶχαν χαρακτῆρα ἐξερευνησεως καὶ δοκιμῆς. Μετὰ παρέλυσιν ὀλίγων ἡμερῶν ἤρχισαν ἀπεγνωσμένοι αἰτήσεις ἐκ μέρους τῶν διοικητῶν δυνάμεων ξηρὰς διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς ἀεροπορίας εἰς τὸ τακτικὸν πεδῖον. Οὕτω ἡ δράσις τῆς ἀεροπορίας εἰς στρατηγικὰς περιοχὰς διεκόπη τὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀρχίσει».

Μετὰ τὴν ἔκπληξιν, ὁ θαυρασμὸς

Ἡ ἀπόφασις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ν' ἀπορρίψῃ τὸ ἰταλικὸν τηλεγράφων καὶ ν' ἀντιμετώπισῃ τὴν χώραν τῶν «ὀκτῶ ἐκατομμυρίων λογχῶν», ἐξέπληξεν ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Οὕτε ὅμως τὰ ἀγαπῶντα τὴν ἐλευθερίαν ἔθνη ἐνεφοροῦντο ἀπὸ αὐταπάτας διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς γενναίας αὐτῆς στάσεως. Αἱ συνεχεῖς ἐπιτυχίαι τοῦ Ἀξονος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ παγκοσμίου πολέμου εἶχαν καλλιεργήσει εὐρύτατα τὴν ἡτοποθετὴ ἀντίληψιν ὅτι ὁ Ἀξων ἦτο ἀήττητος. Ὅλοι, ὡς ἐκ τούτου, προέβλεπον ὅτι ἡ Ἑλλάς, προβάλλουσα ἀντίστασιν εἰς τὴν Ἰταλίαν, θὰ προσέφερεν ἀπλῶς μίαν ματαιίαν μάλλον θυσίαν εἰς τὸν θωμὸν τῆς ἐλευθερίας. Κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην στιγμήν, ὁ μόνος λαὸς, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀπόλυτον πεποίθησιν εἰς τὴν ἱκανότητα ἐπιτυχούς ἀντιστάσεως τῆς Ἑλλάδος ἐναντίον τῆς ἀνάνδρου ἰταλικῆς ἐπιβουλῆς, ἦτο ὁ ἴδιος ὁ ἑλληνικὸς λαός. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940 ὑπῆρξεν εἰς ὅλην τὴν χώραν καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν πρωτεύουσάν—τὴν καρδίαν καὶ τὸν ἐγκέφαλον τῆς Ἑλλάδος—ἡμέρα λαϊκῆς ἐορτῆς καὶ ἐθνικῆς ἐξάρσεως.

Ὅταν ὅμως παρήλθον αἱ πρώται ἡμέραι καὶ διεπιστώθῃ ὅτι ὁ ἐχθρὸς οὐ μόνον δὲν ἐπραγματοποιεῖ ἐντυπωσιακὰς προόδους, ἀλλὰ καὶ συνεκρατεῖτο καὶ κατόπιν ἀπωθεῖτο, εἰς τὴν ἔκπληξιν τῆς παγκοσμίου κοινῆς γνώμης προσετέθη καὶ ὁ θαυμασμὸς καὶ τὴν ἀπαισιόδοξον προοπτικὴν ἤρχισε νὰ ὑποκαθίστῃ ἡ ἐλπίς. Πιστὸν καθρέπτην τῶν συναισθημάτων τούτων ἀπέτελουν τὰ σχόλια τοῦ βρετανικοῦ καὶ τοῦ ἀμερικανικοῦ τύπου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

«Ἡ Ἑλλάς—ἐγραφαν μετὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 οἱ “Τάιμς” τοῦ Λονδίνου—ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συγχαίρῃ ἑαυτὴν διὰ τὴν ἀλήν τῆς κατὰ ὑπερπενταπλασίον ἐχθροῦ. Ἡ ξένη τυραννία δὲν ἐπέτελεσε μεγαλύτεραν πρόοδον κατὰ τὸν πρώτον προμάχου τῶν ἐλευθεριῶν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀπὸ ὅσων οἱ Πέρσαι ὅταν πρὸ 2.500 ἐτῶν κατετροπώθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, παρὰ τὴν καταπληκτικὴν τὴν ὑπεροπλίαν κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν». Καὶ προσέθετεν ὁ «Ὁμπερτέρ»: «Ἡ Ἑλλάς, διὰ τῆς εὐτόλμου ὁρμῆς τῆς, ὑπερέβη πᾶσας τὰς προηγούμενας ἐπιτυχίας τῆς καὶ ἔδωσε περιλαμπρὸν παράδειγμα ἀντιστάσεως».

Ὁκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν ἰταλικὴν ἐπίθεσιν (τὴν 4ην Νοεμβρίου) ἡ ἔγκριτος ἀμερικανικὴ ἐφημερίς «Κρίστιαν Σάινες Μόνιτορ» διησθάνετο πρώτη τὴν παγκόσμιον σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἠμπορούσε νὰ ἔχῃ ἡ ἐπιτυχὴς ἑλληνικὴ ἀντίστασις. «Τὸ θέαμα—ἐγραφε—τῶν ὀλίγων Ἑλλήνων στρατιωτῶν, ποὺ συγκρατοῦν καὶ ἀπωθοῦν τὰ στρατεύματα τῆς μεγάλης φασιστικῆς Ἰταλίας ἔχει τὸσον ἐξαιρετικὴν σημασίαν, ὥστε δύναται νὰ εἴπῃ κανεὶς ἀδιστακτικῶς ὅτι ἴσως ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἡπείρου κρίνεται ἡ τύχη τοῦ ὅλου πολέμου».

Καί, προτοῦ συμπληρωθῇ ἡ πρώτη φάσις τῆς μεγάλης μάχης, τὸ «Σάνταιν Ἐξπρές» τοῦ Λονδίνου ἐτόνιζε (10 Νοεμβρίου): «Ἡ Ἑλλάς ἐπιτελεῖ ἀξιοθαύμαστον ἔργον. Ἐχετε ἀντιληφθῇ ὅτι ἀνθίσταται ἥδη ἐπιτυχῶς ἐναντίον τῶν γκάγκστερς ἐπὶ χρόνον περισσότερον ἀπὸ οἰανδήποτε ἄλλον χώραν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν ἰδικὴν μας τὴν Ἀγγλίαν; Ἀς μὴ φπατώμεθα. Ἡ κατάστασις εἰς τὴν Ἑλλάδα ἠμπορεῖ ν' ἀποβῇ ἐξαιρετικῶς σοβαρὰ δι' ἡμᾶς. Ἡμπορεῖ ὅμως νὰ γίνῃ καὶ τὸ κλειδί τῆς νίκης».

Ἡ ὑπερήφανος ἀρνησις ὑποταγῆς ἤρχιζε νὰ μετουσιῶται εἰς σταθμὸν τῆς παγκοσμίου ἱστορίας, χάρις εἰς τὴν ἀπαράμιλλον γενναιότητά τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Γενικὴ ἐπίθεσις τῶν δυνάμεών μας ἐφ' ὅλου τοῦ μετώπου • Ἡ δευτέρα φάσις τῆς Μάχης τῆς Ἑλλάδος • Ἡ ἐποποιία τοῦ Μόροβα καὶ τοῦ Ἰδάν • Πληρὴς ἐκδιώξεις τῶν Ἰταλῶν ἐκ τοῦ πατρίου ἐδάφους • Ραγδαία προέλασις ἐντὸς τῆς Βορείου Ἡπείρου εἰς βάθος • Ἡ Κορυτσά εἰς ἑλληνικὰς χεῖρας



ΣΚΕΨΕΙΣ... ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΝΕΑ... ΕΥΡΗΜΑΤΑ... ΙΔΕΕΣ...

★ **ΚΑΙ** ἡ Ἄννα - Μαρία, μὲ τὰ θαυμάσια μεταξένια καλλιὰ μεταχειρίζεται «περρούκα!» Ὅχι ὁλόκληρη, ἀλλὰ μικρὴ προσθήκη ποὺ τὴν βοηθεῖ σὲ ταξίδι νὰ εἶναι πάντα χτενισμένη... Γνωστὸ ἀθηναϊκὸ κομμωτήριο τὴν ἐτοιμάζει διακριτικά...

★ **ΙΔΕΑ**... χρήσιμη γιὰ τὶς ἡμέρες ποὺ ἔρχονται. Ἐχετε παλιά, κουρασμένα ψευτικά λουλούδια; Ἀγοράστε ἀσημένιο ἢ χρυσὸ «σπρέν», μετάλλινη μογιὰ καὶ μεταμορφώστε τα σὲ ἐντυπωσιακὰ διακοσμητικά στολίδια...

★ **ΔΙΑΒΑΣΑ** ὅτι ὁ ἀγαπητὸς τοῦ «μαύρου σινεμά» Ἀλφρεδ Χίτσκοκ ἡ «Χίτς», ἔχει ἀπλοποιήσει τὴ ζωὴ του—ὅλα τὰ κοστούμια του εἶναι μπλε, ὅλα τὰ πουκάμισα ἄσπρα, ὅλες οἱ γραβάτες μονόχρωμες. «Ἐχω κερδίσει ὥρες ζωῆς, μὴ ψάχνοντας τί θὰ φορέσω!» λέει ὁ ἴδιος.



★ **ΤΩΡΑ** μὲ τὶς φούστες ποὺ ἀνεβαίνουν καὶ ἀνεβαίνουν, τὸ ὄραιο πόδι καὶ τὸ ὄραιο περπάτημα παίρνουν νέα σημασία. Καὶ τὸ πρώτο, εἶναι τοῦ Θεοῦ... Ἀλλὰ τὸ δεύτερο μαθαίνεται... Ἐκεῖνο τὸ ζωρὸ, νευρικὸ τῆς Παριζιάνας, εἶναι ἀπολαυστικὸ θέαμα...

★ **«ΟΤΑΝ** πρόκειται νὰ δώσω μόνο ἓνα κρασί, μὲ ρωτᾷ νὰ νοικοκυρᾷ, τί νὰ προτιμῶ; Ἀσπρο ἢ κόκκινο;». Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ μενού... Ἄν τὸ βασικὸ πιάτο εἶναι ψάρι, ἄσπρο. Ἐὰν εἶναι κρέας, κόκκινο. Ἐὰν ἔχετε καὶ τὰ δύο, μᾶλλον ἄσπρο, ἀφοῦ ἀρχίσατε μ' αὐτό...



★ **ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ** στιφάδο... ἔφαγα προχθές, θαυμάσιο συνδυασμὸ πολυτελείας καὶ νοστιμιάς...

★ **ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ**, οἱ ψυχολόγοι, οἱ δασκαλοὶ, ἔχουν συμφωνήσει. Δὲν ἔχει καμμιά σημασία ἐὰν ἓνα παιδάκι δινῇ τὸ ἀριστερὸ καὶ ὄχι τὸ δεξιὸ χεράκι! Πέντε στοὺς ἑκατὸ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, γεννιοῦνται φυσικὰ ἀριστερόχειρες, καὶ αὐτὸ δὲν τοὺς ἐμποδίζει σὲ τίποτε...

★ **ΛΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ**... στὸ Ψυχικό. Εἶδα ἓνα πρῶτὸ περισσότερες πρὸς βειρες ἀπ' ὅτι σὲ ἐπίσημη δεξίωση... νὰ ψωνίζουν μὲ καλὰ θὰ καὶ ταγάρια...

★ **ΡΟΛΛΑ**... αὐτοθερμαινόμενα! Κάτι μεταξύ μίζαν-πλὶ καὶ περμανάντ διαφημίζουν στὰ ξένα περιοδικὰ. Τυλίγεις τὸ μαλλί, δάξεις τὴν πρίζα καὶ σὲ ἓνα τέταρτο—λέει—ἔχεις κατσαρώσει καὶ στεγνώσει.

★ **ΕΚΕΙΝΟ** τὸ «μακρὸ νυχάκι» εὐτυχῶς γίνεται καὶ ὅλο σπανιότερο στὰ ἑλληνικὰ ἀνδρικά χέρια... Ἀντισταθμικὴ καὶ περιττὴ ἐπίδειξη, ὅτι ὁ φέρων δὲν ἐργάζεται μὲ τὰ «χέρια». Στὴν ἐποχὴ μας ποῖός ντρέπεται νὰ εἶναι ἐργάτης;



Ἀγαπητὴ Βέρα, καλωσόρισες στὸ ἀγαπημένο μας περιοδικό. Θὰ σὲ παρακαλοῦσαμε πολὺ, ἐὰν σὲ προσεχῆς τεύχος εἶναι δυνατόν νὰ δημοσιεύσεις μιά φωτογραφία τῆς Κας Ζολώτα. Ἐχομε ἀκούσει πολλὰς φορὲς γιὰ τὴν δημοφιλῆ αὐτῆς τῆς κυρίας, ἀλλὰ ποτὲ δὲν τὴν εἶδαμε.

Καὶ κάτι ἄλλο. Ἦστερα ἀπὸ τόσα ἐπιτυχεῖς ρεπορτάζ γιὰ τὴν Βασιλικὴ Οἰκογένεια ποὺ μᾶς χάρισε, θὰ θέλαμε νὰ δημοσιεύσεις σὲ ἀραιοτάτες φωτογραφίες (αἱ δυνατόν ἐγκριστες) τὰ δακτυλίδια τῶν ἀρραβόνων ὅλων τῶν Βασιλισσῶν, ἀπὸ τὴν Ὀλγα ἕως τὴν Ἄννα - Μαρίαν, ἀπὸ τὴν πολὺτιμὴ πέτρα εἶναι καὶ ἀπὸ ποιὸν κοσμηματοπώλῃ ἔχουν ἀγορασθῇ. Δὲν πιστεύουμε νὰ ἔχητε πολλὰ πράγματα.

ΚΟΙΝΕΛΛΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

● Ἡ Ἰδὴ ἡ Κα Ζεν. Ζολώτα! Γιὰ τὴν ἄλλη σας ἐπιθυμία, ἀργότερα... Δὲν εἶναι τόσο εἰκόνη ἡ ἰκασιποίηση τῆς, ὅσο νομίζετε!

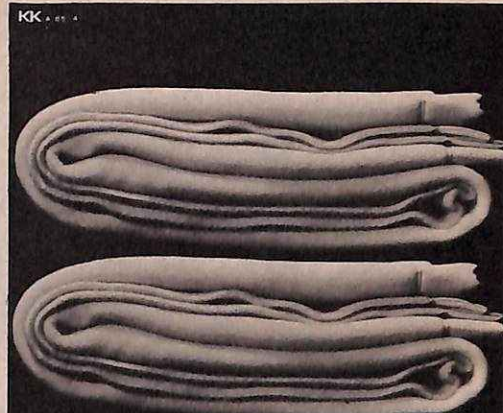
★ **ΣΕ PARTY**, μαστίχα, δεξίωση: «Πηγαινέ νωρίς, καὶ φεύγει νωρίς!» Ὁ πιὸ ἐνοχλητικὸς καλεσμένος εἶναι αὐτὸς ποὺ κάνει τὸ ἀντίθετο!...

★ **ΣΥΜΒΟΥΛΗ** παραγωγῶν... ὁ ἴδιος ὁ κόμης Σαντὸν (ἰδιοκτήτης τῆς φάρμας Μοὲτ-ε-Σαντὸν) περαστικὸς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἔλεγε σὲ φιλικὴ συντροφιά: «Ἡ σαμπάνια πίνεται δροσερὴ, ὅχι παγωμένη! Τὸ φριζινταῖρ τὴν σκοτώνει!»

★ **ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΜΟΥ**: Οἱ γυναῖκες δὲν μποροῦν νὰ ὑπαφέρουν σιωπηλά... Τους χαλαεῖ ὅλη τὴν εὐχαρίστηση...

Οἱ πουριτανοὶ φορᾶνε τὸ φύλλον σικκῆς ἐπάνω... στὸ στόμα (Ἄλντους Χάξλεϋ).

Βέρα



ΕΓΓΥΗΣΙΣ

ACRILAN
CHEMSTRAND
100%

N° 93867

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΓΟΡΑΣΤΟΥ

ΟΝΟΜΑ

ΕΠΙΘΥΜΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

N° 93867

οἱ γνήσιες
κουβέρτες
ACRILAN
φέρουν
τὴν ἀνωτέρω
ἐγγύησιν

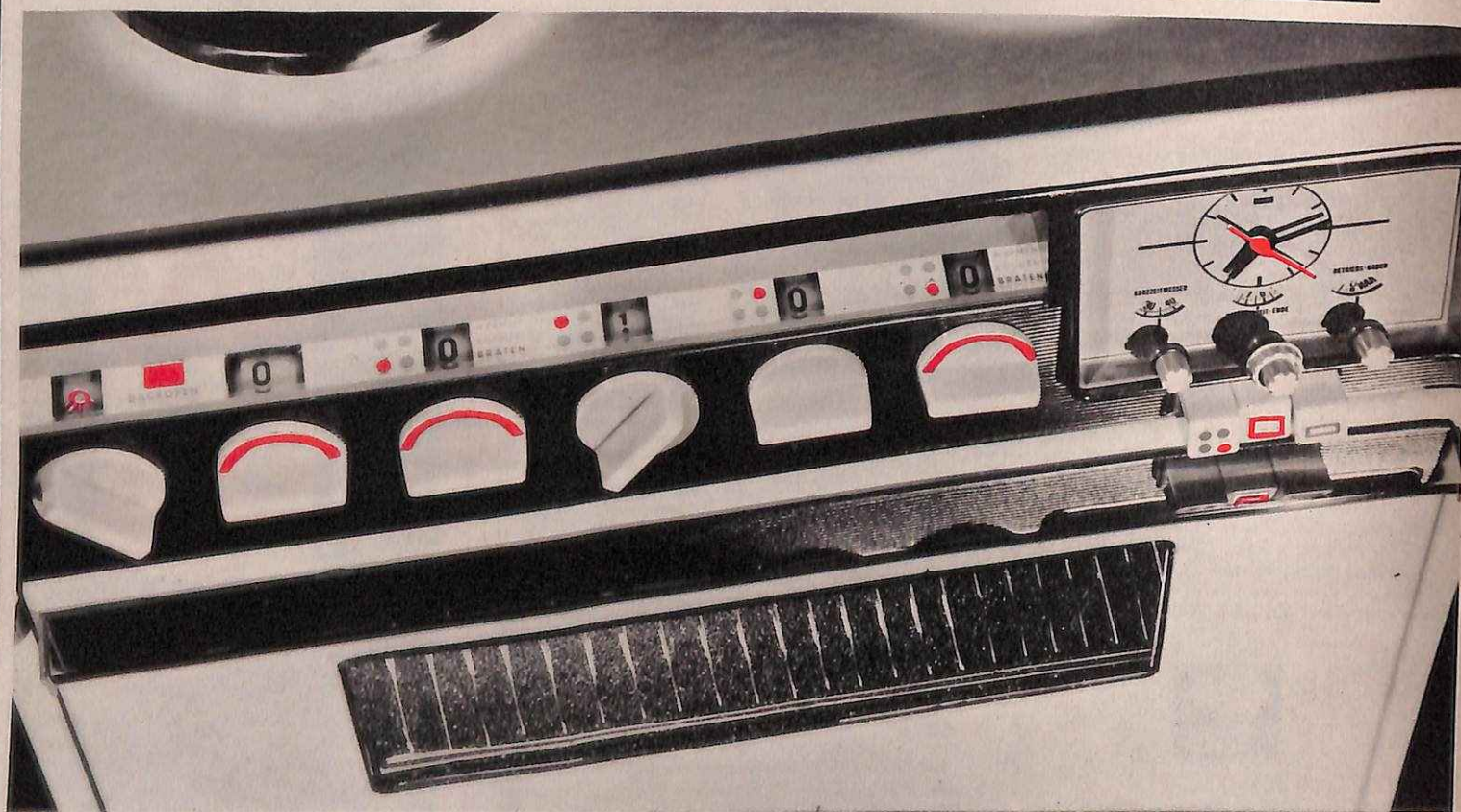
ΙΤΑΛΙΑΝΑΙ ΕΙΣ Τὴν Ἑλλάδα Εἰσὶν Ἰσχυρὸν Πανήγυριον Αἱ Τὴν Ἑλλάδα

SIEMENS

ΚΟΥΖΙΝΕΣ SIEMENS 1966



HK1/66



ΜΕ ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΜΟΥΣ

- ΜΕΛΕΤΗΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ
- Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ ΜΕ ΦΩΤΙΝΟ ΚΑΝΤΡΑΝ

Η ΤΕΧΝΙΚΗ SIEMENS ΕΓΓΥΑΤΑΙ

Galerie



Έφη

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΡΥΘΜΟΣ
εās περικένει φέτος
επί νέα του διεύθυνση
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 12
με νέες παραλαβές

καί πλουσία συλλογή ύφασμάτων έπιπλώσεων

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΓΕΡΟΛΥΜΑΤΟΥ
ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΩΝ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩΝ 2

Τα περίφημα
ανδρικά
πλεκτά
σκωτίας

Lyle and Scott
εε ΚΑΣΜΙΡ,
ΛΑΜΣΤΟΥΛ,
ΖΕΤΛΑΝΤ.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ:

Constantaras ΣΤΑΔΙΟΥ 24 - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ- ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ

ΚΡΙΕΖΟΤΟΥ 1

• DECORS
• ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ
• ΕΡΓΑ-
ΤΕΧΝΗΣ

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 110
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΟΥΜΠΕΣΗΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Κ. ΜΟΙΧΟΝΑ-Μ. ΜΑΝΙΚΑ
ΑΓΑΘΗΜΙΑΣ 87 - (ΠΑΝΣΙΩΝ ΠΑ. ΚΑΝΙΝΓΚΟΣ)

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
AYER-GISELAN - GERMANY
MONTOL-ELIZABETH ARDEN KAT

ΚΟΛΩΝΙΕΣ
ΜΕΓΑΛΗ ΠΙΣΤΟΛΙΑ

ΟΠΤΙΚΑ
ΦΑΚΟΙ
ΕΠΑΦΗΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Κ. ΜΟΙΧΟΝΑ-Μ. ΜΑΝΙΚΑ
ΑΓΑΘΗΜΙΑΣ 87 (ΠΑΝΣΙΩΝ ΠΑ. ΚΑΝΙΝΓΚΟΣ) ΤΗΛ. 635574

ΤΙΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ

Antilope

ΤΥΜΕΤΟΧΗ-
ΣΤΕ ΤΟ
ΦΩΤΟ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΜΟΥΣΗΣ

ΠΑΤΡ. ΙΩΑΝΝΗΜ Β
(ενός της στας Αριστερά)

Κουετίβες
ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΣ
TERVLENE
TERGAL κλπ.

εε μεγάλη ποικιλία
χρωματισμών & σχεδίων

"ΗΛΙΑΣ ΝΑΧΜΑΝ"
Μ. ΝΑΧΜΑΝ & ΣΙΑ

ΠΛ. ΚΑΤΗΝΙΣΑΡΕΑΣ 3-
103 ΟΡΟΦΟΣ ΤΗΛ. 229.730
220.502

ΤΟΝΕΙΣ... ΤΙΛΑΙΔΙΑ... ΕΓΓΟΝΙΑ

ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΑΠΟ ΓΕΝΙΑ ΣΕ ΓΕΝΙΑ

ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΙΑΝΕΤΙΣΤΗΜΙΩΝ 49 (ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΩΝ) ΤΗΛ. 228655-233992

Αθηναίοι και Αθηναίες



ΜΕ ΝΥΦΙΚΟ απλούστατο από σουά σω-
δάξ και πέπλο από κεντητό τούλι, μιὰ θ-
μορφή Έλβετίδα ύψη, ή πρώην δις Σό-
νια Μπός, φωτογραφίζεται με τόν από
όλιγων στιγμών πεθερό της, τόν κ. Χ.
Τζουμάρα. Ο γάμος της με τόν γνωστό
σκοπευτή κ. Μάρκο Τζουμάρα έγινε τήν πε-
ρασμένη έβδομάδα στο έκκλησάκι τού 'Αγ.
Νικολάου, τής όδου Βασιλίσσης Σοφίας.

Ισως θα πρέπει να το πάρουμε απόφαση και να φορέσουμε μάσκες. Τουλάχιστον τις ώρες της μεγάλης κυκλοφορίας. Δεν φαίνεται να μένη άλλη διέξοδος στα εκατομμύρια των Αθηναίων, που είναι καταδικασμένα να εισπνέουν εκατομμύρια κυβικά μέτρα από τα άσφυκτικά καυσάεiria των αυτοκινήτων.

Άρκει να θυμώθει κανείς στην όδον Ακαδημίας, εκεί που εκβάλλει ο δχετός των περιελαιοκινήτων λεωφορείων, για να πνιγί οε πέντε λεπτά από τις μαύρες εξαιμίσεις του άτελώς καιομένου πετρελαίου, για να χα-
θή μέσα οε μαύρα σύννεφα καπνού. Τέτοιο άδιαπέραστο προπέτασμα θα το ζήλευαν ά-
κόμη και τα τορπιλλοβόλα του περασμένου αιώνος, που με τρία και τέσσερα φονγάρα στο κατάστρωμα ήταν πιο επικίνδυνα για τήν κάπνα τους, παρά για τα κανόνια και τους τορπιλλοβλητικούς σωλήνες τους.

Κι ό,τι συμβαίνει στην μαρτυρική, πρ-
γματικά, όδον Ακαδημίας, παρατηρείται και στους άλλους πολυσύχναστους αθηναϊκούς δρόμους. Ατμόσφαιρα άποπνικτική, σπύτια με μνησιμένες προσόψεις, λερά πεζοδρό-
μια, άσφαλιος που τήν έχουν ποτίσει πετρε-
λαιο και άνθρωποι — ύποψήφιοι τρέφιοι νοσοκομείων.

Χίλιες φορές μέχρι σήμερα ή λογική έ-
χει χτυπήσει τήν πόρτα των άρμοδιών, για να τους προειδοποίηση, χιλιάδες φορές ή έμ-
πειρία όλης τής γής έχει διακηρύξει, έχει ύπογραμμίσει κ' έχει προβάλλει με άνατρι-
χιαστικά παραδείγματα άριθμών τόν θανάτι-
μο κίνδυνο που αντιπροσωπεύουν αυτές οι άπάνθρωπες εξαιμίσεις των χιλιάδων λεω-
φορείων, που κυκλοφορούν 18 ώρες το 24ω-
ρο —άοταμάτητα— στους δρόμους τής Α-
θήνας.

Πολύ σύντομα, σύμφωνα με τόν ρυθμό τής αύξήσεως των αυτοκινήτων, ή κεντρική περιοχή των Αθηνών θα είναι άδιάβατη, ά-
κατοίκητη. Τα σύννεφα των καυσάεiriών δεν θα προφθαίνουν καν να διαλύωνται και οι Αθηναίοι θα ύφίστανται τις τραγικές συνέ-
πειες μιās προωποφανούς άδιαφορίας. Σαν είρωνεία, μάλιστα, αλλά και σαν προειδο-
ποίηση για τους κατοίκους αυτής τής πολι-
τείας, οι λεωφορειούχοι κατάφεραν —μέσα στην νύχτα τής πολιτικής κρίσεως— να έπι-
τύχουν άδεια για τήν κυκλοφορία νέων, με-
γάλων λεωφορείων. Λεωφορεία — φάλαινες, με χορταστικές εξαιμίσεις, θα δηλητηριά-
ζουν τώρα με περισσότερη άνεση —και με-
γαλύτερα κέρδη— τους Αθηναίους και τήν ζωή τους... Τό να άπευθυνθή κανείς οε δ-
σους οι νόμοι έταξαν για να προασπίσουν τήν ύγεια και τήν ζωή μας από παρόμοιες δολο-
φονικές ενέργειες, αρχίζει να μοιάζει λίγο σαν ματαιοπονία, σαν τήν προσπάθεια των Δαναΐδων να γεμίσουν με νερό το τρύπιο τους πιδάρι. Ισως άδιαφορούν. Ισως —κι αυτό είναι το χειρότερο— να μη μπορούν να ξεπεράσουν όρισμένα έμπόδια. Ισως —με δυο λόγια— να υπάρχουν άλλοι, δυνατώτε-
ροι από τους νόμους...

Και να σκεφθή κανείς ότι ο χειμώνας έφθασε, ότι έπесαν οι πρώτες παγωμένες βροχές, ότι οι πρώτοι τσουχτεροί βοριάδες σάρωσαν ι' άπομεινάκια του άξέχαστου φθι-
νοπώρου κι ότι στις άπαράδεκτες εξαιμί-
σεις των φαλαινολεωφορείων θα προστεθούν και οι άναγκαίες καμινάδες του πετρελαίου των κεντρικών πολυκατοικιακών θερμάν-
σεων... Όρα για μετανάστευση, μού φαίνε-
ται. Πριν μās... μεταναστεύσουν όριστικά τα καυσάεiria...

Θ. Δασκ.

Κάτι ανάμεσα στην γοητεία τής δάμπ και τού παιδιού, που λείπει τόσο από τόν γαλλικό και τόν παγκό-
σμιο κινηματογράφο, ανακάλυψε στο πρόσωπο τής Τζένης Καρέζη ή Γάλλος παραγωγός Λαπράν. Άπο-
τέλεσμα: 'Η πρώτη τους ταινία «Μιά σφαίρα στην καρδιά», όπου ή Έλληνίδα ήθοποιός πρωταγωνιστεί μαζί με τόν Σάμι Φρέυ και τήν Φρανσουάζ Άρντύ. Καί, ενώ έτοιμάζεται ή παγκόσμια πρεμιέρα τής πρ-
ωτής αυτής συνεργασίας τους —θα άκολουθήσουν και άλλες, με τόν ρυθμό δυο ταινίες τόν χρόνο—, ή Λα-
πράν έξαπολύει για τήν Έλληνίδα πρωταγωνίστριά του μιὰ διαφημιστική έκστρατεία στον γαλλικό τό-
πο, με 2.500 φωτογραφίες τού πασίγνωστου φωτογράφου προσωπικότητας Μπωτί. Μιά από αυτές εί-
ναι και ή δημοσιευμένη άνωτέρω, ή όποία παραχωρήθηκε κατ' άποκλειστικότητα στις «Εικόνες».

Ο ύποβρύχιος άνθρωπος

Τί θα κάνατε άν, καθώς άπολαμβάνετε τόν κόσμο τού θυσού με το ψαροτούφεκο και τήν μάσκα σας, παρου-
σιαστή μπροστά σας ένας καρχαρίας; Πό παντός μήν πανικοληθήτε και λιποθυμή-
σετε, γιατί δεν χάθηκαν ο-
λα. Άντίθετα, εμφανίτε ζων-
τανός, ζωηρός και άπειρη-
τός. Άδωστε τόν τήν έντύπω-
ση ότι τού έπιτίθεσθε, ότι θέ-
λετε να τόν φάτε!.. Δημι-
ουργήστε θορύβους με ό,τι-
δήποτε μέσο μπορείτε και εί-
δικά με τις φουαλίδες, έκ-
πνέοντας έντονα. Ταράξετε
τά νερά με ζωηρές κινήσεις
των χεριών και των ποδιών
σας. Κοιτάξετε τόν άγρια,
κάνοντας που σας τα συμβου-
λεύει αυτά έξορε πολύ καλά
τι λέει, αφού είναι και ο έ-
διος δεινός βατραχάνθρω-
πος, με πλουσιώτατη προσω-
πική πείρα και πλατειές θε-
ωρητικές γνώσεις. Είναι ο
άνθρωπολόγος τού Β.Ν.
κ. Έμ. Έμ. Παπαρηγορά-
κης, διοικητής τής Σχολής
Βατραχάνθρωπων, που πα-
ρουσίασε αυτές τις ήμέρες
ένα συναρπαστικό ένδιαφέ-
ροντος διδύλο, το «Ο ύπο-
βρύχιος άνθρωπος — μιὰ πλή-
ρης σπουδή των καταδύσε-
ων» (Αθήνα, 1965, σ. 360,
δρχ. 140).

Πρόκειται για το πρώτο
συστηματικό διδύλο τέτοιου
είδους, που κυκλοφορεί στην
χώρα μας, και άσφαλώς θα
το δούν με άγάπη οι ύποβρύ-
χιοι κολυμβητά μας ή οι ά-
πλως ψαροτουφεκάδες μας
που, όπως είναι μά φανερό,
ο άριθμός τους κάθε χρόνο
αυξάνεται. Ο κόσμος τού θυ-
σού, που άνοιξε τις πύλες
του στον μεταπολεμικό άν-
θρωπο, καλύπτει τόσες και
τόσες πλευρές ένδιαφερό-
τος: 'Υποβρύχιο ψάρεμα, έ-
ξερεννήσεις ναυαγίων, ύπο-
βρύχια άρχαιολογία, ύποβρύ-
χια φωτογράφιση και κινη-
ματογράφιση. Σε όλες τις
παραθαλάσσιες χώρες οι φα-

νατικοί τού θυσού πολλαπλα-
σιάζονται. Πώς όμως μπο-
ρεί να έισωγήση ο άνθρω-
πος σ' αυτό τόν κόσμο; Αύ-
τη είναι ή φιλοδοξία τού δι-
δύλου τού άνθρωπολόγου
Παπαρηγοράκη: Να δώσει
τις σωστές άπαντήσεις στα
τόσα έρωτήματα που σχετί-
ζονται με το θέμα. Μπορώ
να καταδυθώ; Πώς θ' άσ-
χίσω; Τι όπλα χρειάζομαι;
Κίνδυνοι; Ποιοί είναι οι
πραγματικοί κίνδυνοι και πώς
άντιμετωπίζονται;

Μέσα στις 360 σελίδες
του, που είναι πλουσιμένες
με 180 φωτογραφίες και 50
σχεδιαγράμματα, γίνεται μιὰ
πλήρης περιγραφή τής τε-
χνικής των ατόνων και έ-
λαύσεων καταδύσεων, των έ-
πικίνδυνων περιστάσεων και
των μέτρων άσφαλείας. Πε-
ριγράφεται όλομή λεπτομε-
ρως ή συμπεριφορά των έπι-
κινδύνων κατοίκων τού θυ-
σού, και ίδίως τού καρχα-
ρία, καθώς και ο τρόπος ά-
ποφυγής και άντιμετώπισής
τους.

ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ των σημερινών βατραχάνθρωπων. Μεσαιω-
νικοί ύποβρύχιοι πολεμιστάι, με πρωτόγονες συσκευές κα-
ταδύσεως. Είναι δυο σχέδια από διδύλο τού 16ου αιώνος.



Νέον!

Εἰς τὸ πλούσιον χρωματολόγιον τοῦ PALETTE προσετέθησαν τώρα τρεῖς νέοι μοντέρνοι χρωματισμοί



Pearl Grey (No. 311) - Matt Brown (No. 320) - Dark Matt Brown (No. 322)
(Ὅδηγιές ἑλληνιστὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ κουτί τοῦ σωληναρίου)



Καὶ αὐτοὶ οἱ μοντέρνοι χρωματισμοὶ τοῦ Χρωμο-Σαμπουάν PALETTE λούζουν καὶ ταυτόχρονα χρωματίζουν τὰ μαλλιά. Μετὰ τὸ λούσιμο τὰ μαλλιά σας ἀποκτοῦν νεανικὴ λάμψη. Οἱ γκρίζες τρίχες ἐξαφανίζονται καὶ πέρνουν τὴν ὥραία ἐπιθυμητὴ ἀπόχρωσι τοῦ φυσικοῦ χρώματος τῶν μαλλίων σας.

Ζητήσατε καὶ δοκιμάσατε τὸ PALETTE
Θὰ ἱκανοποιηθῆτε ἀπόλυτα καὶ θὰ ἐνδουσιασθῆτε ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα. Τὸ PALETTE εἶναι προϊόν πείρας πολλῶν δεκαετηρίδων τοῦ Ἑργοστασίου
HANS SCHWARZKOPF - HAMBURG
Διεθνῶς ἀνεγνωρισμένου ὡς τοῦ πλέον εἰδικευμένου εἰς τὸν Κόσμον διὰ τὰ εἶδη κομμώσεως.

Χρωμο - Σαμπουάν PALETTE



ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **Cosmetica E.P.E.**
ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 24.041

ανδρῶποι... ανδρῶποι...



ΥΠΟ ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ ἐναντίον Γιώργου Ζαμπέτα... Ἡ σκηνὴ στὸ στούντιο ἐν ὥρᾳ ἡχογράφησης. Ὁ Χατζιδάκης στὸ πιάνο, ὁ Ζαμπέτας στὸ μπουζούκι του.

Ὁ Μάνος δίνει τὶς τελευταῖες ὁδηγίες.
—Λοιπὸν, Γιώργο, θὰ σταματήσης ἐκεῖ πού εἶπαμε. Ἐντάξει;
—Ἐντάξει.

Ἀρχίζει ἡ ἐκτέλεση, παίζει ὁ Ζαμπέτας, παίζει ὁ Χατζιδάκης, συνεχίζει νὰ παίξῃ ὁ Ζαμπέτας καὶ δὲν σταματᾷ ἐκεῖ πού εἶπαμε: Ὁ Χατζιδάκης διακόπτει τὴν ἐκτέλεση, ἀνάβει, θυμῶνει, φωνάζει:

Ὁ Ζαμπέτας γαλήνιος:

—Ἐλα, Μάνο. Ψύχραιμα... Μοῦ εἶπες νὰ κατέδῳ Ἀγάμων, κατέδῳ Κολιάτσου. Δὲν χάλασε ὁ κόσμος. Συνεχίζουμε...

Ἡ ἡχογράφηση ξαναρχίζει. Ὅλα πᾶνε λαμπρά, ἀλλὰ σὲ κάποιο σημεῖο ὁ Χατζιδάκης αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ κάνη λίγο σόλο.

ΚΟΥΤΙΣ

ΠΟΥ γράφτηκε ἡ παρακάτω φράση, ΠΟΤΕ καὶ γιὰ ΠΟΙΟΝ;

«Ἀσχολεῖται τώρα μὲ τὰ οικονομικά ζητήματα καὶ σκοπεύει νὰ ἐκδώσῃ καὶ σχετικὸ περιοδικό. Συνιστοῦμε σ' αὐτὸν καὶ στὸν συνεργάτη του νὰ μάθουν πρῶτα ἑλληνικά».

Καὶ ἡ λύση

...ποσοφισμοὶ ἐξέστην, καὶ ἐπὶ οὐκ οἰοφρονέται. Λοιπὸν οὐδὲν ἔσται, ὅτι οἱ οἰκονομολογοὶ, οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ ἑλληνιστὰς ἐκείνοι, οἱ οἰκονομολογοὶ καὶ οἱ ποιηταὶ ἐκείνοι, οἱ οἰκονομολογοὶ καὶ οἱ ποιηταὶ ἐκείνοι...

νεται τὴν ἀνάγκη νὰ κάνη λίγο σόλο.

—Ἐδῶ, λέει, παίζω μόνος μου. Δὲν θὰ μῆλς ἐσὺ. Ἐντάξει;

—Ἐντάξει, Μάνο μου.

Ἀρχίζει τὸ σόλο του, ὅλα πᾶνε λαμπρά πάλι, ἀλλὰ ξαφνικά: Γκλίν... Μία ψιλὴ διπλοπεννία γλιστρᾷ ἀπὸ κάποιο μπουζούκι. Δράστης φυσικά ὁ Ζαμπέτας...

—Σοῦ εἶπα ὅτι θέλω νὰ παίξω μόνος μου, οὐρλιάζει ὁ Χατζιδάκης. Ἐσὺ δὲν παίζεις. Ἐντάξει;

Γαλήνιος πάντᾳ ὁ Ζαμπέτας:
—Ἐντάξει, Μάνο μου. Προχώρα...

Ξαναρχίζει ἡ ἡχογράφηση. Ὁ

λα πᾶνε καλά, ὁ Χατζιδάκης εἶναι σὲ μεγάλη φόρμα ὅταν πάλι ξαφνικά: Γκλίν... Ἡ μοιραία διπλοπεννία μετατρέπεται τὸ στούντιο σὲ μικρὴ Κορέα.

Ὁ Χατζιδάκης οὐρλιάζει:

—Σοῦ εἶπα ΝΑ ΜΗΝ ΠΑΙΖΗΣ!

—Δὲν παίζω, Μάνο μου...

—Δὲν παίζεις; Καὶ τί εἶναι αὐτὸ πού κάνεις;

Καὶ ὁ Ζαμπέτας:

—Σχολιάζω, Μάνο μου...

ΠΟΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ντυμένη; Ὡς τὴν στιγμὴ πού γράφονται οἱ γραμμὲς αὐτὲς δὲν ἔχει δοθῇ ἀπάντηση στὸ ἀγωνιώδες αὐτὸ ἐρώτημα, πού ἀφορᾷ τὴν ἐμφάνιση τῆς Λαίδης Τσάτερλυ, στὴν σκηνὴ τῆς «Πορείας» τὴν ἡμέρα πού θὰ ἐορτάζωνται οἱ 411 παραστάσεις τοῦ ἔργου...

Τὴν ἡμέρα αὐτή, ἡ Λαῖδη, τὴν ὁποία ὑποδύεται ἡ δις Μιρέλλα Τσάρου, θὰ προσφέρῃ ἰδιοχείρως ἀπὸ ἓνα ποτήρι σαμπάνια στοὺς θεατὲς. Μέχρι ἐδῶ τὰ πράγματα πᾶνε καλά... Τὸ ἐρώτημα εἶναι: Τί θὰ φορᾷ ἐκεῖνο τὸ δρόδυ; Ἐσώρουκα, νυκτικὸ, μαγιό, τουαλέττα, ταγιέρ ἢ τόπλες;

Τὸ κοινὸν πού ἀγαπᾷ ἐκ παραδόσεως τὴν γυμνὴ ἀλήθεια, θὰ προτιμοῦσε τὴν πρώτη ἢ τὴν ἐσχάτη λύση. Ἀλλὰ φυσικά ὑπάρχουν καὶ τεχνικὰ προβλήματα. Μία ἡμίγυμνη Λαῖδη, ἀλλίως κυκλοφορεῖ στὴν σκηνὴ καὶ ἀλλίως στὴν πλατεῖα, ἀλλίως χειρίζεται ἓναν πολιτισμένον δασοφύλακα καὶ ἀλλίως μιά λεγεῶνα ἀγρίων θεατῶν...

Στὸ μεταξὺ, φαίνεται ὅτι τὸ ἑλληνικὸ θέατρο εἶναι στὸ κατώφλι νέας ἐποχῆς. Ἐνῶ δύο γυνεὲς Λαίδες σταδιοδρομοῦν λαμπρά στὴν ἄλφα ἐκλογικὴ μας περιφέρεια (ἐκτὸς ἀπὸ τὴ Λαῖδη Τσάρου στὸ «Πορεία») ἔχουμε στὸ Παγκράτι καὶ τὴν Λαῖδη Γκοντάιθα, ὁ κ. Κωστής Λεϊδάς ἀπειλεῖ τώρα διὰ τὸ 1966 τὸ ἑλληνικὸ κοινὸ μὲ τὴν «Λολίτα», τὴν ὁποία θὰ ὑποδυθῇ, φαντάζομαι, ἡ ἴδια ἡθοποιὸς λόγῳ πλέον εἰδικεύσεως.

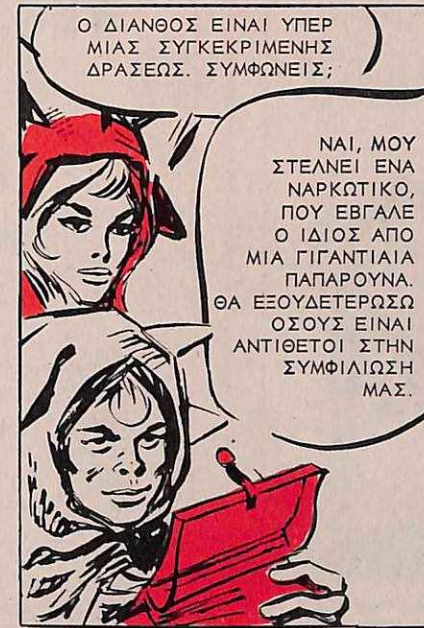
Προβλέπω ὅτι τὸ 1967 ἡ δις Τσάρου θὰ διεκδικῇ τὸ ἑπαιθλὸν Μαρίκας Κοτοπούλη, μὲ τὴν σκηνικὴ διασκευὴ τῆς «Κάμα Σούτρα»...

Μπαρμπαρέλλα

Ἡ Μπαρμπαρέλλα, ἐκτελώντας εἰδικὴ ἀποστολὴ γιὰ τὴν συμφιλίωση τῶν κατοίκων τοῦ πλανῆτης Λυθείου, δέχεται ἐπίθεση ἐκ μέρους τῆς φυλῆς τῶν Ὀρχόμρ, ἀλλὰ σώζεται κατὰ τὴν ἐπεμβάσεως τοῦ ἄρχοντος Ἀχάν καί, ἐν συνεχείᾳ, γνωρίζει τὸν ἔρωτά του...



ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΚΑΙ
Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ ΕΜΕΙΝΑΝ
ΣΤΗΝ ΣΤΡΙΟΥΛΑ



Ο ΔΙΑΝΘΟΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡ
ΜΙΑΣ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗΣ
ΔΡΑΣΕΩΣ. ΣΥΜΦΩΝΕΙΣ;

ΝΑΙ, ΜΟΥ
ΣΤΕΛΝΕΙ ΕΝΑ
ΝΑΡΚΩΤΙΚΟ,
ΠΟΥ ΕΒΓΑΛΕ
Ο ΙΔΙΟΣ ΑΠΟ
ΜΙΑ ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΑ
ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ.
ΘΑ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΣΩ
ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ
ΑΝΤΙΘΕΤΟΙ ΣΤΗΝ
ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ
ΜΑΣ.



Η ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΛΛΑ ΜΕΤΑΦΕΡΕΙ
ΣΤΗΝ ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΜΗΝΥΜΑ
ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟ.



ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ;
ΚΑΛΥΤΕΡΑ
ΝΑ ΠΕΡΑΣΩ
ΑΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗ.



Η ΚΝΑΟΥΝΤΙΑ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΞΑΦΝΙΚΑ

ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΛΛΑ, ΚΡΥΦΟΥ!...
ΞΕΣΚΕΠΑΣΤΗΚΑΝ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ
ΔΙΑΝΘΟΥ. ΜΑΣ ΚΥΝΗΓΟΥΝ ΟΙ
ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΤΗΣ
ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑΣ.

ΟΧΙ, ΔΕΝ
ΧΑΘΗΚΑΝ ΟΛΑ.
ΠΑΜΕ ΣΤΟ
ΝΑΥΑΓΙΟ ΤΟΥ
ΠΥΡΑΓΛΟΥ
ΜΟΥ. ΧΡΕΙΑ-
ΖΟΜΑΙ Ο-
ΠΛΟ.



ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΦΟΒΟΜΟΥΝ. ΤΟΠΟΘΕ-
ΤΗΣΑΝ ΦΡΟΥΡΟ. ΕΜΕΙΣ, ΔΥΟ
ΑΟΠΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΟΥΛΕΣ
ΜΟΝΟ ΕΝΑΝ ΤΡΟΠΟ
ΞΕΡΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ
ΛΥΣΟΥΜΕ ΤΟ
ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΜΑΣ...



ΠΟΥ ΠΑΣ ΕΣΥ;
ΓΙΑΤΙ ΓΔΥΘΗΚΕΣ;
ΚΑΙ ΓΥΜΝΗ ΟΜΩΣ
ΠΑΛΙ ΔΕΝ ΣΕ
ΑΦΗΝΩ ΝΑ
ΠΛΗΣΙΑ-
ΣΗΣ ΤΟΝ
ΠΥΡΑΓΛΟ.



ΑΧ, ΤΙ ΕΠΑΘΕΣ;
ΕΙΣΑΙ ΑΔΙΑΘΕΤΗ;

Αι 13 νέαι έρμηνεύτριαι του 'Ελληνικού 'Ινστιτούτου Στατιστικής και 'Ερεύνης 'Αγοράς, έτοιμαι να εξυπηρετήσουν τας ελληνικάς και ξένας επιχειρήσεις.



Την 30ην 'Οκτωβρίου 1965 έλθαν αι εργασίαι του σεμιναρίου εκπαίδευσης των νέων έρευνητριών του 'Ελληνικού 'Ινστιτούτου Στατιστικής και 'Ερεύνης 'Αγοράς.
Αι ανωτέρω εικονιζόμεναι έρευνήτριαι πρόκειται να χρησιμοποιηθούν εις την διεξαγωγήν έρευνών αγοράς και σφυγμομετρήσεως της κοινής γνώμης.
Αι ανωτέρω έρευνήτριαι αποτελούν την 12ην «ΕΣΣΟ» και από σήμερον η οικογένεια των έρευνητριών του 'Ελληνικού 'Ινστιτούτου Στατιστικής και 'Ερεύνης 'Αγοράς είναι 75μελής.
'Επ' ευκαιρία γνωρίζομεν εις τας ενδιαφερομένας κυρίας και δεσποινίδας, αι όποσαι επιθυμούν να εργασθούν ως έρευνήτριαι, ότι δύναται να προσκομίσουν ιδιόχειρον βιογραφικόν σημείωμα εις τα γραφεία του 'Ινστιτούτου Βησσαρίωνος 3, Γ' όροφος 'Αθήναι, κατά τας ώρας 8 π.μ. έως 3.30' μ.μ.

ΤΑΠΕΤΑ
ΛΟΥΤΡΩΝ
ΑΠΟ ΙΝΕΣ **Meraklon®**



• ΔΕΝ ΛΕΡΩΝΟΥΝ
• ΠΛΕΝΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑ

REGISTERED TRADE NAME FOR POLYPROPYLENE FIBRE
POLYMER MONTECATINI

ΠΙΚ-ΝΙΚ-ΕΙΚ

‘Η τύχη διάλεξε τούς νιυητάς...

Ο πρώτος «τηλεοπτικός» διαγωνισμός του «Πικ - Νίκ - Εικ» σημείωσε την ίδια έπιτυχία που θα σημείωνε και η πρώτη έκπομπή τηλεοράσεως. Ήταν εύκολος και συγκέντρωνε εκατοντάδες γράμματα. Όλοι οι φίλοι της έκπομπής που έγραψαν, απάντησαν σωστά. Ήταν έπόμενο, λοιπόν, να διαλέξη η τύχη, σε μία κλήρωση, τούς νικητάς.

Δημοσιεύομε ονόματα και βραβεία στον πρώτο τηλεοπτικό διαγωνισμό, λοιπόν, που είχε σαν θέμα του ένα ζευγάρι ήχητικό και όπτικό. Το ήχητικό μέρος που ακούστηκε στην έκπομπή ήταν η φράση του Ντήν Μάρτιν «Άισεν τού μη, Σοφία». Και το όπτικό ή φωτογραφία που είχε δημοσιευθεί σ' αυτή την στήλη. Νικηταί: Σούλα Σταθοπούλου Παρασκευοπούλου 4, Βάνα Σπανού Λυκόδρουση 'Αμαρουσίου, Μ. Φραγκάκη Ευπόλιδος 4, Βασίλης Τσάπανος Χαρ. Τρικούπη 54, Γιάννης Χαρακτινιώτης 1. Θεολόγου 25. Κερδίζουν από δυο δίσκους, έλαφράς μουσικής, της έκλογής τους, προσφορά του «Μιούζικ Μπόξ», Νίκης 2.

Γιάννης Γαβαλιάς Πρεβέζης 51, 'Ηρακλής Σαββίδης 'Αμφιτρίτης 95, Μαρία Κατσουλιέρη 'Αρκαδίας 45, Παν. Χρήστου Θεμιστοκλέους 13, Χρυσούλα Ράπτη Σόλωνος 130, κερδίζουν από δυο βιβλία της έκλογής τους, προσφορά των εκδόσεων «Γαλαξίας».

‘Η παραλαβή των μικρών αυτών αναμνηστικών δώρων, είναι εύκολη — κι αυτό το ξέρουν ήδη όσοι φίλοι έχουν παίξει στα «κουίζ» του Πικ - Νίκ. Το «Μιούζικ Μπόξ» βρίσκεται στην οδό Νίκης 2, και το βιβλιοπωλείο του «Γαλαξία» στην οδό Σωκράτους 42 (στοά). ‘Αν περάσουν μια μέρα οι νικηταί με το απόκομμα των αποτελεσμάτων και την ταυτότητά τους (έφ' όσον έχουν θγάλει) μπορούν να παραλάβουν δίσκους ή βιβλία...

■ Μικρή άλληλογραφία της έκπομπής, με πρόλογο τα «ευχαριστώ» των «ΕΙΚ» για τα φιλικά λόγια και τα κολακευτικά σχόλια που έγραψαν. Πιστεύομε απόλυτα πως η καλύτερη κριτική, αντιρρήσεις, ύποδείξεις, παράπονα, μπορούν να βοηθήσουν το «Πικ - Νίκ - Εικ».

Για τον κ. Φώτη Γιαννακόπουλο: 'Η τζάζ σας ευχαριστεί για τα συγχαρητήρια, περιένομε πλήρη κριτική. Για τον κ. Γ. Γαβαλιά: Οι «ΕΙΚ»

και η έκπομπή σας ευχαριστούν. 'Η επιθυμία σας, για το συγκρότημα των «Αγγλων «Σάντους», θα πραγματοποιηθί σύντομα... Για την δίδα Μ. Φραγκάκη: Σεβαστή η επιθυμία σας για περισσότερη νεανική έλαφρά μουσική, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάτε πως το «Πικ - Νίκ - Εικ» είναι έκπομπή ποικιλίας και έχει να ικανοποιήσει τόσους ακροατάς. Θα προσπαθήσουμε, πάντως... Για την δίδα Βάνα Σπανού και την δίδα Γέλυ Σπανού: Πολλά ευχαριστώ, συγχαρητήρια για την νίκη... Για την δίδα Σούλα Σταθοπούλου: Διαβιβάσαμε τις ευχές σας στον Γιώργο Ραπτόπουλο για «καλή τύχη» στην 'Ιταλία. Μια που είναι εξάδελφός σας, δεχθήτε τις δικές μας μαζί με τις ευχαριστίες για όσα καλά λόγια δρήκατε να γράφετε.

Όπως θα ξέρουν οι νεώτεροι ακροαταί της έκπομπής, το τελευταίο δεκάλεπτο κάθε προγράμματος είναι αφιερωμένο αποκλειστικά σ' αυτούς. Νεανικά, ρυθμικά ή μελωδικά τραγούδια, με τον γενικό τίτλο «Μουσική φρουτοσαλάτα», προσφέρεται ακριβώς για την ηλικία που δεν έχει αγαπήσει ά κ ό μ η την τζάζ. Οι φανατικοί «πικνικεϊκιακοί» μπορούν να γράψουν στην έκπομπή τους τα κομμάτια που αγαπούν, και θα τα ακούνε σ' αυτή την παρέλαση, που κλείνει κάθε Παρασκευή το «Πικ - Νίκ - Εικ».

■ Μ' αυτή την ευκαιρία: Το «Πικ - Νίκ - Εικ» σκοπεύει να δημιουργήση ένα «φάν - κλάμπ» των πιστών φίλων του. Περισσότερες λεπτομέρειες θα ακουστούν άπόμε το βράδυ, από την έκπομπή των «ΕΙΚ» «ΕΙΚ» «ΕΙΚ». Όσον αφορά τις διευκολύνσεις και τα προνόμια των μελών του «Πικ - Φάν Κλάμπ», θα είναι πολλές: Δίσκοι και βιβλία με έκπτωση σημαντική, κλήρωση για τέσσερα άτομα που θα ταξιδέψουν δωρεάν στις 13 του Δεκέμβρη για το ρεσιτάλ των «Τζούνιορς» στην Θεσσαλονίκη, προνομιακή μεταχείριση στις προτιμήσεις τραγουδιών και σε άλλα ραδιοφωνικά θέματα, κλπ. Όλα αυτά από το «Πικ - Νίκ - Εικ» με αγάπη... ΠΙΚ - ΝΙΚ - ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ

μοντέρνα εμφάνισης σέ μοντέρνο σπιτιού



Μεγάλη συλλογή από :
**ΚΡΕΒΒΑΤΟΚΑΜΑΡΕΣ
ΣΑΛΟΝΙΑ
ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΕΣ και
ΜΙΚΡΟΕΠΙΠΛΑ**
των φημισμένων εργοστασίων Κοπεγχάγης



DYRLUND

alka

ΑΦΟΙ Γ. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗ Ο.Ε. ΟΔΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ 13 ΤΗΛ. 611.342





«Η ήρωίδα που παίρνει θέση ειρήν παγκόσμια φιλολογία πλάστην Σκάρλεϊ Ο' Χάρα και ειρήν Μαρκηβία των Άγγέλων • ΥΠΟ ΖΥΛΙΕΤ ΜΠΕΝΖΟΝΙ

Βρισκόμαστε στο Παρίσι της 27ης Απριλίου 1413. Ο βασιλιάς της Γαλλίας Κάρολος ό βος, τρελλός, δέν μπορεί νά κυβερνήση τή χώρα, όπου δύο παρατάξεις, Άρμανιάκ και Βουργουνδιοι, πολεμοῦν μεταξύ τους σέ έναν άγώνα

δίχως έλεος. Τήν αντίβασιλεία άσκει ό Δελφίνος μέ τους Άρμανιάκ συμβούλους του. Ο όχλος του Παρισιού, που έχει ταχθί με τό μέρος των Βουργουνδιών, επιτίθεται, με έπικεφαλής τόν δημαγωγό χασάπη Καμπός, έναντιόν των άνακτόρων του Δελφίνου. Άνάμεσα στο πληθος που συνωστιζεται έξω από τό ανάκτορο, βρίσκονται και δυο νεαρά παιδιά του Παρισιού, ή Κατερίνα Λεγκουά, κόρη του χρυσοχόου Λεγκουά, και ό φίλος της Λαντρύ Πιγκάς, τραδηγμένοι από τήν περιέργεια. Άκολουθώντας τό πληθος που κατάρθωσε νά εισδύση στα άνάκτορα, τά δυο παιδιά φθάνουν μέχρι μιá μεγάλη αίθουσα, όπου ό Δελφίνος και οι σύμβουλοί του είναι αιχμάλωτοι των στασιαστών. Άνάμεσά τους θρίσκεται και ό νεαρός Ιππότης Μιχαήλ ντε Μονσαλβύ, που με θάρρος προκαλεί τόν παρόντα δοῦκα της Βουργουνδίας, Ίωάννη τόν Αφοβο. Ο δούκας τόν παραδίδει στα χέρια του όχλου για νά κρεμαστή. Η Κατερίνα, μαγεμένη από τό θάρρος και τήν όμορφιά του, αποφασίζει νά τόν άπελευθερώση με τήν βοήθεια του Λαντρύ. Τά δυο παιδιά τό καταφέρνουν και καταφεύγουν με τόν Μιχαήλ στην Αύλη των Θαυμάτων. Από κεί, με τήν βοήθεια του Βαρνάβα του Άχρηβαδά, ενός ψευτοπροσκυνητή, μεταφέρουν τόν Μιχαήλ και τόν κρύβουν στο ύπόγειο του σπιτιού των Λεγκουά, με τήν έλπίδα νά τόν φυγαδεύσουν τό θράδυ, άμα νυκτώση για καλά, από τό Παρίσι. Έπειτα, όμως, από προδοσία της υπηρέτριας των Λεγκουά, της χοντρο - Μαριώς, ό όχλος εισβάλλει στο σπίτι των Λεγκουά και οδηγεί τόν Μιχαήλ για λυντσάρισμα στο δρόμο. Η Κατερίνα βρίσκεται κοντά του.

5



Κατερίνα που είχε θυθεί το χτυπημένο της πρόσωπο στα χέρια της για νά μην βλέπει πιά, ξανασήκωσε τό κεφάλι. Ήταν πραγματικά ό έκδορέας! Έσκισε τό πληθος με τους σαρδεις άμους του, σαν ένα ψηλό καράβι μέσ' στην τρικυμία. Άκριδώς πίσω του έρχόταν ό έξάδελφος Λεγκουά και τό μακρύ χλωμό πρόσωπο του Πιέρ Κωσόν. Για νά του άνοίξη δρόμο, τό πληθος παραμέρισε, έλευθερώνοντας τό κορμί του Μιχαήλ, που φάνηκε άξιολύπητο, μαζεμένο κουβάρι. Μ' έναν λυγμό, ή Κατερίνα έτρεξε προς τά εκεί, επωφελομένη από τό ξάνοιγμα, γονάτισε και σηκωσε τρυφερά τό ξανθό κεφάλι γεμίτο με αίματα. Τό πρόσωπο ήταν κυριολεκτικά λειώμα, άγνώριστο, ή μύτη λειωμένη, τό στόμα σκιαμένο, πλησμένο επάνω στα σπασμένα δόντια, τό ένα μάτι θγαλμένο. Βογγούσε σιγά, μισοπεθαμένος κι όλας.

—Τόν ξαναβρήκατε, άκούστηκε επάνω της ή φωνή του Καμπός. Που ήταν;

—Στό κελάρι του Γκασέ Λεγκουά. Τό ύπαπτενόμαστε πως ήταν δικός τους, είπε κάποιος. Θα βάλουμε φωτιά στην παράγκα του!

—Και σ' όλόκληρη τήν γέφυρα, τόν έκοψε ξερά ό Καμπός. Έγώ άποφασίζω τί θα γίνει.

Με μεγάλη της έκπληξη ή Κατερίνα ένοιωσε μιάν ανατριχίλα νά διατρέχει τό τσακισμένο κορμί που κρατούσε άγκαλιασμένο. Ο Μιχαήλ ψιθύρισε με κόπο:

—Κρύφθηκα... στο σπίτι τους.

Αυτοί οι άνθρωποι άγνοούσαν... τήν παρουσία μου.

—Δέν είναι αλήθεια, ούρλιαξε ή Κατερίνα. Έγώ τόν...

Ένα ρωμαλέο χέρι κόλλησε στο στόμα της και ένοιωσε που τήν σήκωναν ψηλά. Βρέθηκε κολλημένη στον Καμπός, που με τό ένα χέρι τήν έσφιγγε στο στήθος του.

—Σώπα! της σφύριξε μέσα στον θόρυβο των φωνών, διαφορετικά δέν θα μπορούσε νά σώσω κανέναν σας... κι άν τό κατορθώσω κι αυτό!

Μισοσκασμένη από τους τεράστιους μύς του έκδορέα, ή κοπέλλα έπαψε νά φωνάζει, παρακάλεσε όμως με χαμηλή φωνή, ενώ τά δάκρυά της έβρεχαν τό τριχωτό χέρι που τήν κρατούσε.

—Σώστε τον σάς παρακαλώ! Θα σάς άγαπάω πολύ!...

—Δέν μπορού. Κ' έπειτα είναι πολύ άργά. Μόνον ό θάνατος θα είναι συμπόνια στην κατάσταση που βρίσκται!...

Με φρίκη ή Κατερίνα τόν είδε νά δίνει μιá κλωτσιά στο ματωμένο κορμί, ενώ φώναζε:

—Τόν ξαναβρήκαν, αυτό είναι τό κυριώτερο. Άς τελειώνουμε γρήγορα. Έλα εδώ Γκινγώμ Λεγκουά. Δείξε μας πως είσαι καλός χασάπης, παρά τήν περιουσία σου. Άποτελειώσε μας αυτό τό ψοφήμι!

Ο έξάδελφος Γκινγώμ πλησίασε. Ήταν κι αυτός κατακόκκινος και είχε αίματα στο όμορφο καφέ δελουδινο φόρεμά του. Παρά τά άκριβά του ντυσίματα είχε ξαναγίνει έκδορέας, όπως οι άλλοι. Αυτό μπορούσε νά τό διαβάσει κανείς από τήν σκληρή χαρά της ματιάς του μπρος στο χιμένο αίμα, στο χαμόγελο των χοντρών του άγγρων χειλών. Κράδαινε ένα χασαπομάχαιρο που είχε κι όλας χρησιμοποιηθή.

Ο Καμπός ένοιωσε τό κορμί της Κατερίνας νά ξυλιάζει στο χέρι του. Ένοιωσε πως έτοιμαζόταν νά φωνάξει, τήν φίμωσε με τό έλεύθερο χέρι του, καθώς έσκυβε στον Γκινγώμ και ψιθύρισε ζωηρά:

—Κάνε γρήγορα. Άποτελειώσε τον παστρικά... για τήν μικρή.

Ο Γκινγώμ κοίτησε τό κεφάλι, έσκυψε προς τόν Μιχαήλ. Τό χέρι του Καμπός ανέθηκε πονετικά από τό στόμα της Κατερίνας στα μάτια της και τάλειψε. Η παιδοῦλα δέν είδε πιά τίποτε, άκουσε όμως έναν ύπόκαφο ρόγχο, που τόν άκολούθησε ένα άπαισιο γουργούρισμα. Ο όχλος ούρλιαξε από χαρά. Γλιστρώντας σαν χέλι, ή Κατερίνα κατόρθωσε νά ξεφύγει από τά χέρια του Καμπός, έπασε γονατιστή. Τά μάτια της μεγάλωσαν από τήν φρίκη κ' έφερε τά δυο χέρια της στο στόμα.

Μπρος της, σε μιá λήνη αιματος, έπou δουτούσαν τά γονάτά της, τό κορμί του Μιχαήλ κείτονταν άπεσφαλισμένο, κι άδειασε τό αίμα του, που έφρεννε χοχλιαστό από τόν κοιμένο λαμό. Λίγο πιο κάτω, ένας άντρας, που φορούσε τόν πράσινο μανδύα των τοξοτών της Βουργουνδίας, έστηνε ήρεμα τό κεφάλι στο αίθερο μιας λόγχης.

Η ζωή άποτραβιόταν λίγο - λίγο από τό έξαντλημένο κορμί της κοπέλλας. Σ' ένα λεπτό όλα πάγωσαν μέσα της, τά χέρια της, τά πόδια της. Μία κραυγή όμως, άρχισε νά θγαίνει από τό λαβύγγι της, μία κραυγή άπαισία, σπριγγιά, που ύψονόταν σ' έναν άνυπόφορο παροξυσμό, όπου σταθεροποιήθηκε έφιαλτική.

«Κάνε τήν νά πάψη! φώναζε ό

Λεγκουά στον Καμπός. Κάνει σαν σκύλος που ούρλιάζει πένθιμα!

Ο Καμπός έσκυψε, θέλησε νά άνοσηκώσει τήν Κατερίνα, τήν σήκωσε όμως από τήν γή, χωρίς ή μικρή νά έγκαταλείψη τήν μαζεμένη της στάση. Όλο τό κορμί της ήταν τεταμένο σ' έναν σπασμό φρίκης, τά μάτια της ήταν άπλανή, ή άπάνθρωπη κραυγή όμως έξασκολουόσε νά ξεπηδά από τό στόμα της. Με νευρικό χέρι ό ταρχοποιός δοκίμασε νά της τό κλείσει. Γύρισε τότε επάνω του άψυχα μάτια που δέν άναγνώριζαν τίποτε. Η κραυγή έπαψε ξαφνικά, παραχώρησε όμως τήν θέση της σ' ένα μικρό λαχάνισμα κνηγμένου σκυλιού. Τό συσπασμένο πρόσωπο της μικρής είχε γίνει σταχτή σαν τήν πέτρα. Ένας σπασμός τήν συντάραξε στα χέρια του Καμπός. Φρικτοί πόνοι διέτρεχαν όλόκληρο τό κορμί της, σαν νά τήν έσκίζαν συγχρόνως χιλιάδες μαχαίρια. Μπρος στα μάτια της δέν ύπήρχε παρά μιá κόκκινη κατχνιά και στ' αττία της μιá τεράστια λαχί που έκανε τό κεφάλι της νά σκισί. Ένας φλογεροδύσ πόνος στον στήθος της άπέσπασε άκόμη μιá κραυγή, άδύνατη αυτή τήν φορά. Και ξαφνικά χαλάσσε στα χέρια που τήν κρατούσαν πάντα. Η φωνή του Καμπός που φώναζε:

—Λουίζα... Λουίζα... της έφθασε σαν νά προέρχονταν από τά δάδη της γής.

Έπειτα, δέν ένοιωσε τίποτε. Μόνον μιá μαύρη, λιγνιάδης τριπά, που της φάνηκε πως έπαιε σαν πέτρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
Βαρνάβας ό Άχρηβάδας

Ατέλειωτες ήμέρες, που ή Κατερίνα δέν είδε ούτε τήν χαρραγή, ούτε

τε τό σούρουπο, ούτε τό πέραςμα της νυχτας που διαδεχόταν τό πέραςμα της ήμέρας, πέρασαν και πάνε. Πάλευε άνάμεσα στη ζωή και στο θάνατο, φλεγόμενη από έναν έγκεφαλικό πυρετό που τήν έξέκοβε κι όλας από τόν κόσμο των ζωντανών. Δέν έπέφερε πραγματικά, ή ψυχή της, όμως, άπουσίαζε από τό κορμί της και πάλευε άνάμεσα στα φαντάσματα του φόβου και της άπελπισίας, μιάν έξαντλητική μάχη. Από τά δάδη του χάους όπου χαροπάλευε, ξανάβλεπε συνεχώς τήν φρικτή σκηνή του θανάτου του Μιχαήλ, τά άπαίσια πρόσωπα των δημίων, που έσ' έναν έναν διαβολικό χορό γύρω στο κορμί. Και όταν, μερικές φορές, φαινόταν νά γυρίσει τό φως με τήν ήμερία, παρουσιάζονταν παράξενα πρόσωπα, συχνά άσκορυστικά, που ή κοπέλλα προσπαθούσε νά τά διώξει με όλες τις άδύνατες δυνάμεις της.

Μερικές φορές της φαινόταν πως άκούγε νά κλαίνε κάπου, στο δάθος μιας άτελείωτης σκατεινής γαλαρίας, που στην άκρη της έλαμπε μιá μικρή - μικρή άκτίνα ήμέρας. Σ' όλο τό μάκρος αυτής της σφραγισσε σφόντα η Κατερίνα προσπαθώντας νά φθάσει τό μικρό αυτό κομμάτι ούρανό. Η σφραγίδα, όμως, όσο πήγαινε και μακραινε, όσο αυτή προχωρούσε.

Ένα βράδυ, όστόσο, ή κατχνιά σκίστηκε, τά πράγματα παρέμειναν επί τέλους σταθερά και τά άντικείμενα, οι μορφές πήραν ξεκάθαρη όψη. Η Κατερίνα άναδύσταν από τις σκίες του άσπυλδητου. Ο ό δάκρυός, όμως, που είδε καθώς άνοίξε τά μάτια της ήταν τόσο παράξενος, ώστε τόν πήρε για προέκταση του έφιαλτικ της. Ήταν έσπλησμένη σ' ένα σκατεινό και χαμηλοτάβανο δομάτιο. Τό ταβάνι ήταν ένας πέτρινος δόλος που τόν κρατούσαν δυο χοντροκομμέ-



KATEPINA

Με τὸν ἀναστεναγμὸ πού ἔ-
βγαλε ἡ Κατερίνα, σηκώθη-
κε βιαστικά καὶ ἦρθε καὶ ἔ-
σκυψε ἀπὸ πάνω της πάντα
ὥπλισμένος μετὴν κουτάλα.

EIKONOΓΡΑΦΗΣΗ ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

νές κολώνες καὶ ὁ μοναδικὸς φωτι-
σμός ἐρχόταν ἀπὸ ἓνα χωριάτικο
τῆμα, φτιαγμένο ἀπὸ ἀτελείωτες πέ-
τρες, ὅπου ἔλαμπε μιά μεγάλη φω-
τιά. Ἐνα καζάνι ἀπὸ σκούρο σίδη-
ρο, κρεμασμένο ἀπὸ ἓναν γάντζο ἔ-
δραζε μέσα στὶς φλόγες, σκορπίζον-
τας μιὰν ὁμορφή μυρωδιά λαχανι-
κῶν. Καθισμένος σ' ἓνα στρίφοδο
μπρὸς στὸ τῆμα, ἓνας ἀδύνατος καὶ
κουρελιαῖος ἄντρας ἀνακάτευε τὸ πε-
ριεχόμενο τοῦ καζανιοῦ μ' ἓνα μακρὸ
ξύλινο κουτάλι. Ὁ ἄντρας αὐτὸς ἦ-
ταν ὁ Βαρνάβας ὁ Ἀχηβαδᾶς.

Με τὸν ἀναστεναγμὸ πού ἔβγαλε
ἡ Κατερίνα, σηκώθηκε βιαστικά καὶ
ἦρθε καὶ ἐσκυψε ἀπὸ πάνω της πάν-
τα ὥπλισμένος μετὴν κουτάλα του.
Τὴν κοίταξε μὲ ἀνησυχία πού σιγὰ-
σιγὰ ἐδόθησε. Οἱ δύο μεγάλες ρυτί-
δες πού ἦταν σηκαμένες ἀπὸ τὶς δύο
μεριδὲς τοῦ στόματός του, ἀνασφρα-
θῆσαν σὲ χαμόγελο, καθὼς διέπιστω-
σε πὼς ἡ μικρὴ εἶχε δοθάνοιχα τὰ
μάτια καὶ κοιτοῦσε καθαρά μπροστὰ
της.

— Πὰς καλά, ἔ μικρούλα; ψιθύρι-
σε σὰν νὰ φοβόταν πὼς μὴ πῶ δὴ-

νατὴ φωνὴ θὰ ξαναφέρει τὴν ἀρ-
ρώστια...

Τοῦ χαμογέλασε κι αὐτὴ κ' ἔ-
πειτα ρώτησε:

— Ποῦ εἶμαι; πού εἶναι ἡ μαμά;
— Εἶσαι στὸ σπίτι μου. Ἡ μαμά
σου εἶναι δίπλα. Θάρθῃ σὲ λίγο. Ὅ-
σο γιὰ νὰ σοῦ ἐξηγήσω πὼς ἦδες ἔ-
δω εἶναι λίγο δύσκολο καὶ θὰ μὰς
φράν πολλὴ ὥρα. Θὰ στὸ πῶ ὅταν θὰ
εἶσαι ἀπολύτως καλά. Πρὸς τὸ πα-
ρὸν πρέπει νὰ ξεκουραστῇς ἀκόμη,
νὰ ξαναπάρῃς δυνάμεις. Ἡ σούτα
θὰ εἶναι σὲ λίγο έτοιμή.

Ξαναγύρισε στὸ καζάνι του. Ὁ ὁ-
θιος μπροστὸ στὴ φωτιά ἔβριζε
στὸν καπνισμένο ὅθλο μὴ φαντασι-
κῇ σιῇ, πού δὲν φόβιζε τὴν Κατε-
ρίνα. Προσπάθησε νὰ καταλάβῃ τί
ἔβριζε μέσα σ' αὐτὸ τὸ ὑπόγειο καὶ
πὼς ὁ Βαρνάβας εἶχε γίνει νοσηρό-
μος της, τὸ κ' φάτι της ὅμως ἦταν
ἀκόμη ἀδύνατο. Ξαναπέφτοντας στὰ
στοιβάδια της, ξανάβλεπε τὰ μάτια
της, πολὺ κουρασμένη γιὰ νὰ κἀν
ἄλλες ἐρωτήσεις. Δὲν ἄφησε νὰ ξα-
νακοιμηθῇ.

Ὁ Βαρνάβας τελείωνε τὸ ἔφαρι-
σμα τοῦ ζουμιού του, ὅταν μὴ γυ-
ναίκα φάνηκε ἐπάνω ἀπὸ τὰ λίγα
σκαλοπάτια πού ἔφθαναν μέχρι σὲ
μὴ στενὴ καὶ χαμηλὴ πόρτα. Ἦταν
νέα καὶ θὰ ἦταν ὁμορφὴ ἂν τὸ χρῶ-
μα της δὲν ἦταν τόσο σκούρο καὶ τὸ
ντύσιμό της τόσο παράξενο. Τὸ κορ-
μί της λυγρὸ καὶ λεπτὸ, ἦταν ντυ-
μένο μὲ μὴ ποικιμίσα ἀπὸ χοντρὸ
πανί, σηκαμένη στὸ στήθος καὶ πού
κρατιόταν ἀπὸ ἓνα κομμάτι ὄρασμα
ξωσμένο γύρω στοὺς γοφούς. Τὸ ὄ-
ρασμα αὐτὸ ἦταν μάλλινο μὲ κόκκι-
νές γραμμὲς. Κάτι πού ἔμοιαζε μὲ
κουβέρτα, ριγμένο στοὺς ὅμους της
τὴν προστάτευε ἀπὸ τὸ κρύο. Ὅσο
γιὰ τὸ μελαχρινὸ κεφάλι της, ἦταν
σηκασιμὸ μὲ τυλιγμένες λαοῖδες
ὀφθαλμοὺς πού σφραγίζαν ἓνα τουρ-
μπάνι, πού ἡ ἀκρὴ του περνοῦσε κά-
τω ἀπὸ τὸ σαγόνι. Τὸ τουρμπάνι αὐ-
τὸ ἄφηνε νὰ ξεφεύγουν δύο κοτσίδες
χοντρές σὰν τὸ μπράτσο μικροῦ παι-
διοῦ καὶ μαῦρες σὰν πίσσα, πού μέ-
σα τους ἦταν στερεωμένα μικρὰ νο-
μίσματα.

— Εἶναι ἡ Σάρα ἡ Μαύρη, τὴν
πληροφόρησε. Ἔχει περισσότερα μυ-
στικά ἀπὸ ἓναν γέρο γιατρό. Αὐτὴ
σὲ περιποιήθηκε. Καὶ σὲ περιποιήθη-
κε καλά. Πὼς τὴν δρίσκεις Σάρα;
— Ξαναβόηκε τὰ λογικά της. Θε-
ραπεύτηκε, εἶπε ἡ γυναίκα. Χρειά-
ζεται μόνον καλὴ τροφή καὶ ξεκού-
ραση.

Τὰ κάτω ἀδύνατα καὶ μελαχρινὰ
χέρια της ἔχαν ἀγγίξει ἐλαφρὰ τὰ
μάγουλα, τὸ μέτωπο, ἔχαν ψαχου-
λέψει τὸν καρπὸ, πετώντας μετὴν
ἐυνησσία καὶ τὴν ἐλαφράδα δύο
πουλάκια. Ἐπειτα ἡ Σάρα κάθισε κά-
τω κοντὰ στὸ κρεβάτι τῆς Κατερί-
νας, μὲ τὰ χέρια δεμένα γύρω στὰ
γόνατα καὶ κοίταξε μὲ προσοχὴ τὴν
κοπέλλα. Στὸ μεταξὺ ὁ Βαρνάβας εἶ-
χε φορέσει τὴν κάπα του μὲ τὶς ἀχη-
βάδες, κ' εἶχε πάρει τὸ ραβδί του.

— Κάτσε γιὰ λίγο, εἶπε στὴν γυ-

ναίκα. Εἶναι ἡ ὥρα τοῦ ἔσπερινου
στὴν Ἀγία Ὀπισθὸν καὶ δὲν θέλω
νὰ τὸν χάσω, οἱ γυναικῆδες τῆς συ-
νοικίας θὰ πᾶνε γιὰ νὰ κάνουν ἓνα
τόμα. Σίγουρα θὰ εἶναι ἀνοιχτοχέρη-
δες...

Ὁ Ἀχηβαδᾶς χάθηκε ἀφοῦ συμ-
βούλευσε τὴν Σάρα νὰ δοκιμάσῃ τὴν
σούτα καὶ νὰ δώσῃ καὶ μὴ καλὴ γα-
δάδα στὴν ἀρρώστῃ της.

Τὴν ἐπομένη, μετὰ ἀπὸ μὴ ἥρημ
καὶ ξεκουραστικὴ νύχτα, ἡ Κατερίνα
ἔμαθε ἀπὸ τὸ στόμα τῆς ἰδίας τῆς
μητέρας της τί εἶχε συμβῇ στὸ Πόντ-
ο. Σάντ, μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Μι-
χαήλ. Ὁ φόβος τῆς πυρκαϊῆς εἶχε
ἐμποδίσῃ τὸν ἔξαλλο ὄχλο νὰ βάλῃ
φωτιά στὸ σπίτι τῶν Λεγκουά, ἡ κα-
τοικία, ὅμως, καὶ τὸ ἐργαστήριό τοῦ
χορσοχόου ἔχαν λεηλατηθῇ ἀπὸ τὰ
κροαμῖδια μὲχρι τὸ ὑπόγειο. Ἐλδο-
ποιημένος ὁ Γκωσὲ Λεγκουά εἶχε τρέ-
ξει ἀπὸ τὸ Κτίριο μὲ τὶς Κολώνες.
Εἶχε προσπαθῇ νὰ ἀκουσθῇ ἀπὸ
τοὺς λυσσασμένους πού πολιορκοῦσαν
τὴν γέφυρα, καὶ πού ὁ Καμπὸς εἶ-
χε ἀφήσει νὰ δρᾶσουν ἐλεύθερα, ἀ-

φοῦ ἔξαφανίστηκε ξαφνικά. Ὁ δύσ-
τυχος ὁ Λεγκουά γρήγορα ἔπεσε θῆ-
μα τοῦ ὄχλου. Ἀπὸ καιρὸ τὸν κατή-
γοροῦσαν γιὰ τὴν χλιαρὴ του στάση
ἀπέναντι στὴν δικτατορία τῶν σφα-
γίων, γιὰ νὰ μὴν ἐπωφεληθοῦν ἀ-
πὸ τὴν εὐκαιρία. Παρὰ τὰ δάκρυα
καὶ τὶς παρακλήσεις τῆς γυναίκας
του, πού εἶχε δγῇ βιαστικά ἀπὸ τοὺς

Πιγκᾶς, παρὰ τὶς παρακλήσεις τοῦ
Λαντρὸ καὶ τοῦ πατέρα του, ὁ Γκω-
σὲ Λεγκουά εἶχε κρεμαστῇ ἀπὸ τὴν
ταμπέλλα τοῦ μαγαζιοῦ του καὶ ἔ-
πειτα εἶχε ριχθῇ στὸ ποτάμι. Ἡ Ζα-
κέτ εἶχε καταφύγει στοὺς Πιγκᾶς,
μετὴν Κατερίνα, πού τὴν εἶχε περι-
μαζέψει ὁ Λαντρὸ σὲ κατάσταση ἀ-
φρασίας. Γρήγορα ὅμως εἶδε τὴν ὁρ-
γὴ τῶν ταραχοποιῶν νὰ στρέφεται
ἐναντίον της καὶ ἀναγκάστηκε νὰ φύ-
γῃ μετὴν δόλεια τοῦ Βαρνάβα. Ὁ
Λαντρὸ εἶχε κατορθώσει νὰ πᾶν νὰ
τὸν φέρῃ. Μέσα στὴν νύκτα, πρῶτα
ἀπὸ τὸ ποτάμι πού τὸ ἔχαν κατεβῇ
μέχρι τὸν πύργο τοῦ Λουβρῶ, κ' ἔ-
πειτα ἀπὸ τὰ σοκάκια, ἡ δυστυχισμέ-
νη γυναίκα καὶ ἡ παράξενη συνοδεία
της ἔχαν φτάσει στὴν κατοικία τοῦ
Ἀχηβαδᾶ στὴν Μεγάλῃ Αὐλὴ τῶν
Θαυμάτων. Ἀπὸ τότε περιποιήταν

τὴν κόρη της, προσπαθώντας νὰ συ-
νέλθῃ καὶ ἡ ἴδια ἀπὸ τὸν τρομερὸ
κλονισμό πού εἶχε ὑποστῇ. Ὁ θάνα-
τος τοῦ Γκωσὲ τὴν εἶχε γεμίσει φό-
κη καὶ τρόμο, ὁ δυνατὸς, ὅμως, ἐγκε-
φαλικὸς πυρετὸς τῆς Κατερίνας δὲν
τῆς εἶχε ἐπατρέψει νὰ συγκεντρωθῇ
στὴν θλίψή της. Τὸ παιδί κινδύνευε.
Ἀκόμη, μὴ ἄλλη σοβαρὴ στενοχώ-
ρια ἐρχόταν νὰ προστεθῇ στὶς ἀνη-
συχίες τῆς Ζακέτ: Ἡ Λουίτσα εἶχε ἔ-
ξαφανισθῇ.

Ἡ τελευταία φορὰ πού ἔχαν δεῖ
τὴν νέα ἦταν τὴν στιγμὴ πού, στὸ
κατακόρυφο τῆς νευρικῆς κρίσεως, ἡ
μικρότερη ἀδελφὴ της ἔχανε τὶς αἰ-
σθήσεις της. Ἡ Λουίτσα εἶχε δεχθῇ
τὴν μικρὴ στὴν ἀγκαλιά της. Μία ἀ-
νατράχη ὅμως τοῦ πλήθους εἶχε ἀ-
ποσπάσει τὴν Κατερίνα ἀπὸ τὴν ἀ-
δελφὴ της, πού τὰ χέρια της δὲν εἶ-
χον ἀρκετὴ δύναμη γιὰ νὰ τὴν συγ-
κρατήσουν. Ὁ Λαντρὸ εἶχε βρεθῇ
εὐτυχῶς κείνη τὴν στιγμὴ ἐκεῖ
γιὰ νὰ περιμαζέψῃ τὴν μικρὴ
τοῦ φίλη. Ὅσο γιὰ τὴν Λουίτσα
εἶχε χαθῇ κάτω ἀπὸ τὴν λυσ-
σασμένη πίεση τῶν πλατασι-
κολόγων, πού ἔχαν ὀρμήσει
ἐναντίον τῆς «Κίωτοῦ μὲ
τὶς Ἐντολές». Κανεὶς
δὲν μποροῦσε νὰ πῇ τί
εἶχε γίνει.

— Ἴσως νὰ ἔπεσε στὸ
νερό, εἶπε ἡ Ζακέτ
σκουδίζοντας τὰ μά-
τια της πού φού-
σκωναν ἀδιάκοπα
ἀπὸ τὰ δάκρυα.

χρόνια, καὶ ὅπου ὁ Γκωσὲ Λεγκουά
εἶχε ἔλθει νὰ τὴν πάρῃ γυναίκα του,
πρὶν πολλὰ χρόνια. Ἦταν ἐκεῖ τὸ
λιμάνι, ὅπου, ξεριζωμένη, στρεφό-
ταν μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις. Μ' ὅ-
λο πού εὐγνωμονοῦσε τὸν Ἀχηβαδᾶ
γιὰ τὸ γενναῖο ἄσυλο πού τοὺς
ἔδινε, ἡ καλὴ κυρὰ δὲν μποροῦσε νὰ
συγκρατηθῇ ἀπὸ τὸ νὰ βλέπῃ μὲ κα-
χυποψία καὶ ἀηδία τὸν παράξενο αὐ-
τὸν κόσμο τῶν τρουάνδων, ὅπου εἶχε
βρεθῇ ξαφνικά ριγμένη.

Ἡ Σάρα ἐξακολουθοῦσε νὰ περι-
ποιῇ τὴν Κατερίνα. Τῆς ἔδινε ὀρο-
σιστικά ποτὰ, παράξενα μαζῶνια
γιὰ νὰ ξαναβρῇ τὶς δυνάμεις της, καὶ
πού γιὰ τὴν σύνθεσή τους ἡ ταγγάνα
κρατοῦσε σιωπὴ, ἐκτός γιὰ τὸ ἀφέ-
ψημα ἀπὸ ἱεροδότανο, πού τῆς ἔδινε
νὰ τὸ πίνῃ συνέχεια σὰν θεραπευτικὸ
γιὰ ὅλες τὶς παθήσεις.

Σιγὰ - σιγὰ ἡ Κατερίνα καὶ ἀκόμη
καὶ ἡ Ζακέτ, συνήθιζαν στὴν παρού-
σία τῆς γυναίκας μὲ τὴν σκούρα ἐπι-
δεριμίδα. Ὁ Βαρνάβας τοὺς εἶχε δι-
ηγῇ τὴν ἱστορία της. Ἡ Σάρα εἶ-
χε γεννηθῇ στὴν Κύπρο, ἀνάμεσα σὲ
μὴ φυλὴ ταγγάνων, πού ἔχαν ἐγ-
κατασταθῇ στὸ νησί. Ὅταν, ὅμως,
ἦταν ἀκόμη πολὺ νέα, τὴν ἔχαν πᾶ-
σει οἱ Τοῦρκοι καὶ τὴν ἔχαν πωλήσει
στὸ σκλαβοπάζαρο τοῦ Χάνδακα, σὲ
ἓναν Βενετσιάνο ἔμπορο, πού τὴν εἶ-
χε πάρει μαζί του στὴν χώρα του.
Στὴν Βενετία ἡ Σάρα εἶχε μάθει τὴν
τέχνη τῶν βοτάνων πού θεραπεύουν.
Ὅταν πέθανε ὁ ἀφέντης της, τὴν εἶ-
χε ἀγοράσει ἓνας Λουδοβιδὸς σα-
ράφης, πού ἐγκαταστάθηκε στὸ Πα-
ρίσι. Ἦταν ὅμως κτηνώδης καὶ σκλη-
ρὸς ἄνθρωπος. Ἐπειδὴ τὴν κακομε-
ταχειρίζονταν ἀδιάκοπα, ἡ Σάρα τοῦ
εἶχε φύγει μὴ χειμωνιάτικη νύκτα.
Εἶχε ζητήσει ἄσυλο σὲ μὴ ἐκκλησία,
ὅπου ὁ Μαγνὲ ὁ Λύκος, ὁ ψεύτικος
τυφλὸς, τὴν εἶχε βρῇ νὰ τουρτουρίζῃ
ἀπὸ κρύο καὶ πείνα. Τὴν εἶχε δόξη-
γῃ στὴν φωλιά του, στὴν Αὐλὴ
τοῦ Ἀγίου Σωτήρα. Ἀπὸ τότε τοῦ
χρησίμευε γιὰ νοσηλεύσῃ. Ἡ Σάρα ἡ
Μαύρη, χάρις ἀπὸ τὸ ταλέντο τῆς
θεραπευτρίας, πού πάντα ἦταν πολὺ-
τιμο ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους, ἤξερε
νὰ διαβάξῃ τὴν μοῖρα στὰ χέρια.
Αὐτὸ τῆς ἐπέτρεπε νὰ τὴν καλοῦν με-
ρικὲς φορές, πολὺ κοινὰ, σὲ καμμιὰ
κατοικία ἀρχόντου... Περικιτίζοντας
ἔτσι στὴν πόλη, καὶ μπαίνοντας ἐκεῖ
ὅπου δὲν μποροῦσαν νὰ μπουτν πολλοί,
ἡ Σάρα μάθαινε πολλὰ πράγματα γιὰ
τὴν πόλη καὶ τὴν Αὐλὴ. Ἦξερε ἓνα
πλήθος ἱστοριῶν καὶ ἔμενε ὅσες ἔπι-
σιμῶν, δίπλα στὸ τῆμα, ἀνάμε-
σα στὴν Κατερίνα καὶ στὴν μητέρα
της, μοιράζοντας μαζί τους τὸ κρα-
σί ἀπὸ ἀρωματικὰ χόρτα, πού τὸ ἔ-
ψαχνε καλύτερα ἀπὸ τὸν καδῆνα,
καὶ φλυαροῦσε ἀκούραστα μὲ τὴν ἡ-
ρημ καὶ τραγουδιτὴ τῆς φωνῇ. Ἰ-
στορίες τῆς μακρινῆς τῆς φυλῆς, ἡ
καυτοσυμολιὰ τῆς Αὐλῆς, ὅλα τὰ περ-
νοῦσε στὸ κόσμον. Καὶ σφειδὸν κάθε
βράδυ, ὅταν ὁ Βαρνάβας γύριζε ἀπὸ
ἐτὶς δουλειές του, εἶδονε τὶς τρεῖς
γυναῖκες μαζεμένες, νὰ ἀναζητοῦν
στὴν ἀνωδία τους συντροφιά ἓνα
ἑλὸς ἀνακουρίσας. Καθόταν τότε
ἀνάμεσα στὴν παρόδοξη αὐτὴ οικο-
γένεια πού τοῦ εἶχε δημονοήσῃ ἡ
τύχη καὶ τῆς ἔφερνε ὅλες τὶς φήμες
ἀπὸ τὸν ἔξω κόσμο.

ΞΕΝΕΙΖΕΤΑΙ

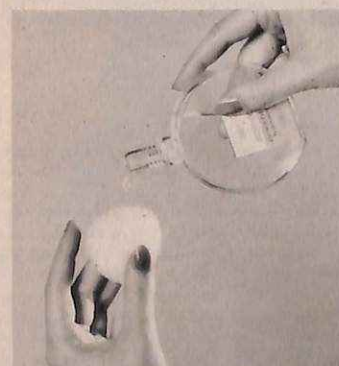
Ο ασφαλέστερος δρόμος για καθαρή επιδερμίδα



Επιδερμίδα όχι καθαρή;



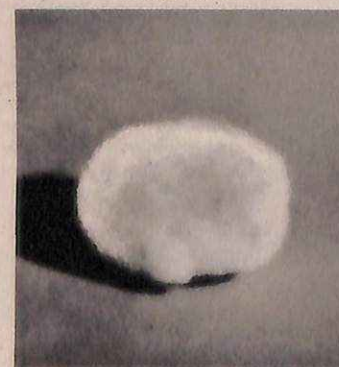
Τότε προμηθευθήτε
Λοσιόν προσώπου ΣΕΡΚ



βρέξτε ένα κομμάτι
βαμβάκι



και καθαρίστε μ' αυτό
το πρόσωπό σας



Το βαμβάκι
θα σκουραίνει



και η επιδερμίδα σας
θα γίνη ολοκάθαρη

Περιποιείσθε κατά την διάρκεια της ημέρας το δέρμα σας με την Λοσιόν προσώπου ΣΕΡΚ. Διατηρεί την επιδερμίδα σας καθαρή και της δίδει μια ωραία φρεσκάδα.

Η Λοσιόν προσώπου ΣΕΡΚ είναι ο ασφαλέστερος δρόμος για καθαρή επιδερμίδα.

Για να γίνετε
ωραιότερη
αρχίστε με

SCHERK

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Cosmetica Ε.Π.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 ΤΗΛ. 684.926
684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 ΤΗΛ. 24.041

ΝΤΕ ΓΚΩΛ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 49

θυμήθηκε ο στρατηγός Κάρολος Ντε Γκώλ, την ημέρα που πληροφορήθηκε πως για αντίπαλο του στις εκλογές πρόκειται να έχει τον γερουσιαστή Πιέρ Μαρσιλασύ. Ο γερουσιαστής αυτός διαθέτει την φυσική ιδιότητα (είναι αλήθεια, σπάνια) να είναι ψηλότερος, *plus long*, από τον στρατηγό. Το ανάστημά του δεν υπερεί ούτε κατά χιλιοστό το 1,98 μ., ενώ εκείνος που οι Γάλλοι αποκαλούν *grand Charles* μόλις ξεπερνάει κατά μερικά χιλιοστά το 1,92 μ. Έξω όμως από την υπεροχή του στον τομέα του ύψους, ο κ. Μαρσιλασύ έχει τόσες ελπίδες να εκλεγεί πρόεδρος, όσες είχε ο στρατηγός του Ναπολέοντος ν' ανακηρυχθεί αυτοκράτωρ. Πράγμα, άλλωστε, που δεν αποτελεί μυστικό ούτε και για τον ίδιο, αφού τελευταία δήλωσε πως θα είναι ευχάριστος αν συγκεντρώσει το ένα είκοστο των ψήφων. Όταν τέτοιο λογαριασμό κάνει ο ένδιαφερόμενος, φαντάζεται κανείς τί λογαριασμό κάνουν οι μ' ή ένδιαφερόμενοι (γι' αυτόν) ψηφοφόροι.

“Αλλά 7 χρόνια;

Οι εκλογές για την ανάδειξη του νέου προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας πρόκειται να γίνουν στις 5 Δεκεμβρίου, αλλά η προεκλογική εκστρατεία έχει αρχίσει από πολύ νωρίτερα, από τον Ιούνιο! Περιοδείες και ρητορικές μονομαχίες υποψηφίων, λόγοι πύρινοι, αφοΐσες, πλακάτ, προκηρύξεις και λοιπά. Ο μόνος άμετος σ' όλη αυτή την φασαρία ήταν μέχρι πριν από λίγες μέρες — ποιός; Ο σχεδόν σύγουρος νικητής των εκλογών Κάρολος Ντε Γκώλ, ο οποίος ισχυριζόταν πως δεν είχε αποφασίσει ακόμη αν θα έβαζε υποψηφιότητα...

«Φάρσα! Κακόγουστη φάρσα! φώναζαν έξω φρενών οι αντίπαλοί του. Παριστάνει τον διστακτικό, ενώ είναι άδιστακτος! Παριστάνει τον αναποφάσιστο, ενώ είναι αποφασισμένος! Παριστάνει τον δύσκολο, για να κάνει την νίκη του πιο εύκολη! Κοροϊδεύει τους Γάλλους πως αποσύρεται, ενώ σταθερά επιδιώχτη του είναι να ξανακαθήσει στον σβέρκο τους για άλλη μια επταετία!».

Για άλλη μια επταετία... Ο *grand Charles* κλείνει στις 22 Νοεμβρίου τα 75 και την περασμένη προεδρική επταετία εργάστηκε (και εργάζεται ακόμη) το λιγώτερο 14 ώρες την ημέρα. Μόνο στην διάρκεια του 1965 δέχτηκε στα Ήλυσια Πεδία χίλιους επίσημους και ημιεπίσημους ξένους. Πόσο μπορεί να συνεχισθεί ένας τέτοιος ρυθμός ζωής; «Μά... όσο πρέπει: άλλα επτά χρόνια», απαντάει σιωπηλά το στομάχι του υφους του πιδ ξεροκέφαλου προέδρου της νεώτερης Ιστορίας.

«Ο Ντε Γκώλ; Είναι ένας γερο-γκρινιάρης παππούς, που δ-

σο μένει στο σπίτι μας είμαστε υποχρεωμένοι να τον ανεχόμαστε», ακούστηκε τελευταία να λέει ο πρόεδρος Τζόνσον σε μια δεξίωση στον Λευκό Οίκο. Την άλλη μέρα ο Ντε Γκώλ έμαθε την γνώμη που είχε γι' αυτόν ο Αμερικανός συνάδελφός του και το θερμόμετρο του αντιαμερικανισμού του πήδησε 10 βαθμούς ψηλότερα. Γιατί το θέμα της ηλικίας είναι κάτι που τον ενοχλεί, τον πειράζει και τον στενοχωρεί τόσο, όσο ένωχλούσε τον παλιό Αχιλλέα ο παραμικρός υπαινιγμός για την φτέρνα του.

Και οι άλλοι...

Λέγαμε, λοιπόν, για τον γερουσιαστή Πιέρ Μαρσιλασύ. Τα υπόλοιπα —πέραν του ύψους— στοιχεία του: Μεσόκοπος, κομψός, ευγενικός, ήμερος, καλλιεργημένος. Εκπροσωπεί (ή θέλει να πιστεύει πως εκπροσωπεί) το γαλλικό Κέντρο. Το οποίο όμως εκπροσωπείται (ή υποτίθεται ότι εκπροσωπείται) και από έναν ακόμη υποψήφιο, τον σχεδόν άυπαρκο πολιτικά κ. Ζάν Λεκαυνέ.

Άλλος υποψήφιος: Ο Ιωάννης - Λουδοβίκος Τιξιέ - Βινιανκούρ, δικηγόρος πλουσιώτερος σε δνόματα παρά σε όπαδούς, αντιπρόσωπος της γαλλικής Άκρας Δεξιάς. Είναι ένας λυσσαλέος Ιακωβίνος του υπερσυντηρητισμού, άνθρωπος που πιστεύει ότι ο Ντε Γκώλ, αυτός ο κρυπτοκομμουνιστής, αυτός ο προδότης της αυτοκρατορικής Γαλλίας, αξίζει να σταλή το γρηγορότερο στις αιώνιους μονάδες από το χέρι του οποιουδήποτε καλού πετριώτη. Γι' αυτό και έγινε πασίγνωστος στην Γαλλία, εμφανιζόμενος ως συνήγορος σ' όλες τις δίκες των τρομοκρατών δολοφόνων του ΟΑΣ.

Το περασμένο εξάμηνο ο Τιξιέ - Βινιανκούρ το έζησε μέσα σε μια κυριολεκτικά πυρετική κίνηση. «Μια κίνηση που μου άξιζε το ποσοστό επιτυχίας από 18 σε 25 τοις εκατό», βεβαιώνει. Αισιοδοξία. Όπωςδήποτε, η δραστηριότητά του ξεπέρασε τα όρια της γαλλικής επικρατείας και τον ώθησε ως το Νότιο Βιετνάμ, όπου συναντήθηκε με τον Νοτιοβιετναμέζο πρωθυπουργό, στρατηγό Κή, και του υποσχέθηκε πως, άμα με το καλό εκλεγεί πρόεδρος, θα συνεργασθούν οι δύο τους πολύ στενά... Τον περασμένο Ιούνιο ο Κή είχε ξερογισθή που ο Ντε Γκώλ έπαινε στην θεωρία του περί ουδετεροποιήσεως του Βιετνάμ και, ένα πρωί, ξαφνικά, ανήγγειλε πως η Σαϊγκόν διέκοπτε τις διπλωματικές της σχέσεις με το Παρίσι. Όταν ο Ντε Γκώλ πληροφορήθηκε την συμφορά που είχε πάθει η χώρα του από τον Κή, χαμήλωσε άργα την αξιοσέβαστη μύτη του και πρόφερε με περιέργεια:

—Mais qui est Ky?

Τώρα, λοιπόν, ο Τιξιέ - Βινιανκούρ υποσχέται να πάρει εκδίκηση για λογαριασμό όχι μόνο των τρομοκρατών του ΟΑΣ,

...τι ξεουύρασις για την νοιουουρά



Το υπεραυτόματον πλυντήριο πιάτων

AEG favocit R

έξυπηρετεί απόλυτως και ασφαλώς. Πλένει και στεγνώνει τέλεια αυτόματως όλα τα σκεύη της κουζίνας και του τραπεζιού για 8 άτομα. Είναι μελετημένο σε κάθε του λεπτομέρεια

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

AEG

AEG ΕΛΛΑΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε.
ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 224.018 - 17 - 18
ΥΠΟΚΙΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ 9 - ΤΗΛ. 36.695

άλλα και των άργισμένων στρατηγών της Σαϊγκόν. Χαρακτηριστικό δείγμα πολιτικού άλτρουισμού — παρά λίγο να λέγαμε «προλεταριακού διεθνισμού», αν ό υποψήφιος δεν είχε τόσο σαφή πολιτικό προσανατολισμό.

Από την άριστερή πλευρά του λόφου αναδύεται ή φιλόδοξη φυσιογνωμία του γερούσιαστή Φρανσουά Μιττεράν (48 χρόνων), που προέρχεται από τον σοσιαλισμό, αλλά στηρίζεται στον κομμουνισμό, για να ξεκολλήσει τον Ντέ Γκώλ από τον προεδρικό θώκο και να κολλήσει αυτός. Το γαλλικό Κ.Κ. δίστασε αρκετά πριν αποφασίσει να τον υποστηρίξει. Θα προτιμούσε έναν υποψήφιο δικό του, καθαρόαιμο. Πού να βρή όμως Γάλλο κομμουνιστή που να είναι φανατικώτερος έχθρος του ΝΑΤΟ και της Κοινής Αγοράς από τον Ντέ Γκώλ; Έτσι, αφού το συζήτησε και το ξανασυζήτησε, σε στενές και σε πλατειές ολομέλειες, πήρε τελικά την απόφαση και με κρύα μάλλον καρδιά έρριξε στους όπαδούς του το σύνθημα : «Ψηφίστε Μιττεράν».

(Θέλετε τώρα να ακούσετε και του κόσμου τα παράξενα; Το πρόγραμμα του ανθρώπου που υποστηρίζει το Κ.Κ.Γ. προβλέπει την παραμονή της Γαλλίας στην Ατλαντική Συμμαχία και στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Ένώ ό «άρχηγός της άστικής τάξεως», όπως αποκαλούν οι Γάλλοι κομμουνιστάι τον Ντέ Γκώλ, τρέφει για τους δυο αυτούς οργανισμούς τόση συμπάθεια, όση και ό Σατανάς για το λιθάνι. Άρα: Οι κομμουνιστάι όρθώνουν αυτή την στιγμή τα στήθη τους για να έμποδίσουν την άποχώρηση της Γαλλίας από το ΝΑΤΟ! Άς μην άπογοιτεύεται, λοιπόν, ό Λύντον Τζόνσον, ό καλός Θεός πάντα φροντίζει και του στέλνει καινούργιους συμμάχους...).

Άλλος υποψήφιος, ό πιδ άμελητέος άπ' όλους: Πώλ Άντιέ, αυτοχαρακτηριζόμενος ως «άγροτικός». Άν πάρη 1 ψήφο στις 100, θα πρέπει να είναι πολύ εύχαριστημένος.

Η Κεντροδεξιά θα έπιθυμούσε να προβάλλη για υποψήφιο της τον Άντουάν Πιναι, έναν από την στρατιά των πρωθυπουργών της προνεγκεωλικής Τετάρτης Δημοκρατίας. Κόμματα και κομματάκια, σημαίνοντες και άσημαντοι παράγοντες τον έπισκέπτονταν τους περασμένους μήνες σχεδόν καθημερινά και τον πίεζαν να κατεβή στον άγωνα.

—Κατεβήτε, και θα τους σαρώσετε όλους, κύριε πρόεδρε.

Άλλά ή πείρα της ήλικίας του κ. Πιναι (73 χρόνων) τον βοήθησε να δη καθαρώτερα από τους ένθουσιώδεις φίλους του.

—Θά κατεβώ μόνο αν μου το ζητήσουν μόνο αν συμβή στην Γαλλία κάτι δραματικό: και μόνο αν θα έχω έξασφαλίσει το ένα τρίτο των ψήφων, άπάντησε.

—Μά... σάς το ζητάμε έμείς. παρατήρησαν οι έπίμονοι όπαδοί του.

—Σύμφωνοι: πραγματοποιήθηκε ό ένας όρος. Μόλις πραγμα-

τοποιηθούν και οι άλλοι δύο, κατεβαίνω.

Καθώς φαίνεται, με την φράση «κάτι δραματικό» ό διστακτικός κεντροδεξιός έννοούσε μιάν αίφνιδιαστική άπόφαση του Ντέ Γκώλ να μη βάλη υποψηφιότητα, όποτε θα άνοιγε ό δικός του δρόμος προς την έξουσία. Όμως — φεύ! Τέτοια θαύματα δεν γίνονται στην έποχή μας. Πράγμα που έπιβεβαιώθηκε την 4η Νοεμβρίου, όταν, δυο μόλις είκοσι-τετράωρα μετά την έπιστροφή του ύπουργού των Έξωτερικών Κούβ ντέ Μυρβίλ από την Μόσχα, με το γαλλοσοβιετικό σύμφωνο στον χαρτοφύλακά του, ό Κάρολος ό Μέγας άνήγγειλε (έπιτέλους) ότι ναι, το άποφάσισε, θα είναι υποψήφιος στις έκλογες της 4ης Δεκεμβρίου.

Ούσιαστική βοήθεια

Δέν μπορούσε να υπάρξη ή παραμικρή άμφιβολία πως το σύμφωνο αυτό ήταν που περίμενε ό Ντέ Γκώλ για να δρμήση έκ του άσφαλούς στον έκλογικό στίβο. Έκ του άσφαλούς, γιατί ή γαλλική Άριστερά δέχεται τώρα ένα τρομερό χτύπημα, μιá και οι όπαδοί της είναι άδύνατο πιά να ανάκαλψουν φιλοσοβιετικώτερο υποψήφιο από τον Κάρολο Ντέ Γκώλ, όσο κι αν ψάξουν. Άλλωστε, ή βοήθεια που πρόσφερε ή Μόσχα στον καινούργιο της φίλο ύπήρξε άκόμη πιδ ούσιαστική: Το έπίσημο σοβιετικό πρακτορείο ΤΑΣ μετέδωσε ένα σχόλιο για τις γαλλικές έκλογες, όπου, ανάμεσα στα άλλα, ανέφερε ότι «και πολλοί Γάλλοι από άλλα κόμματα θα ψηφίσουν τον Ντέ Γκώλ, έκτιμώντας τις θετικές πλευρές της έξωτερικής πολιτικής τους». Με άλλα λόγια, άνοικτή πρόσκληση στους όπαδούς της γαλλικής Άριστεράς να προτιμήσουν από τον άριστερό Μιττεράν τον δεξιό Ντέ Γκώλ! Άν αυτό δεν άποτελή έπέμβαση στα έξωτερικά ξένης χώρας, τίποτα πιά δεν άποτελεί έπέμβαση...

Και τώρα, τ' άπαραίτητα προγνωστικά: Ό Ντέ Γκώλ θα έπανεκλεγή με σημαντική πλειοψηφία. Όχι μόνο χάρις στις προσωπικές του έπιτυχίες και στην σοβιετική βοήθεια, αλλά (κυρίως) χάρις στο γεγονός ότι οι Γάλλοι τον ξέρουν πιά, τον έμαθαν. Άκόμη κι αν τον βλέπουν σαν άναγκαίο κακό, θα προτιμήσουν αυτό το γνωστό τους «κακό» από το άγνωστο, από την πιθανή άναταραχή που θα άκαλουθούσε μιá έξαφάνισή του από την πολιτική σκηνή της Γαλλίας. «Ύστερα από μένα, ό Κατακλυσμός», έπτε (με διαφορετικά λόγια, ώστε να μη θυμίση τον Λουδοβίκο 15ο) στο πρώτο προεκλογικό μήνυμά του προς τους Γάλλους ό Κάρολος Ντέ Γκώλ. Και πολλοί τον πίστεψαν. Και θα τον ψηφίσουν.

Λιγότεροι είναι εκείνοι που υποψιάζονται πως ό Κατακλυσμός πιθανόν να μην έρχεται ύστερα από αυτόν, αλλά μαζί του.

Θ. ΚΑΡ.—

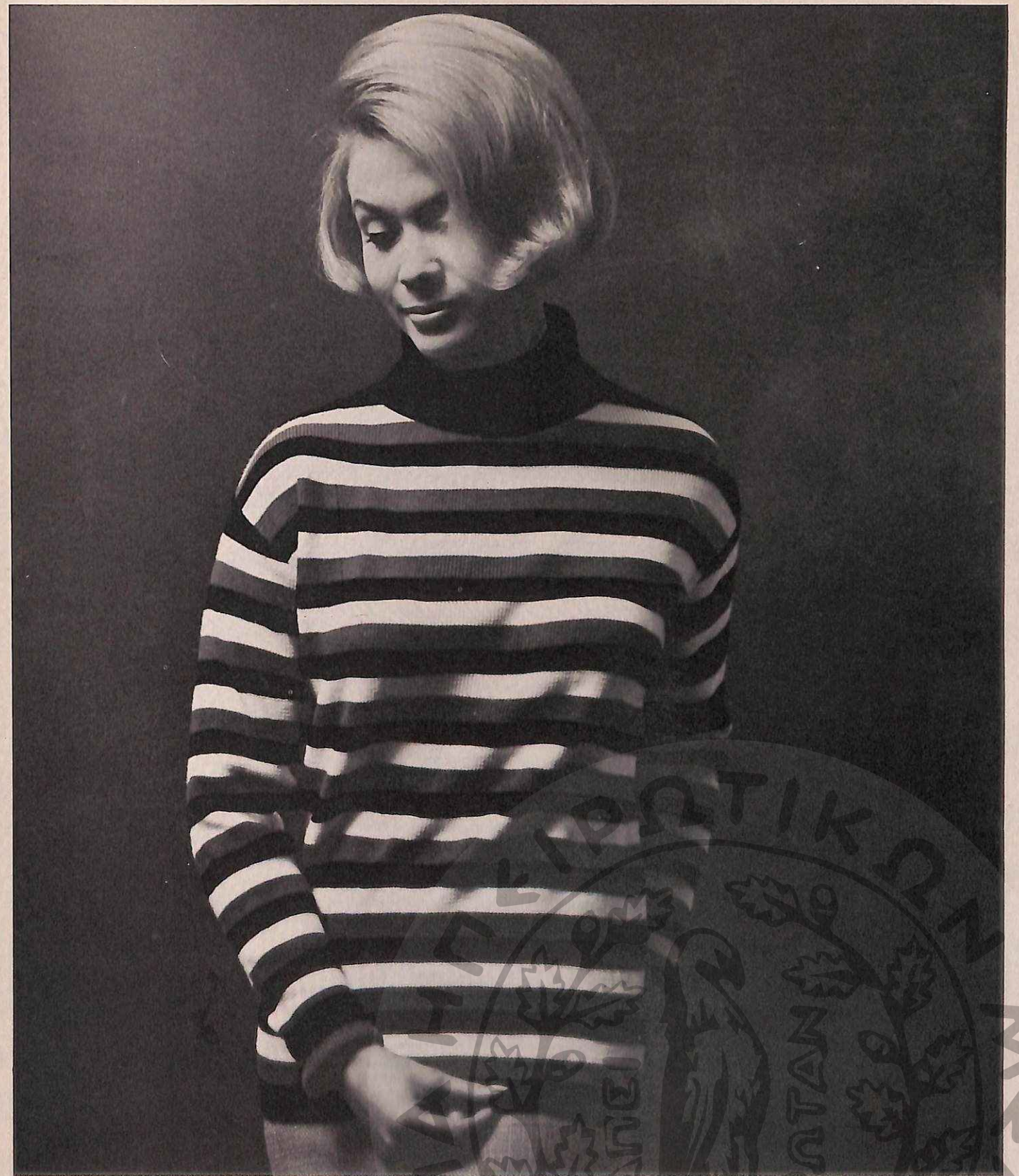


Chat Noir

Ένα μεγάλο όνομα
στά καλλυντικά του Παρισιού
Ένα μοντέρνο άρωμα
Μιά λοσιόν που σάς πάει
Μολύβια ματιών για έπιτυχημένο Make-up
και τό περιόφημο κραγιόν Chat Noir
—για διακριτικά τονισμένα χείλη.
Chat Noir (Σά Νουάρ)
πολύτιμος βοηθός της όμορφιάς σας.
PARIS: PARFUMERIE Lady



Chat Noir



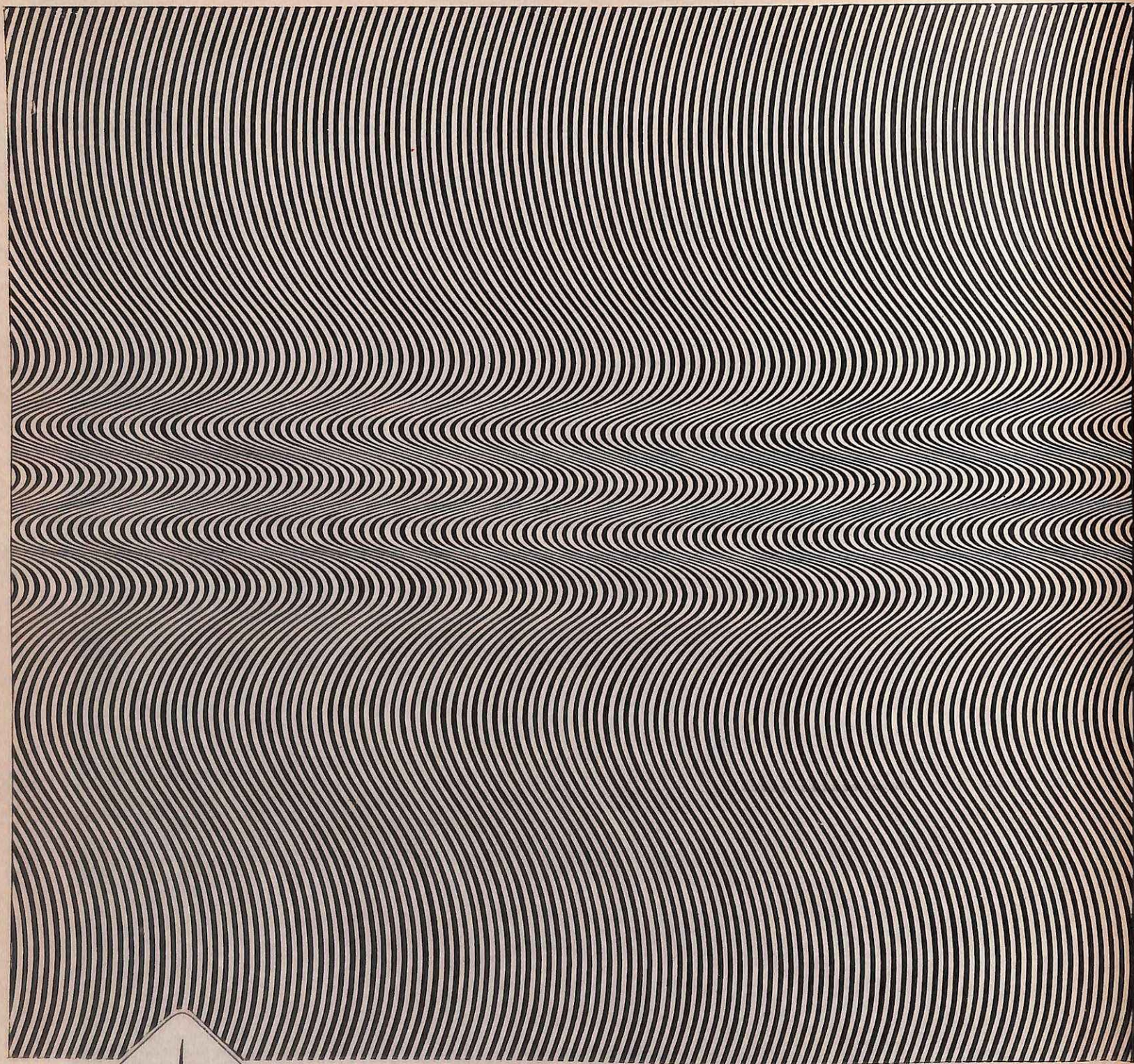
Αυτό τό πλευτό στεγνώνει σε λίγες ώρες

Κάνετε τη δοκιμή μόνη σας! Το μοντέρνο αυτό πλεκτό από «DRALON», στεγνώνει άπίστευτα γρήγορα. Και λίγες ώρες μετά από τό πλύσιμο, μπορείτε να τό ξαναφορέσετε. Τα πλεκτά από «DRALON», δεν σάς δημιουργούν προβλήματα, γιατί δεν χάνουν

το σχήμα τους όταν πλυθούν στο πλυντήριο σας. Στεγνώστε τα έπίσης στο πλυντήριο, άφστε τα λίγο στον άέρα. Το θαύμα έγινε! Μιά τέτοια εύκολία μπορείτε να την άγνοήσετε; «DRALON», (ΝΤΡΑΛΟΝ) πλεκτά κομψά και πρακτικά.

dralon®

Νήματα ΝΤΡΑΛΟΝ έξαιρετικής ποιότητας κατασκευάζει ή ΕΡΙΟΜΑΡ Α.Ε., Ντέκα 5, Άθήνα.



Μη ζαλίζετε τὰ μάτια σας ἄδικα, ψάχνοντας γιὰ Κουρτίνες!

Ζητήστε αὐτὲς ποὺ κατέκτησαν ὅλον τὸν Κόσμο
ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ MAVI-TERYLENE 100%

Διότι:

- Δὲν τὶς κόβει ὁ ἥλιος
- Πλένονται εὐκολὰ
- Δὲν μπαίνουν
- Δὲν ἀναφλέγονται
- Στεγνώνουν γρήγορα
- Δὲν τσαλακώνουν
- Δὲν τρώει ὁ σκόρος
- Δὲν θέλουν σίδηρο

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ Καταστήματα. Προσέξате τὴν οὐγία

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ: Κ. ΜΑΒΗΣ Α.Ε. ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ 3 - ΤΗΛ. 223.988 - ΑΘΗΝΑΙ



Μεταξὺ Πόπης καὶ Ποππαίας

♦ Λαμπρὸς εἶχε καὶ πάλι ἀνατεῖλει ὁ ἥλιος πάνω ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Ἀθηνῶν — ἄλλο ἓνα πανέμορφο ἄλμα τοῦ χρόνου ἀπὸ Πετιέλη μέχρι Αἰγάλεω. Καὶ ἦτανε μέρα Κυριακὴ. Καὶ εἶχε τελειώσει νωρὶς τὸ κοντσέρτο τῶν σκουπιδοτενεκέδων...

♦ Ὁ Νοικοκύρης ἀνάσανε...

♦ Εἶχε διαβάσει τὴν πρωινὴ ἐφημερίδα του, εἶχε εὐφρανθῇ μὲ τὰ χαρμόσυνα νέα (ὁ κ. Σαβδόπουλος, λέει, θὰ κτίσῃ τύμβο τῶν Σαλαμινομάχων γιὰ ν' ἀκουμπᾶνε οἱ Κουλουριώτες τὰ μηχανάκια τους, καὶ προτομὴ τοῦ ἑμισιοκλῆ, γιὰ ν' ἀνακουφίζονται γύρω τῆς τῆς Κουλουριωτάκια), εἶχε ἱκανοποιηθῇ μὲ τὴν νέα δημοπρασία τῶν «ἐρωτικῶν» σκαφῶν τοῦ Ε.Ο.Τ. ("Ἐμβόλημα: Μὴν ἀναβάλλεις γιὰ αὐριο, ὅτι μπορεῖ νὰ γίνῃ μεθαύριο"), καὶ, σὲ μιὰ ἐξαορση ἀξιέπαινης γενναιοδωρίας, εἶχε ξεχωρίσει γιὰ τοὺς Ρακοσυλλέκτες τῆς Ἀγάπης ὅλα τὰ μεταχειρισμένα του ξυραφάνια καὶ τὰ κουτάκια τοῦ Νεοκαφέ.

ἔκτο τοῦ πρωῒνου, πασπαλισμένη μὲ τὰ Νικολέτεια καλλοντικά της. Μαγεῖα...

♦ Καὶ ξαφνικὰ οὐδέποτε τὸ καταπέτασμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ κυριακάτικη μακαριότης τρανιάχηκε ἀπὸ κουνουνίσματα, τηλεφωνήματα καὶ πανηγυρικές ἰαχές...

♦ «Τί εἶναι, Μαριγώ; Ποιὸς μᾶς θυμήθηκε, κυριακάτικα».

♦ «Ἡ Ράφια!».

♦ «Καὶ τὸ τηλεφώνημα τί ἦτανε;».

♦ «Ἡ ἄλ λ η ράφια. Ἦρθε ἡ ράφια τῆς κυρίας καὶ ἡ ράφια τῆς δεσποινὸς τηλεφώνησε πὺς ὅπου νᾶναι ἔρχεται καὶ κείνη...».

♦ «Καὶ ὁ καφές, Μαριγώ;».

♦ «Καλὲ, ἀκόμα δὲν καταλάβατε πὺς σήμερα ἔχουμε... ραφίματα;».

♦ Βέβαια, ἀνὰ ὅλα αὐτὰ ἦταν γραμμένα ἀπὸ τὸν Ἀλέκο Σακελλάριο, μὲ πρωταγωνιστὴ μάλιστα τὸν ἀείμνηστο Λογοθετίδη, θὰ μᾶς κάνανε πολὺ νὰ γελάσουμε. Γιατὶ ἓνας ἐξασκημένος κωμωδιογράφος θὰ κρατοῦσε τὸν ἥρωά του σὲ σκηνή, νὰ ἐμπλέκεται μὲ ἀξ-

νέσκηπτε μὲ τὶς μοναῖες παροτρύνσεις τοῦ οὐνείρου της (Μπάισα μι, ἀμὲρ), καὶ διωλίσθη ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ σπιτικό του προτοῦ γίνῃ σεμνὸς Καραγιώζης.

♦ Περιφρόνηκε μόνος σὲ τὴν Χαλαῖ-νουςα Πόλη, καὶ φρονικὰ κατέληξε σὲ τὸν «Διόνυσον» γιὰ ἓνα μοναχικὸ «Χόφ-μαν», διακτινιζόμενος μὲ τὰ αἰσθητικὰ λακτιώματα τῆς γειτονικῆς «Μπιεννάλε» τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν. Ὑστερὰ λούστηκε μὲ κινηματογραφικὴ ἀηδία καὶ κατέληξε σὲ τὸ «Βυζάντιον», ὅπου ἔστησε αὐτὴν σὲ λεγόμενα τῆς νέας γενιάς.

♦ «Τὸ πὺς πάνω σκαλοπατὶ μιᾶς ὁμορφῆς ζωῆς εἶναι νὰ βλέπῃ κανεὶς τὴν ἡμέρα μὲ τὰ μάτια ποὺ βλέπει τὴ νύχτα», εἶπε μὴ ἀπὸ τὶς Μικροδοσι-μες, ποὺ λικνίζονται ἀκόμα μὲ κάποια ἀξιοπρέπεια σὲ χωρικά ὕδατα τοῦ Μπάμπη.

♦ Τοῦ ἄρεσε ἡ φράση... Μετάνιω-σε... Συνεισέθηκε...

♦ Βραδύνει ξαναγύρισε σὲ τὸ σπιτικό του. Στὶς κρεμάστρες, στὶς ράχες κά-θε πολυθρόνας, σὲ μαξιλάρια τοῦ κα-ναπέ, ἦταν ἀπλωμένα, νικηφόρα καὶ



...ΚΑΙ ΚΑΤΕΛΘΕ ΣΤΟ «ΒΥΖΑΝΤΙΟ»...

♦ Ἦταν ἓνας χαρούμενος Νοικοκύ-ρης...

♦ Ἀφέντης...

♦ Ἀρχοντας...

♦ Κύριος τοῦ οἴκου του, μέρα Κυ-ριακὴ...

♦ Ἀπεσώρθη σὲ τὸ μικρὸ του σπονδα-στήριο καὶ περιμενε νὰ γίνῃ τὸ Πρέ-πον.

♦ Ὁ καφές...

♦ Βαρὺς, μὲ λίγο καϊμάκι — καὶ πα-ρωμένη Σάββα, σὲ ποιητὴ ψηλό. Ὑ-στερὰ λίγη ἀνάγνωση, σὲ τὴν ἰσχυρία τοῦ πρωῒνου, «Παπαρηγόπουλος» ἢ καὶ τὰ «Ἀπομνημονεύματα» τοῦ Κολο-κοτρώνη. Μυστικὰ προσευχήθηκε νὰ μὴν κτυπήσῃ πολὺ τὸ τηλεφώνημα. Στὸ Γυναικωνίτη, ἄλλωστε, ἐπικρατοῦσε μιὰ περιέργη ἡρεμία. Ἡ «Δεσποινίς» εἶχε ἔρδει ἀργὰ, σχεδὸν πρωῒ, καὶ θὰ ἦταν ἀπιδανο νὰ τὴν ἀναζητήσουν καὶ πάλι, πρὶν ἀπὸ τὸ μεσημέρι, οἱ πολυλο-γούντες παντραγαλαῖοι της. Καὶ ἡ Κυ-ρία, ἐπίσης, θὰ κοιμότανε, τὸν δεῦτερο

τραφόν, κόπιες, «φερμουρόν», «φι-μιόν», γαλλοῦνια, «σοσιόν», βασιδία, μεζούρες, σαπονάκια, τουλάκια, δα-χιτυλῆδες καὶ στρογγύλια, καὶ θὰ «ἐμπαζ», ἀπὸ τὴν πρώτη πράξη, ὅχι μονάχα τὴν Πόπη, (τὴν ράφια τῆς Κυρίας) καὶ τὴν Ποππία (τὴν ρά-φια τῆς «Δεσποινίς»), ἀλλὰ καὶ τὴν ἴδια κυρία Ποππαία, μὲ τὴν ὅμοια της καὶ τὴν νεώτερη ἐκδοσὴ της μὲ τὰ μι-κρονικά της καὶ τὴν πρωινὴ της τοαντί-λα. Κι ἂν ἔδωκε καὶ εἰς ὅσο ραπτομηχα-νὲς νὰ δουλεύουν ταυτόχρονα καὶ τὴν Μαριγώ νὰ ἐκφράζῃ τὴν γνώμη της γιὰ «στεκολεῖδες» καὶ «τραπαλισματά» (ἀντετραπισματά), φρονικὰ, τὰ λέει ἡ Μαριγώ) τὸ ἔργο θὰ κοίταγε αἰζόν.

♦ Μὰ ἡ σελίδα αὐτὴ δὲν ἀσχολεῖται μὲ τέτοιον εἶδος Νοικοκύρηδες.

♦ Μονόχρωτος, μουλαχίος, σιωπη-λὸς καὶ κρηματογροσουλὸς ὁ δικὸς μᾶς ἥρωας, μὲ ἓναν ἔντεχνον ἐλγισμό, ἀπα-κιστρώθηκε ἀπὸ τὸν ἐναγκαλισμὸ τῆς κρηματολογικῆς Ποππαίας του, ποὺ ἐ-

φρεσκοσιδερωμένη, τὰ ἀποτελέσματα τῆς φρενιτικῆς, καὶ ἡ Πόπη μάλι μὲ τὴν Ποππία, εἶχαν ἀποσορῇ ἐξουθε-νωμένες. Ἀκροσποδῆτὶ μαῖνε σὲ σπον-δοστήριο καὶ ξανακάθισε σὲ θέσιν ποὺ εἶχε ἀφῆσει τὸ πρωῒ, ἀνάμεσα σὲ κα-τάλοιπα τῆς ραπτικῆς καταιγίδας, ποὺ τοῦ εἶχε χαλάσει τὴν Κυριακὴ του.

♦ Χαρμενέλας γιὰ πρώτη φορὰ μέσα σὲ μέρα.

♦ Ἐκλεισε ἀργὰ τὸν «Κολοκοτρώνη», τὸν «Παπαρηγόπουλον», ἀδύα καὶ τὰ κατάλοιπα τῶν οἰκτικῶν λο-γαριασμῶν, καὶ ὡς ἂν ἔτι οἱ μὲ οὐ ἀπὸ καὶ ὅ, ὁ ἂν θὰ ἔρρε ἀ-λὲ οὐ οὐ, ἄνταρε τοῦ ἄρσο καὶ περιμε-...

♦ Ἀπὸ τὸν Γυναικωνίτη, σὲ λίγο, εἰσέλασαν, γαλέρες πανέτοιμες, ὁ Σεισῆνης τοῦ σπιτικοῦ του — κομπῆς, κατασπύλλισες.

♦ Σανατῆς, μάλι τους, σὲ τὸ ἴδιο τὸν «Διόνυσον».

♦ Σανατῆς ἀργότερα, μάλι τους, σὲ τὸ ἴδιο τὸν κινηματογράφον...

ή έννοια της τελειότητας

γίνεται αντιληπτή μόνον
όταν κρατάτε στο χέρι σας
έναν αναπτήρα...



ΔΙΑΝΑ

**ΓΝΗΣΙΑ
ΕΠΙΠΛΑ
ΔΑΝΕΖΙΚΑ &
ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ**
ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ

ΣΕ ΚΑΤΑΠΑΗΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΚΑΙ ΜΕ ΑΦΑΝΤΑΣΤΕΣ
ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Αλλάζομεν τα παλαιά
σας έπιπλα με καινούργια.
Με 100 δρχ. τον μήνα!

**ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ
ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ**

ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ 56 ΤΗΛ. 772.891 (ΕΝΑΝΤΙ ΚΙΝ/ΦΟΥ ΑΛΕΞ)

Gianni Oscar Industrie - Modé Masculine



Μοντέλλο COMPOUND



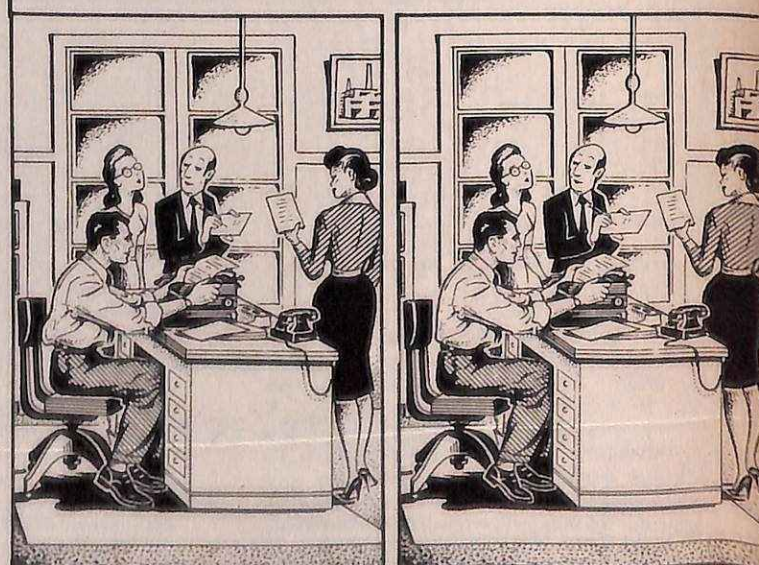
SILVER MATCH

ΓΑΛΛΙΚΟΙ ΑΝΑΠΤΗΡΕΣ

ΑΕΡΙΟΥ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ - ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
"ΦΛΑΜ-ΕΛΛΑΣ", Η. ΧΑΣΣΙΑ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΚΑΝΙΓΓΟΣ 31 - ΑΘΗΝΑΙ 147
ΤΗΛ. 626.726 - 623.225 - 611.331

Ποιές διαφορές



Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 9 σημεία. Μπορείτε
να τα βρείτε;

Οι λύσεις στην σελ. 96

Σταυρόλεξο



ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Αυτά υποδοθούν τους
ιατρούς στις διαγνώ-
σεις.
- Κάτοικοι ευρωπαϊκού
κράτους — "Ήσαν τα
κεφάλια της Σκύλλας.
- Είναι πάντοτε μετεγ-
χειρητικών φαινόμενων.
- Αριθμός οπτικής —
Μία αγγλική τράπεζα,
γνωστοτάτη και από
δανειακήν πολιτικήν
μας.
- Η γενική μιάς των Κυ-
κλάδων (άντιστρ.) —
"Ετσι λένε επίσης τας
γηπεδούχους ομάδας...
οι παίκται του Πρό-
Πό (αίτ.).
- Τέτοιο λάδι κάνει για
σαλάτες — Προστακτι-
κή που θυμίζει φυλα-
κήν... και στόμα.
- Η κόρη του... Ντονρε-
μύ — Ως απαγορευ-
τικών επίρρημα σημαι-
νει "ουδέποτε, ως ερωτηματικών
μήπως (άρχ.).
- "Ενα προσόν δια κάθε δικηγόρον
(εις την γενικήν).
- Γνωστός εις την Κρήτην ξένος
αρχαιολόγος — Έργον του Ζολά.
- Προστακτική που παραπέμπει (άν-
τιστρ.) — Δύο γράμματα που ά-
ναφέρονται σε κάθε σελίδα των
έκλογικών μας διδισαρίων — Χί-
λια περισσότερον... από το 4 α'
ορίζοντίως.
- Έντος ώρισμένης τινός ημέρας,
επιρρηματικός (δημοτ.) — Ένα
ζών αρχαίσιτι.
- Κατά τον μεσαίωνα μία μωαμε-
θανική θρησκευτική αίρεσις της
Έγγυς Ανατολής, που θυμίζει
γαλλιστί... δολοφόνους.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Τέτοια στάνταρ... δεν υπάρχουν
στο Πρό - Πό — Δύο όμοια φω-
νήεντα.
- Η 11 6' ξανά — Ένας συνήθης
στά χαρτιά γαλλικός χαρτοπαι-
κτικός όρος... ανταποδόσεως.
- Έλλην στρατιωτικός που άπλη-
λασε, ως διοικητής των Άθηνών,
το 1893, την πόλιν από τους
«κουτσάκηδες». (Η λέξις ύπο-
νοεί τον σηματοφόρον).
- Πόλις της Β. Ιταλίας, κόμβος

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

των σιδηροδρομικών συγκοινωνιών
Βενετίας - Μιλάνου — Όταν μάς
το δίδουν είμαστε γυμνοί.

- Πορθμός χωρίζων την Δανίαν από
την Σουηδίαν (άντιστρ.) — Κε-
φάλαιόν της, τα κάλλη της — Δι-
ακριτικά όχημάτων του πεζικού
μας.
- Πορῶδες κέλυφος το προστατεύει
— Και αυτό το παιδί του Νάε
ήτο εις την Κιβωτόν — «...μορ-
φο» θεά ήτο ή Έκάτη.
- Ισπανός στρατηγός, οργανώσας
κατά τον εμφύλιον πόλεμον την
άμυναν της Μαδρίτης — Μεγάλη
πόλις της Κορέας.
- Πράγμα που φέρει ενοίκην τύ-
χην (γνωστή ξενική λέξις).
- Γνωστοτάτη έφημερίς της Άγγλι-
ας — Οι κάτοικοι μιάς των Κυ-
κλάδων.
- Η παρά των Ταύγετον θαλασσο-
δης τοποθεσία, όπου έρριπτοντο
τα καχεκτικά δρέφη των Σπαρτι-
ατών.
- Η γενέτειρα του Άδραμ (άντι-
στροφ.) — Ζώα που συναντώνται
σε όλα τα χωρία μας (αίτ.).
- Ενάθρων, Γάλλος στρατηγός και
πολιτικός, διατελέσας το 1870
διοικητής των Παρισίων (αΡ»
το νεκρό γράμμα) — Παλαιά ό-
νομασία δουνού της Σαμοθράκης

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και
διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά
και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-
πιτυχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-
ξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε
γραμμή θέλετε και προχωρήσετε ά-
πό το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε
γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο οριζον-
τίως, καθεώς ή διαγωνίως, προσπα-
θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη
λέξι που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώσετε τώρα τη λέξι, που
βρήκατε και σθήσετε στα τετράγωνα
τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε.
τά βάζετε τώρα για μίαν άλλη λέξι
και συνεχίσετε ως ότου δεν μπορείται
να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων
μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων
μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων
μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων
μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων
μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων
μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων
μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων
μετρήσετε 15 βαθμούς.

Υ	Σ	Σ	Π	Ο	Κ
Ο	Π	Ω	Ο	Ρ	Α
Κ	Ε	Π	Ρ	Σ	Τ
Ι	Π	Σ	Ι	Α	Η
Ο	Γ	Α	Ρ	Τ	Β
Δ	Η	Μ	Η	Λ	Ο

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε
πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα το σύνολο των
βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε.
Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν-
ται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν-
ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν-
ται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν-
ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο-
γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

γκρέκα



Απαραίτητο συμ-
πλήρωμα της γυναι-
κείας γοητείας!

Το άπαλό άρωμά της
σας δροσίζει και σας
άρωματίζει.



4711

TOSCA
EAU DE COLOGNE

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

ΑΣΦΑΛΩΣ...

...ο πολύτιμος χρόνος σας
δέν αποτιμάται εις χρήμα
έξοικονομείται όμως.....

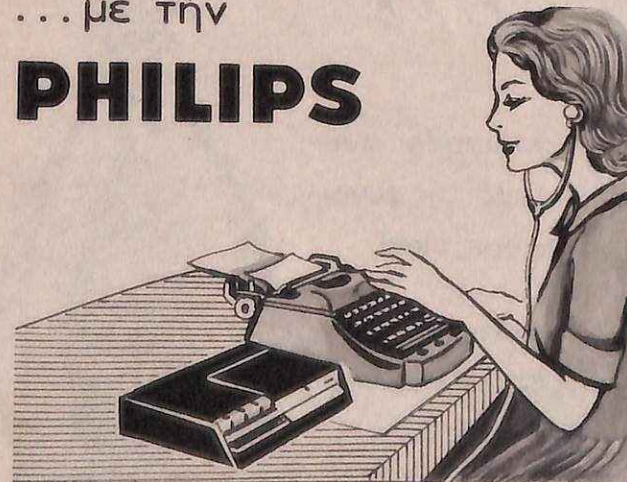
...μέ την

PHILIPS



Και ο χρόνος της ιδιαίτε-
ρας γραμματέως σας άσφα-
λώς δέν σπαταλάται άσκο-
πως... Γίνεται όμως περισ-
σότερον παραγωγικός....
...μέ την

PHILIPS



Χρησιμοποιείτε και σεις την
ΜΗΧΑΝΗ ΥΠΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ



PHILIPS

Ζητήσατε να σας την επι-
δείξωμεν εις τὸ γραφείον
σας. Τηλεφωνήσατε εις
τὸν ἀριθμὸν: 621.298.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ



ΚΡΙΟΣ ('Από 21)3 ε-
ως 20)4): Μή δείχνετε
τόση ανεξαρτησία πνεύ-
ματος, υπάρχει κίνδυνος
να σας παρεξηγήσουν.

Καλλιεργήστε τις σχέσεις με το περιβάλ-
λον σας. Σημαντική συνάντηση. Εξοοδύν-
ται οι έκδοσις. Εβδομική ημέρα: Τετάρ-
τη, ἀριθμός 14. Χρώμα: πορτοκαλί.



ΤΑΥΡΟΣ ('Από 21)4 ε-
ως 20)5): Κάποιο πρό-
σωπο έχει την ανάγκη
σας. Δείξτε του τα αλ-
σθημάτα σας με ένα δώ-
ρο.

Η άτιμωφαιρα γίνεται πιο ευχάρι-
στη. Αποσοδόκτη συνάντηση θα σας
δωθή σε καλό. Γράμμα. Εβδομική ημέρα:
Δευτέρα, ἀριθμός 77. Χρώμα: πράσινο.



ΔΙΔΥΜΟΙ ('Από 21)5
εως 21)6): Έχετε πολ-
λά έκκεντρα ζητήματα
που θα σας απασχολή-
σουν. Επιδιώξτε αυτές

τις ημέρες να πραγματοποιήσετε τα σχέ-
διά σας. Θα σας εκτιμήσουν στην εργα-
σία σας. Τύχη. Δωρο. Εβδομική ημέρα:
Κυριακή, ἀριθμός 44. Χρώμα: κίτρινο.



ΚΑΡΚΙΝΟΣ ('Από 22)
6 έως 22)7): Δείξτε
κατανόηση και υποχωρη-
τικότητα για να περδι-
σετε τη γαλήνη σας.

Προσπαθήστε να διαλύσετε μιαν οικογε-
νειακή διαμάχη. Έπιτυχία στον έρω-
τα. Φιλική συνάντηση. Εβδομική ημέρα:
Πέμπτη, ἀριθμός 81. Χρώμα: τυρκουάζ.



ΛΕΩΝ ('Από 23)7 ε-
ως 22)8): Πάρα πολλές ά-
σχολίες θα σας γυάλουν
από το συνήθισμένο σας
δόμιο. Προσπαθήστε να

συναντήσετε το πρόσωπο που θα σας βοη-
θή στην εργασία σας. Εξοοδύνται τα
ταξίδια και οι έκδοσις. Εβδομική ημέρα:
Σάββατο, ἀριθμός 90. Χρώμα: κόκκινο.



ΠΑΡΘΕΝΟΣ ('Από 23)
8 έως 22)9): Ασχολή-
θηκε ιδιαίτερα με τα οί-
κονομικά σας, γιατί θα
αναγκασθήτε να κάνετε

μεγάλα έξοδα. Εξοοδότη πρόκληση, ή-
που θα δείξτε τις ικανότητές σας. Τύ-
χη στο παιχνίδι. Γράμμα. Εβδομική ημέ-
ρα: Τετάρτη, ἀριθμός 1. Χρώμα: μπλέ.

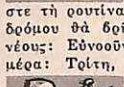


ΖΥΓΙΟΣ ('Από 23)9 ε-
ως 22)10): Μή διατά-
σετε να πάρει πρωτο-
βουλίες για να καλυτε-
ρευσετε την θέση σας.

Στενοχώριες οικογενειακές. Ένδιαφε-
ρήτε για ένα παιδί. Θα έχετε έπιτυχία
σε φιλική συνάντηση. Εβδομική ημέρα: Κυ-
ριακή, ἀριθμός 12. Χρώμα: πράσινο.



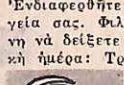
ΣΚΟΡΠΙΟΣ ('Από 23)
10 έως 22)11): Η ή-
ρεμία και η γαλήνη θα
σας βοηθήσουν να δοήτε
τον δρόμο σας. Συνεχι-
στε τη ρουτίνα της ζωής.



Στην άκρη του
δρόμου θα δοήτε την έπιτυχία. Για τους
νέους: Εξοοδύνται τα φέρε. Εβδομική ή-
μέρα: Τρίτη, ἀριθμός 1. Χρώμα: μπλέ.



ΤΑΥΡΟΣ ('Από 23)
11)11)12): Θα
σας δείξουν κατανόηση
που θα σας βοηθήσει να
τακτοποιήσετε ένα οικο-
γενειακό θέμα.



Έπιτυχία επαγγελματική.
Ένδιαφερόθηκε περισσότερο για την υ-
γεία σας. Φιλική συνάντηση θα σας κά-
νη να δείξετε τις ικανότητές σας. Εβδο-
μική ημέρα: Τρίτη, ἀριθμός 2. Χρώμα: κόκκινο.



ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ ('Από 22)
12)12)13): Ασχολή-
θηκε μόνον με τα ζη-
τήματα που είναι εικό-
λο να τακτοποιηθούν και



αναβάλετε για αργότερα τις δύσκολες έ-
ποχές. Στόν έρωτα: θα χρειασθή κά-
ποια αναβολή. Τύχη. Εβδομική ημέρα: Πα-
ρασκευή, ἀριθμός 8. Χρώμα: πορτοκαλί.



ΤΑΥΡΟΣ ('Από 23)
1)1)2): Εξοοδύν-
ται αυτές τις ημέρες η
διαίτητος οι πνευματι-
κές και καλλιτεχνικές
εργασίες. Θα πάρετε μιαν ενοίκια άπό-
κριση. Δείξτε μεγαλύτερο ενδιαφέρον σε
πρόσωπο που σας αγαπά. Εβδομική ημέρα:
Τρίτη, ἀριθμός 84. Χρώμα: μαύρο.



ΙΧΘΥΕΣ ('Από 19)2 ε-
ως 20)3): Αβεβαιότητα
και άνησυχία. Ένα προ-
σωπικό σας θέμα θα τα-
κτοποιηθή κατά τον κα-
λύτερο τρόπο. Ακολουθήστε τις συμβου-
λές στενού συγγενούς σας. Δείξτε μιαν
πρόκληση. Τύχη στο παιχνίδι. Εβδομική
ημέρα: Τρίτη, ἀριθμός 1. Χρώμα: μπλέ.

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ. 2. ΙΣΠΑΝΟΙ — ΣΤ' (6). 3. Α-
ΔΥΝΑΜΙΑ. 4. ΙΟΟ (100) — ΧΑΜ-
ΠΡΟ. 5. ΣΥΡΟΥ — ΑΣΣΟΥΣ. 6.
ΑΑ — ΘΟΥ. 7. ΑΡΚ — ΜΗΠΟ-
ΤΕ. 8. ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΟΣ. 9. ΡΕ-
ΒΑΝΣ — ΝΑΝΑ. 10. ΟΡΑ — Τ.
2. (ΤΟΠΟΣ ΣΦΡΑΓΙΔΟΣ) —
'ΙΟΟ (1100) 11. ΑΝΗΜΕΡΑ—ΥΣ
12. ΑΣΣΑΣΙΝΟΙ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΣΙΓΟΥΡΑ — Α.Α.
2. ΥΣ — ΡΕΒΑΝΣ. 3. ΜΠΑΙ-ΡΑ-
ΚΤΑΡΗΣ. 4. ΠΑΔΟΥΑ — ΟΝΟ-
ΜΑ. 5. ΣΟΥΝΤ — ΜΙΣ — Ε.Σ.
6. ΩΟΝ — ΣΗΜ — ΤΡΙ... 7. ΜΙ-
ΑΧΑ — ΠΟΥΣΑΝ. 8. ΜΑΣΚΟΤ.
9. ΤΑΙ-ΜΣ — ΤΗΝΙΟΙ. 10. ΑΠΟ-
ΘΕΤΑΙ. 11. ΟΥΡ — ΟΝΟΥΣ. 12.
Ο «ΤΡΟΣΥ» — ΣΑΟΣ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέ-
τυχε με τὸν συνδυασμὸν τῶν λέξε-
ων: ΤΡΑΓΙΚΟΥΣ — ΜΗ — ΑΒΟ-
ΛΗ — ΠΡΟΣΩΠΟΚΡΑΤΗΣΙΣ, σύν-
ολον 50 βαθμῶν.

1) Τὸ πουκάμισο τοῦ ἀνδρα ποὺ

κάθεται δὲν φουσκώνει στὴ μέση.
2) Τὸ κάτω παπούτσι τοῦ ἰδίου εἶ-
ναι μικρότερο. 3) Τῆς γυναίκας πρὸς
τὰ δεξιὰ διαφέρουν τὰ μαλλιά της.
4) Ἡ φούσα τῆς ἰδίας εἶναι κοντό-
τερη. 5) Τὸ καλὸ δῖο τοῦ τηλεφώνου
διαφέρει. 6) Τὸ χαρτὶ ποὺ κρατεῖ ὁ
ὄρθιος ἀνδρας εἶναι μακρύτερο. 7)
Τὸ χέρι τῆς γυναίκας πρὸς τ' ἀρι-
στερὸ εἶναι λυγισμένο. 8) Στὸ κρε-
μαστὸ φῶς ἡ φούσα τοῦ καλωδίου
εἶναι πρὸς ψηλά. 9) Στὸ κάδρο ἡ δε-
ξιὰ καπνοδόχος εἶναι πρὸς κοτῆ.

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ



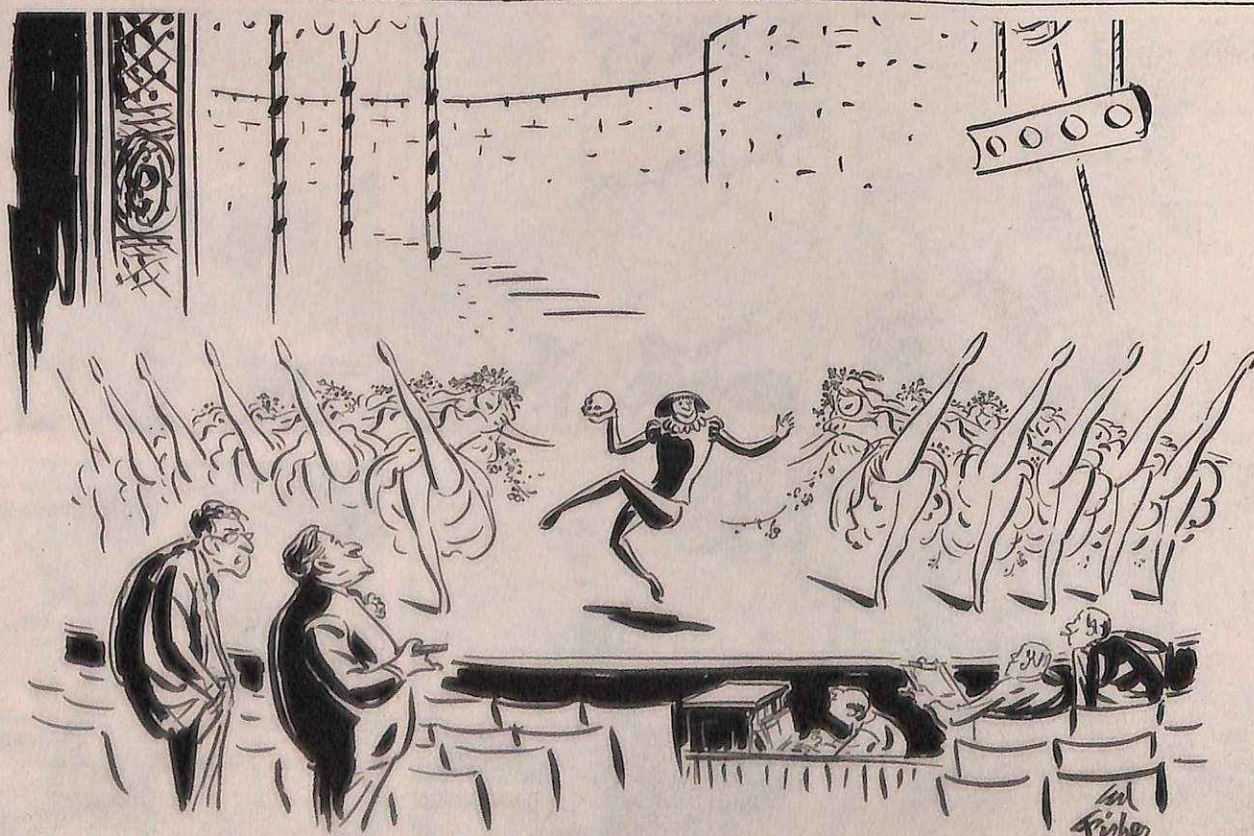
ΜΕΝΤΙΟΥΜ

ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ

Τῆς Ἑταιρίας Ψυχικῶν Ἑρευνῶν (Βρα-
δείον Τηλεπαίδειας, μοκρῶς ἀποστα-
σεως). Δέχεται καθ' ἑκάστην 9 π. μ.
καὶ 5 - 8 μ.μ. δόδς Μισοδόου 25
Α' ὁδός (στάσις Μουσείου). Τηλε-
φώνον 810.975.



«Τώρα πρόσεξε! Έδω έχω προσαρμόσει εκείνη την παλιά ιστορία του Οιδίποδος. Δεν ξέρεις ότι είναι μπαμπάς σου!».



«Αυτός είναι Άρλετ! Μὲ δώδεκα Όφελιες, όχι μιά!»

ΤΟ ΕΥΓΕΝΕΣΤΕΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΙΓΑΡΕΤΤΟ



Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

„ΑΛΕΚΤΩΡ“



Το Νεσκαφέ είναι προϊόν της μεγαλύτερας βιομηχανίας καφέ της Εύρώπης.



ΤΟ "NESCAFÉ,"* ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΑΡΑ ΠΟΤΕ, ΜΕ ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΑΡΩΜΑ ΦΡΕΣΚΟΚΑΒΟΥΡΝΤΙΣΜΕΝΟΥ ΚΑΦΕ!..

Ἡ Νεστλέ είναι σήμερα σὲ θέση νὰ σᾶς προσφέρῃ σὲ ἀκόμη καλύτερη ποιότητα τὸν στιγμιαῖο καφέ της ΝΕΣΚΑΦΕ, πὺ ὅλος ὁ κόσμος ἐκτιμᾷ τώρα στὴν Εὐρώπη.

Ζητήστε τὸ ΝΕΣΚΑΦΕ στὴ νέα του συσκευασία σὲ βαζάκι. Ἀνοίξτε γρήγορα καὶ μυρίστε!.. Τὶ θαυμάσιο ἄρωμα φρεσκοκαβουρντισμένου καφέ!.. Διόλου παράξενο πὺ εἶναι ἀκόμη καλύτερο στὸ φλυτζάνι! Μὲ τὸ δίκιο σας προσφέρετε στοὺς δικούς σας καὶ στοὺς φίλους σας - καθὼς γίνεται στὴ Νέα Ὑόρκη, στὸ Λονδίνο, στὸ Παρίσι - ἕνα φλυτζάνι ΝΕΣΚΑΦΕ,

γιατί εἶν' ἕνας ἀπ' τοὺς καλύτερους καὶ πὺ μοντέρνους στιγμιαίους καφέδες στὸ κόσμο. Κι ἀκόμη, τὸ ΝΕΣΚΑΦΕ εἶναι τόσο πρακτικό!

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΕΙΔΗΣΗ ΓΙΑ ὍΣΟΥΣ ΕΧΟΥΝ ΛΟΓΟΥΣ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΦΕΪΝΗ!

Ἄν ἀγαπᾶτε τὸν καλὸ καφέ, ἀλλὰ ἔχετε λόγους ν' ἀποφεύγετε τὴν καφεΐνη, ἴδου τὸ «Nescafé» χωρὶς καφεΐνη (κόκκινη ἐτικέτα) ἀπ' τὸ ὁποῖο μπορεῖτε νὰ πίνετε ὅσο θέλετε καὶ ὅσο συχνὰ ἐπιθυμεῖτε! Τὸ «Nescafé» χωρὶς καφεΐνη (décaféiné) εἶν' ἐξίσου καλὸ μὲ τὸν κανονικὸ καφέ, γιατί ἀπὸ τοὺς κόκκους τοῦ καφέ ἔχει ἀφαιρεθῇ ἡ καφεΐνη πρὶν τοὺς καβουρντίσουν. Τὸ «Nescafé» décaféiné εἶναι ἐγγυημένον χωρὶς καφεΐνη ἀπὸ τὴν Νεστλέ.



* Προσοχή! Τὸ ΝΕΣΚΑΦΕ δὲν εἶναι ὀνομασία προϊόντος, ἀλλὰ σήμα, ὑποδηλοῦν ἀποκλειστικῶς τὸν στιγμιαῖο καφέ πὺ παρασκευάζει καὶ πωλεῖ ἡ Ἑταιρεία Νεστλέ.

ΤΟ **NESCAFÉ** *

Εἶναι προϊόν Νεστλέ